

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 136
31 Cotmeh 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Kürdistan'da savaş alevlendi

Son iki haftada meydana gelen çarpışmalarda 9 korucu, 3 polis, 7 özel tim elemanı, 5 assubay, 8 subay ve 196 er-erbaş olmak üzere düşmana toplam 228 kayıp verdirilmesine karşılık 18 ARGK savaşçısı şehit düştü

Foto: Berxwedan

☐ **Yoğunlaşan gerilla saldırıları karşısında tutunamayan karakollar geri çektiriliyor. Şemzînan alanındaki 4 karakol daha boşaltılarak, askerleri Derecik taburuna yerleştirildi.**
☐ Elk (Beytüşşebap), Tûx (Tatvan) ve Têkor (Digor)'daki çarpışmalarda toplam 14 er, 3 çete ve 1 assubay öldürüldü.

☐ **Wan, Dep(Karakoçan) ve Licê merkezlerinde şehit gerillalar için yapılan cenaze törenlerine binlerce kişi katıldı. Şehitlerimizin naaşları ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde toprağa verildi. / Hezro'da 3 bin yurtsever sömürgeci uygulamalaı protesto amacıyla karakolu kuşattı. İlçede durum gergin.**

☐ Dêrsim'de ARGK'nin büyük atağı: Xozad, Pilemorî ve Mêzger'deki çarpışmalarda 30 asker öldürüldü, onlarcası yaralandı. / Çewlik, Cûnek(Yayladere) ve Gêxî'de günlerce süren savaşta 3'ü subay toplam 29 asker öldürüldü.
☐ **Botan'da sömürgecilere aman yok: ARGK birliklerinin gerçekleştirdiği baskın, pusu ve saldırılarda 1 subay, 3 assubay ve 61 er öldürüldü, pek çoğu da yaralandı.**
☐ Cizîra Botan'da seçim sonuçlarına tahammül edemeyen sömürgeciler halka saldırdı. / Hezex ve Nisêbîn alanlarındaki pusularda 20 düşman askeri öldürüldü. / Mêrdîn alanında son günlerde çok sayıda işbirlikçi-ajan cezalandırıldı.
☐ **TC'nin Güney Kürdistan'ı bombardımanına ARGK'den İstanbul ve İzmir'de misilleme; hava kuvvetleri mensubu 1 subay, 4 assubay ve 1 er yaralandı.**

Son iki haftada çeşitli bölgelerdeki çarpışmalarda 18 ARGK gerillası sömürgeci birliklere karşı kahramanca savaşarak şehit düştü.

HABERLER 5-10. SAYFALARDA

Çözümsüzlüğe çare olarak düşünülen erken seçim bunalımı daha da arttırdı

Kürdistan'da gelişen bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz ve Türkiye'de giderek ağırlaşan ekonomik, sosyal, siyasal sorunlar karşısında tıkanan ve adım atamaz hale gelen faşist rejimin çözümsüzlüğüne çare olarak gündeme getirilen erken genel seçim 20 Ekim tarihinde yapıldı ve sonuçları açıklandı.

Türkiye'de oldum olası bir aldatmacadan öteye pek anlam taşımayan seçim olayı özellikle 12 Eylül döneminde faşist rejimin karşı karşıya kaldığı bunalımları atlatmanın bir aracı durumuna getirilmiştir. Bu durum her yıl biraz daha belirginleşmiş, Kürdistan'da uyanış ve direniş geliştikçe giderek bir özel savaş taktiğine dönüştürülmüştür. 20 Ekim'de yapılan son seçimleri ve bu seçimde ortaya çıkan sonuçları değerlendirirken, bu olgunun gözönünde bulundurulması önem taşımaktadır.

Bilinmelidir ki, bu seçim ANAP, DYP, SHP veya RP ve diğer düzen partilerinin kendi aralarındaki mücadeleyi içeren bir seçim değildi. Demirel'i, Özal'ı ya da İnönü'sü, Ecevit'i, Erbakan'ı her

Devamı 3. sayfada

Gerilla kent merkezlerini vurmayı sürdürüyor

SIRA İL MERKEZLERİNDE

● ARGK birliklerinin aynı gecede gerçekleştirdikleri Çewlik ve Mûş il merkezleri baskınında jandarma alay komutanı 1 yarbay da yaralandı. En az 8 asker ve 1 polis öldürüldü. / Seçim günü Bêdlîs il merkezine ARGK saldırısı; jandarma karakolu tahrip edildi.

● Ayrıca Gimgim, Ereban, Göksun, Reşadiye, Qilaban, Başan(Aralık), Pasûr (Kulp), Bismil, Nisêbîn ve Tatos(Tekman) ilçe merkezleri baskınında pek çok sömürgeci kurum tahrip veya imha edildi ve düşmana ağır kayıplar verdirildi.

HABERLERİ 12-13. SAYFALARDA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 29 Ekim 1991 günü BBC'de yayınlanan mülakatı:

"GELİN, SORUNU SİYASİ TEMELDE HALLEDELİM DİYORUZ, KAÇIYORLAR"

YAZISI 14. SAYFADA

Avrupa'da yurtsever etkinlikler

* **PKK Almanya Davaları'nın 2. yıldönümünde Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemleri**
* **TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısı kalabalık kitlelerin katılımıyla protesto edildi**
* **Fransa'da Kürdistan Dayanışma Komitesi kuruldu**

HABERLERİ 17-18. SAYFALARDA

İÇİNDEKİLER

Milyonların dilindeki slogan somutlaşıyor ve Kürdistan faşizme mezar oluyor...

ARGK TABURLARI VURDUKÇA TC ORDUSUNU ÇÖKERTİYOR

– Çel(Çukurca) yöresindeki Çayırlı Bölüğü ile Mevzitepe ve Çınarlı Karakolları ve bunların etrafındaki 18 mevzi imha edildi.
– Aralarında subayların da bulunduğu 40'tan fazla asker öldürüldü, 100 kadarı yaralandı. 3 TC askeri de esir alındı. Düşmana ait çok miktarda silah ve cephane ele geçirildi.
– Türk devleti bir kez daha havadan ve karadan Güney Kürdistan'a saldırdı. Bu saldırılarda gerillalarımızın hiçbir kaybı olmazken, çok sayıda sivilin öldüğü ve yaralandığı bildirilmektedir.

HABERİ 11. SAYFADA

YCK-Temsilcisi ile röportaj:

"Gerilla savaşımızın önemli bir dayanağı gençlik"

Yazısı 19-20. sayfalarda

Yüreğin derinliklerinden gelen tutarlı ve inanç dolu devrimciliğin adı

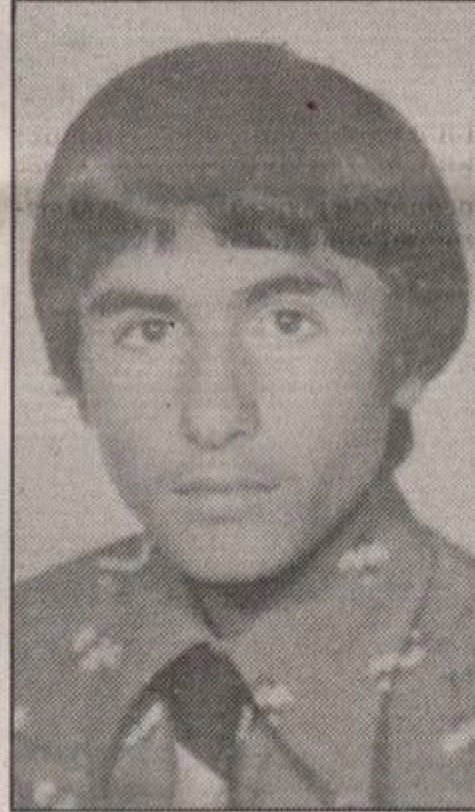
Yusuf ADET

Mücadele arkadaşlarının anılarında devrimciliğin ve gerçek Kürt kişiliğinin taze fidanı olarak yaşayan **Yusuf ADET (Delîl)** yoldaş, Serhedan (Kars)'a bağlı Başan (Aralık) ilçesi Aşağıçamurlu köyünde çiftçilik yapan orta halli bir ailenin çocuğu olarak 1963 yılında dünyaya geldi. Doğduğu köy, sömürgeci düzen altında insanlığın inim inim inletildiği; açlık ve sefaletin, her türlü çağdışı gericilik ve yozluğun egemen kılındığı Kürdistan köylerinin aynası durumundadır. Çocukluk yaşamı, bu gerçeğin çarkları arasında geçti. Ve bu yaşam, daha çocukluk yıllarında O'nun geleceğe müdahalenin, köleci düzene başkaldırının kişiliği olarak şekillenmesine yetiyordu.

Köyden tanıdığı yaşamın kolaylaştırıcı etkileriyle **Delîl** yoldaşın düzene beslediği nefret, ortaokul ve liseyi Başan'da okuduğu yıllarda her yerde karşılaştığı sömürgecilikten kaynaklanan haksızlıklar ve olaylar karşısında, devrimci-demokrat saflara koşmasına dönüştü. Daha PKK hareketiyle tanışmadan ve ona katılmadan önce bile, herkesçe sayılan, sevilen; çevresindeki insanları tutumuna özendiren ağırbaşlı ve mert bir kişiliğin, oturtulmuş ahlaki bir yapının temsilciliğine seçkin bir aday durumundaydı. Sürekli güler yüzlü olması, arkadaşları arasında sempati toplamasına ve dolayısıyla etkin olmasına bir vesileydi. Çevresinde gelişen haksızlıklarla dolu olaylara duyduğu büyük kin ve nefret anlarında bile, gözlerinden ezilen insana olan şefkat ve merhametini yakalamak mümkündü. Bu denli soylu olan biri, elbetteki kimseyi üzmek istemez, darda olana yardımı görev bilen olurdu.

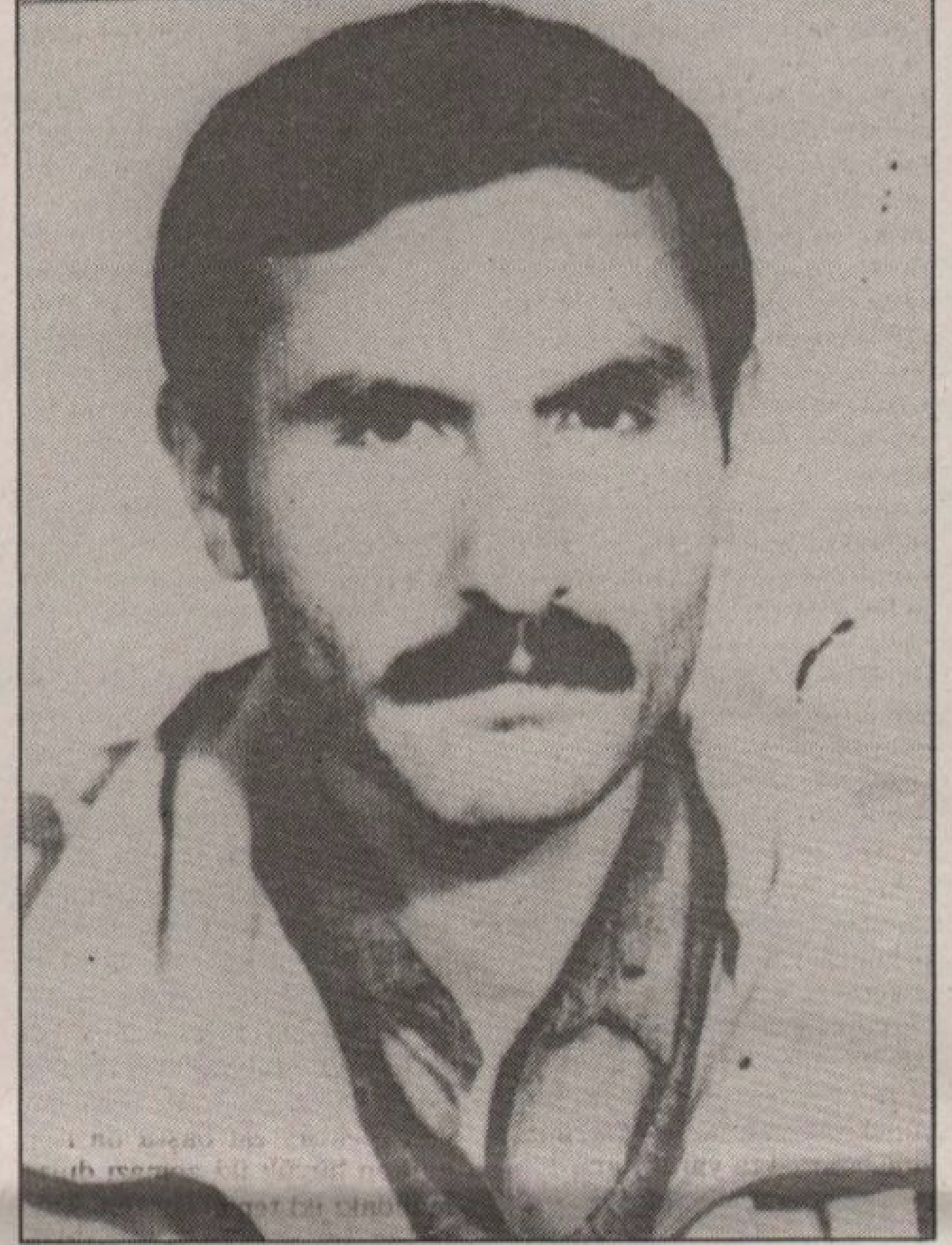
Delîl yoldaş, daha küçük yaşlardayken son derece cesur olduğunu pratiğiyle defalarca kanıtlamış ve bu özelliğini mücadele saflarına da taşırmıştır. Okuduğu yıllarda, okul çıkışında birçok kez faşistlerce çembere alındığı, her seferinde kendine yardımların yetişmesine olanak bırakmadan faşistleri kendi çabası ve cesaretiyle dağıttığı, dayak yiyeceği kesin sanıldığı ortamlarda bile saldırganları dövdüğü hala da O'nu yakından tanıyan arkadaşlarınca sık sık anlatılmaktadır. Çevresindeki arkadaşları cesur kişiliğine, halk arasında bıraktığı olumlu intibaya hayran kalırdı. Böylece daha genç yaşlarda atıldığı ulusal kurtuluş mücadelesinde yiğit bir Kürt savaşçısı olarak herkesin gönlünde taht kurmayı başaran nadir bir militan olmaya hak kazanıyordu.

Liseyi okuduğu yıllarda Serhedan eyaletinde hızla gelişen ulusal kurtuluşçu düşüncelerden erkenden etkilenerek, sömürgeci düzene ve işbirlikçilerine beslediği kin ve nefretini eyleme dönüştürmek üzere Kürdistan halkı ve öncüsü PKK hareketiyle ilişkiye geçti. Ne yazık ki, daha fazla bir zaman geçmeden İdir (Iğdır)'da arkadaşlarıyla birlikte siyasi eğitim yaptığı bir hücre evinde yanında bulundurduğu bazı silahlarla 1 Temmuz 1980 tarihinde yakalanarak esir düştü. Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı'nca düzenlenen iddianame üzerine Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) tarafından tutuklandığı 23 Temmuz 1980 tarihinden tahliye edildiği 21 Şubat 1986 tarihine kadar Erzurum Askeri Cezaevi'nde kaldı. Türk Ceza Kanununun 125. maddesi gereğince ölüm cezasına çarptırılmıştı. Ancak örgütleyici olmaktan değil eylemlere iştirak suçundan yargılandığı için bu ceza önce 10 yıl ağır hapis cezasına, sonra da 18 yaşından küçük olması nedeniyle 6 yıl 8 ay ağır hapis cezasına dönüştürüldü.

Delîl yoldaşın tutuklanmasından kısa bir süre sonra 12 Eylül 1980 günü faşist cunta iktidarı gaspetti. Birçok devrimci-yurtsever ve tüm Kürdistan halkı gibi **Delîl** yoldaş ve ailesi de vahşi işkencelerden geçirildi. İlerici, aydın ve yurtsever bir Kürt köylüsü olan babası **Hüseyin ADET** eli kanlı canilerin işkencelerine dayanamayarak 1987 yılının sonlarında yaşamını yitirdi. Katiller ölümüne "kalpten yaşamını yitirdi" süsünü vererek gerçeği saklamak istediler.

Yusuf ADET yoldaş, yine de yapılan tüm baskılara boyun eğmedi. Azimle direnerek yılmayacağını düşmana inatla gösterdi. Ama sadece direniş geleneğini devralmak ve sürdürmekle yetinmedi, aynı zamanda cezaevi koşullarında tutuklu arkadaşlarının eğitiminde rol oynamak için her türlü yaratıcılığı özelliğine dönüştürdü. Bulunduğu koğuşların devrimin birer eğitim yuvası haline getirilmesinde sonsuz çaba ve fedakarlıklarda bulundu.

Tahliye olur olmaz **Delîl** yoldaş, tekrar mücadele saflarındaki yerini aldı. Tutarlı ve inançlı yapısıyla kısa bir sürede ileri ve aktif bir militan haline gelerek devrimci kişiliğinin özlülüğünü yeniden kanıtladı. Bölgede mücadelemize yönelik geliştirilen saldırılara kararlıca direnerek yürütülen faaliyetlerde büyük yararlılıklar gösterdi. Güçlü iradesi, mücadele bilinci ve yaratıcı düşünceleriyle insanları ikna etmede ustalığını, yılmaz ve istikrarlı çalışma tarzıyla geliştiriciliğini en iyi şekilde ortaya koymasını bildi. Uzun yıllar pratik mücadeleden kopuk olmasına rağmen, ulusal kurtuluş mücadelemizin yiğit bir savaşçısı ve beyinsel gelişimin ileri bir kişiliği olduğunu, yine başka bir yaşam tarzının kendisine egemen olamayacağını pratik örnekleriyle sergiledi.

Delîl yoldaş, bu yönlü faaliyetlerine ek olarak, Parti ile ilişkiye geçtiği yeni dönemin ilk anlarından itibaren, silahlı eylemsel faaliyetler içinde de yerini aldı. Serhedan eyaletinde çok sayıda eyleme katılarak, yiğitçe düşmanla çarpıştı. Cesaretini ve güçlü iradesini askeri eylemlerinde rahatça somutlaştırabilmesi, O'nun bu alanda da güçlü bir kişilik olduğunu kanıtladı. Sömürgeci Türk ordusunun birliklerince birkaç kez içinde bulunduğu grupla birlikte çembere de alındı. Her seferinde düşman birliklerinin çemberini kırmada büyük yararlıklar göstererek arkadaşlarıyla birlikte kurtulmayı başardı. Katıldığı çarpışmalarda defalarca sömürgeci ordu birliklerinin bozguna uğratılmasında büyük rollerin sahibi oldu.

Serbest bırakıldığı 1986 yılından 1987 sonlarına kadar sürdürdüğü güçlü faaliyetleri nedeniyle, sömürgecilerin dikkatlerini yeniden üzerine çekti. 4 Kasım 1987 günü hakkında bu kez de gıyabi tutuklama kararı çıkarıldı. Ancak bu sefer **Delîl** yoldaş, düşmanın kendisini ele geçirmesine fırsat vermeyerek, legal yaşamla olan tüm bağlarını koparıp dağdaki ARGK birliklerine katılır. Bu andan şehit düştüğü ana kadar, bir ARGK gerillası olarak Kürdistan dağlarında, ova ve köylerinde yüzlerce eylemde yer aldı, sömürgeciliğe darbe üstüne darbe vurmada onurlu payelerin sahibi oldu.

Evet, **Delîl** yoldaş, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan toplumuna dayattığı ulusal imhaya, inkarcılığa ve kemalizmin toplumda yarattığı ve yaratmaya çalıştığı tahribatlara karşı Parti silahını özlü bir biçimde kavrayan, yaşamının son anına kadar savaşmaya karar veren ve pratikte de militanca savaşta yer alan halkımızın yiğit bir evladı olduğunu tartışmasız kanıtladı. Kısa fakat güçlü deney ve tecrübelerle dolu devrimci yaşamı boyunca defalarca tehlikelerle de karşı karşıya gelen, sosyal-şoven güçlerden kaynaklanan çeşitli komplo ve provokasyonları yaşayan ve karşı-devrimci güçlerin doğrudan saldırılarına hedef olan **Yusuf ADET** yoldaş, mücadele yaşamı boyunca fedakarlığın, yoldaşları ve halk kitleleri arasında daimi sevginin, saygının militan bir sembolüydü. Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine en fazla katkıda bulunabileceği en verimli devrimcilik anında 16 Ağustos 1990 günü Bazîd (Doğubeyazit) ve Gihadîn (Diyadin) arasında kalan kırsal kesimde sömürgeci ordu birlikleriyle girdiği şiddetli bir çarpışmada bir arkadaşıyla birlikte şehit düşerek, Kürdistan devriminin ölümsüzler kervanına katıldı. **Delîl** yoldaşın şehit düştüğü bu çarpışmada 6-7 düşman askeri de öldürüldü.

Yusuf ADET yoldaş, taşıdığı mücadele bayrağını onurluca yükselterek hiçbir zaman yere düşürmedi. Yükselttiği bayrak bundan sonra da yere düşürülmeyecektir. Kürdistan halkı ve bu halkın yiğit savaşçıları, O'nun ve tüm şehitlerin yolunda yüzbinler halinde yürüyerek, yeni **Delîller** yaratacak ve bu yolda zafere yürümeyi kendine en kutsal görev bilecektir. O'nun mücadele anıları yüreklerimizin derinliklerinde hep yaşayacaktır.

Aşağıçamurlu köyünden mücadele arkadaşları

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN
NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln
Avustralya 3.00 $ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI
Almanya içi: 6 ay 30.- DM, 12 ay 60.- DM
Almanya dışı: 6 ay 35.- DM, 12 ay 70.- DM
Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

ÇÖZÜMSÜZLÜĞE ÇARE OLARAK DÜŞÜNÜLEN ERKEN SEÇİM BUNALIMI DAHA DA ARTTIRDI

Baştarafı 1. sayfada

ne kadar yalancı pehlivanlar gibi soyunup meydanlara çıkarak kitlelerin dikkatlerini kendi aralarındaki sen-ben kavgası ve çekişmesine ve aralarındaki yapay farklılıklara çekmeye çalıştılarsa da, son tahlilde işin özünü gözlerden kaçırmayı, diğer bir deyimle kitleleri aldatmayı, özellikle de geçmişte en çok ve en kolay aldattıkları Kürdistan halkını aldatmayı başaramadılar. Dolayısıyla 20 Ekim seçimlerinin sonuçlarına bakıldığında ve bu seçimlerin galibi kimdir, seçimden kim başarılı çıkmıştır diye sorulduğunda, söylenmesi gereken, gerçek galibin Kürdistan halkı olduğudur. Ki, zaten genelde iç ve dış siyasi yorumcuların görüşleri de ağırlıklı olarak bu doğrultudadır. Gerçekten halkımız, öncüsü PKK'nin son derece başarılı taktik ve politikalarıyla özel savaş yönetiminin oyunlarını boşa çıkararak seçimlerin galibi olmuş ve bu tavrıyla da Kemalist cumhuriyetin bağrında onulmaz bir yara açarak çok önemli bir mevzi ele geçirmiştir.

Seçimleri ve ortaya çıkardığı sonuçları değerlendirmeye çalışırken, görülmesi ve kavranması gereken esas halkayı böylece vurguladıktan sonra bazı noktaları biraz açmakta ve bu çerçevede TC'nin seçim sonrası olası yönelimlerinin neler olabileceğine bakmakta yarar var.

Sandıktan bunalım çıktı

Faşist rejimin kendi krizini hafifletmek amacıyla gündemleştirdiği erken seçimlerden birçok çevrenin değişik beklentileri vardı. Ancak sandıklar açıldığında rejimin tüm kanatları, başta da özel savaş yönetimi adeta hayal kırıklığına uğradı. Çünkü ne öyle "güçlü iktidarlar" çıkmıştı sandıktan, ne de "Sandıktan güller açmıştı." Tam tersine sandıktan çok daha ağır bir bunalım çıkmıştı.

Oyle ki, sonuçlara, %27 oranında oy alıp birinci parti olarak çıkan Demirel ve DYP'si bile sevinemiyordu. ANAP, döktüğü onca paraya ve tepe tepe kullandığı devlet ve iktidar olanaklarına rağmen %24 oranında oy alarak ancak ikinci parti olabilmişti. "Aslan sosyal demokratlar"ın partisi SHP ise, iyice tükenmiş ve eğer HEP'le kurduğu ittifak sonucu Kürdistan'dan alınan oylar olmazsa Refah'ın bile gerisine düşme tehlikesiyle yüzyüze gelmiştir. Aldığı oy oranı ise %20'dir. Seçimden en karlı çıktıkları söylenen Erbakan-Türkeş ittifakı %16 oy alırken, ırkçı-şoven milliyetçiliğin bayrağını Türkeş'ten devralmış görünen Ecevit'in DSP'si ise %10'luk barajı zar-zor aşabilmiştir.

Dolayısıyla daha seçimlerin ertesi günü, 11 yıldan sonra yeniden kendisine başbakanlık kapısı aralanan Demirel'in buruk bir eda ile sarfettiği "Yeni seçim gerek" tarzındaki sözleri, sandıktan hiçbir çözüm çıkmadığının, krizin daha da derinleştiğinin açık göstergesi niteliğindedir. Gerçekten de tabloya bakılırsa 1980 öncesi dönemin bunalımlı koalisyonlar devrini, Ecevit'in istikrarsız hükümetleri ya da 1. ve 2. MC'leri anımsatıyor.

Demirel'in başkanlığında kurulacak bir koalisyon hükümeti -bu ister DYP-SHP, ister DYP-ANAP, isterse de 3. MC niteliğindeki DYP-RP koalisyonu olsun- Türkiye'nin hangi sorununa çözüm getirebilecek ve rejimi ne kadar yaşatmaya yetebilecektir? Böyle bir koalisyon hükümeti hangi programla ortaya çıkacak ve hangi soruna ne çözüm getirecektir? En başta da rejimin en büyük iki açmazı durumundaki iki temel soruna, Kürdistan sorunu ile Türkiye'deki demokratikleşme sorununa hangi çözümleri getirebilecektir? Besbelli ki ortada büyük bir çözümsüzlük vardır ve bu çözümsüzlük de sadece şu ya da bu partinin değil, kemalist-faşist rejimin büyük iflasıdır.

Belki de tarihinde ilk kez kendisi için oy kullanan Kürdistan halkının bu büyük ulusal ve siyasal uyanışı ve ilk kez bu seçimlerde aldığı tavır birliği seçim sonuçlarına bariz bir biçimde yansımıştır. Halkımız artık şimdiye kadarki seçimlerde olduğu gibi şu ya da bu düzen partisinin ardından sürüklenen ve hep başkaları için kullanılan bir konumda olmadığını, öncüsünün işaret ettiği yolda kendi çıkarı için tavır koyacağını göstermiştir. Bu, son derece ciddi bir tavırdır ve dostun da düşmanın da bu tavrı dikkate alması gerektiği kanısındayız.

Son günlerde başta Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş olmak üzere ordu çevrelerinin çeşitli konularda sesini yükseltmesi ve daha sık açıklamalar yapması neyin ürünüdür? Çok açık, ordunun kendisi de artık sivillerin herhangi bir çözüm üretemeyeceğini anlamış ve bütün sorunların yine kendi omuzlarına yıkıldığını kavramış olmalı ki, son dönemde sıklaşan demeçler de zaten bunu üstlenmiş olmanın, kabullenmenin bir ifadesidir.

Yukarıda, 20 Ekim seçimleri sonucunda ortaya çıkan tablonun 1980 öncesi bunalımlı dönemini çağrıştırdığı belirtildi. Bu doğru, ama durum rejim açısından bugün çok daha vahim. Ve bunun iki temel nedeni mevcut. Herşeyden önce Kürdistan'da '80 öncesi dönemde ulusal kurtuluş hareketi henüz emekleme döneminde idi. Politik mücadele alanına yeni yeni adım atılıyordu ve bu adımlar da etkisini çok fazla hissettirmiyordu. Oysa bugün yaygın gerillası ve serîhildanlarıyla siyasal dengeden askeri dengeye yürüyen dev gibi bir mücadele var ve bu mücadele rejime adeta soluk aldırmıyor. Bu bir.

İkincisi, '80 öncesi bunalımlı dönemi ve tıkanmayı, rejim, 12 Eylül darbesiyle aşmaya çalıştı. İçerde ve dışarda koşulların buna elverdiği düşünüldü ve böyle bir adım atıldı. Ardından "Dört eğilimin temsili" denilerek ANAP ve Özal ortaya çıkarıldı ve birkaç yıl da, ipleri özel savaş yönetiminin elindeki rejim kendisini bu biçimde sürdürebildi. Ancak günümüzde durum çok daha farklı. Ne iç ne de uluslararası koşullar yeni bir askeri darbeye elveriyor. Böyle bir girişimin rejim için durumu her açıdan çok daha ağırlaştıracağı açıktır. Öte yandan ANAP da dahil tüm partiler tükenmiştir, hiçbirisi en ufak bir gelecek vadetmiyor ve kitlelere de güven vermiyor. Dolayısıyla büyük bir umutsuzluk, gelecekten büyük bir kaygı ve endişe duyma, daha açık bir deyimle büyük bir iflas sözkonusudur.

Yeni bir ANAP ortaya çıkarıp, içerde tüm ekonomik kaynakları seferber etmenin yanısıra muazzam bir dış destekle sağlanan paralarla toplumu satın almanın olanakları bulunmadığı gibi; son seçimlerde açıkça görüldüğü üzere en çok oy alarak birinci parti konumunda olan DYP de hükümet edinme olanağına ulaşamamıştır. Demagog Demirel'in topluma verebileceği hiçbir şey yoktur. SHP ve DSP gibi kemalizmin en sadık takipçileri ve temsilcileri büyük bir çöküşü yaşamakta ve tükenişe doğru daha büyük bir hızla yol almaktadırlar. Bir alternatif olma iddiasındaki Türk-İslam sentezinin temsilcisi Refah-MÇP ittifakının güçlenmesi ise, -ki son seçimlerde en karlı çıkan kesimdir- rejim için çok daha tehlikeli bir oluşumu ifade eder ve denilebilir ki, ulusal kurtuluşçu seçeneğimizden çok, Türk siyasal sistemini allak bulak eder.

Çünkü kendisi zaten kemalizmin delinmesi anlamına gelen Refah-MÇP seçeneğinin güçlenmesi, Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçuluğun daha çok gelişmesi kadar Türkiye'deki tutarlı demokratizmin ayağa kalkması için de bir başlangıç olacaktır.

Kısacası hangi yönden bakılırsa bakılsın kemalizm öylesine çürümüş, öylesine dökülmekte ki; seçenek diye ortaya çıkan mevcut parti ve oluşumlar TC'nin ağır ekonomik, sosyal ve siyasal sorunlarına çözüm getirmek şurda kalsın, bunları geçici olarak dahi hafifletme gücünden çok uzaktalar. Ve Türk siyasal sistemi ancak günü kurtarmanın peşine düşecek kadar ağır bir bunalımı yaşamaktadır. İşte 20 Ekim'de yapılan erken seçimlerden biçimsel bir hükümet bile çıkmaması, mevcut bunalımların üzerine belki bir de hükümet bunalımı ekleyecek kadar çare olmaktan uzaktır.

Kürdistan halkı ilk kez oylarını kendisi için kullandı

Girişte seçimlerin özünde ulusal kurtuluş mücadelemiz ile TC özel savaş yönetimi arasındaki bir mücadele olarak algılanması gerektiği vurgulandı. Yaşanan süreç, iç ve dış koşullar gözönüne getirildiğinde görülecektir ki, gerçektende bu seçim, bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz ile faşist rejim arasında geçen, daha da somut deyişle Başkan APO önderliğindeki PKK ile özel savaş yönetimi arasında yaşanan amansız bir taktik savaştı.

Bu savaştan galip çıkan, seçim sonuçlarından da bariz olarak ortaya çıktığı ve tüm siyasi yorumcularca da kabul edildiği gibi halkımız, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve mücadelemizin öncüsü PKK olmuştur. Kürdistan'ın genelinde yüksek bir oy oranı ve ezici bir çoğunlukla Êlih(Batman), Mêrdîn(Mardin), Sêrt(Siirt), Amed(Diyarbakır), Pirrîn(Adıyaman), Şirnex(Şırnak), Müş(Muş) gibi illerde sıfıra karşı elde edilen bu sonuç çok anlamlıdır. Özel savaşın bütün uygulamalarına ve özel savaşın bir ögesi durumuna gelmiş bulunan işbirlikçi ve reformist kesimlerin iddia ve çırpınışlarına rağmen, bağımsızlık çizgisinin daha şimdiden kazandığı kesinleşmiştir.

Bu seçimi bir referandum ve Amed'de alınan sonuçları da bir ölçüt olarak almak yanlış olmayacaktır. İki bölgeye ayrılmış bulunan Amed'de ulaşılan oran ortalama %50'nin üzerindedir ki; yüzbinlerce kişilik ordusu, özel timi, korucusu, işbirlikçi ajan şebekesi aracılığıyla uygulanan büyük baskı, işkenceye ve muazzam bir maddi güç kullanılarak yürütülen aldatma politikalarına karşın, en az donanım ve asgari örgütlenme olanaklarıyla alınan bu sonuç önemlidir. Güncel ve yakın gelecekteki gelişmeler üzerinde büyük etkisi olacaktır.

Önderliğin büyük azim ve çabasıyla, genel stratejinin doğru yürümesinin yanısıra, müthiş bir taktik savaşının da başarıyla yürütülmesi sonucu Kürdistan halkına PKK öncülüğünde politika yaptırmak, son derece geri düzeydeki bu halkı silahlı-silahsız bir politik savaşımın içine çekmek büyük bir olaydır ve bu başarılmıştır. Bunun yaratacağı sonuçlar da aynı oranda büyük olacaktır.

Belki de tarihinde ilk kez kendisi için oy kullanan Kürdistan halkının bu büyük ulusal ve siyasal uyanışı ve ilk kez bu seçimlerde aldığı tavır birliği seçim sonuçlarına bariz bir biçimde yansımıştır. Halkımız artık şimdiye kadarki seçimlerde olduğu gibi şu ya da bu düzen partisinin ardından sürüklenen ve hep başkaları için kullanılan bir konumda olmadığını, öncüsünün işaret ettiği yolda kendi çıkarı için tavır koyacağını göstermiştir. Bu, son derece ciddi bir tavırdır ve dostun da düşmanın da bu tavrı dikkate alması gerektiği kanısındayız.

Özel savaşı ciddi bir yenilgiye uğratan seçim taktiğimizin başarısızlığa ve yenilgiye uğratılması için rejim her türlü yol ve yöntemi denedi, bütün unsurlarını harekete geçirdi. PKK-ERNK-ARGK önderliğinin etkilediği kitlelerle giderek daha fazla kaynaşan HEP'i dıştalamak için yoğun çaba sarfedildi. MGK(Milli Güvenlik Kurulu)'nin emriyle HEP'in seçimlere katılmaması kararı alınırken, ANAP, DYP gibileri de bu dıştalama çabasına destek verdi. İnönü'nün SHP'si ise, daha akıllıca davrandığını söyleyerek, HEP'i "kendi içerisine alıp eritme" amacıyla seçim ittifakı yaptı. Sonuçta eriyenin kim olduğu açığa çıktı ama, bu gerçeği görüp değerlendiremeyen Türkiye devrimci ve demokrat sol gruplarının takındığı -aşağıda biraz açmaya çalışacağı-

mız- dar yaklaşım ve tavırların da, özel savaş yönetimi tarafından kullanılmaya çalışıldığı gözden kaçmadı.

Kuruluşunda kendi çaba emek ve katkıları varmış gibi, HEP'in SHP'ye "satıldığı" iddialarıyla sahte radikallık gösterilerine girişen reformistler ise, her zaman olduğu gibi özel savaşın başta gelen yardımcıları oldular. Sözümona düzen karşıtlığı adıyla ve bağımsız adaylarla ortaya çıkıp, faşist rejimin yaptığı gibi halkı aldatacaklarını sandılar. Ama sonuçta boylarının ölçüsünü alarak oturdular.

Özel savaş yönetimi, seçimleri arzuladığı biçimde sonuçlandırmak ve kendi taktiğini başarıyla uygulamak için Güneyli işbirlikçilere bile el atarak, Barzani-Talabani gibilerini de devreye sokmayı ihmal etmedi. Seçimlere kısa bir süre kala bunları heyetler halinde Ankara'da kabul ederek temsilcilik açtırma, ya da birkaç çuval un-şeker-makarna karşılığında en uşakça roller oynatma bu dönemde gündeme geldi. 4 Ağustos ve 11 Ekim tarihlerinde olduğu gibi en son 25 Ekim tarihinde girişilen saldırıda da, TC Güney Kürdistan'daki kitleler üzerine kadın, çocuk, yaşlı demeden tonlarca bomba atar ve napalmlarla insanların yanısıra tüm ekili alanları da yakarken, Güneyli halkın önderleri ve kurtarıcıları edasıyla Ankara'da birkaç çuval un karşılığında PKK'ye karşı TC ile pazarlık ve anlaşmalar geliştiren KDP-KYB yöneticileri, hiç kuşkusuz dünyada örneği az görülebilen bir düşkünlüğü temsil etmektedirler. Bu halleriyle bir de kalkıp Kuzey'li halkımızın iradesine dil uzatmaları ise, kendini bilmezlik ve aymazlığın alası olmaktadır.

Ancak bütün bunlara rağmen, Kürdistan halkını kendi öz çıkarları temelinde ve öz kimliğiyle savaşa kaldırmak ve bu savaşımını yaşamın her alanına yansıtmak, parlamentonun içine dek taşırmak gibi hiç de kolay olmayan bir siyasi zafer kazanılmıştır. Ve bu kazanımın, Kürdistan halkının bağımsızlıkçı siyasal mücadelesine güçlü bir atılım yaptıracağı kesindir. Hiç kuşkusuz bu doğru bir stratejiye dayanan bir devrimci taktik zaferdir. Özellikle dürüst nitelikleri bulunan Türkiye sol kesimlerinin bundan çıkaracağı dersler olmalıdır.

Başkan APO önderliğindeki birliğimiz zaferin garantisidir — Foto: Berxwedan

Türkiye'de sağın başarısının etkenleri ve sol güçlerin taktik hatalarının bundaki payı

Son seçimlerde SHP-DSP şahsında yaşanan aslında kemalizmin en açık iflasıdır. Kürdistan'dan HEP'in aldığı oylar sayılmazsa İnönü ve Ecevit %20'yi zor aşabilen bir oranda oy almıştır. Türkiye'de kendisine sosyal-demokrat diyen muhalefetin tabanının daraldığı bir gerçektir. Bunun başta gelen nedeni, sosyal demokratların sağ partilerden farklı, halka umut veren bir programla ortaya çıkamamasıdır. Ayrıca Ecevit'in şahsında sosyal-demokratlık adına giderek daha da belirginleşen ırkçı-milliyetçi tutum, adım adım MHP'leşme ve İnönü'nün silik, kararsız, etkisiz liderliği sonucu ciddi bir muhalefet yapamamanın da tabanın daralmasında etkisi olmuştur.

Ayrıca dünya genelinde yaşanan politik dalgalanma ve gelişmelerle birlikte görülen sağa savrulmaların etkisinden de sözedilebilir. Türkiye'deki çarpıkçurpuk örnekleri bir yana, İsveç gibi en has ve namlılarında bile bir gerileme yaşanıyor.

Ancak Türkiye'de sağın bahsedilen güçlenmesinin nedenlerini daha iyi irdelemek gerektiği kanısındayız. Burada herşeyden önce Türk egemen sınıflarının yüzyıllardan beri ve özellikle de cumhuriyetten bu yana Türk halk kişiliğini nasıl biçimlendirdiği ve bunun ne denli olumsuz bir biçimlendirme olduğu, burjuvazinin kendisine biçtiği bu gömlekten sıyrılmanın Türk halkı için öyle sanıldığı kadar kolay olmayacağı gerçeğinin görülmesi gerekiyor. Bunu en iyi anlaması gereken güçlerin de, Türk halkına önderlik iddiasında olan sol güçler olduğu açıktır. Dünyada bu kadar fırtına eserken demokrasi, insan hakları gibi kavramlar bu denli yoğun tartışılırken, 12 Eylül faşizminin cenderesinde ve ağır ekonomik yaşam koşullarında olmadık uygulamalara maruz kalan Türk halkının, bırakalım Doğu Avrupa ülkelerini bir Asya veya Afrika halkı kadar bile tavır alamaması düşündürücüdür. Ve bunun egemen sınıflar tarafından şekillendirilen kişilikle yakından ilgisi vardır. Bu da kuşkusuz işin sadece bir yönüdür.

Bizce çok daha önemli olan yön, Türkiye solu ve devrimciliğinin içerisinde bulunduğu durumdur. En son seçimlerde örneğin ne kadar varlık gösterdi sol? Reformistlerden bile daha geriye düşerek, sesleri ve soluklarının olup olmadığı dahi anlaşılamadı. Kürdistan halkının PKK-ERNK-ARGK önderliğinde almış olduğu yukarıda kısaca izah edilmeye çalışılan tavırdan dersler çıkarıp, özel savaşın taktiğini yenilgiye uğratan bu devrimci taktikten yararlanacakları ve bu doğrultuda tavır alacakları yerde, sahte radikallik gösterileriyle boy veren reformistlerin konumuna düşerek HEP'e veryansın ettiler. Bununla sözümona ne kadar solcu olduklarını kanıtladıklarını sandılar. Bu tutumlarının özel savaşa bol bol malzeme oluşu bir yana, seçimlerde aldıkları sonuca dönüp de bakmıyorlar mı? Seçimin çare olmadığını tekrarlayıp aslında güçsüzlüğün ve kolaycılığın ürünü olarak boykot çağrısı yapanlar hangi sonucu aldılar? Yüzde 80-90'lardaki katılım oranını binde bir bile etkilediklerini iddia edebiliyorlar mı? Adlarının önüne devrimci, demokrat, sosyalist, yurtsever gibi bir yığın ünvanları bol keseden yerleştirdikleri bağımsız adaylarını öne sürerlerin, kaç tane adayı hangi başarıları elde etti? TV olanağına kadar birçok araçtan yararlanabilen SP gibileri, Türkiye genelinde aldıkları topu topu iki bağımsızın alabileceği 108 bin oyla övünmeli mi, yerinmeli mi?

Kısacası Türkiye'de sol ve demokrasi cephesinin bu kadar gerilemesinde, yukarıda sayılan birtakım etkenlerden daha da önemlisi devrimci sol ve demokrat güç ve grupların sağa hizmet etmekten öte gitmeyen taktiklerinin rolü belirgindir. Acaba sol bunu neyle izah edecek?

Evet, burada şu soruyu önemle vurgulayarak sormak durumundayız: Bu ne biçim devrimcilik, demokratlık, solculuk, sosyalistliktir ki; yaşamıyla, örgütlemesiyle, taktiğiyle sağı ve faşizmi geliştiriyor? Demokrasi ve sosyalizm için neden bu kadar başarısızlık?

Devrimcilik, demokratlık ve sosyalistlik adına ortaya çıkan, özel savaşa oynamayan, namuslu ve dürüstüm diyenlerden bunu soracağız. Seçimin çare olmadığını söyleyenlere, hangi çareleri üretiyorsun, sağ güçlerin, faşizmin gelişmesi mi çaredir, diye sormak gerekiyor. Kendi halkını bu denli öncüsüz örgütsüz bırakarak demagoji ile faşizme karşı hangi mücadeleyi geliştiriyorlar? Artık ahkam kesmeyle ve demagojiyle işlerin yürümeyeceği açıktır.

Eğer Türkiye'de sağın ve faşizmin güçlenmesi istenmiyorsa, ahkam kesmeler ve demagojiyi bir yana bırakmak durumunda olan Türk solu ve demokrasi güçleri, PKK örneğini iyi algılamalı ve bunun yanında tavrını almalıdır.

Amed-10 Temmuz 1991: Ayağa kalkan halkımız yeni zaferler yaratacak — Foto: Berxwedan

TC'nin seçim sonrası yönelimleri ne olabilir?

Özel savaşın şahsında iflası kesinleşen kemalizm bundan sonra ne tür yönelimlere girecek, özellikle Kürdistan'da hangi adımları atabilecektir?

Rejimi "kurtarma" görevini daha aktif üstlenmiş görünen genelkurmay başkanı ile yeni hükümeti kurması beklenen Demirel'in son günlerdeki açıklamalarına bakılırsa, TC'nin, 20 Ekim seçimlerinde daha da belirginleşen Kürdistan halkının iradesini yine dikkate almayacağı, Kürdistan sorununun çözümünde siyasal yaklaşımlarda bulunmayacağı ve yine başarısızlığı ve yenilgisi kesinleşmiş özel savaşa sarılarak şiddeti artırma eğiliminde olduğu görülmektedir. Doğan Güreş, PKK'yi balığa benzeterek halk denizinin kurutulması gereğinden, Demirel kök kazımadan sözediyor ve zaten seçimin hemen ardından Kuzey'de ve Güney'de giriştikleri saldırılarla yeni icraatı da başlatıyorlar. Ne var ki, gerilladan gerekli yanıtı alıp yeni bir fiyaskoyla yüzyüze gelmekten de kurtulamıyorlar.

Aslında şiddeti tırmandırmakla sonuç alamayacaklarının, bunca muazzam bir halk desteğine sahip PKK'yi ve gerillayı yok edemeyeceklerinin kendileri de farkında. Uluslararası koşulların, düşündükleri kitle katliamlarına elvermediğini de biliyorlar. Yine de özel savaşın sinsi yöntemleriyle işbirlikçi ajan, reformist ve provokatörler toplamından bir alternatif yaratma çalışmalarının yanısıra, şiddeti gündemde tutmayı kaçınılmaz sayıyorlar.

Demirel demagogu muhalefetteyken demokrasi havarisi kesiliyor, bölge valiliği, koruculuk vb. uygulamaları kaldıracağını söylüyor. Ancak iktidar yolu göründüğünde bunları bir çırpıda unutup, bölge valisinin yanına bir de asker oturtmaktan, buna gerektiğinde derhal sıkıyönetim ilan etme yetkisi verilmesinden, başka devletlere savaş açmaktan ve Bekaa'yı vurmaktan sözediyor. Bu, çıkmazı defalarca kanıtlanmış bir batağa bir kez daha sapmaktan başka bir anlam ifade etmiyor.

Seçimlerden sonra kurulacak hükümetin bir savaş hükümeti olacağı ve özel savaşı daha da tırmandıracağı anlaşılıyor. Zaten Demirel başkanlığındaki bir koalisyon hükümetinin de ne Kürdistan sorununa ve ne de Türkiye'deki demokrasi sorununa bir çözüm getiremeyeceği gün gibi açıktır.

PKK-ERNK-ARGK önderliğindeki bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz, TC'nin her türlü yönelimine karşı hazırlıklıdır. Onların özel savaşı tırmandırma eğilimine karşı biz de devrimci savaşı ve şiddeti tırmandırıp bunu Türkiye metropollerine kadar taşırabilecek güçteyiz. TC'nin oluşturmaya çalıştığı özel savaş hükümetine, pratik hazırlıkların sürdürdüğümüz Botan-Behdinan Savaş Hükümeti'yle karşılık vererek, önümüzdeki birkaç yılı TC için ölüm ve halkımız için özgür yaşam yıllarına çevireceğiz. Kürdistan halkının son seçimlerde koyduğu tavır, siyasal ve ulusal uyanışının ve öncüsüne verdiği büyük desteğin, PKK ve Başkan APO önderliğinde gerçekleşen büyük ulusal birliğin çok somut bir göstergesidir. Bundan alacağımız güçle yeni ve daha büyük atılımlar yapacağımız bir süreçteyiz.

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ ALEVLENDİ

Son iki haftada meydana gelen çarpışmalarda 9 korucu, 3 polis, 7 özel tim elemanı, 5 assubay, 9 subay ve 196 er-erbaş olmak üzere düşmana toplam 228 kayıp verdirilmesine karşılık 18 ARGK savaşçısı şehit düştü.

Şiddeti tırmandıran TC, gerilladan karşılığını alıyor

Son iki haftalık süreçte Kürdistan'da savaş belirgin bir tırmanış gösterdi. Ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci güçler arasında yaşanan çarpışmalar hem yaygınlık kazandı hem de alabildiğine şiddetlendi.

PKK Avrupa Temsilciliği adına 25 Ekim 1991 tarihinde yapılan açıklamada, *"Bir savaş hükümeti kurarak halkımız için yeni katliam planları hazırlayan TC, Partimiz ve halkımızdan gerekli karşılığı mutlaka alacaktır"* deniyor ve son günlerde savaşın alevlenmesinin nedeni şöyle belirtiliyor:

"Türkiye'de 20 Ekim tarihinde yapılan erken genel seçimlerin ortaya çıkardığı tablo, hükümete gelecek siyasi çevrelerin kimler olduğunu ve bunların Kürdistan sorununa yaklaşımlarının ne olduğunu göstermiştir. Görülen o ki, TC bir savaş hükümeti kurma çabasındadır. Sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan sorununun çözümü için öteden beri öngördüğü katliamcı-imhacı tutumun değişmediği, dolayısıyla bir çözümsüzlük olduğu ve hiçbir sonuç vermeyeceği aslında çoktan beri ortaya çıkmış olan şiddet ve devlet terörü yönteminden vazgeçilmeyeceği, hatta bunun daha da tırmandırılacağı anlaşılmaktadır.

"Gerek yeni hükümeti kurmakla görevlendirilmesi beklenen DYP Genel Başkanı Demirel ve diğer sivil yöneticilerin ve gerekse Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş ile faşist ordunun diğer üst düzey komutanlarının son günlerde yaptığı açıklamalar, sözü edilen imhacı-katliamcı tutumu bariz olarak açığa vurmaktadır. (...)

"Elbetteki halkımız bu tür tehditlere boyun eğmeyecek, hem Kuzey'de hem de Güney'de PKK-ERNK-ARGK önderliğinde devrimci direnişi daha da yükseltecektir. TC'nin şiddeti ve devlet terörünü tırmandırma ve kitlesel imha planları karşılıksız kalmayacak, Partimiz PKK ve Halk Kurtuluş Odumuz ARGK de buna karşı devrimci savaşı tırmandıracaktır."

Gerçekten de TC'nin şiddeti ve devlet terörünü arttırma eğilimi açık. Ancak en az bunun kadar açık olan bir başka gerçeklik var ki, o da ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin düşmana mutlaka anladığı dilden cevap vereceğidir. ARGK gerillalarının Kürdistan'ın dörtbir yanında gerçekleştirdiği saldırılar bunun açık kanıtıdır.

Son günlerde sömürgeci karakollara ve askeri birliklere yönelik gerilla saldırıları alabildiğine yoğunlaşırken, bir yandan da ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin kent merkezlerine yönelik saldırıları giderek boyutlanıyor ve artık salt ilçe merkezleri değil il merkezlerine de peşpeşe baskınlar düzenleniyor.

Başlıkta verdiğimiz son iki haftanın bilançosundan da açıkca anlaşıldığı gibi, düşman hakkettiği yanıtı fazlasıyla alıyor. Serhedan(Kars)'dan Dêrsim, Çewlik(Bingöl) ve Mêrdîn'e kadar her alanda yaşanan çarpışmalarda onlarca düşman askeri öldürülür ve yaralanırken, TC bunu ısrarla gözden uzak tutarak sınıra yakın bölgelerdeki olayları özellikle öne çıkarıyor ve bununla sözümona gerillalarımızın sınırötesinden geldiği imajı yaratırken, aynı zamanda Güney'e saldırılarına da bir gerekçe hazırlamış oluyor. Oysa savaş iç bölgelerde bütün şiddetiyle devam ediyor. Yukarıda saydığımız alanlarda düşman askeri konvoylarının pusuya düşürülüp ağır kayıplara uğratılmadığı gün yok gibi. Öte yandan Çewlik, Muş, Bêdlîs örneklerinde görüldüğü gibi artık il merkezlerine gerillalar baskın düzenliyor ve kent baskınları Kürdistan'ın en batı ucuna Göksun ve Ereban(Araban)'a kadar yaygın biçimde yaşanıyor.

Bir savaş hükümeti kurulması aşamasına gelen Botan bölgesi ise tümden bir savaş alanı durumuna gelmiş bulunuyor. Sömürgeciler tüm güçlerini seferber ederek burada son bir kez daha şansını deniyor, tutunmaya çalışıyor. Ne var ki, otoritesini her geçen gün daha da pekiştiren ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz bu alanda sömürgecilere yaşam hakkı tanımayacağını eylemiyle ve kesin biçimde ortaya koyuyor. Sadece Çel(Çukurca) çevresinde bir gecede 1 bölük ve 2 karakol birden imha ederek düşmana 40'ın üstünde kayıp verdirilmesi bunun açık kanıtıdır.

TC bu acı yenilginin verdiği çılgınlıkla ve acizliğinden bir kez daha savaş uçakları ve zırhlı helikopterlerle Güney'i bombalamaya girişirken, Botan tümüyle savaş alanı ilan ediliyor ve Şirnex'ten öteye sivil trafik bütünüyle kesiliyor. TC genelkurmay başkanı Wan ve Ankara'da atıp tutuyor, ama kendisi bile Botan'a giremiyor. Ve giremeyişinin nedenini de "hava muhalefeti"ne bağlayacak kadar gülünçleşiyor.

Botan başta olmak üzere Kürdistan'ın sömürgecilerden temizlenmesi süreci işlemeye devam ediyor. Gerillaların karakollara yönelik baskın ve saldırıları arttıkça, sömürgeciler adım adım geriliyor. Sınıra yakın bölgelerdeki karakolları ayakta tutamayan ve koruyamayan düşman, bunları belli merkezlerde toplamayı sürdürüyor. Örneğin Çolamerg(Hakkari)'in Şemzînan(Şemdinli) ve Gever(Yüksekova) alanlarındaki karakollar geri çektirilip taburlara yerleştiriliyor. Koruculuğun iflasıyla birlikte korunması güçleşen karakollardan dördünün geçtiğimiz günlerde Şemzînan Derecik taburuna yerleştirildiği bildiriliyor.

Kısacası Kürdistan'da savaş alabildiğine alevlenerek şiddetleniyor ve bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz 1991 yılının bu son aylarından Botan-Behdînan Savaş Hükümeti'nin planlarını daha da somutlaştırarak nihai zafere bir adım daha yaklaşıyor.

Alev alev şiddetlenen savaşımız sömürgeciliğin tükenişidir — Foto: Berxwedan

Çolamerg

Yoğun gerilla saldırıları sürerken düşman karakollarını geri çekiyor

Çolamerg/Qilaban *(Berxwedan):* Yöredeki düşman askeri birliklerine ve karakollarına yoğun gerilla saldırıları sürerken, sömürgeciler artık korunmalarının mümkün olamayacağını anladıkları karakollarını geri çekerek tabur gibi büyük askeri birliklere yerleştiriyor. Her gün alanın birkaç yerinde sömürgeci birliklere saldıran ARGK birlikleri düşmana ağır kayıplar verdiriyor.

16 Ekim günü, Kuzey'den Qilaban(Uludere)'a giden yol üzerinde gerilla birlikleri bir düşman askeri aracıyla tesadüfen karşılaşıyor. Araç gerillalarımız tarafından yaylım ateşine tutularak düşmanın saldırmasına fırsat tanınmıyor. Tamamıyla tahrip edilerek kullanılmaz hale getirilen araçta bulunan özel tim elemanlarından 2'si ölüyor, kalanlar ise yaralanıyor. Olayda herhangi bir kayıp vermeyen gerilla birliği olay yerinden uzaklaşıyor.

18 Ekim gecesi Şemzînan yakınlarında ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle düşman güçleri arasından sabaha kadar süren bir çarpışma meydana geldi. Silah sesleri Şemzînan merkezinden de duyulmaktaydı. Bu çarpışmanın sonuçları hakkında somut bilgiler alınamamakla birlikte, düşmanın ağır kayıp verdiği ve gerillaların ise kaybının olmadığı belirtilmektedir. Sömürgecilerin olay hakkında hiçbir açıklama yapmayıp olayı örtbas etmesi bu tarzda yorumlanmaktadır.

16 Ekim günü, Çolamerg merkezine bağlı Çemkê Bedê(Çimenli) köyü çetelerine yönelik bir taciz eylemi gerçekleştirildi. Şehire 20 km mesafedeki köyde koruculara ait evler roketlendi. Korucubaşlarından İsmet Ölmez'in evinin ağır hasar gördüğü bildiriliyor Çemkê Bedê köyü azılı bir çete köyüdür. Kaşûrî aşiretine bağlı korucubaşı Hacî Bapîr Ölmez'in başında bulunduğu Ölmezler bu köyde egemendir. Son gerilla saldırısı ardından bunların da korku ve paniklerinin arttığı gözleniyor.

21 Ekim günü, Qilaban'ın Delekan(Adaklı) köyü yakınlarında ARGK birlikleri tarafından sömürgeci askeri birliklere kurulan pusuya bir özel tim konvoyu düştü. Olayda 4 özel tim elemanı öldü, 3'ü ağır olmak üzere pekçoğu da yaralandı. Birliklerimiz olayda herhangi bir kayıp vermeden üslerine çekildi.

Gerilla birliklerinin etkin saldırılarına karşılık veremeyen sömürgeciler sivil ve silahsız halka yönelik insanlıkdışı uygulamalarla güç kanıtlamaya çalışıyor. Elk(Beytüşşebap)'a bağlı Gosê (Cevizağacı)köyüne baskın düzenleyen TC askeri birlikleri, halkı sindirmek amacıyla sağasola rastgele ateş ederek terör estirdi. Bu ateş sonucu **Selim Aykut** ve adı öğrenilemeyen bir başka köylü ağır yaralanırken, birçok yurtsevere ait evlerin de tahrip edildiği bildiriliyor. Ayrıca düşman askerleri köylülerin tüm kışlık otlarını da ateşe vererek tek geçim kaynağı hayvancılık olan bu insanların bu kaynağını da kurutmayı hedeflemiştir.

Öte yandan siyasal otoriteyi hemen tümüyle yitiren sömürgeciler, alanda askeri açıdan da adım adım gerilemeye devam ediyor. Bazı yerlerde büyük kayıplar verme pahasına da olsa inatla tutunmaya çalışırken, birçok yörede ise karakollarını boşaltarak askerini geri çekmeye, daha büyük birlikler içine yerleştirmeye devam ediyor. Bu çerçevede örneğin son günlerde Şemzînan(Şemdinli) alanındaki karakollardan dördünün daha boşaltılarak askerlerinin Derecik taburuna yerleştirildiği bildiriliyor.

Evrêk'deki çarpışmada 4 asker öldürüldü, 8'i de yaralandı

ARGK birliklerinin Çel(Çukurca) yöresinde sömürgeci hedeflere yönelik büyük çaplı saldırılar gerçekleştirdiği 24 Ekim günü, Çolamerg(Hakkari)'in diğer alanlarında da saldırılar yaşandı ve bu saldırılar sonucu sömürgecilere önemli kayıplar verdirildi. Örneğin aynı gün Elk (Beytüşşebap)'e bağlı Evrêk(Gökçe) köyü yakınlarında gerillalarla TC ordu birlikleri arasında çıkan çarpışmada 4 asker öldürüldü, 8'i de yaralandı.

Gerilla birliklerinin çarpışmadan herhangi bir kayıp vermeden çıktığı bildiriliyor.

Wan/Bêdlîs

Sakê köyü baskınında 6 asker ve 3 çete öldürüldü

Wan/Tûx *(Berxwedan):* Bêdlîs'in Tûx(Tatvan) ilçesine bağlı Sakê(Kırkbulak) köyüne ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Gerilla kaynaklarından edindiğimiz bilgilere göre, 28 Ekim akşamı gerçekleştirilen eylemde adı geçen köye girerek korucu çeteleri etkisizleştiren gerillalarımız, halkı köy meydanına topladı ve ulusal kurtuluş mücadelemizin durumu ile olası düşman yönelimleri konusunda propaganda konuşmaları yaparak halkı aydınlattı.

Daha sonra köyde uzun süreden beri çetecilik yapan ve tüm uyarılara karşın bu işi bırakmayan koruculardan 3'ü, işledikleri suçlar konusunda bilgi verilip köy halkının da onayı alındıktan sonra ölüm cezasına çarptırıldı ve cezaları kurşuna dizilmek suretiyle infaz edildi. Bu arada iflah olmaz çetelere ait 4 ev ile köyde bulunan PTT'ye ait 4 aracı da ateşe vererek imha eden ARGK birliği, aralarında köy muhtarının da bulunduğu çetelerden 3'ünü de yanlarına aldıktan sonra köyden ayrıldı.

Gerilla birliğinin köyde bulunduğu sırada ihbar alan sömürgeci güçler kalabalık birliklerle Sakê köyüne girmeye ve birliklerimizi imha etmeye hazırlanırken, köy çevresinde güvenlik amacıyla mevzilenmiş

ARGK birliklerinin pususuna düştü. Köydeki gerilla birliğini gafil avlayarak imha etmeyi hayalleyen düşman güçleri, hiç de beklemedikleri bir saldırıyla karşılaşınca hiçbir varlık gösteremeyip adeta çil yavrusu gibi dağıldı. Ancak dağılan sömürgeci ordu güçleri arkalarında 6 ölü ve çok sayıda yaralı bıraktı. Gerek köy baskını ve gerekse daha sonraki pusu eyleminde herhangi bir kayıp vermeyen ARGK birlikleri sağ salim üslerine döndü.

Öte yandan Kürdistan'ın diğer alanları gibi Wan ve Bêdlîs alanlarında da gerilla saldırılarından belirgin bir artış gözlendiği, ayrıca yöreden ARGK saflarına katılımın da yoğun biçimde devam ettiği bildirilmektedir.

23 Ekim tarihinde Kürdistan'a yeni askeri birlikler ve mühimmat taşıyan bir trene gerilla birliklerimiz tarafından saldırı düzenlendi. Tûx merkezine 20 km mesafedeki bir alanda gerçekleştirilen saldırı sonucunda düşmana önemli oranda zayiat verdirildiği bildiriliyor. Görgü tanıklarının verdiği bilgilere göre, bir asker olay yerinde ölürken, onlarca yaralıdan sadece Tûx merkezine getirilen 15 kişiden çoğunun durumu ağırdı. Trene saldırı esnasında çıkan çarpışmada bir sivilin de yaşamını yitirdiği kaydedildi.

Bu arada Bêdlîs'in Motkî(Mutki) ilçesine bağlı Persing (Boğazönü), Şên(Kaşıklı), Kozsiwark (Yenidoğan) ve Godişkan köylerine karşı sömürgecilerin ciddi tehditler savurduğu bildiriliyor. Seçimlerden sonra bu köylerin yakılıp yıkılmakla tehdit edildiği ve bunun da yöreyi boşaltma ve insansızlaştırma planlarının bir parçası olarak gündeme getirildiği belirtiliyor. Adı geçen köylerin bütünüyle yurtsever olduğu ve hiç ihbarcı, çete vb. barındırmadığı, bu nedenle de devletin hedefi durumuna geldiği bildirilmektedir. Düşmanın gerekçesi ise, bu köylerin gerillalara yardım ve yataklık ettiğidir.

Serhedan-1991: 'Savaş tırmanacak' Foto: Berxwedan

Wan'da ARGK saflarına yoğun akın

Yörede ARGK saflarına katılımların giderek artan bir hızla devam ettiği, örneğin son iki hafta içerisinde sadece Wan merkezinden 130 civarında gencin gerillaya katıldığı belirtilmektedir. Çoğunluğu lise öğrencisi olan genç gerilla adaylarının arasında bayanların sayısının da oldukça fazla olduğu bildiriliyor. Gerilla saflarına bu denli bir akının olması sömürgecileri alabildiğine tedirgin ediyor. Her türlü baskı ve şiddet uyguladığı halde bu akını önlemeyi başaramayan TC sömürgecileri bu konuda da provokatörlerle elele vererek kirli özel savaş oyunlarına başvurarak sonuç almayı deniyor. Gerilla saflarına katılan genç bayanların ailelerine Mehmet Şener gibi provokatörlerin imzasıyla mektuplar gönderilerek birtakım çirkef yalanlarla aileler ulusal kurtuluşçu mücadeleden soğutulmak ve PKK'ye düşman edilmek isteniyor. Ne var ki, düşman çırpındıkça tam tersine saflara akın daha da büyüyor.

Şehit gerillanın cenazesi Wan'da kitlesel bir törenle ve ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde toprağa verildi

17 Eylül 1991 tarihinde Serhedan'ın Qamûşan(Sarıkamış) ilçesine bağlı Golantep(Beşyol) köyündeki bir çarpışmada şehit düşen ve o zaman kimliği tespit edilemediğinden Qamûşan'da toprağa verilen ARGK savaşçısı **İbrahim ASLAN (Numan)**'ın cenazesi 26 Ekim günü Wan merkezine getirilerek burada yapılan kitlesel bir törenle ve ulusal kurtuluşçu sloganların eşliğinde toprağa verildi.

Şehit **Numan** yoldaşın naaşını almak üzere Wan'dan 50 araçlık bir konvoy Qamûşan'a hareket etti. 3-4 saatlik yolda konvoya sürekli katılımlar olurken, araçların pencerelerinden dalgalandırılan sarı-kırmızı-yeşil desmallerle bir düğün alayını andıran konvoy yol boyunca kitlelerin zafer işaretleriyle karşılanıp uğurlandı. Hem gidişte ve hem de dönüşte aynı duygulandırıcı manzara yaşandı. Şehit gerillanın cenazesine bu tarzda sahip çıkılması yöre halkını da oldukça etkiledi ve duygulandırdı. Qamûşan'da bir yaşlı yurtsever, *"Artık hepimiz şehitlerimize sahip çıkmalıyız ve çıkıyoruz. Numan hepimizin şehididir, Kürdistan'ın her karış toprağı onlar sayesinde kutsal olmuştur. Wan, Qamûşan fark etmez"* biçiminde duygularını dile getiriyordu.

Dönüşte, Wan merkezine 10 km kala slogan ve zılgıt sesleri siren seslerine karışırken, sömürgecilerin de sıra sıra barikatlarla konvoyun önünü kesmek istediği görüldü. Çevik kuvvet ekipleri, olay çıkaracağı gerekçesiyle çoğu üniversite öğrencisi 30 kadar genci gözaltına alırken, aralarında Zübeyir Aydar gibi milletvekilleri ile İHD Van Şube Başkanı Yavuz Binbay'ın da bulunduğu kitleler, sıra sıra barikatları aşarak şehidin cenazesini ailesinin Selimbey Mahallesi'ndeki evlerinin yakınındaki mezarlığa getirdiler. Yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından, şehidin naaşı sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

Burada kısa bir konuşma yapan şehidin babası Yahya Aslan, *"O yalnız benim değil, bu halkın şehididir. Ulusumuz sağ olsun, oğlum ulusu için şehit olmuştur"* derken, şehidin amcası Ali Aslan da şunları söylüyordu:

"Bu şehidimiz ne ilktir ne de son olacaktır. Kanımızın son damlasına kadar bu davanın kervancısıyız. Dost ve düşman bilsin ki, bu akan selin önüne Çin Seddi çekseler dahi dayanamayacak ve bu sel onu yıkıp üzerinden geçecektir. 25 milyon insanı bugüne kadar hiç kimse yok edemedi ve yok edemeyecektir.

"Ölüm bir gün herkesin kapısını çalacak, ama böyle ölmek herkese nasip olmaz. Bu dünyada üç türlü ölüm vardır. Biri normal ölüm, biri şerefsizce ölüm ve biri de şereflice ölmektir. Bu şehidimiz ve tüm şehitlerimiz ölümlerin en şereflisine mazhar olduklarından ben de sizler gibi onlarla iftihar ediyorum. Yaşasın milyonlarca Numanlar!"

Serhedan

Etkin gerilla saldırıları çete odaklarını dağıtıyor

Serhedan/Erzirom *(Berxwedan)*: ARGK birliklerinin yoğun saldırısı ve yönelimleri Serhedan eyaletindeki çete odaklarının etkisizleşip dağılmasını sağlıyor. Bugüne kadar birçoğu dağıtılırken bu odaklara yönelik gerilla saldırılarının da sürmekte olduğu bildiriliyor.

18 Ekim gecesi Qaqizman(Kağızman)'a bağlı Gümüştepe köyüne baskın düzenleyen ARGK birlikleri, çetelere ait 2 evi ateşe verirken bir korucunun silahına el koydu. Gerilla baskını sırasında kaçıp saklanarak canlarını kurtaran çeteler, bunun her zaman mümkün olamayacağını ve bir gün gerillanın darbesiyle en kötü ölümlerle karşılaşacaklarını anlamakta gecikmediler.

Köye baskın düzenleyen gerilla birliği, koruculara son bir fırsat tanıdıklarını, silah bırakmamaları halinde kendilerine kesinlikle yaşam hakkı tanınmayacağını vurguladı. Bunun üzerine Gümüştepe köyünün tüm korucuları, zaman kaybetmeden 18 Ekim günü Qaqizman merkezine giderek silah bırakmak için başvuruda bulundular. Ve ne pahasına olursa olsun artık bu silahları taşımayacaklarını belirttiler.

Ayrıca aynı gün Serhedan'ın Têkor(Digor) ilçesine bağlı Celal köyüne de bir başka gerilla birliği tarafından baskın düzenlendi. Köyde bulunan çetelerden ikisinin silahlarına el konurken, gerillalara karşılık vermeye yeltenen birinin de ağır yaralanmak suretiyle etkisizleştirildiği bildiriliyor. Yörede buna benzer pek çok saldırının geliştiği ve bunun sonucunda çeteciliğin bu alanda da her geçen gün hızla bir dağılma ve çözülmeyi yaşadığı belirtiliyor.

Têkor'daki iki ayrı çarpışmada en az 4 asker ve 1 assubay öldürüldü

Serhedan'ın Têkor ilçesi yöresinde ARGK gerillaları ile sömürgeci birlikler arasında çıkan iki ayrı çarpışmada en az 4 asker ile 1 assubayın öldürüldüğü, çok sayıda düşman askerinin de yaralandığı bildiriliyor.

Gerilla ve yurtsever kaynaklardan edinilen bilgilere göre, bir pusu eylemi biçiminde gelişen olaylardan ilki 23 Ekim akşamı meydana geldi. Têkor'dan Serhedan'ın diğer bir ilçesi olan Qulp(Tuzluca)'a gitmekte olan bir sömürgeci askeri konvoy, Nahciwan(Kocaköy) köyü yakınlarında ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldü. Roketatar ve otomatik silahlarla açılan ateş sonucu düşman konvoyunda bulunan askerlerin büyük bir kısmı ölü ya da yaralı saf dışı bırakıldı. Sömürgeciler yaptıkları açıklamada 1 assubay uzman çavuş ile 1 erin öldüğünü söyledilerse de, kayıplarının bundan çok daha fazla olduğu belirtilmektedir. Bu olayda ayrıca çok sayıda düşman askerinin de yaralandığı bildiriliyor. Pusu eylemini başarıyla gerçekleştiren ARGK birliği kayıp vermeksizin üssüne dönmüştür.

Bir çarpışma biçiminde gelişen ikinci olay ise 24 Ekim günü Têkor ilçe merkezine yakın bir alanda yaşandı. Gerillalarımızla düşman birlikleri arasında akşam saat 22.30 sıralarında çıkan ve yaklaşık iki saat sürdüğü belirtilen çarpışmada, 3 asker öldürüldü. Ayrıca bu çarpışmada ulusal kurtuluş kuvvetlerimizden de **Metin** adındaki bir savaşçının şehit düştüğü söylenmektedir. Şehit düşen savaşçının gerilla mı yoksa milis mi olduğu konusunda kesin bir bilgi edinilemedi.

Öte yandan aynı günün akşamı Serhedan'ın Melezgîn(Selim) ilçesi yakınlarında da gerilla birlikleri ile düşman güçleri arasında bir çarpışma meydana geldiği doğrultusunda haberler alındı. Ancak bu haberin ayrıntıları konusunda henüz bir bilgi edinilemedi.

Îdir(Iğdır) merkezinde 8 Ekim günü yapılan ve geçen sayımızda verdiğimiz cenaze töreni, Îdir'a bağlı Müçe(Gülpınar) köyü yakınlarında 23 Eylül günü çıkan çarpışmada şehit düşen ARGK savaşçısı **Halis Ödük**'e ait olduğu belirlendi. Sömürgecilerin tüm engelleyici çabalarına rağmen şehidimizin naaşının **"Bijî Serok APO"** ve **"Bijî Kurdistan"** sloganları eşliğinde toprağa verildiği bildiriliyor.

Dêrsim/Çewlik/Mûş

Xozad ve Pilemorî'de ARGK'den Türk sömürgecilerine unutamayacakları darbeler: Toplam 26 asker öldürüldü, onlarcası yaralandı

Dêrsim/Çewlik/Mûş *(Berxwedan)*: Faşist Türk sömürgecileri sınır boylarındaki gerilla saldırılarına dikkatleri çekerek Kürdistan içlerinde büyüyen savaşın boyutlarını gözlerden uzaklaştırmak için olmadık çabalar harcamaktadır. Oysa Kürdistan'ın hemen her alanında TC'ye ağır darbelerin vurulmadığı gün geçmiyor. Bu alanlardan bir tanesi ve son bir-iki haftada belki de başta geleni Dêrsim alanı oldu. Bu alanda düşmana peşpeşe ciddi kayıplar verdirildi.

Örneğin sadece Xozad(Hozat) ve Pilemorî(Pülümür) alanında son bir hafta içerisinde meydana gelen iki ayrı çarpışmada, sömürgeci ordu birliklerinden toplam 26 asker öldürülürken onlarcası yaralanmak suretiyle safdışı bırakılmıştır.

21 Ekim günü Pilemorî(Pülümür)'ye bağlı Darsolar(Derindere) köyü kırsalında ARGK gerillaları ile TC ordu sürüleri arasında büyük bir çarpışma meydana geldi. Gerillalarımız üstün savaş gücü ve yeteneğiyle inisiyatifi ele alarak kendisinden sayıca kat kat fazla düşman birliklerine ağır kayıplar verdirmiştir. Yöredeki yurtsever kaynaklardan edinilen bilgilere göre, çarpışmada 17 düşman askeri öldürülürken birçoğu da yaralanmıştır. ARGK birliklerinin bu çarpışmada herhangi bir kayıp vermeden çıktığı bildiriliyor.

Yine Xozad ilçesinin kırsal kesiminde gerilla birliklerimiz ile düşman güçleri arasında 27 Ekim günü meydana gelen bir başka çarpışmada da sömürgecilere bir darbe daha vurulduğu bildiriliyor. Edinilen bilgiye göre, gündüz öğle sıralarında başlayan ve birkaç saat süren çarpışmada, aralarında 3 subay ve 1 assubayın da bulunduğu 9 asker öldürülürken, çok sayıda yaralının da çevre il ve ilçelerdeki hastanelere taşındığı bildirilmektedir. Görgü tanıkları, akşam saatlerine doğru çarpışma alanından helikopterlerle ölü ve yaralı taşındığını belirtiyorlar.

Bu çarpışmada 1 ARGK savaşçısının da şehit düştüğü söylenmektedir.

Dêrsim alanında gerilla saldırılarının yoğunlaşmasına paralel olarak sömürgecilerin giriştikleri gözaltı ve tutuklamaların da arttığı bildiriliyor. TC, gerillaya güç yetiremeyince yine sivillere yöneliyor. Son tutuklamalarda gerekçe olarak, "Oylarınızı neden bağımsız adaya ve dolayısıyla PKK'ya verdiniz" diyorlar.

Paş köyü yakınlarında çarpışma: 4 TC askeri öldürüldü

Dêrsim'in Mêzger(Mazgirt) ve Nazmiye taraflarında 18 Ekim günü ARGK birlikleri ile faşist ordu sürüleri arasında meydana gelen bir çarpışma ilk belirlemelere göre düşman güçlerinden 4 asker öldürüldü. Paş(Akkuş) ile Yêlbegiyan köyleri arasındaki muntıkada sabah saatlerinde başlayıp yaklaşık 5 saat süren çarpışmada düşman kayıplarının çok daha fazla olabileceği, belirtilen 4 kişinin sadece köylüler tarafından görülenler olduğu bildirilmektedir.

Gerilla birliklerinin bu çarpışmada kayıp vermeden çıktığı bildirildi.

Öte yandan 19 Ekim günü Pülür(Ovacık) ilçesi yakınlarında gerilla birliklerimizle düşman güçleri arasında yer yer şiddetli çarpışmalar meydana geldiği, bu

çarpışmalarda 1 ARGK savaşçısının şehit düştüğü bildirilmektedir. Düşmanın kayıpları konusunda herhangi bir bilgi alınamadı.

Cûnek'deki çarpışmalarda 3'ü subay toplam 20 asker öldürüldü

Çewlik(Bingöl)'e bağlı Gêxî ilçesi Cûnek(Yayladere) bucağı yakınlarında 23 Ekim günü sabah saatlerinde başlayan çarpışmalar yer yer ve aralıklarla üç gün devam etti. ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında çarpışmaların yaşandığı günlerde, sömürgecilerin karadan ve havadan alana sürekli yeni birlikler sevkettiği görüldü.

Aralıklarla iki gün devam eden ve düşmanın havadan helikopterler desteğindeki kalabalık birliklerine karşı gerillanın taktik manevra gücünü ve üstünlüğünü iyi kullanan birliklerimiz düşmana ağır kayıplar verdirdi. Edinilen bilgiye göre iki günlük bu ilk çarpışmalarda sömürgeci birliklerden 13 asker öldürülürken pek çoğu da yaralandı. Bu çarpışmalarda ayrıca iki sivilin de yaşamını yitirdiği ve bunların muhtemelen milis olabilecekleri belirtilmektedir. Sözkonusu iki sivilin durumu hakkında somut bilgi edinilememekle birlikte, çarpışmada gerillaların kayıp vermediği öğrenildi.

Aldıkları bu darbeyi hazmedemeyen sömürgeciler, alana sevkettikleri yeni birliklerle yoğun operasyonlar başlattılar. Alanda sivil halka yönelik terör estiren TC operasyon birlikleri, hakkettikleri karşılığı gerilladan fazlasıyla alıyor.

25 Ekim günü, Gêxi'nin Çermê(Yedisu) bucağı yakınlarında sömürgeci operasyon birliklerinin bir kolu ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldü. Seri ve şiddetli bir ateşle saldıran gerillalar, düşman birliklerine 3 subay ve 4 er ölü ve çok sayıda asker de yaralı kayıp verdirdi. Olayı kısa sürede haber alan sömürgeciler pusu alanına helikopterlerle yeni timler göndererek gerillaları kuşatmaya çalıştı. Ancak pusu eylemini gerçekleştiren gerilla birliği herhangi bir kayıp vermeden hızla alandan ayrıldığı için düşman gerillanın izine bile rastlayamadı.

Sömürgecilerin alanda halen yoğun operasyonlarını sürdürdüğü bildirilmektedir.

Çermê(Yedisu) bucağında bir çarpışma daha

Kalabalık sayıdaki komando birlikleri ve özel timlerle alanda operasyonlar sürdüren düşman güçleriyle gerilla birliklerimiz arasında 27 Ekim günü bir çarpışma daha meydana geldi. Çermê(Yedisu) bucağı kırsalında çıkan çarpışmada düşman güçlerden en az 2 askerin öldüğü ve birçoğunun da yaralandığı bildirilmektedir. Olayda düşmana karşı kahramanca savaşan 1 ARGK savaşçısının da şehit düştüğü öğrenildi.

Yol denetim eylemi sırasında çıkan çarpışmada 4 asker öldürüldü

Çewlik(Bingöl)/Mazra(Elazığ) karayolunu denetleyen ARGK birlikleri ile yolda geçmekte olan bir düşman askeri konvoyu arasında çıkan çarpışmada ilk belirlemelere göre 4 asker öldürüldü, 1 üsteğmen, 1 assubay çavuş ile 1 erin de ağır yaralandığı bildiriliyor.

Edinilen bilgiye göre, Çewlik-Mazra ana karayolu 15 Ekim günü saat 17.00 sıralarında, Çewlik merkezinin hemen çıkışında (5-6 km mesafede) bulunan Yado Çeşmesi mevkiinde ARGK birlikleri tarafından kesildi. Yolda geçmekte olan araçları durdurup kimlik kontrolü yapan gerillalar, zaman zaman biriken yolculara yönelik propaganda konuşmaları da yaptılar. Bu arada aynı yoldan geçmekte olan üç araçlık bir düşman askeri konvoyunun müdahaleye kalkışması üzerine çıkan çarpışmada, düşmana yukarıda belirtilen miktarda kayıp verdiren gerillalarımız herhangi bir kayıp vermeden alandan uzaklaştılar.

Bongîlan'da radyolink tesisleri imha edildi

Çewlik'in Bongîlan(Solhan) ilçesi yakınlarında bulunan PTT Radyolink İstasyonu'na gerillalar tarafından 5 Ekim günü bir saldırı düzenlendi. Tesislerde nöbet bekleyen iki bekçi gerillalar tarafından etkisizleştirildi, bekçilere ait 2 adet otomatik tüfeğe de el kondu. Daha sonra tesisi ateşe vererek imha eden gerillalar, herhangi bir saldırıyla karşılaşmadan olay yerinden uzaklaştılar.

Bu olayda sömürgecilere 3 milyarı aşkın maddi zarar verdirildiği belirtilmektedir. Ayrıca saldırıdan sonra alandaki birçok yerleşim yerinin telefon bağlantıları günlerce kesintiye uğradı ve işlemedi.

Ayrıca bu olaydan birkaç gün sonra da, Çewlik'in Dara Hênê (Genç) ilçesinin Gazê(Güzeldere) mıntıkasında orman işletmesi tesislerine baskın düzenlendi. Burada görevli orman bekçileri etkisizleştirilip silahlarına el konurken, orman işletmesine ait bir jip de ateşe verilerek imha edildi.

Kürdistan'da binlerce hektarlık ormanlık alanı ateşe vererek imha eden sömürgeci TC'nin, bir de "ormanları koruma" adı altında giriştikleri yağmaya da bundan böyle izin verilmeyeceğini belirten gerillalar, üslerine çekilmek üzere alandan uzaklaştılar.

Dep'te şehit gerilla için yapılan cenaze töreni görkemli oldu

Bundan bir süre önce Muş taraflarında TC ordu birlikleri ile girilen çarpışmada şehit düşen ARGK savaşçısı **Saim COŞKUN** için, doğum yeri olan Mazra(Elazığ)'ya bağlı Dep(Karakoçan) ilçesinde görkemli bir cenaze töreni yapıldı.

8 Ekim günü Muş'tan alınarak bir konvoy eşliğinde Dep'e getirilen şehidin cenaze törenine binlerce kişinin katıldığı bildiriliyor. Polisin cenaze törenini engellemek için yoğun çaba sarfettiği, ancak kitlelerin kararlı tutumuyla tüm engelleme çabalarının sonuçsuz bırakılarak cenaze töreninin bir direniş gösterisine dönüştürüldüğü kaydedildi.

Törenden sonra şehidin naaşı yine konvoy eşliğinde kendi köyü olan Zêlxidir(Sarıbaşak) köyüne götürülerek orada toprağa verildi.

Kanîreş'te çete odaklarına baskın

Çewlik'in Kanîreş(Karlıova) ilçesine bağlı Navrî köyüne ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. 16 Ekim günü gerçekleştirildiği bildirilen baskında, azılı işbirlikçi ve çetebaşı köy muhtarı ile iki korucuya ait evler ateşe verilerek imha edildi. Ayrıca köydeki koruculardan 10'unun da silahlarına gerillalar tarafından el konuldu.

Böylece korucu odaklarını tümden etkisizleştiren gerillalar köylülere yönelik çeşitli propaganda konuşmaları yaparak, artık köylerinde korucu barındırmamaları doğrultusunda çağrılarda bulundu. Köylülerin de gerillalara söz verdikleri, bu koruculardan kurtulduktan sonra bir daha köye düşman silahı sokmayacaklarını belirttikleri bildiriliyor.

Baskını gerçekleştiren gerilla birliği daha sonra herhangi bir saldırıyla karşılaşmadan köyden ayrıldı.

Öte yandan Dara Hênê(Genç)'den Muş yönüne gitmekte olan trene gerillalar tarafından 15 Ekim günü düzenlenen saldırıda, vagonlarda önemli hasar meydana geldiği, tren güvenlik ekibiyle çıkan çatışmada bir sivilin yaşamını yitirdiği belirtildi.

Her yeni bir değerlendirme toplantısı yeni atakların başlangıcıdır — Foto: Berxwedan

Amed

Licê halkı bir şehidini daha törenle bağrına bastı

Amed/Farqîn/Licê *(Berxwedan):* Bir süre önce Çewlik'te şehit düşen ARGK savaşçısı **Vechettin TİMURTAŞ(Dr. Şoreş)**, Licê'de yapılan kitlesel bir törenle toprağa verildi.

Geçtiğimiz Eylül ayının ortalarından Çewlik-Germav(Ilıcalar) mıntıkasında sömürgeci güçlerle girilen çarpışmada 3 gerilla şehit düşmüştü. Bunlardan birinin Licê'nin Licok(Çavundur) köyünden **Vechettin TİMURTAŞ** olduğu tespit edildi. Şehit kimliğinin tespit edilmesi üzerine ailesi ve diğer yurtseverler, cenazeyi gömüldüğü yerden alıp doğum yeri olan Licok'a getirmek için harekete geçtiler.

Licê, Farqîn(Silvan), Bismil, Çewlik ve Dara Hênê'den katılımlarla, çoğu minibüslerden oluşan 50 araçlık bir konvoy şehidin naaşını Çewlik'den alarak Licê'ye getirdi. Konvoy Licê yol çatısına geldiğinde özel timler tarafından yol kesilerek kitleler durduruldu. Konvoyun bu tarzda ilçeye girmesine izin verilmeyeceği bildirildi. Ancak kitleler geri adım atmamakta kararlıydı. TC birliklerinin başındaki subayla kitle sözcüleri arasında yaşanan uzun tartışmalardan sonra, halkın kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kalan düşman güçleri akşama doğru yolu açtılar.

Konvoy Licê merkezine ve oradan da Licok köyüne çevre halkının sevgi gösterileri arasında ulaştı. Köyde şehidin mezarının başında Partili bir temsilci tarafından yapılan konuşma sık sık direnişçi sloganlarla kesildi. Hep bir ağızdan marşlar okundu, halaylar çekildi ve tören bir direniş şenliğine, bir düğün havasına dönüştürüldü. Halkımızın artık şehitlerinin arkasından yas tutmadığı, onları layık oldukları tarzda direniş şenlikleriyle uğurladığı ve bu anlamlı tavrını süreklileştirdiği bir kez daha somut olarak görüldü. Şehit ailesinin son derece olumlu ve ağırbaşlı tutumu ise gurur vericiydi.

Şehit **Vechettin TİMURTAŞ (Dr. Şoreş)** yoldaş, tıp fakültesi öğrencisi iken saflara katıldı. Şehit **Aziz TURHALLI** yoldaşın okul arkadaşıydı. Saflara katıldıktan sonra bir süre Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim görme şansına da ulaştı. Gördüğü eğitim ardından ülkeye girdi ve Mêrdîn yöresinde bir süre şehit **Mahmut TANRIKULU** ile birlikte faaliyet yürüttü. Daha sonra Amed merkezinde bir süre şehir faaliyetleri yürüttükten sonra tekrar dağ pratiğine döndü ve şehit düştüğü tarihe kadar ARGK saflarında kahramanca savaştı.

Şehitlerin cenazelerine Kürdistan'ın tüm alanlarında artık tanınsın veya tanınmasın sahip çıkılıp çoğu yerde kitlesel törenlerle toprağa verilirken, son seçimlerde SHP listelerinden seçilen HEP'li milletvekilleri de Amed ve Nisêbîn'de şehitlerin mezarlarını ziyaret ederek saygı duruşunda bulundular.

Farqîn ve Pîran'da korucular sizlahsızlandırılıyor

Amed'e bağlı Farqîn(Silvan) ve Pîran(Dicle) ilçelerinde iki köye baskın düzenleyen ARGK birlikleri, silah bırakmamakta inat eden çeteleri silahsızlandırdı. Karşı koymaya yeltenen bir çete bacaklarından vurularak etkisizleştirildi.

İlk olay Farqîn'de meydana geldi. Farqîn'e bağlı Baqûz(Onbaşılar) köyü Kifrê mezrasına 14 Ekim günü saat 17.00 sıralarında baskın düzenleyen gerillalar, çeteleri etkisizleştirerek bunlardan üçünün silahlarına el koydu. Kifrê'de daha önce çok sayıda çete vardı, ancak son çözülmeler ardından köyde sadece 6-7 korucu kalmıştı. Bunun üzerine sömürgeciler yoğun bir çabayla birkaç kişiyi daha silahlandırarak korucu sayısını 20'ye çıkardılar. Gerillanın baskın düzenlediği gün, çeteler kaçarak köyü terkediyorlar, köyde kalan üç kişinin de silahlarına el konuyor. Bunlardan Fehmi Tekin adlı çete gerillalara ateş etmek isterken vurulup etkisizleştiriliyor.

Gerillalar daha sonra köylüleri toplayarak propaganda konuşmaları yapıyorlar. Ardından çetelere ait bazı evleri de ateşe veriyorlar. Evlerden üçünün yanarak imha olduğu bildiriliyor. Gerilla kayıp vermeden köyden ayrılıyor.

Diğer bir baskın olayı da Pîran ilçesine bağlı Döver köyüne yönelik olarak gerçekleşiyor. Benzer biçimde korucuları etkisizleştirerek bunlardan 8'inin silahlarına el koyan gerillalar, daha sonra köy meydanına toplanan köylülere yönelik propaganda konuşmaları yaptıktan sonra herhangi bir kayıp vermeden köyü terkediyorlar.

Maaş almaya giden çeteler ölümle karşılaştı

Çete odaklarına yönelik etkin gerilla yönelimleri, Af Yasası ve kitlelerin tutumu nedeniyle koruculuk sisteminin çöküşü yaşadığı bu aşamada Licê'de de bir tek Sinê(Oyuklu) köyünde çeteler kalmıştı. Sinê çeteleri de ilçe merkezine maaş almaya giderken ölümlerin en beteriyle karşılaştılar; çetelerden 3'ü pis canlarından olurken 5'i de yaralandı.

Edinilen bilgilere göre, Sinê köyü korucuları 16 Ekim günü maaş almak üzere ilçe merkezine doğru traktörle yola çıkarlar. Ne var ki, yol o gün gerillaların denetimindedir ve yolda gerillalar tarafından kimlik kontrolü

yapılmaktadır. Traktör üzerinde yolculuk yapanların kimlikleri de ARGK gerillaları tarafından kontrol edilir ve bunların Sinê çeteleri olduğu anlaşılır. Bunlar arasında en azılılardan olan 3'ü öldürülürken 5'i de yaralanır.

Bu son darbenin de etkisiyle alanda koruculuğun tümden ortadan kalktığı bildirilmektedir.

alamadı. Ardından İHD temsilcileri, avukatlar ve milletvekilleri devreye girdiler ama onlar da herhangi bir bilgi edinemediler.

Bunun üzerine Hezro halkı kontr-gerilla timleri tarafından kaçırılan bu yurtseverin durumunu öğrenmek, kaçırılışını ve bir daha kendisinden haber alınamamasını protesto etmek amacıyla yürüyüşe geçti. Sayıları 3 bini aşkın bir kitle ilçe merkezindeki karakolu kuşatarak İbrahim Gündem adlı yurtseverin yaşayıp yaşamadığı, eğer yaşıyorsa nerede olduğunun derhal bildirilmesi ve serbest bırakılmasını istedi. Ve bu talepleri yerine getirilmeden karakol etrafındaki kuşatmayı kaldırmayacaklarını bildirdiler.

İstemlerine bir süre yanıt alamayan kitle karakol etrafında oturma eylemine geçti. Ve akşam saatlerine kadar bu eylem sürdürüldü. Sömürgeci yetkililer kitlenin kararlı olduğunu görünce, bir açıklama yaparak, adı geçen yurtseverin durumunu araştıracaklarına ve üç gün içerisinde bir açıklama yapılacağına dair söz verdiler. Bunun üzerine eylemlerine geçici olarak son veren kitle, üç günlük süren dolmasını bekleyeceğini bu süre sonunda gerekli yanıt alınamazsa yeniden eyleme geçeceğini bildirdi. Eylem sona ermesine rağmen Hezro'da durumun son derece gergin olduğu bildirilmektedir.

de devreye sokarak baştan sona kadar helikopterleri de yoğun biçimde kullandığı belirtildi.

Bu çarpışmanın sonuçları hakkında gerilla kaynaklarından henüz somut bilgiler alınmamakla birlikte, görgü tanıkları yurtseverler bir helikopterin düşürüldüğünü gördüklerini belirtmektedirler. Olayın sömürgeciler tarafından örtbas edilerek gizlenmeye çalışılması, düşmanın çok kayıp vermesine karşın gerillanın kayıp vermediği biçiminde yorumlanmaktadır.

Samanlı, Çınarlı, Çayırlı... şimdi yenileri hedefte — Foto: Berxwedan

Öte yandan Çewlik ve Mûş merkezlerine baskınlar düzenlenen 18 Ekim günü, Licê yakınlarındaki dağlık bölgede de gerilla birliklerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasından çarpışmalar meydana geldiği ve 19 Ekim günü de devam ettiği bildirildi. Gerilla birliklerimizden herhangi bir kayıp olmazken, düşmanın kayıpları konusunda somut bilgi edinilemedi. Ancak yöredeki yurtseverler, sömürgecilerin bu çarpışmalarda çok sayıda kayıp verdiklerini belirtiyorlar.

Hezro'da 3 bin yurtsever sömürgeci uygulamaları protesto amacıyla karakolu kuşattı

Amed'in Hezro ilçesinde 25 Ekim günü 3 bini aşkın yurtsever sömürgeci uygulamaları ve son dönemde arttırılan kontr-gerilla saldırılarını protesto etmek amacıyla yürüyüşe geçerek karakol binasını kuşattı. Bu direniş karşısında büyük bir korkuya kapılan sömürgeciler ilçe merkezine giriş ve çıkışları yasakladı.

Olayın gelişmesi şu şekilde oluyor:

Bundan yaklaşık 1 ay kadar önce 24 Eylül gecesi Hezro'ya bağlı Xerdenhol köyündeki evinden kontr-gerilla timleri tarafından alınan **İbrahim Gündem** adlı yurtseverden bugüne kadar bir daha haber alınamıyor. Adı geçen yurtseverin nerede olduğunu anlamak için yakınları TC'nin ilgili tüm kurumlarına ve bazı uluslararası kurumlara başvurmasına rağmen kendisinden hiçbir haber

Sêrt

Gabar Dağı'ndaki çarpışmada 1 düşman helikopteri düşürüldü

Sêrt/Şirnex *(Berxwedan)*: Ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu birlikleri arasında Şirnex yakınlarındaki Gabar Dağı'nda büyük bir çarpışma meydana geldi. 14 Ekim günü öğleden sonraki saatlerde başlayan çarpışmanın, gecenin geç saatlerine kadar sürdüğü ve düşmanın burada hava güçlerini

Jandarma komando timine pusu: 7 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı

Şirnex ile Girgê Amo(Silopi) arasındaki Şiwet(Ballıkaya) köyü yakınlarında bir jandarma komando timi ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürülerek imha edildi.

Edinilen bilgilere göre, bölgede bir süreden beri operasyonlar yapan jandarma timleri, yine bir operasyondan döndükleri sırada ARGK birlikleri tarafından pusuya düşürüldü. 24 Ekim günü, Qilaban'a bağlı, ama Girgê Amo'ya da yakın mesafedeki Şiwet köyü civarında gerçekleştirilen pusu eyleminde gerillalarımızın roketatar ve el bombaları ile saldırısı ve otomatik tüfeklerle açtığı çapraz ateş sonucu düşman askeri konvoyunun ilk belirlemelere göre 1 assubay ile 6 er öldürüldü, 1 assubay da esir alındı. Büyük oranda hasara uğrayan araçlarda bulunan ve aralarında subayların da bulunduğu diğerlerinin de çoğu ağır olmak üzere yaralandığı bildiriliyor. Sömürgeci timden sağ kurtulanın bulunmadığı da görgü tanıklarınca verilen haberler arasında.

Pusu eylemini büyük bir başarı ile gerçekleştiren ARGK gerillaları, düşman askerlerinin işe yarar ve taşınabilir tüm silahlarına da el koyduktan sonra hiçbir kayıp vermeden olay yerinden ayrıldılar.

TC genelkurmay başkanı ile kara kuvvetleri ve jandarma genel komutanı faşist generallerin Kürdistan'da bulunduğu ve "asarız-keseriz" tarzından demeçler verdiği bir sırada yedikleri bu darbe sömürgecilerde şok etkisi yarattı. Tüm faşist generaller programlarını bir yana bırakarak olay yerine gidip incelemeler yaptılar. Belli ki generaller yenilgi ve hezimetin nedenlerini araştırıyorlardı.

Öte yandan Şiwet'te öldürülen sömürgeci askerlerden 7'sinin cenazeleri, steyşin tipi Renault otomobillerin üzerindeki tabutlarda 25 Ekim günü saat 15.30 sıralarında Cizîra Botan merkezinden geçtiğinde, Cizîra Botan halkı adeta Kürdistan'ın faşizme nasıl mezar olduğuna tanıklık ediyordu. Ve halk gerillalarıyla gurur duyduğunu her hareketinde belli ediyordu.

Nivîlan köyü yakınlarındaki çarpışmada 1 subay ve 3 er öldürüldü, 10'u da yaralandı

Sêrt'e bağlı Dih(Eruh) ilçesinin Nivîlan(Çizmeli) köyü kırsalında ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında meydana gelen ve iki gün süren çarpışmalarda ilk belirlemelere göre düşman kuvvetlerinden 1 asteğmen ile 3 er öldürüldü, 10 asker de yaralandı.

Yöredeki çeşitli yurtsever kaynaklardan alınan bilgilere göre, 16 Ekim günü sömürgeci operasyon birlikleriyle ARGK gerillalarının Nivîlan köyü yakınlarındaki Şêx Emer Dağı mıntıkasında karşılaşması üzerine çarpışma başladı. Gerillanın ilk etkin ateşiyle daha sonra adının Hasan Aslan olduğu öğrenilen asteğmen öldürülürken, birçok asker de yaralandı. Çarpışma ertesi gün akşama kadar tam iki gün devam etti. Yer yer oldukça şiddetlenen çarpışmalar sırasında gerilla birliğini çembere almak isteyen düşman güçlerden 3 asker daha öldürüldü ve aralarında 2 assubayın da bulunduğu birkaç asker de yaralandı.

İki gün boyunca kendisinden sayıca çok fazla olan düşman güçlere karşı başarılı bir çarpışma örneği sergileyen ve böylece gücünü bir kez daha kanıtlamış olan ARGK birlikleri, olayda herhangi bir kayıp vermeden çıkmıştır.

Halênzêr köyü çarpışmasında 1 üsteğmen, 2 assubay ve 12 er öldürüldü

Sêrt merkeze bağlı Halênzêr (Bağtepe) köyü yakınlarında gerilla birliklerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında meydana gelen çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirildi. 17 Ekim günü akşam saatlerinde başlayan ve ertesi gün sabaha kadar devam eden çarpışmalarda sömürgeci güçlerden 1 üsteğmen, 2 assubay ve 12 er öldürüldü ve çok sayıda düşman askeri de yaralandı.

Bu çarpışmada kendilerinden kat kat fazla düşman birlikleriyle kahramanca savaşan ve düşmana ağır kayıplar verdiren gerilla birliğinden 5 savaşçı da şehit düştü. Şehitlerin kimlikleri henüz belirlenemedi.

Diğer yandan Halênzêr köyü yakınlarında çatışmanın olduğu 17 Ekim günü ve aşağı yukarı aynı saatlerde, bir başka ARGK birliği de Cizîra Botan-Şirnex karayolunu Qesrik boğazı mevkiinde keserek bir süre denetim ve kimlik kontrolleri yaptı. Sayıları 100 civarında olduğu bildirilen gerilla birliği, daha sonra aynı mıntıkadaki bir yol yapım şantiyesine de baskın düzenleyerek ateşe verdiler. Şantiyede bulunan 2 yükleyici, 1 taş kırma makinası ile 2 kamyonun da imha edilen araçlar arasında yer aldığı bildirilmektedir.

Sûsikê çarpışmasında sömürgecilere bir darbe daha

Baştan başa savaş alanına dönüşen ve her gün çarpışmaların yaşandığı Botan'da sömürgecilere bir darbe de Sêrt merkezine bağlı Sûsikê(Yokuşbağları) köyünde vuruldu. 20 Ekim'de başlayan ve aralıklarla 3-4 gün devam eden çarpışmalarda sömürgecilere büyük kayıplar verdirildi. Yöredeki yurtseverlerin bildirdiklerine göre düşman kayıplarının 40 civarında olduğu belirtiliyor.

Çarpışmaya giren gerilla birliklerinin de alana yeni gelen ve sayıca kalabalık gruplar olduğu bildiriliyor. TC askerlerinin akşam saatlerinde geri çekilerek Sûsikê köyüne yerleştikleri ve buradan sabaha kadar köyün karşısındaki dağları top ateşine tutukları belirtilmektedir. Ayrıca gündüz gerillalarla girdiği çarpışmada çok zayiat verdikleri bir günün akşamı köye döndüklerinde rastgele sağa-sola ateş eden TC askerlerinin bu acizlikten kaynaklanan çılgınlıkları sonucu, **Nezahat Kızıl** adlı 6 yaşındaki bir kız çocuğunun vurularak ağır yaralandığı kaydedildi.

Ayrıca Sûsikê köyü yakınlarında çarpışmalar olduğu günlerde köye uğrayan bir Alman heyetinin de çarpışmaları bir süre izledikleri belirtiliyor.

Dört gün süren savaşta kahramanca çarpışarak düşmana ağır zayiatlar verdiren ARGK savaşçılarından da 5'inin şehit düştüğü bildirilmektedir.

Alanda yoğun gerilla saldırıları ve çarpışmalar devam ediyor

Sêrt ve çevresinde sömürgeci hedeflere ve işbirlikçi çete kesimine yönelik gerilla saldırıları yoğun biçimde devam ediyor. Bunlardan haber alabildiklerimizden bazıları şunlar:

16 Ekim günü Êlih(Batman)'in Warakanîs(Kasımlı) köyüne girmek isteyen gerilla birliğine karşı koymaya çalışan çetelerle çıkan çatışmada Osman Sarıgül ile Nusret Korkut adındaki 2 çete öldürüldü. Çetelerden birkaçının da yaralandığı bildiriliyor. Akşam saat 18.00 sıralarında meydana gelen çatışmada asker ve özel tim elemanlarının katılmadığı belirtildi.

Aynı tarihlerde Misric(Kurtalan) ilçesine bağlı Aransê(Beşpınar) nahiyesine baskın düzenleyen ARGK birlikleri, köylülerle yaptıkları toplantı ve konuşmaların ardından köyde bulunan PTT'ye ait iki aracı ateşe verip imha ettiler. Gerillalar daha sonra herhangi bir kayıp vermeden köyden ayrıldılar.

17 Ekim günü Berwarî(Pervari)'ye bağlı Harhorkezîr(Do-

ğanca) nahiyesi yakınlarında gerilla birlikleri ile sömürgeci güçler arasında meydana gelen çarpışmada 1 korucunun öldürüldüğü, ayrıca korucu ve askerlerden yaralılar da olduğu bildirilmektedir. Olayda bir ARGK savaşçısının da yaralandığı belirtildi.

Sêrt'in Ciwanîkan(Gökçebağ) kasabasında yeni yapılmakta olan karakol binası ARGK gerillaları tarafından bombalanarak enkaza çevrildi. 24 Ekim akşamı meydana gelen olaydan sonra kasabada 35 kadar yurtseverin gözaltına alındığı ve bunlardan 15 kadarının tutuklandığı bildirilmektedir. Karakol binası yeni tamamlanmış ve henüz askerler taşınmamış olduğu için can kaybının olmadığı belirtiliyor.

Sêrt merkezinde sağlık memurluğu adı altında TC'ye ajanlık yapan Nadir Erdem(30) adındaki bir unsur, 11 Ekim günü saat 19.30 civarında şehir merkezindeki evinde bir ARGK şehir timi tarafından ölümle cezalandırıldı.

Öte yandan Berwarî ilçesi kırsalında 28 Ekim günü ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında büyük çarpışmaların yaşandığı ve bu çarpışmalarda düşmana ağır kayıplar verdirildiği doğrultusunda haberler alınmaktadır. Ancak gazetemiz yayına hazırlandığında sonuç henüz net olarak belli değildi. Buna ilişkin ayrıntılı haberler gelecek sayımızda vermeyi umuyoruz.

TC sömürgecileri darbe yedikçe çırpınıyor

Sömürgeciler ulusal kurtuluş kuvvetlerimizden darbeler yedikçe çırpınıyor ve bunun verdiği çılgın ruh haliyle sivillere yöneliyor. Örneğin, Şirnex şehir merkezinde 11 Ekim günü akşam saatlerinde özel timlerin caddelerdeki insanları rastgele taraması sonucu birçok sivilin yaralandığı, bunlar arasında durumu ağır olan bir kadının Amed'deki hastanelerden birine kaldırıldığı bildirildi. Hiçbir neden yokken girişilen bu uygulama hiç kuşkusuz yenilgili ruh hali ve muazzam bir korku ve paniğin ortaya çıkardığı bir sonuçtur.

Misric(Kurtalan)'ın Zoqeyd (Kayabağlar) köyünde sömürgecilere öteden beri uşaklık eden işbirlikçi şêxlerin yurtseverlere baskı yaptıkları ve son günlerde bu baskılarını daha da arttırdıkları ve bunlar tarafından ihbar edilen birçok yurtseverin gözaltına alınarak günlerce işkencelerden geçirildiği bildirilmektedir. Ayrıca bir süre önce bu alanda şehit düşen 4 ARGK savaşçısının şahadetinden de bu işbirlikçilerin sorumlu oldukları bildiriliyor.

Halkımız sizinle coşku dolu

Wêne: Berxwedan

Şirnex merkezine bağlı Gundikê Mellê(Balveren) köyü 23 Ekim günü işkenceci TC ordu birliklerinin baskınına uğradı. Gerillalara yardım ettikleri gerekçesiyle köydeki bütün ot yığınları ateşe verilerek imha ediliyor. Ayrıca köyden 7 kişiyi de gözaltına alıyorlar. Gözaltına alınanlardan birinin 6 yaşındaki bir çocuk olduğu bildiriliyor.

Bu tür çılgınlıkların sahiplerinin sonunu yakınlaştırmaktan başka bir sonuç vermeyeceği açıktır.

Botan-Behdînan savaş hükûmetine doğru ilerliyoruz...

Foto: Berxwedan

Mêrdîn

Hezex'teki iki pusuda 16 asker öldürüldü 7'si ağır olmak üzere pek çoğu da yaralandı

Mêrdîn/Cizîra Botan *(Berxwedan)*: Mêrdîn'in Hezex(İdil) ve Kerboran(Dargeçit) ilçeleri arasında ARGK birlikleri tarafından gerçekleştirilen iki ayrı pusu eyleminde, sömürgeci birliklere önemli darbeler vuruldu. İlk belirlemelere göre her iki eylemde toplam 16 asker öldürüldü, 7'si ağır olmak üzere çok sayıda asker de yaralandı. Ayrıca TC askeri birliklerine ait silahlara da gerillalarımız tarafından el konulduğu bildirilmektedir.

Yöredeki gerilla ve yurtsever kaynaklardan edinilen bilgilere göre, pusu eylemlerinden ilki Hezex'e bağlı ama Kerboran'a daha yakın mesafedeki Gelîkûr (Çukurdere) köyü yakınlarında gerçekleştirildi. 23 Ekim günü akşam saatlerinde, önceden yapılan sağlıklı istihbarat sonucu atılan pusuya, düşman askeri konvoyu öngörülen biçimde takıldı. Otomatik tüfek ve roketatarlarla vurulan konvoyun önemli bir kesimi imha edildi. Burada 10 düşman askeri ölü ve 7'si de yaralı olarak safdışı bırakılırken, bunlara ait tüm silah ve teçhizata da gerillalarımız tarafından el konuldu.

Eylemi planlanan biçimde başarıyla gerçekleştiren ARGK birliği herhangi bir kayıp vermeden üssüne çekildi.

İkinci pusu eylemi ise, yine Hezex'e bağlı Werzik(Bostanlı) köyü yakınlarında meydana geldi. 26 Ekim akşamı Werzik köyüne ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Çeteciliğin yaşatılmaması konusunda köylülerle konuşmalar yapan gerilla birliğinin köyde olduğu yolunda ihbar alan TC güçleri, hızla harekete geçerek Werzik köyüne gelmek üzere yola çıkar. Köy yakınlarında beklemekte olan ARGK'nin diğer bir birliği tarafından pusuya düşürülerek roketatar ve otomatik silahlarla çapraz ateşe tutulan düşman konvoyundan 6 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı. Bölgede çok sayıda askeri birliklerle operasyonlar yürüten TC sömürgecileri, ARGK'den peşpeşe aldıkları bu darbelerle şaşkına uğradı. TC ordusu saflarında bu olaylardan sonra moral bozukluğu ve firarların arttığı belirtilmektedir.

Bu olayda da gerillalarımızın herhangi bir kayıpları olmamıştır.

Nisêbîn'de mayınlı pusu: Askeri araç havaya uçtu, 4 asker öldü

Nisêbîn'e bağlı Kurdisê köyü yoluna gerilla tarafından döşenen mayına çarparak havaya uçan askeri araçta bulunan askerlerden 4'ünün öldüğü diğerlerinin de çoğu ağır olmak üzere yaralandığı bildiriliyor.

Görgü tanıklarının belirttiğine göre, seçimlerin yapıldığı 20 Ekim günü, Kurdisê'den Nisêbîn'e gitmekte olan askeri araçta sivil bir belediye memuru da bulunmaktaydı. Ayrıca havaya uçmasıyla birlikte kendisi de yaralanan ancak ne amaçla askeri araçta bulunduğu tam olarak netleşmeyen bu kişinin muhtemelen bir seçim sandık görevlisi olabileceği belirtiliyor.

Olayda yaralanan ve çoğunun durumu ağır olan askerlerin de çevre il ve ilçelerdeki hastanelere taşındığı kaydedildi.

Cizîra Botan'da seçim sonuçlarına tahammül edemeyen sömürgeciler halka saldırdı

Kürdistan halkının seçimlerde aldığı tavır ve bu tavır neticesinde ortaya çıkan tablo sömürgecileri adeta çılgına çevirdi. Şimdiye kadar her seçimde şu ya da bu düzen partisinin peşine taktırılıp hepsinde de kendi çıkarına olmayan bir tutuma itilen halkımız, ilk kez öncüsünün işaret ettiği tarzda ve başkası için değil kendisi için oy kullanmış oldu. Ulusal birlik ve iradenin nasıl pekiştiği seçim sonuçlarında açıkça ve somut olarak ortaya çıktı.

Elbetteki bu durum TC sömürgecilerinin hiç de hoşuna gitmeyecekti. Nitekim daha seçim sonuçlarının ilk belirtileri görülür görülmez, örneğin Cizîra Botan gibi ulusal kurtuluşçu otoritenin ezici bir üstünlük sağladığı merkezlerde, özel timler halka saldırarak, almış oldukları bu tavırdan hoşlanmadıklarını açıkça belirttiler. Cizîra Botan'da timlerin saldırısı sonucu **Taybet Kalkan** adındaki yurtsever bir kadın yaralanırken, Şirnex milletvekili olarak seçimi kazanan avukat Orhan Doğan'ın ev ve işyeri de tahrip edildi. Anlaşılan Cizîra Botan'daki işbirlikçileri Nurettin Yılmaz ve benzerlerinin oy alamaması efendilerini de çok kızdırmıştı.

Benzer bir uygulama da Gercews(Gercüş)'e bağlı Kertîn(Koçak) köyünde yaşandı. Bilindiği gibi bölgede de seçimlerde TC'nin hiç de hoşlanmadığı bir sonuç çıkmıştı. 23 Ekim günü Kertîn köyünde birçok insanı gözaltına alan sömürgeciler, "Neden HEP'e oy verdiniz, siz aslında PKK'ye verdiğinizi biliyorsunuz" diyerek işkenceye tabi tutular.

Bu tür uygulamaların Kürdistan'ın birçok alanında yaşandığı bildirilmektedir.

Mêrdîn alanında son günlerde çok sayıda işbirlikçi ajan cezalandırıldı

Kürdistan'ın birçok alanında ve özellikle de Mêrdîn yöresinde son birkaç ayda kontr-gerilla timleri tarafından çok sayıda yurtsever katledildi. Hemen hergün kentlerde ve köylerde yurtseverleri evlerinden alıp çeşitli biçimlerde hunharca katleden ölüm mangalarının en büyük yardımcıları da her zaman alandaki işbirlikçiler ve ajanlar olmaktadır.

Sömürgecilerin bu katliamlarına karşı gerillanın da son günlerde işbirlikçi ajan hedeflere daha yoğun olarak yöneldiği ve halkımızın bünyesinde kötü urlar gibi barınan bu unsurların hakkettikleri cezalara çarptırılması; hem düşmanın yaptıklarının yanına kalmayacağını göstermiş oluyor ve hem de içindeki mikroplar temizlenerek halk bünyemiz daha da sağlıklı bir duruma getirilmiş oluyor.

Gerilla ve milis güçlerimiz tarafından gerçekleştirilen bu tür eylemlerden haber alabildiklerimizden bazıları şöyle:

9 Ekim 1991 tarihinde, Mêrdîn merkezine bağlı olmakla bir likte Nisêbîn'e daha yakın mesafedeki Kûrkêçeto(Aytepe) köyünde Süleyman ve Halime Balin adlı karı-koca, düşmanla işbirliği yaptıkları ve birçok yurtseveri ihbar ederek işkence görmelerine ve katledilmelerine neden oldukları için gerillalar tarafından ölümle cezalandırıldılar.

24 Ekim günü Gundikê Barşîn(Kuşluca) köyünden olan ve Zaxûran(Başyurt) aşiretlerine mensup Hiznî ... adındaki bir ajanın, Êstil'deki dükkanında öldürülüp cesedinin bir çuvala konarak Midyad taburunun yanına atıldığı bildiriliyor. İki-üç yıldan bu yana koruculuk yapan, karısının da daha önceki bir eylem sırasında öldürüldüğü söylenen bu ajan, aynı zamanda bir ARGK savaşçısının da katilidir. Bundan bir süre önce Hawinê lakaplı işbirlikçinin komplosu sonucunda bir ARGK savaşçısı mağarada şehit düşmüştü. İşte bu savaşçıyı katleden kişi Êstil'de cezalandırılan Hiznî adlı unsurdur.

20 Ekim günü, Kerboran'ın Çelika Eliyê Remo(Çelik) köyüne bağlı Zêvikê(Çavuşlu) mezrasında imamlık adı altında ajanlık yapan Ramazan Ayyıldız gerillalar tarafından ölümle cezalandırıldı.

Öte yandan sömürgecilerin yörede yurtseverleri hedefleyen saldırı ve uygulamaları da devam etmektedir. Örneğin, Midyad'a bağlı Kerşafê(Budaklı) köyünden birbuçuk ay önce korucular tarafından kaçırılan yurtseverden halen haber alınamadığı bildirilmektedir. Bu yurtseverin kardeşi **Hasan Akın**'ın da 23 Ekim günü askerler tarafından alınarak götürüldüğü belirtildi. Katle-

dildiğinden şüphe edilen bu yurtseverin, koruculara yönelik bir eylemden sorumlu tutulduğu belirtiliyor.

Ayrıca adam öldürmekten 30 yıl hükümlüyken cezaevinden kaçarak Suriye'ye giden bir katilin, TC tarafından uçakla getirtilerek kontr-gerilla olarak görevlendirildiği bildirildi. Mêrdîn ve çevresinde yurtseverlerin katledilmesi olayına katılan bu kişinin Midyad'a bağlı Sahbê(Barıştepe) köyü muhtarının kardeşi olduğu kaydedildi.

Mêrdîn yöresinde de koruculuğun çözülüşü devam ediyor

Mêrdîn alanında koruculuk iyice can çekişirken, devletin yeni bazı unsurları silahlandırmak, ayrıca silah bırakanlardan bazılarına da yeniden silah vermek için hummalı bir faaliyet yürütmektedir. Ancak korucuların sayısı hızla erimeye devam ediyor.

Kerboran yöresinde korucusu kalan az sayıdaki köylerin de gerillalara haber salarak silah bırakmak istedikleri bildiriliyor. Bunlardan Kerbend(Suçatı) köyü korucularının silahlarını devlet geri almadığı için köylerini terkederek Nisêbîn merkezine taşınıyorlar. Taşınmak üzere eşyalarını arabalara yükleyen üç korucu ailesinin Kerboran karakolunun önünden geçerken silahları atıp öyle gittikleri bildirilmektedir.

Bu arada Heskîf(Hasankeyf) ilçesine bağlı Xanîkan(Yakaköy) köyüne bir baskın düzenleyen gerillaların, korucuların üçünü tutuklayarak birlikte götürdükleri bildiriliyor. 23 Ekim günü tutuklanan sözkonusu çetelerin akibetleri henüz bilinmiyor.

Gerillaya katılan esir asker Hasan Erhalaç (ortada)

Foto: Berxwedan

3 ARGK savaşçısı kaza ile şehit düştü

Mêrdîn'in Dêrika Çiyayê Mazî ilçesine bağlı Taşıt ile Şiftek köyleri arasındaki bir mıntıkada, eylem hazırlığı yapan bir gerilla grubundan 3 savaşçı, mayının kaza ile patlaması sonucu şehit düştü. Şehit savaşçıların kimlikleri henüz belirlenemedi. Olayın meydana gelişinden iki gün sonra, 27 Ekim günü aralarında yeni seçilen bazı milletvekillerinin de bulunduğu bir grup cenazeleri almak üzere Dêrika Çiyayê Mazî'ye gittiler. Ancak sömürgeciler o gün ilçeye giriş çıkışları yasakladılar ve şehitlerin cenazelerini vermediler. Şehitler için yapılan her cenaze töreni bir serhildana dönüştüğünden, TC bundan son derece büyük bir korku duymaktadır.

İstanbul/Adana/İzmir

TC'nin Güney Kürdistan'ı bombardımanına ARGK'den İstanbul'da misilleme

İstanbul *(Berxwedan)*: Başkan APO, son dönemlerde Türk ve Batı basınına yaptığı hemen her açıklamasında bir noktanın üzerinde önemle durmaktadır. Eğer Türk devleti Kürdistan sorununun çözümünde siyasal çözüme yanaşmaz da şiddet ve terörü tırmandırırsa, bizim de buna devrimci şiddeti tırmandırarak yanıt vereceğimizi vurguluyor Başkan. Özellikle sivillerin katledilmesi karşısında sessiz kalmayacağımızı ve gerektiğinde İstanbul, Ankara, İzmir gibi metropollerde buna karşılık vereceğimizi ve bunu her an yapabilecek güç ve yetenekte olduğumuzu belirtiyor.

İşte bunun küçük bir örneğine İstanbul'da tanık olundu. TC savaş uçaklarının 11 Ekim ve izleyen günlerde Güney Kürdistan'da napalm vb. kimyasal silahlar da kullanarak sivilleri katletmesine ARGK gerilla timleri İstanbul'da karşılık verdi.

17 Ekim günü, İstanbul'un Dudullu semtinde TC hava kuvvetlerine ait bir servis aracı ARGK şehir timleri tarafından tarandı. Olayda 3 assubay ile 2 erin yaralandığı ve yaralılardan bazılarının durumlarının ağır olduğu bildiriliyor.

Alemdağ'daki 15. Füze Üs Komutanlığı'nda görevli assubayları taşıyan servis otobüsüne saat 17.45 sıralarında Dudullu semtinde kalaşnikof marka otomatik tüfeklerle saldıran ARGK gerillaları, eğer TC kitlelere daha fazla yönelirse, büyük şehirlerinde buna misliyle cevap alacağını kanıtlamış oldu.

Bir misilleme eylemi de İzmir'de gerçekleştirildi

11 Ekim tarihinde yapılan saldırıya İstanbul'dan verilen karşılığın ardından, TC'nin son saldırısının hemen ardından bu kez İzmir'de askeri hedefe yönelik gerçekleştirilen saldırı, sömürgecilerin yaptıklarına bundan sonra daha etkin ve anında karşılık verilebileceğinin kanıtıdır.

İzmir'de 30 Ekim günü ARGK şehir timleri tarafından bir askeri aracın taranması sonucu 1 üsteğmen, 1 assubay ve 1 erin ağır yaralandığı bildiriliyor.

Edinilen bilgiye göre, hava kuvvetlerine ait bir askeri araç saat 18.00 sıralarında Cennetçeşme semtinde ARGK timlerinin saldırısına uğradı. Otomatik silahlarla taranan araçta bulunan hava üsteğmeni Yıldırım Beyazıt Tekin, assubay Halil Gilar ile er Kadir Okutucu ağır yaralandı. Durumu ağır olan üsteğmenin kurtarılmasının zor olduğu bildiriliyor.

Öte yandan 25 Ekim tarihinde de Adana merkezinde Cemilo lakaplı Cemil Öztürk adlı bir namlı ajanın gerilla timleri tarafından vurularak öldürüldüğü bildirildi. Aslen Mêrdînli olan ve birçok suç işlediği için orada barınamayıp metropole kaçan ve metropole kaçmakla kurtulduğunu sanan bu ajanın ölümle cezalandırılması da, mücadelemize karşı suç işleyenlerin nereye kaçarlarsa kaçsınlar mutlaka bunun hesabını ödeyeceklerini bir kez daha göstermiş oldu.

Gerillaların esir aldığı bir köy korucusunun oğlunun anlattıklarından:

"Silah bırakmayan korucunun sonu pis bir ölümdür"

- Adınız ne, nerelisiniz?

- Adım Vasfi, Kerboran-Kerbend köyündenim.

- Neden buradasınız?

- Ben buraya çalışmaya geldim. Parti burada beni tutukladı. Neden ise babamın korucu olmasıdır. Partili arkadaşlar beni, babamın silah bırakması için alıkoyuyorlar. Bunun yanında koruculuk sisteminin iyi olmadığını, bu sistemin halkımızın önüne konulan bir engel olduğunu anlatıyorlar.

- Baban neden korucu oldu, köy koruculuğunun iyi bir şey olmadığını bilmiyor muydu?

- Babamın neden köy korucusu olduğunu bilemiyorum ama, ben bu sistemin iyi bir şey olduğunu kabul etmiyorum. Babam da köydeki çelişkileri bahane ederek korucu oldu. Köyümüzde bir kız meselesi vardı. Bizim rakiplerimiz kızı kaçırdılar. Bunlarla baş etmek için bu işe girişti. Buna ön ayak olan da amcamdır. Amcamın baskısıyla babam ve babam gibiler silah aldılar. Onlardan utanıyorum. Yani korucubaşı benim amcamdır. Korucuların komutanı budur. İsmi İsmail'dir.

- Karakol komutanının ismi nedir, rütbesi nedir?

- Karakol komutanının ismini ve rütbesini bilmiyorum. Yalnız karakolda 20 jandarma ve 20 komando askeri var. Komandolar iki timdir. Her tim yirmi kişiden oluşuyor. Yani 60 asker ve 25'e yakın da köy korucusu var.

- Babanız veya köyünüzdeki korucular devrimcilerle çatışmaya girdiler mi?

- Babam, çatışmalara köyümüzün yakınında girmedi, diğerleri de girmedi. Yalnız köyümüzün dışında girmişlerse bundan haberim yok. PKK'lileri şehit etmişlerse de, benim bundan haberim yok. Benim yanımda zaten bunları konuşmuyorlar. Yani böyle bir şey olmuşsa da bilmiyorum. Korucuların komutanı amcam İsmail'dir. Zaman zaman onlar toplanıyorlar, bizleri yanlarına almıyorlar. Onlara içten içe kızıyordum. Özellikle tüm kaba işlerine biz gençleri koşturuyorlar. Gündüz tarlada çalışmamız yetmiyormuş gibi, gece de nöbet tutanlara çay, su, ayran, yemek götür. Ne günümüz, ne gecemiz belli. Baktım olmuyor evden para çaldım ve kaçtım. Evden kaçınca da korkuyordum, korucu yakını olduğumu bilirlerse beni öldüreceklerinden korkuyordum. Kimsenin yanında ne köyümü ne de babamın ne iş yaptığını söylemiyordum. Nasıl oldu ben de bilemeden, beni yakaladılar. Bu da bu alçakların yüzündendir. Yoksa benim hiçbir suçum yoktur. Benim, eğer serbest bırakılırsam, Partiden bir isteğim var. Bana silah versin başta babamla, korucularla savaşayım. Bunu çok içten istiyorum. Zaten arkadaşlar da, eğer babanın yolunda olmazsan seni öldürmeyiz, sana karışmayız diyorlar.

- Etrafınızdaki köylerin korucularının çoğu silahlarını attılar. Sizin köyde baban ve akrabalarınız kaldı, onlar da silahlarını bırakmayı düşünmüyorlar mı?

- Aslında inanmıyorlar. Biz silahlarımızı bıraksak da Apocular bizi affetmez düşüncesi var. Yani hem Tewfiko'dan korkuyorlar hem de arkadaşlardan. Daha çok da Kerboran'daki MİT'lik yapan Tewfiko, onları korkutuyor. Onları şişiriyor bu adam. Sık sık bizim köye geliyor. Bazen kendi arabasıyla ama, daha çok da askerlerle geliyordu. Kendi arabasıyla gelse de askerler de onunlaydı, ya onun önünden ya da arkasından geliyorlardı. Hemen hemen hep böyleydi.

- PKK IV. Kongresi'nin çıkarttığı aftan haberiniz olmadı mı? Ne diyorlardı köyünüzdeki korucular?

- Hepsinin haberi vardı, haberleri oldu ama, inanmıyorlardı. Tewfiko bizim köye geldi, amcam ona gel bu işi bırakalım sen şeriatçı ol ve belediye reisliğine adaylığını koy dedi. O da ben korkuyorum, beni affetmezler sizi de etmezler. Yine de ben Kerboran'da biraz Partiyle ilişki kurarsam, söz alırsam, sizin için de söz alırsam, beni de belediye reisi yaparlarsa, silahları bırakırız diyordu. Bu konuşmalar, ben buraya gelmeden önce oldu. Ben bunları kulaklarımla işittim. Yani biraz da Tewfiko haber yollarsa, bizimkiler de silahlarını bırakırlar. Çünkü böyle bir şey olursa bizimkilere de belediyeden iş vereceğini söylüyordu. Benim amcam İsmail de Tewfiko'dan çok korkuyor. Silahlarımızı bırakırsak bu adam bizi hapislerde çürütür düşüncesi ağır basıyor.

- Köyünüzde silah almayan var mı? Bunlardan gizli muhbirlik yapan var mı?

- Evet. Köyümüzde silah almayanlar zaten azdır. Bazıları silah almamak için ve silah alanların baskısına dayanamayarak kaçtılar. Köyde kalanlar, korucular ve askerlerle iyi geçinmek durumundadırlar. Bunun için de, köyde dikkat çekmeyen bir tek köy hocası var.

Bundan önce Irak operasyonuna katılanlar, yani isimlerini vereceklerim, operasyon sırasında ortadan kayboldular. 10, 15 gün ortada yoktular. Bunlar: Nezîrê Mistê, Kûrê Hacî, Mistê Osê, Emer ve dayım Hiznî. Demek ki bunlar da o operasyonlara katıldılar.

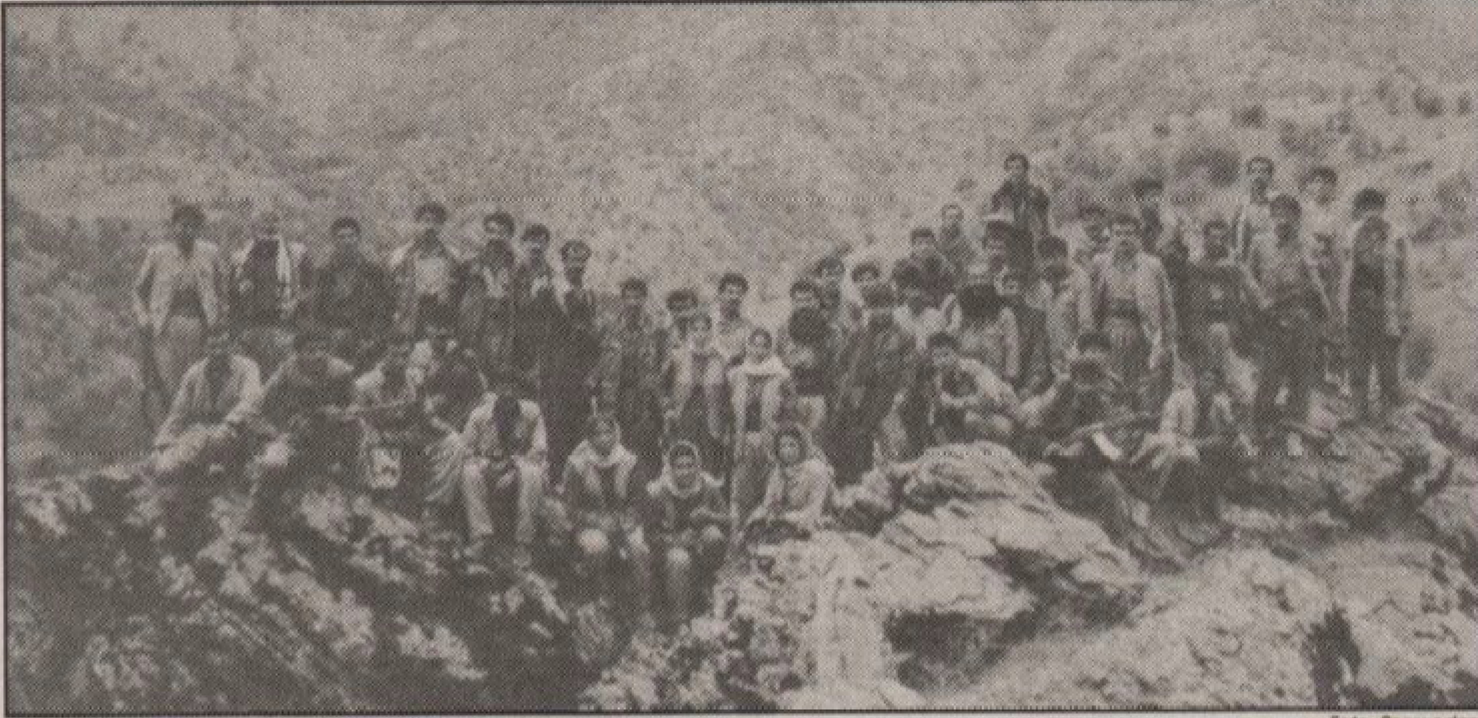
Öte yandan, bizim köy imamı silah almadığı için köylere gidip gelebiliyor. Köylerden topladığı bilgileri korucubaşına anlatıyor. Mihemedê Xaltî de kendi kalaşnikofuyla nöbet tutuyor. Kendisi korucu olmamasına rağmen nöbet tutuyor. Biz sorduğumuzda askerler bunu bilmiyor, biz de bunu askerlerle göreve yollamıyoruz diyorlardı. Bu da köyleri gezebiliyordu. Bunun dışında da varlar, bunları da ben sizlere bildirdim.

Benim babama ve amcama, koruculara diyeceğim, bu yol şerefsizlerin yoludur. Bu yolda kurtuluş yoktur. Bunlar bizler, halkımız ve köyümüz için bir kara lekedir. Bu lekeyi hem temizlemek gerekiyor, hem de yaşamaları gerekiyor. Ben Partinin elindeyim. Silahlarını atarlarsa, ben de Partiden, onların canlarını affetmesini isterim, bunu da Parti zaten yapıyor. Yoksa onları bekleyen ölümdür. Hem de şerefsiz bir ölümdür. Tewfiko gibi alçaklara kanmadan, onlardan korkmadan, silahlarını atmalarıdır. Partinin adaletine sığınmalarıdır. APO'nun adaleti büyük adalettir.

Milyonların dilindeki slogan somutlaşıyor ve Kürdistan faşizme mezar oluyor...

ARGK TABURLARI VURDUKÇA TC ORDUSUNU ÇÖKERTİYOR

- *Çel (Çukurca) yöresindeki Çayırlı Bölüğü ile Mevzitepe ve Çınarlı Karakolları ve bunların etrafındaki 18 mevzi imha edildi.*
- *Aralarında subayların da bulunduğu 40'tan fazla asker öldürüldü, 100 kadarı yaralandı. 3 TC askeri de esir alındı.*
- *Türk devleti bir kez daha havadan ve karadan Güney Kürdistan'a saldırdı. Bu saldırılarda gerillalarımızın hiçbir kaybı olmazken, çok sayıda sivilin öldüğü ve yaralandığı bildirilmektedir.*

1991: Özgürlük Vadisi Xan Kürkê'de ARGK birliği — Foto: Berxwedan

Çel, Qilaban, Dihok ve Zaxo'dan Berxwedan muhabirleri bildiriyor

Faşist Türk sömürgecileri Kürdistan sorununun çözümünde kör bir şiddet ve terörden başka hiçbir yol ve yöntem tanımamakta ısrar ediyor. Ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz de kendilerine anladıkları dilden yanıt veriyor ve eğer bu inatlarında diretirlerse Kürdistan'ın kendilerine mezar olacağını kanıtlıyor. Ve Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin giderek büyüyen saldırıları milyonların dilindeki sloganları somutlaştırıyor, Kürdistan'ı faşizme mezar ediyor. Çolamerg(Hakkari)'de yaşananlar bunun somut göstergesi oluyor.

25 Ekim günü şafak vakti saat 04.30 sıralarında ARGK'ye bağlı taburlar Çolamerg'in Çel(Çukurca) ilçesinin Tepebaşı mıntıkasındaki TC askeri birliklerine yönelik kapsamlı bir taarruz harekatı başlattı. Gerilla birliklerinin ana hedefi, Erîş(Çayırlı)'deki Jandarma Bölük Komutanlığı'ydı. Bölüğe yakın karakollar ile bunların etraflarındaki mevziler de öncelikle etkisizleştirilmesi gereken hedefler oluyordu.

Gerilla birliklerimizin havan topu, roketatar gibi ağır silahlar da kullandığı bu taarruzda, ana hedef durumundaki Çayırlı Jandarma Bölük Komutanlığı ile Mevzitepe ve Çınarlı Karakolları önemli oranda, bunların etrafındaki 18 mevzi de tümden imha edildi. Bölük ve karakol binaları ile mevzide bulunan TC askerlerinden 40'tan fazlası öldürülürken 100 kadarının da yaralandığı bildiriliyor. Ayrıca burada TC askerlerini ve karakollarını korumakla görevli bulunan çetelerden de ölen ve yaralananlar olduğu bildiriliyor.

Düşmanın ölü ve yaralı sayısı kesin olarak saptanamamakla birlikte, bu sayının daha da fazla olması ihtimali yüksektir. Harekata bizzat katılan bir gerilla komutanı, *"Türk askerinin zayiatı, devletin açıkladığı rakamın çok çok üzerindedir. Bizim eylem sırasında gözlemlerimiz vardır. Mevzilerde ölen askerlerin cesetlerini arkadaşlarımız tam olarak sayamadılar ama, örneğin 12 mevziden sadece 6 askerin kurtulabildiğini kesin olarak tespit edebildik"* diyerek düşman kayıplarının çokluğuna işaret ediyordu. Ayrıca Türk burjuva basının bile, *"Ölü ve yaralıları taşımak için Çukurca ile Hakkari, Batman ve Diyarbakır arasında hava köprüleri kuruldu"* diye yazması, düşmana verdirilen kayıp sayısının yüksekliğini göstermektedir.

Bir anlık ihtiyatsızlık sonucu 4 savaşçımız şehit düştü

Birliklerimiz büyük bir coşku, cesaret ve inançla ve son derece başarılı bir saldırı gerçekleştirerek düşman hedeflerini belirlenenden de daha kısa bir sürede ele geçirip imha ederken, bir anlık bir ihtiyatsızlık 4 ARGK savaşçısının şehit düşmesine ve 6'sının da yaralanmasına neden oldu.

Halk Kurtuluş Ordumuz birliklerinin nasıl fırtına gibi bir taarruz gerçekleştirdiğini, esir TC askerinin ağzından dinleyelim:

"Böyle birşey beklemiyorduk. Sabaha karşı havan topu ve roketlerle saldırmaya başladılar. Roketlerden sonra bu defa otomatik silahlarla taradılar. Çoğu arkadaşlarımız öldü, yaralandı. Bizim mevzilerimizi ele geçirdiler. Karakolda 1 üsteğmen, 3 asteğmen; 2 assubay ve 65 er ve erbaş vardı. Herhalde çoğu öldüler, diğerleri yaralandı. Onları göremiyorduk bile. Bir baktık ki, tepemizdeler, mecbur olduk esir düştük."

Bu denli başarılı bir saldırı gerçekleştiren gerillalarımız Erîş'deki karakolu ele geçirdiğinde, bir grup gerilla bir an coşkuya kapılıp sloganlar atmaya başlayınca düşman güçleri bu ihtiyatsızlıktan yararlanıp ateş açtılar ve burada 4 savaşçımız şehit düştü, 6'sı da yaralandı. Harekat boyunca ve daha sonra TC'nin karadan ve havadan yaptığı saldırı ve bombardımanlar süresince birliklerimizin verdiği bütün kayıplar bu kadardır.

3 TC askerini esir alan ARGK birlikleri çok sayıda silah ve cephane de ele geçirdi

Birliklerimiz saldırıyı başarıyla gerçekleştirip kademeli olarak geri çekilirken 3 TC askerini de esir alarak birlikte götürdüler. Esir alınan TC askerleri Erzirom(Erzurum) doğumlu jandarma onbaşı **Eyüp Karabaş**, Ankara-Eklik doğumlu jandama eri **Şeref Önder** ve Zonguldak-Çaycuma doğumlu jandarma eri **Şenol Oral**'dır.

ARGK'nin elindeki esir TC askerleri, kendileriyle görüşen **Berxwedan** muhabirinin, *"Size nasıl davranıyorlar"* sorusunu şöyle yanıtladılar:

"Bize çok kötü demişlerdi PKK için. Biz korktuk. Fakat burada insanca davranıyorlar. Ne yerlerse bize de onu veriyorlar. Yedikleri bir lokma ekmeği paylaşıyorlar. Bize hiçbir kötü söz demediler, dayak vurmadılar, baskı yapmadılar. Biz olsaydık çok farklı davranırdık, onlara işkence yapardık."

Düşman hedeflerini imha ederek geri çekilen birliklerimiz, düşmana ait çok sayıda silah ve cephaneyi de ele geçirdiler. Ele geçirilen silah ve cephane çeşit ve miktarı şöyledir: 2 adet MG-3 marka ağır makinalı tüfek, 1 adet bombaatar, 2 adet Sovyet yapımı BKC tipi silah, çok sayıda G-3 marka ferdi piyade tüfeği, 2 adet telsiz ve bol miktarda (taşınabildiği kadar) cephane.

ARGK'den darbe yiyen TC yine Güney'deki sivil halka bomba yağdırdı

ARGK taburlarının saldırısında ağır darbe alan ve gerillaya karşı hiçbir varlık gösteremeyen TC ordu sürüleri, acizliklerinin bir eseri olarak bir kez daha Güney Kürdistan'a saldırdılar. Havadan ve karadan yapılan saldırıda sivil yerleşim alanları hedeflendi. Karadan top ateşi ve havadan napalm da kullanılarak yapılan yoğun bombardıman sonucu ilk belirlemelere göre 12 sivilin öldüğü ve aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu çok sayıda insanımızın da yaralandığı bildirilmektedir.

25 Ekim sabahı F-4 ve F-104 savaş uçaklarıyla helikopterler kullanılarak yapılan bombardıman üç gün boyunca devam etti. TC yetkilileri karadan ve havadan tüm güçlerini seferber ettiklerini ve PKK'yi imha etmeden bu saldırıları durdurmayacaklarını açıkladılar. Böylece bir açıklama, yani tüm güçlerini seferber ederek saldırıya geçtikleri doğrultusunda bir beyan ilk kez ve genelkurmay başkanının ağzından yapılıyordu. Ancak bütün atıp tutmalarına ve vahşetlerine rağmen bu bombardıman sırasında bir tek gerillanın burnu bile kanamadı.

Bu son saldırının da 4 Ağustos ve 11 Ekim tarihlerinde yapılan benzer saldırılardan daha kötü bir fiyaskoyla sonuçlanması ardından, TC yetkilileri son derece gülünç ve tutarsız yalanlar uydurarak kamuoyunu aldatma ve sergilediği kötü imajı silme çabasına girdiler. Çel'deki bölük ve karakollara yapılan saldırılardan sonra, 80-100 kayıp veren gerillaların öldürülen arkadaşlarını battaniyelere sararak birlikte götürdükleri, PKK'nin kendi ölülerini yaktığı, Güney Kürdistan'da Kan izlerine rastlandığı ve Kanlı ilk yardım bezleri bulunduğu ve bunun da gerillaların Çok sayıda kayıp verdiklerinin bir kanıtı olarak görülmesi gerektiği vb. daha pek çok gülünç iddia, aslında TC sömürgecilerinin ne kadar aciz olduklarını çok iyi kanıtlamaktadır. Ve bütün dünya da zaten o tip açıklamaları TC'nin çıkmazının ve acizliğinin bir göstergesi olarak algılıyor.

TC yetkililerinin ısrarla yalan söylemeyi sürdürüp hiçbir sivil yerleşim yerini bombalamadıklarını ve sivillerin ölmesi ve yaralanmasının sözkonusu olmadığını öne sürmelerine karşın, kameralarla tespit edilen canlı görüntülerde, napalm bombaları kullanılarak yakılan ve yıkılan köyler, yanmış vücutlarıyla hastanelerde tedavi gören kadın ve çocuklar birçok Avrupa ülkesinin TV programlarında bile sık sık ekranlara getirilmekteydi.

TC savaş uçaklarının bombaladığı ve birçok sivilin ölmesi ve yaralanmasına neden olduğu yerler arasında Qadişê ve Şila Dizê kasabalarının yanısıra Banîk, Kanê, Şîlan, Şiyar, Suryan, Dêdelûk, Bêgovan, Barzan, Bêberkan, Bilê, Rezan, Konamij ve Spîndar köyleri de bulunmaktadır. Bu köylerin çoğunun Çel, Zê(Zap) Dağları ve Şila Dizê arasındaki alanda yer aldığı belirtilmektedir.

Kaddafi'den BM ve Türkiye'ye protesto

Libya Lideri Muammer El Kaddafi 30 Ekim 1991 Çarşamba günü, Türkiye'nin Güney Kürdistan'a yönelik saldırısını protesto amacıyla Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne bir protesto mektubu gönderdi. Kaddafi mektubunda şu sözlere yer verdi: *"TC ordusu tüm hava ve kara gücüyle sivil Kürtlere saldırıyor. Köyleri ve ekili alanları tahrip ediyor. Kadın çocuk demeden suçsuz, savunmasız sivilleri katlediyor. Bu durum karşısında takınmış olduğunuz utanmazca sessiz kalma tutumunuzu protesto ediyor, Türkiye'nin bu saldırısı karşısındaki sessizliğinizden üzüntü duyuyoruz."*

Kaddafi, Türkiye Cumhurbaşkanı Turgut Özal'a gönderdiği protesto mektubunda ise şöyle diyor: *"Türk devletinin, Iraklı Kürtleri korumak için Batılı devletlerle işbirliği yapmasının üzerinden henüz kısa bir zaman geçmişken, bugün aynı Kürtlerin üzerine bomba yağdırıldığını görüyoruz, hem de kendilerini korumaları için sizlerin onlarla anlaşmanıza bile fırsat tanımadan. Bu katliam (Jenosid) karşısında sessiz kalıp izleyemeyiz."*

Libya lideri, Mesut Barzani ve Celal Talabani'ye de birer mektup göndererek; *"Kürt halkının birlik ve özgürlüğü NATO ile dostluk temelinde sağlanamaz. Onlar halkların düşmanıdırlar. Kürt halkının birlik ve özgürlüğü ancak dünya ve Arap devrimci güçleriyle kurulacak dostluk ve dayanışma temelinde elde edilebilir.*

"Nasıl olur da, Türkiye bir taraftan NATO'ya dayanarak size yardım etmek istiyor, diğer taraftan da üzerinize bomba yağdırıyor? Kürtlerin sadece Irak'ta mı yaşamaya hakları var? Acaba Türkiye'deki Kürtlerin yaşamaya hakları yok mudur? Bilmelisiniz ki, Türk devleti ve müttefik kuvvetler Kürt halkının dostları değildirler! Onlar Kürtlere yaşama hakkı tanımazlar. Emperyalizm, Ortadoğu üzerindeki emellerine ulaşmak için sizleri maşa olarak kullanıyor."

Muammer Kaddafi'nin ayrıca PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a gönderdiği bir mektubunda dayanışma mesajını ileterek, şöyle diyor: *"Haklı mücadelenizi sonuna kadar destekliyoruz. Kürdistan halkının birlik, özgürlük ve bağımsızlığını destekliyoruz ve sonuna kadar sizlerle beraberiz."*

Gerilla kent merkezlerini vurmayı sürdürüyor

SIRA İL MERKEZLERİNDE

Ulusal kurtuluş savaşımız her alanda güçlü bir ivme kazanarak gelişiyor. Ülkemizin kırsal kesimlerinde ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin etkinliği her geçen gün pekişerek yayılırken, kent merkezlerine yönelik saldırılarda da gözle görülür bir ilerleme ve gelişme kaydedilmektedir.

1991 yılı, bir anlamda kent merkezlerine yoğun baskınların düzenlendiği yıl oldu. Bahardan yaza ve sonbahara doğru geldikçe, ARGK birliklerinin kentlere yönelik baskınlarının giderek sıklaştığı ve bu baskınlarda sömürgecilere giderek daha büyük darbelerin vurulduğu gözlenmektedir. Öyle ki, Kürdistan'ın gerilla birliklerimiz tarafından hemen basılmadık ilçe merkezi kalmazken, bunlardan pek çoğu da birkaç haftalık veya aylık süreçlerde defalarca baskına uğramış ve bunun sonucunda da sömürgeci otorite bu merkezlerde de önemli oranda sarsılmıştır.

Yoğun gerilla ataklarının serîhildanlarla da desteklenip bütünleşmesi sonucunda, ulusal kurtuluş mücadelemiz kırlarda ve kentlerde, askeri ve siyasi alanlarda dengeli ve sağlıklı bir yürüyüşle nihai zafer yolunda önemli bir mesafe kaydetmiştir.

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin IV. Ulusal Kongresi'nde alınan güçlü karar ve perspektiflerle karşıladığımız '91 yılı başlarında tek tük ilçe merkezlerine yapılan saldırılarla başlayan kent baskınları, yılın son aylarını yaşadığımız bu süreçte artık il merkezlerine düzenlenen baskınlar biçimine büründü. Evet ARGK gerillaları artık salt ilçe merkezlerindeki sömürgeci hedefleri vurmakla yetinmemekte il merkezlerine de yönelerek daha büyük düşman hedeflerini vurmaktadır. Karakol ve taburların yanısıra il merkezlerindeki TC alayları ve tugayları da şimdi gerillanın hedefleri arasına girmiş bulunmakta ve taciz edilip vurulmaktadır.

Son iki haftalık süreçte Gimgim(Varto), Pasûr(Kulp), Ereban(Araban), Reşadiye, Qilaban(Uludere), Göksun ve Başan (Aralık) gibi ilçe merkezlerinin yanısıra Çewlik(Bingöl), Muş, Bêdlîs ve Amed il merkezlerine düzenlenen baskın ve saldırılar, yukarıda sözü edilen gelişmelerin somut kanıtları olmaktadır.

Berxwedan Haber Merkezi

Çewlik merkezine gerilla baskını

Çewlik(Bingöl) il merkezine 18 Ekim günü ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından baskın düzenlendi. Bu baskın olayı, özellikle son yılda yoğunlaşan gerilla savaşının alanda güçlü ve kalıcı biçimde oturtulduğunun somut kanıtı oldu. Hatırlanacağı gibi, Çewlik'in bu yıl hemen tüm ilçe merkezleri basıldıktan başka il merkezine de bundan kısa bir süre önce gerilla birliklerimiz tarafından saldırı düzenlenmiş ve piyade alayı taciz ateşine tutulmuştu. Daha kapsamlı ve etkin olduğu bildirilen son saldırıda sömürgecilere daha ağır kayıplar verdirilmiştir.

Edinilen bilgilere göre, 17 Ekim akşamı saat 20.15 sıralarında kalabalık sayıdaki ARGK birlikleri iki koldan şehir merkezine girerek düşman hedeflere yöneldiler. Hedeflenen sömürgeci kurumlardan Yenişehir Polis Karakolu ile subay gazinosunun, gerillaların roketatar ve otomatik silah ateşi sonucunda ağır hasar gören yerlerin başında geldiği belirtilmektedir. Ayrıca cezaevi ve jandarma karakolunun da saldırıya uğrayan kurumlar arasında yer aldığı belirtilmektedir.

Sömürgeci güçlerin yer yer cılız da olsa karşılık vermesi üzerine çatışmaların da yaşandığı ve bunun bir saat kadar devam ettiği kaydedildi. Saldırı ve çatışmalarda ilk belirlemelere göre subay gazinosunda bulunan 1 yarbay, 1 üsteğmen ve 1 assubay ile devlet hastanesi müdürü yaralandı. Ağır yaralanan yarbay Ahmet Albayrak il jandarma alay komutanıdır.

Ayrıca gerilla roketlerine hedef olan Yenişehir Polis Karakolu'nda da çok sayıda polis ve özel tim elemanının öldüğü ve yaralandığı, ancak sömürgecilerin ölü sayısını gizleyerek sadece 2 polisin yaralandığını açıkladıkları bildirilmektedir.

Yaklaşık bir saat kadar devam eden çarpışmaların ardından gerilla birliklerimiz kayıp vermeden geri çekilirken, düşman, verdiği kayıpların acısıyla emniyette bekçilik yapan **Mehmet İncedursun** adlı bir yurtseveri kurşunlayıp katlederek "çarpışmada vurularak öldürüldü" süsü vermeye çalıştı. Polis tarafından katledilen yurtsever, Çewlik HEP milletvekili adayı İbrahim İncedursun'un yakın akrabası oluyor.

Mehmet İncedursun'un cenazesi 18 Ekim günü, kalabalık bir yurtsever kitlenin katılımıyla Çewlik şehir mezarlığında toprağa verildi. Yapılan cenaze törenine başta vali olmak üzere birçok sömürgeci yetkilinin de katılarak kendi katliamcılıklarını gizleyip olayı çarpıtmaya çalıştıkları kaydedildi. Ancak buna rağmen yapılan cenaze töreni yurtseverlerin denetiminden çıkarılamadı ve tören bir yurtsever gösteriye dönüştürüldü. Cenaze ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde toprağa verildi. Sömürgeciler kitlelerin öfkesi karşısında sinerek herhangi bir müdahalede bulunamayıp gösteriyi izlemekle yetindiler.

Dini vecibelerin yerine getirilmesi için sömürgecilerin gönderdikleri din adamlarının görev yapmasına izin verilmeyerek, bu görev yurtsever imamlarla yaptırıldı. Ve mezar başında yapılan Kürtçe konuşmalar ardından mezarlıktan ayrılan kalabalık kitle, bir süre toplu olarak yürüdükten sonra sessizce dağıldı.

Baskın olayının Çewlik halkı tarafından büyük bir coşku ve sevinçle karşılandığı, hatta baskın sırasında bazı yurtseverlerin Hacı Hıdır Camii yakınlarında gösteri yapıp sloganlar atarak gerillaya karşılık verdikleri bildirilmektedir.

Mûş il merkezi baskınında sömürgecilere çok sayıda kayıp verdirildi

Çewlik merkezinin basıldığı 18 Ekim akşamı aşağı yukarı aynı saatlerde ARGK birlikleri tarafından Mûş il merkezine de baskın düzenlendi. Edinilen bilgilere göre bölük düzeyindeki bir ARGK birliği birkaç koldan şehir merkezine girerek askeri hedefler başta olmak üzere düşman kurumlara yöneldi.

Sömürgeci güçlerin kimi yerlerde gerillalara karşılık vermeye çalışması üzerine çarpışmalar çıktı ve şehir merkezi bir anda adeta savaş alanına döndü. Silah sesleri kentin her yanını sardı. Halkın büyük bir heyecanla izlediği çarpışmaların özellikle askeri birlik ve polis karakolları çevresinde yoğunlaştığı gözlendi. Bu arada tugay komutanlığı, polis ve jandarma karakolları, askeri lojmanlar ve polis lojmanlarının ARGK gerillalarının roketatar ve otomatik silahlarına hedef olarak önemli oranda hasar gördüğü ve bu merkezlerde bulunan düşman güçlerinden çok sayıda asker ve polisin öldüğü ve yaralandığı belirtildi. Sömürgeciler ölü ve yaralı kayıplarını gizlemeye çalışırken, çeşitli yurtsever kaynakların belirttiğine göre saldırı ve çarpışma anında 8 askerin öldüğü tespit edildi. Ayrıca ağır yaralanan bir polisin de daha sonra hastanede öldüğü belirlendi. Görgü tanıkları, bunların sadece tespit edilebilen kayıplar olduğunu ve düşmanın kayıplarının çok daha fazla olabileceğini belirtmektedirler.

Bu baskında bir ARGK savaşçısının da şehit düştüğü kimi kaynaklarca belirtildi, ancak gerilla kaynaklarından bu doğrultuda bir bilgi henüz alınamadı.

Baskını gerçekleştiren gerilla birliklerinin kenti terketmesi ardından sömürgeci güçler şehir içinde saatlerce ateş etmeye devam ettiler. Bununla halka gözdağı vermek isteyen TC güçleri, aslında kendi aciziliklerini ve telaşlarını sergilemiş oldular. Bu rastgele ateş sonucunda sivil halktan birçok kişinin yaralandığı ve bunlardan **Bedri Kaya** adlı bir sivilin de yaşamını yitirdiği bildirildi.

Seçim günü Bêdlîs merkezine ARGK saldırısı

Faşist rejimin bunalımına bir çare olarak düşünülen erken seçimlerin yapıldığı 20 Ekim günü, alınan sözümona çok sıkı güvenlik önlemlerine rağmen ARGK birliklerinin kent merkezlerinde bile sömürgecilere darbe vurması engellenemedi.

Seçim günü akşam saat 19.30 civarında ARGK birliklerinin Bêdlîs merkezine düzenlediği baskın sömürgecilere korkulu anlar yaşattı. Görgü tanıklarının bildirdiğine göre, kalabalık sayıdaki ARGK birliklerinin roketatar, elbombası ve otomatik silahlı saldırısı sonucu kent merkezindeki jandarma karakolu tahrip edilirken, burada bulunan askerlerden çok sayıda ölü ve yaralı bulunmaktadır.

Seçim günü meydana gelen bu olaydan bir gün önce de şehir merkezinde ARGK imzalı bildiriler dağıtıldığı, bildiride Kamuran İnan ve diğer işbirlikçilere oy verilmemesinin istendiği, sömürgecilerin de halka baskı yapmaları halinde kent merkezinin basılarak buna karşılık verileceğinin belirtildiği kaydedildi.

Olayda gerilla birliğinin herhangi bir kaybı olmazken, tahrip edilen karakolda düşmanın verdiği kayıpların kesin sayısı da öğrenilemedi.

Gerilla Amed merkezinde vurdu: 2 polis öldü, çok sayıda yaralı var

ARGK birlikleri tarafından sömürgecilere bir darbe de Amed merkezinde vuruldu. 21 Ekim günü, Mardinkapı Polis Karakolu'nun taşınması sırasında, ARGK şehir timleri tarafından düzenlenen saldırıda 2 polis öldürüldü, 1'i ağır olmak üzere pek çoğu da yaralandı.

Edinilen bilgilere göre, daha önce iki kez gerillaların saldırısına uğrayan karakolun korunamayacağı anlaşılınca "güvenlik nedeniyle" başka alana taşınması kararlaştırılır. İşte tam da bu taşınma işleminin yapıldığı sırada, akşam saat 24.00 sıralarında taşınan eşyaları korumakla görevli polis aracına Urfakapı semtinde saldırı düzenlendi. Araçta bulunan polislerden ikisi öldü, diğerleri de yaralandı. Yaralılardan birinin durumunun ağır olduğu belirtildi.

Gerillalara karşı hiçbir varlık gösteremeyen sömürgeci güçler vahşetlerini yine sivil ve savunmasız insanlar üzerinde uyguladı. İki yurtseveri olaydan kısa bir süre sonra katleden sömürgeciler, durumu çarpıtarak sözkonusu sivillerin çatışma sırasında sıkılan kurşunlarla vurul-

Ulusal kurtuluş mücadelemiz kırda-kentte nihai zafer yolunda

Foto: Berxwedan

duğu yalanını yaymaya çalıştı. Oysa olay tamamen bilinçli bir katliamdı. Aynı olayda ağır yaralanarak hastaneye kaldırılan bir yurtsever gerçek durumu muhabirimize şöyle anlattı:

"Sağlam Tuğla Fabrikası'na ait bir otomobille Urfakapı semtinden geçerken, caddede iki polis ölüsünün yattığını gördük. Başlarında bekleyen polis ekibi bizi durdurdu, kimliklerimizi istediler gösterdik. Kontrol edip geri verdiler ve gidebileceğimizi söylediler. Hareket ettik, daha birkaç metre uzaklaşmadan arkadan üzerimize yaylım ateşi açtılar. Gerisini pek hatırlamıyorum."

Polislerin açtığı ateş sonucu araçta bulunan yurtseverlerden fabrika sahibi **Sait Saran** ile muhasebeci **Cevat Hakeri** öldü. Araçta bulunan fabrika işçilerinden **Mehmet Atçı** ve **Cemal Atçı** da yaralandı. Yaralılardan Mehmet Atçı'nın durumunun ağır olduğu hayati tehlikeyi henüz atlatamadığı bildiriliyor.

Gimgim merkezine gerilla baskını

Muş'un Gimgim(Varto) ilçesine 13 Ekim günü ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Edinilen bilgilere göre, 13 Ekim günü akşam saatlerinde ilçe merkezini kuşatarak tüm

Ereban merkezi baskınında birçok sömürgeci kurum tahrip edildi

Kent merkezlerine yönelik baskınlar Kürdistan'ın sadece belli alanlarında değil her bölgede ve her eyalette gerçekleşiyor. Artık hiçbir eyalette Türk sömürgecileri ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin kentlere yönelik akınlarını durduramıyor. Çolamerg(Hakkari)'den Serhedan(Kars)'a ve Dilûk(Antep)'a, Gurrgum(Maraş)'a kadar her yörede kent merkezleri basılıyor ve sömürgecilere Kürdistan'da yaşam hakkı tanınmayacağı kanıtlanıyor.

Bu çerçevede son günlerde gerilla baskınına uğrayan ilçe merkezlerinden biri de Dilûk(Antep)'a bağlı Ereban(Araban) ilçesi oldu. Edinilen bilgilere göre, 11 Ekim akşamı saat 19.00 sıralarında birkaç koldan ilçe merkezine giren ARGK birliklerinin saldırısı sonucunda cezaevi, Endüstri Meslek Lisesi ve İmam Hatip Lisesi gibi kuruluşlar isabet alarak hasar gördü. Cezaevinde görevli askerlerin karşılık vermeye yeltenmesi üzerine kısa süren bir çatışmanın da yaşandığı ve buradaki askerlerden ölü ya da yaralı kayıplar olduğu bil-

dir. Sömürgeciler kayıplarını gizleyerek sadece bir bekçinin yaralandığını söylemişlerse de buna kimsenin inanmadığı vurgulanıyor.

Baskın sırasında gerillalarımız karşısında hiçbir varlık gösteremeyen ve dolayısıyla birliklerimize hiçbir kayıp verdiremeyen sömürgeciler bu acizliklerini her zamanki, "Teröristler karanlıktan yararlanıp olay yerinden uzaklaştılar" tarzından beylik sözlerle geçiştirmeye çalıştılar.

Baskını düzenleyen ARGK birliği hiçbir kayıp vermeden üssüne çekildi.

Ekim ayında Reşadiye merkezine ikinci baskın: 4 asker öldürüldü, 7'si yaralandı

Bêdlîs'e bağlı Reşadiye ilçesi Ekim ayı içerisinde ikinci kez ARGK gerillalarının baskınına uğradı. Geçen sayımızda duyurduğumuz ilk baskın eylemi 6 Ekim 1991 tarihinde yapılmıştı. Bundan yaklaşık iki hafta sonra 22 Ekim günü Reşadiye merkezine gerillalarımız tarafından bir kez daha baskın düzenlendi.

Akşam saat 21.00 sıralarında ilçeyi kuşatarak birkaç koldan giren ARGK birliklerinin en başta sömürgeci askeri birlikleri

Fırtına gibi esen gerillalarımız düşman mevzilerini yerlebir ediyor

Foto: Berxwedan

giriş çıkışları denetime alan gerilla birliklerinden 50-60 kişilik bir grup dört koldan ilçeye girdiler. Hükümet konağı, karakol, ANAP ilçe merkezi binası, Halk Eğitim Merkezi gibi sömürgeci kuruluşlar gerillaların roketatar ve otomatik tüfek ateşiyle tahrip edildi. Karakoldaki düşman güçleri gerillalara karşılık vermeye çalıştıysa da bu girişim anında etkisizleştirildi ve düşmanın hiçbir varlık göstermesine izin verilmedi.

Öte yandan baskın sırasında ilçe halkının büyük bir coşkuyla gerillalara katılmaya çalıştığı, kimilerinin lambalarını söndürerek silah sıkıp gerillaları selamladığı, bazılarının da gerillalarla birlikte düşman hedeflere ateş açtığı belirtilmektedir. Gerilla birlikleri hiçbir kayıp vermeden ilçe merkezinden ayrılırken, düşmanın kayıpları konusunda somut bilgi edinilemedi. Olaydan sonra sömürgecilerin ilçe halkına ve belli yurtseverlere yönelik tehdit ve baskınlarını arttırdığı bildiriliyor.

dirilmektedir. Ancak düşman kayıplarının sayısı hakkında somut bilgi edinilemedi.

Baskını düzenleyen birliklerimiz herhangi bir kayıp vermeden üslerine çekildi.

Göksun baskınında gerillalar Emniyet Müdürlüğü'nü hedefledi

Kürdistan'ın her alanında güçlü bir atılım içerisinde bulunan ARGK gerillaları, 18 Ekim 1991 tarihinde de Gurrgum(Maraş)'a bağlı Göksun ilçe merkezine bir baskın düzenledi.

Edinilen bilgilere göre, belirtilen tarihte akşam saatlerinde ilçe merkezine fırtına gibi giren gerilla birliklerimiz, doğrudan Emniyet Müdürlüğü binasını hedefledi. Yoğun otomatik tüfek ve roketatar ateşiyle dövülen emniyet binasının ağır hasara uğratıldığı, burada bulunan düşman güçlerden ölen ve yaralananlar bulunduğu belirtilmekte-

hedeflediği bildiriliyor. Saldırıda en az 4 düşman askerinin öldürüldüğü ve 7'sinin de yaralandığı kaydedildi. Ayrıca birçok resmi devlet kuruluşunun da hasara uğratıldığı belirtiliyor. Baskını düzenleyen gerilla birlikleri kayıp vermeden ilçe merkezinden ayrılarak üslerine çekildi.

Qilaban'da özel timlere saldırı: 1 ölü, 2'si ağır çok sayıda yaralı

ARGK gerillalarının 14 Ekim günü Qilaban(Uludere) merkezinde özel timlere yönelik gerçekleştirdiği bir saldırıda 1 tim elemanı öldürüldü, 2'si ağır çok sayıda kişi de yaralandı.

Edinilen bilgiye göre, ilçede seçim propagandası yapan ANAP konvoyunu korumak amacıyla seyreden özel tim aracına gündüz saat 16.00 sıralarında gerillalar tarafından saldırı düzenlendi. Gerillanın çapraz ateşiyle bir anda neye uğradığını şaşıran

bu hayvanlaştırılarak işkence ve ölüm aletine dönüştürülen mahluklardan biri olay yerinde can verirken, kalanlarının da yaralandığı bildiriliyor.

İlçe merkezinde gündüz saatlerinde meydana gelen bu saldırı sonucunda sömürgecilerin büyük bir korku ve panikle tüm güçlerini alarma geçirerek savunma pozisyonuna geçtiği kaydedildi.

Saldırıyı gerçekleştiren gerilla birliği kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştı.

Başan merkezine baskın: polis karakolu tahrip edildi

Son günlerde ARGK'nin yoğunlaşan kent baskınlarından nasibini alan merkezlerden biri de Serhedan(Kars)'ın Başan(Aralık) ilçesi oldu. Başan ilçe merkezi baskınında ağır hasar gören polis karakolunda düşmanın verdiği kayıplar konusunda somut bilgi edinilemedi.

Alandaki yurtsever kaynaklardan aldığımız bilgiye göre, 19 Ekim akşamı saat 22.00 sıralarında ARGK birlikleri Başan merkezine birkaç koldan girerek resmi devlet kuruluşlarına yönelik saldırıya geçti. Bu saldırılar sonucunda özellikle polis karakolu ile yakınındaki polis lojmanlarının, gerillanın roketatar ve otomatik tüfek atışlarından isabet alarak ağır hasara uğradığı, karakol ve lojmanlarda bulunan polislerden çok sayıda ölen ve yaralanan olduğu bildirilmektedir. Öte yandan gerillalara karşılık vermeye çalışan sömürgeci güçlerle çıkan çatışmanın da bir saat kadar devam ettiği ve bu çatışmada da gerillanın herhangi bir kaybı olmazken, sömürgecilerin kendi kayıplarını gizli tuttuğu belirtildi.

Gerilla birlikleri kayıp vermeden üslerine çekildikten sonra sömürgecilerin alanda yoğun operasyonlar başlattığı ve kitleler üzerinde yeni baskılar geliştirdiği bildiriliyor.

Pasûr merkezinde silah sesleri kesilmiyor

Amed(Diyarbakır)'e bağlı Pasûr(Kulp) ilçesinde 22 Ekim gecesi sabaha kadar silah sesleri duyuldu. Özellikle karakolun bulunduğu alanda yoğunlaşan silah seslerinin yanısıra birkaç kez ambülansların da karakola gidip döndükleri gözlendi.

İlçe merkezinde kalan yurtseverler gerilla birliklerinin çeşitli düşman kuruluşlarını hedefleyen baskınlar gerçekleştirdiğini ve sömürgecilerin olayı örtbas etmek amacıyla kimsenin evlerinden çıkmasına izin vermediklerini belirtmektedir. Olayın yaşandığı gecenin ertesi günü, Pasûr merkezine çok sayıda yeni askeri birliklerin sevkedildiği görüldü. Düşman cephesindeki bu askeri hareketlilik de, Pasûr merkezine yönelik gerilla saldırısında TC'ye önemli kayıplar verdirildiği biçiminde yorumlanmaktadır.

Bismil ilçesi baskınında da hedef polis karakolu oldu

Amed'e bağlı Bismil ilçe merkezine ARGK birlikleri tarafından 24 Ekim günü bir baskın düzenlendi. Gerillanın hedeflediği düşman kurumlarının başında polis karakolu yer aldı. Bir

işkence merkezi olarak kullanılan ve ilçe halkının büyük nefretini kazanmış bulunan düşman karakolunun önemli oranda tahrip edildiği bildirilmektedir. Ayrıca buradaki polis ve tim elemanlarından ölen ve yaralananlar bulunduğu da belirtiliyor. Saldırıda polis lojmanlarının da isabet alarak hasara uğradığı ve burada kalanlardan da ölen ya da yaralananlar bulunduğu kaydedildi.

Olay ilçe halkı ve yurtseverler tarafından sevinçle karşılanırken, baskını düzenleyen ARGK birliğinin herhangi bir kayıp vermeden ilçeden ayrıldığı bildiriliyor.

Nisêbîn merkezine üç günde iki baskın

Nisêbîn ilçe merkezine üç gün içerisinde ARGK birlikleri tarafından iki kez baskın düzenlendi. 26 Ekim günü ilçe merkezine düzenlenen baskında polis ve jandarma karakolu gerillaların roketatarlarına hedef olarak önemli oranda hasar gördü. Bu olayın şokunu bile daha üzerinden atamayan sömürgeci askeri ve sivil kurumlar, 28 Ekim günü bir kez daha gerillaların saldırısına hedef oldu.

İkinci baskının daha kapsamlı olduğunu belirten görgü tanıkları, bu defa sadece polis ve jandarma karakollarının değil, bunların yanısıra diğer birçok resmi kurumun da otomatik silah ve roketatar ateşinden isabet alarak hasar gördüğünü belirtmektediler. Birkaç saat sürdüğü bildirilen bu saldırıda büyük hasar gören polis ve jandarma karakollarında ne kadar ölü ve yaralı kayıp olduğu konusunda herhangi bir bilgi alınamadı.

Baskını düzenleyen gerilla birliklerinin herhangi bir kayıp vermeden geri çekildikleri bildiriliyor.

Bu arada seçimin yapıldığı günün akşamından başlatılan operasyonlarda, Nisêbîn merkezinde 30 civarında yurtsever gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında gazeteci Mecit Akgün'ün de bulunduğu bildiriliyor.

Tatos merkezine gerilla baskını

ARGK gerillalarının kent baskınları arasına Erzirom(Erzurum) iline bağlı ilçe merkezleri de dahil olmaya başladı. Gerilla mücadelesinin hemen hemen en zayıf olduğu belirtilen bu yörelerde de kent baskınlarının gerçekleşmesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin ve gerilla savaşının ne denli büyüyüp yayıldığının somut bir göstergesi olmaktadır.

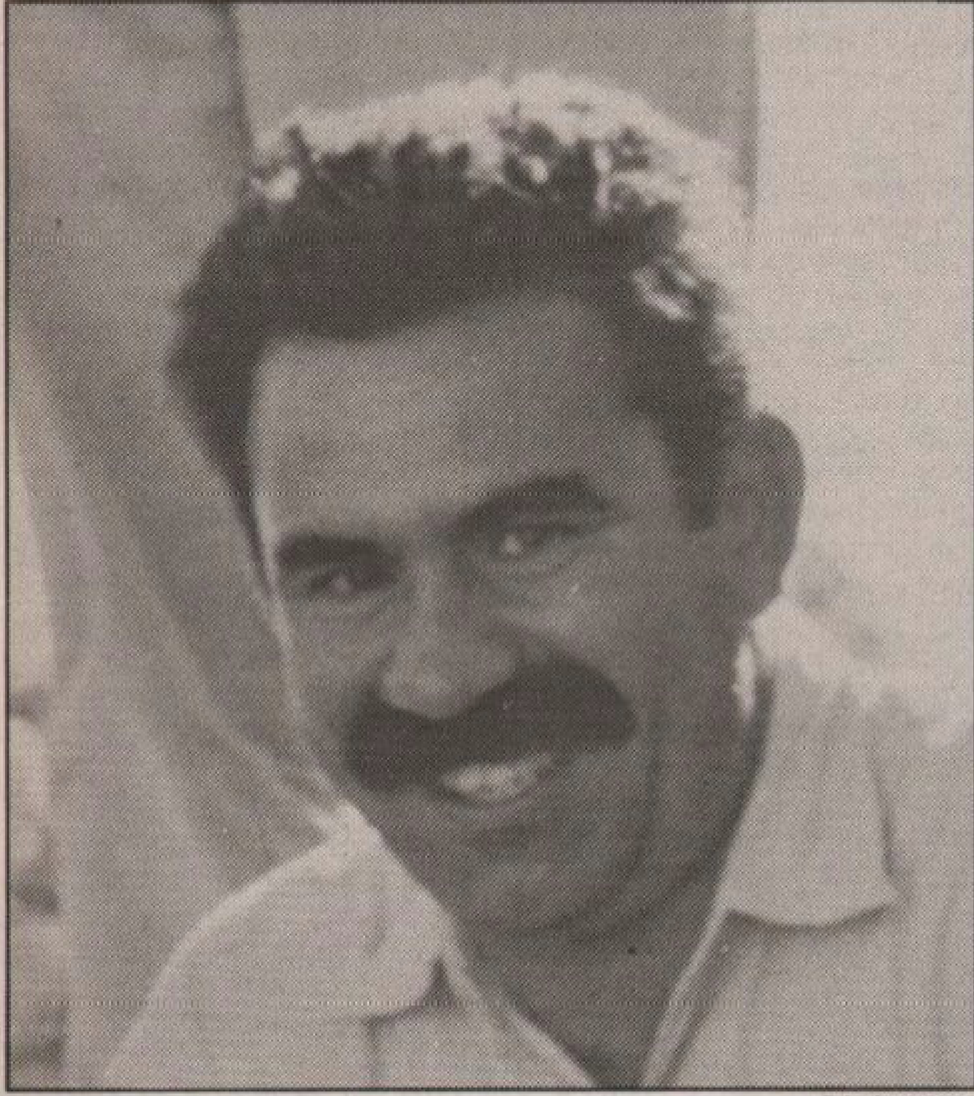
Edinilen bilgilere göre 23 Ekim akşamı Erzirom'un Tatos (Tekman) ilçe merkezine ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Baskında emniyet müdürlüğü başta olmak üzere birçok resmi kuruluş gerillanın ağır ateş sonucu hasar görürken, düşmanın ölü ve yaralı kayıpları konusunda somut bilgi edinilemedi.

Aynı saatlerde Tatos'a bağlı Gêxîhemzan(Çimenözü) köyüne de bir baskın düzenleyen gerilla birliklerimiz, azılı işbirlikçi ve ihbarcı köy muhtarının evini hedefledi. Yapılan saldırı sonucunda hain muhtar İbrahim Kılıç ağır yaralanırken, aynı evde bulunan kardeşi Sait Kılıç'ın da öldürüldüğü bildirilmektedir.

Gerilla birlikleri her iki olayda da herhangi bir kayıp vermeden üslerine çekildi.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın 29 Ekim 1991 günü BBC'de yayınlanan mülakatı:

"GELİN, SORUNU SİYASİ TEMELDE HALLEDELİM DİYORUZ, KAÇIYORLAR"

Foto: Berxwedan

BBC Spikeri Ayça Abakan:
Ekonomik Panorama Dergisi'nde yayınlanan bir yazıda, PKK'nin "Türkiye'ye gitmeyin" uyarısında bulunduğu ortaya atıldı. Köln Sanayi Ticaret Odası adına Victor Vogt imzasının atıldığı mektupta, Türkiye'de yatırım yapmak için başvuran Alman şirketlerine, "Türkiye ile ticari olarak ilgilendiğinizi haber almış bulunmaktayız. Ama PKK'den izin almadan Türkiye'de yatırım yapmak veya seyahat yapmak tehlikelidir" yanıtının verildiği savunuluyor.
Ekonomik Panorama Dergisi, elindeki bu belgenin sahte olmadığını, sağlam kanıtlara sahip bulunduğunu vurgulamaktadır. Bu haberin doğruluk derecesini ve Kürdistan İşçi Partisi-PKK'nin gerçekten bu alanda faaliyete geçip geçmediğini öğrenmek üzere, PKK lideri Abdullah ÖCALAN'la bir mülakat yaptık. ÖCALAN'a ilk sorumuz Ekonomik Panorama Dergisi'nin haberini nasıl değerlendirdiği oldu.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Bu benim açımdan fazla ilginç bir haber değil. Belki de çok sıradan bir haberdir. Bizim denetimimiz ülkede gelişiyor. Denetimimiz siyasi, askeri ve ekonomik açılardan gelişiyor. Tabii bu arada turistler meselesinde de görüldüğü gibi, herhangi yabancı bir kişi, kuruluş veya şirket Kürdistan'a gelmek istediğinde, en azından bizimle belli bir danışma içinde olmak durumundadır.

BBC Spikeri:
Peki Abdullah ÖCALAN, acaba Siz Almanya hükümetine, yönetimine ya da Sanayi Ticaret Odası'na herhangi bir uyarıda bulundunuz mu bu konuda? PKK olarak uyarı ya da tehdit diyelim, tehditte bulundunuz mu?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Hayır hayır. Kim kimi tehdit ediyor? Biz kimseyi tehdit etmiyoruz. Ülkemiz üzerinde kendi otoritemizin tanınmasını ve buna saygı gösterilmesini istiyoruz. Halkın ezici çoğunluğunun tutumundan da biliyorsunuz, bir referandum olsaydı halkın ezici çoğunluğunun yanımızda olduğu görülürdü. Böyle olunca da bir tehdit değil, bizim meşru haklarımıza, halkımıza, topraklarımız üzerindeki denetimimize saygı gösterilmesini istiyoruz, bunu bekliyoruz. Bu sadece Alman şirketleri için değil, başka ülkelerin şirketleri için de geçerlidir. Almanlarla hususi bir anlaşmamız yok, fakat Almanların Türkiye ile yakın ekonomik ilişkileri var, Türkiye'de ekonomik girişimleri var. Almanlar ayriyeten askeri, siyasi yönden de bir destek sunuyorlar. Özel olarak bunları biraz uyarmış olabiliriz. Ve bu uyarılar ileride daha da gelişebilir. Almanların böyle dizginsiz desteğini biraz azaltmak istiyoruz. Sanırım Türkiye'nin son saldırılarıyla birlikte bazı pürüzler ortaya çıkıyor. Sorun bu temelde gelişmiş olabilir. Uyarı bu temelde gelişmiş olabilir. Uyarı hakikaten de gelişmiş olabilir, fakat genel bir uyarıdır. Genelde çok devleti, Kürdistan üzerinden iş yapmak isteyen, geçiş yapmak isteyen kişi, kuruluş ve hatta devletleri de biraz uyarıyoruz. Mevcut başka bir otorite burada gelişiyor. Bu otoriteyi ciddiye almaları veya bu otoriteyi görmeleri gerekiyor. Vermek istediğim mesaj bu.

BBC Spikeri:
Resmi anlamda ya da uluslararası hukuk anlamında sizin herhangi bir otoriteniz yok, gerek Türkiye içinde, gerekse uluslararası düzeyde. Nasıl bir denetim kuracaksınız, yani fazla iyimser değil mi bu?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Bu kadar adaletsiz bir uluslararası siyasi bir gerçeklik varsa ve gerçekten de Ortadoğu'da ölüm-kalım savaşını veren bir halkı görmek istemiyorsa, biz ne yapalım? Biz elbetteki bundan sonra daha fazlasını yapacağız. Harabeye çevirdikleri bir ülke var. Şimdi, biz bu ülke üzerinde biraz çarpışacağız. Eğer uluslararası gerçeklik bunu anlamak istemiyorsa, ileride daha iyi anlatmaya çalışacağız. Biz 30 milyon insan adına bir otorite yürütüyoruz, otorite savaşını yürütüyoruz. Bu ciddidir ve görülmeye değerdir. Öyle fazla tanınıp tanınmaması önemli değildir. Haklı olması, adaletli olması, mutlaka sahip olması gereken haklara sahip olması sözkonusudur. Biz bunun sözcülüğünü yapıyoruz. Bu dikkate alınmalıdır. Uluslararası siyasi gerçeklik bunu dikkate almazsa, kendi inkar politikasının sonuçlarına da katlanmak zorundadır.

BBC Spikeri:
Bundan sonraki siyasetiniz ne olacak? Biliyorsunuz, Celal Talabani halen Ankara'da temaslarını yürütüyor ve görülen kadarıyla, PKK'dan Irak Kürtleri kendilerini soyutlamış görünüyorlar.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Biz halkımızdan soyutlanmış değiliz. Biz halkımızla gerçekten bir birlik olduk. Seçimlerin gerçeği neyi gösteriyor? Hem Kuzey'de, hem Güney'de gerçekten ezici bir birlik kurduk. Hemen söyleyeyim, Talabani'nin, Barzani'nin Ankara seferleri utanç verici seferlerdir. Bir taktik uğruna devrimi satma seferleridir. Ben bu konuda onları şiddetle eleştiriyorum. Talabani'nin, Barzani'nin ne otoritesi vardır? Bunların ne alakası vardır Diyarbakır halkıyla, onun özgürlük iradesiyle? Bunun üzerinde böyle işbirlikçilik kurmaya bunların ne hakkı vardır? Türkiye veya diğer güçler ne diye bu gayri meşru güçleri ikidebir önümüze çıkarıp bizi tehdit etmek istiyorlar? Bunun hakla, hukukla alakası yoktur demek istiyorum.

BBC Spikeri:
Pekala, PKK'nin Alman hükümetiyle ilişkilerine dönelim Abdullah ÖCALAN. Özellikle Türk basınında çıkan kimi yazılarda, yorumlarda, Alman-ya'nın PKK'ya özel bir yakınlık gösterdiği şeklinde değerlendirmeler yapılıyor. Öyle birşey sözkonusu mu?

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Tam tersine; şunu söylemek gerekir. Ben Almanların PKK'ye özel bir ilgilerinin olduğunu sanmıyorum. Özel ilgi Kürdistan'dır. Kürdistan'a özel ilgilerini bazı işbirlikçi güçlerle yapmak istiyorlar. KOMKAR vb. böyle işbirlikçi Kürt grupları geliştirmek istiyorlar. Biz bunu biraz boşa çıkarttığımız için bize çok öfkeliler. Kendilerine göre arkadaşları teslim almak istiyorlardı, Almanya'nın diplomasisi açısından. Bunda fazla başarılı olamadılar. Ve sanıyorum Almanlar bize biraz öfkeli, dostane değiller; özel ilişki geliştirme yanlısı değil de, öfkeliler. Haksızdırlar tabii; biz Almanların bu tavırlarına karşı koyacağız. Biz öyle kaba bir terörden bahsetmiyoruz. Ülkemize sahip çıktığımızda, biraz Ortadoğu'da etkinliğimizi geliştirdiğimizde, Almanların da bu haksızlıklarına en iyi cevabı vermiş olacağız. Bizim, önümüzdeki dönemde savaşı tırmandıracağımız açıktır. Ekonomik kurumlara da zaten savaş açacağız. Yalnız Almanların değil, tüm devletler buna dahildir.

Türk devleti, devlettir diye yanaşmıyor. Son olarak Demirel başbakan olacak. Ne diyor? Daha fazla terör, daha fazla kan; kökümüzü kurutmaktan bahsediyor. Şimdi bunlar hükümetin, resmi çevrelerin demeçleridir. Biz buna karşı hazırlıklarımıza devam edeceğiz. Bu ekonomik olur, siyasi olur. Diğer partiler de var; Ecevit'i de bu düşünceye sahip, Erbakan da buna sahip. Bunlar gerçekten de gözükara bir biçimde halkımızın üzerine geliyorlar. Bu nedenle biz savaşı daha da tırmandıracağız. Bunlar şiddetten başka bir dilden anlamıyorlar. Almanya da anlamıyor. Bizimkini terör sayıyorlar ama, bir halkı yoketme çabalarına, desteklerine dostluk politikası diyorlar. Biz bu dostluk politikasını Almanlara da tercih etmeceğiz. Yalnız ekonomik şirketlerine değil, bütün siyasi askeri kurumlarına yönelik tavrımız olacak, tabii Türkiye üzerinden gerçek tavrımızı koyacağız. Yani bunlar savaşı geliştirmekte ısrarlı olurlarsa, Almanya bu konuda desteğini sürdürmeye devam ederse, bu tutumunu gözden geçirmezse, tabii ki Alman şirketlerine yönelik tavrımız gelişir, Türkiye'deki kuruluşlarına yönelik tavrımız gelişir. Bu arada savaşı giderek daha da tırmandırabiliriz. Bu "terördür" aynı zamanda. 1992'ye kadar eğer uzlaşmaya yanaşmazlarsa, siyasi görüşme yöntemlerine yanaşmazlarsa, savaş kesinlikle gelişir.

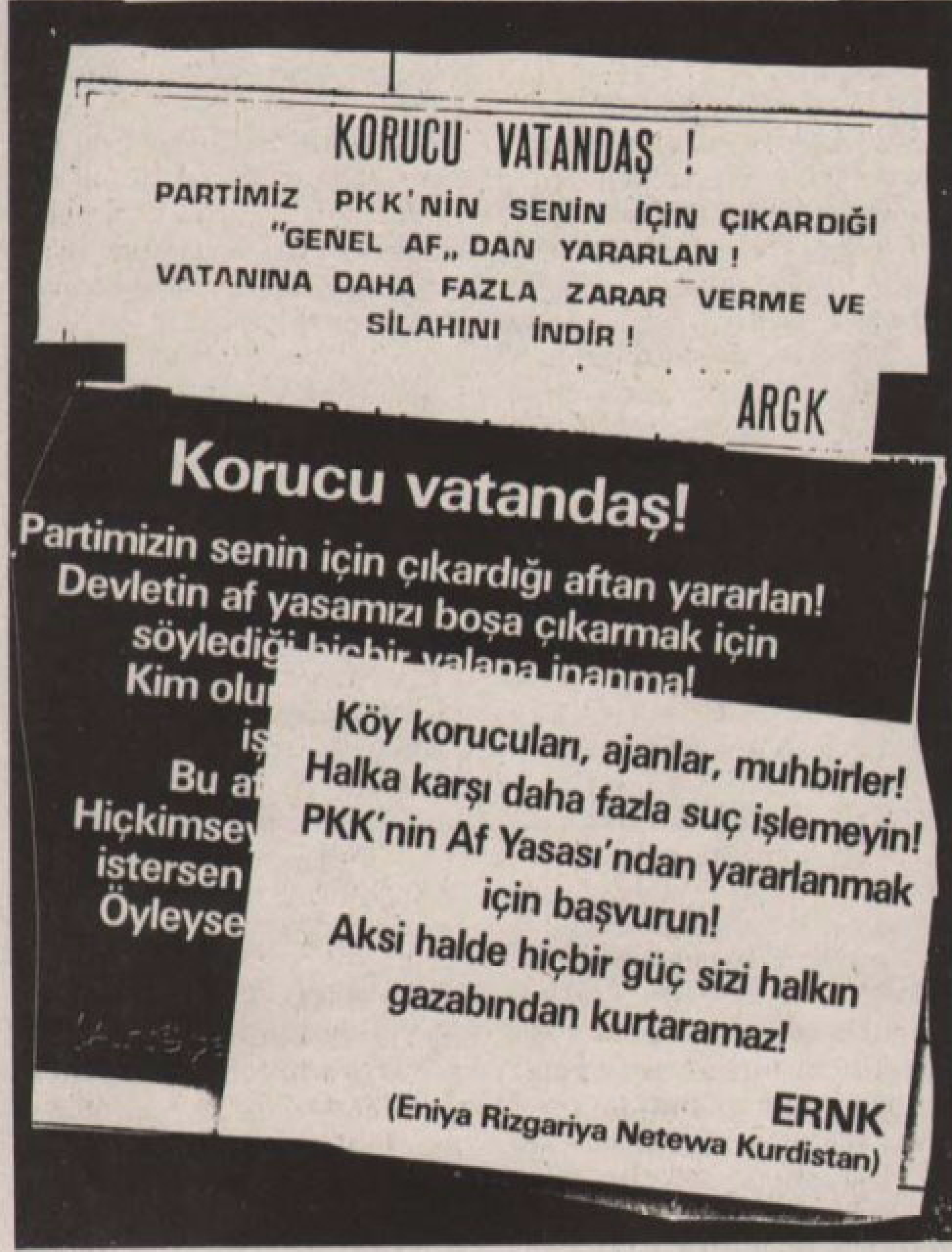
BBC Spikeri:
Gerçekten kanlı bir savaştan söz ediyorsunuz.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:
Hazırlıklar kesinlikle bu düzeydedir. Kim terörden yanadır, kim değildir? Biz kayıtsız şartsız siyasi görüşmelere açık olduğumuzu söyledik. Bu ekonomik sorunlar için de geçerlidir. Bu şirketler meselesi için de geçerlidir. Görüşme çok iyi bir yöntemdir. Görüşmeden kaçınan biz değiliz. Bundan sonra, "Bizim makinaları tahrip ettiler, fabrikaları tahrip ettiler" demesinler diye bu çağrıyı yapıyorum. Yine, "Onlarca asker öldürülüyor, Anadolu askeri ölüyor" deniliyor. Biz onlara diyoruz ki, gelin, ortada bir sorun var. Kendileri de bu sorunu kabul ediyor. Onun için Kürt falan diyorlar. Bunların gerçekten sorunları vardır ve bu sorunları biz ortaya çıkarttık. Diyoruz ki, gelin bu sorunları, kendinize güveniyorsanız, siyasi temelde, görüşme yoluyla halledelim. Ama kaçıyorlar. Kendileri devlet, dünya arkalarında, bütün dünya arkasında. Bir halkın kimlik sorunu varsa, bir takım hakları, bunu tartışmak istiyoruz. Kaçan kimdir? Bu konuda işi terörle, kökü kurutmakla halletmek isteyen kimdir? Ben ne diyorum? Bu politikadan vazgeçilmezse, biz "terörü" geliştireceğiz. Devrimci şiddeti ta Ankara'da, İstanbul'da geliştireceğiz. Şimdi burada biraz da sert söylememin sebebi şu; gerçekten Anadolu askerlerine de acımıyorlar. Bunlar savaşı tırmandırıyorlar. Biz de savaşı biraz Türkiye'nin batısına yaymaya, bunu yapmaya mecburuz. Bu iş böyle gelişir. Ve bunun da sorumlusu gerçekten biz değiliz. Biz, çok insanca, gelin bu sorunları görüşelim diyoruz. Bunlar yanaşmazlarsa, dediğim gibi, bu temelde savaş çok yönlü, özellikle ekonomik alanı da kapsar bir biçimde gelişecektir.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri eğitim
Foto: Berxwedan

Sürenin dolmasına iki ay kaldı

PKK'nin çıkardığı Af Yasası'nın etkisi ve TC'nin çırpınışları

Faşist Türk sömürgecilerinin ülkemiz Kürdistan'da yürütmekte olduğu kanlı ve kirli özel savaşta "Köy Koruculuğu" adıyla örgütlendirilen çeteciliğe önemli bir yer verildiği bilinmektedir. ABD emperyalistlerinin bir özel savaş yöntemi olarak örneğin Vietman'da "savaşı Vietnamlılaştırma" adıyla uyguladığı ve son Osmanlı sultanlarından Abdülhamit'in "Kürdü Kürde kırdırtma" politikalarının bir gereği olarak, silahlı direniş mücadelemizin gelişmeye başladığı seksenli yılların ortası ve ikinci yarısında sömürgeciler çeteciliği örgütlendirmek için yoğun çabalar içerisine girdiler. Öyle ki, '86-87 yıllarına gelindiğinde sayıları 30-40 bine varan bir çete ordusu oluşturulmuştu.

Bu denli çetenin örgütlendirilmesinde aşiret reisi durumundaki belli başlı işbirlikçilerin rolü ve Kürdistan'da TC sömürgecilerinin eseri olan dizboyu yoksulluk ve açlığın etkisi de bulunmaktaydı. İnsanların ellerindeki herşeylerini alıp onları bir ekmeğe muhtaç duruma getirdikten sonra önlerine attıkları bazı kırıntılar karşılığında onları kendi ülkelerine ve halklarına ihanet ettirmek, çok alçakca bir politika olsa da bu politika TC tarafından yaygın biçimde uygulandı. Düşmanın çeteciliği bu denli geniş alanlarda örgütlendirip yıllarca yaşatabilmesinde, yukarıda sayılan olgular dışında hiç kuşkusuz gerilla saflarında boy gösteren feodal-komplocu anlayış sahiplerinin olumsuz pratiklerinin de önemli oranda katkısı olmuştur.

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin 4. Ulusal Kongresi'nde, sorunun çeşitli yönleriyle geniş biçimde ele alınıp irdelenmesi sonucunda bir Kongre kararı biçiminde çıkarılan **Af Yasası**, hangi yönden bakılırsa bakılsın son derece yerinde bir karar olmuş ve Kongre sonrası dönemde yaşanan pratik somut gelişmeler de bu olguyu doğrulamıştır. Gerilla saflarında olumsuz pratikleriyle sorunu ağırlaştırarak büyük zararlara yol açan ve birçokları sonuçta provokatörlüğe varan feodal-komplocu anlayış sahiplerinin tasfiyesi, halk kitlelerinin çetelere karşı alması gereken tavır konusunda aydınlatılması ve çetilip örgütlendirilmesi ve çetelerin de düşmandan silah almalarının birçok etkenleri düşünülerek bunlara kazanımcı ve iknacı temelde yaklaşmaya öncelik verilmesi, düşmanın yürütmekte olduğu özel savaşta çokça umut bağladığı bu sistemi hemen hemen çöküşün ve dağılmanın eşiğine getirmiştir.

Af Yasası daha ilk günden etkisini göstermeye başladı. Başlangıçta bazı tereddüt ve güvensizlikler görülse de, pratik uygulamasına tanık olundukça sözkonusu tereddütler ortadan kalktı. Ve aralarında pek çok ünlü korucubaşının da bulunduğu onlarca ve yüzlerce kişi Af Yasası'ndan yararlanmak üzere başvuruda bulundu. Bu suretle yoğun bir biçimde düşmandan alınan silahların geri verilmesi olayı yaşandı. Halkın da, ilk örneği Hezex(İdil)'de görüldüğü gibi korucularа yönelik ambargo uygulamaları vb. tutumları silah bırakma işlemlerinin daha da hızlanmasına neden oldu. Öte yandan savaşın boyutlarının giderek genişlemesi ve ulusal kurtuluşçu otoritenin Kürdistan'da giderek daha fazla ağırlığını duyurması, sömürgeci askerlerin kendi kendilerini bile korumaktan aciz olduğunu gören çetelerin kendilerini tamamen korumasız hissetmesi çeteciliğin çözülüşünü daha da hızlandırdı. Ayrıca Güney Kürdistan'da yaşanan olayların ve Güney'de cahş olarak nitelendirilen kesimlerin ayaklanmalara katılmalarının da Kuzey'deki çeteler üzerinde yarattığı etkiden sözetmek gerekir.

Kısacası çeşitli olgularla da desteklenen Af Yasası sonucunda koruculuk sistemi tam bir çöküşle yüzyüze gelmiş bulunmaktadır. Ve bu konuda Türk sömürgecileri büyük bir çıkmaz içerisine girmiş, bundan kurtulmak için de adeta çırpınmaktadır.

'91 Ekim ayına gelindiğinde, yani Af Yasası'nca tanınan sürenin bitimine aşağı-yukarı iki aylık bir zaman kala, başta Mêrdîn olmak üzere Sêrt, Çolamerg, Wan, Amed, Bêdlîs, Çewlik ve daha birçok alanda çeteler büyük oranda silah bıraktı. Bazı alanlarda hiç çete kalmadı. Kimi yerlerde silahları geri alınmayan çeteler yakınlarıyla birlikte sömürgeci askeri ve sivil kurumlar önünde günlerce eyleme geçtiler. Silahları geri alınmayanların silahlarına gerillalar tarafından el konduğunda, bu kez kendi istekleriyle verdikleri gerekçesiyle koğuşturmalara tabi tutuldular. Sömürgeciler öylesine bir şaşkınlık içerisine girdiler ki, çetelerin ellerine tutuşturduğu silahları geri alsa kendi karakol ve askeri birlikleri korumasız kalacak, askerleri araziye bile çıkamayacak; almazsa silahlar ARGK gerillalarının eline geçecek.

İşte bu çözümsüzlüğün verdiği ruh haliyle TC adeta çırpınıyor. Af Yasası'nın etkisini kırmak için olmadık yol ve yöntemler deniyor. Kürdistan'da dağıttığı bildiri ve pullarla PKK'nin Af Yasası'nın bir "aldatmaca" olduğunu kanıtlamaya çalışırken, aslında zavallılığını bütün boyutlarıyla ortaya seriyor. Sömürgeci-faşist Türk devleti, Türkiye halkını da aç ve yoksul bırakma ve enflasyon canavarına boğdurma pahasına özel savaşın hizmetine sunduğu milyarların bir kısmını da bildiri ve pul gibi propaganda malzemeleri için sarfededursun, ARGK'nin çağrısıyla son korucular da silah bırakmanın yollarını aramaktadır.

Kürdistan'da TC ile PKK arasında bu konuda bir de propaganda savaşı yoğun biçimde sürmektedir. Bu sayfamızda örneklerini gördüğünüz pullar, bu savaşın araçları oluyor. Faşist Türk sömürgecilerinin, Kürdistan'da, yaşamın her alanında savaşı yitirdiğine bütün dünya tanık olmaktadır. Bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz PKK-ERNK-ARGK önderliğinde zafere daha emin adımlarla yürümektedir. Bugün artık Botan ve Behdînan'da savaş hükümeti oluşturma çabaları somutlaşmıştır.

Böylesi bir süreçte Af Yasası'ndan henüz yararlanmamış bulunanların da daha fazla gecikmeden, düşmanın basit bir aracı olarak kullanılma konumundan kurtulmak için harekete geçmeleri, zaman kaybetmemeleri gerekiyor. Unutmayalım ki, Af Yasası'nın tanıdığı süre 1991 yılı sonuna kadardır. Yani sürenin dolmasına iki ay kalıyor. Düşmanla işbirliği yapmakta halen ısrar edenler çok iyi bilmeliler ki, bugün artık il merkezlerine, düşmanın tabur, alay ve tugaylarına saldırılar düzenleyen Halk Kurtuluş Ordumuz'un kahredici darbelerinden kurtulabilmenin olanağı yoktur.

PKK Merkez Askeri Konsey imzasıyla 25 Temmuz 1991 tarihinde yapılan şu çağrıya iyi kulak verilmesi gerektiği inancındayız:

"Köy Korucuları,

Siz de devletin komplolarına karşı uyanık olun, oyununa gelmeyin. Devlet, Partimizin Af Yasası'nı boşa çıkarmak, sizi sürekli kendisine hizmet ettirmek için, Partimiz adına size karşı komplolar, eylemler yapıyor; binbir türlü yalanlar söylüyor; bildiriler, pullar dağıtıyor. Bunların hiçbirine inanmayın ve gerçeği görün. Devletin amacı koruculuğun çözülmesini önlemek ve elinden gelirse arttırmaktır. Geçmiş dönemde içimizden çıkan Hogir, Suat, Bedran gibi feodal-komplocular, Partimizin çizgi ve anlayışı dışındaki kendi komplocu yöntemleriyle Partimiz adına hareket ederek, mücadelemize ve Partimize zarar verdiler. Partimize tamamen ters bir pratik sergileyip komplocluluğa başvurarak, halka yönelerek koruculuğu bir anda çoğalttılar, halkı Partimizden uzaklaştırmaya çalıştılar. Örneğin kendi komplocu yöntemleriyle Wan'da Sadun Ağa'nın oğlu Halil, Çolamerg'de Jirkîlerden Müdür ve Nayıf, Tahir Adıyaman'ın yeğeni gibi insanları öldürdüler. Bunlar Partimizin eylemleri değildir.

Partimiz bu tür eylemleri kabul etmiyor, üstlenmiyor ve karşı çıkıyor. Bunlar, daha sonra kendi pratikleri yüzünden Partiye hesap vermekten korkup kaçan Hogir, Suat, Bedran gibi komplocuların yaptıklarıdır. Partimiz bunu mahkum etti ve tasfiye etti. Devletin ekmeğine yağ süren bu tür feodal komplocular ve onların zararlı pratikleri ortadan kaldırılınca devlet bu kez de koruculuğun çözülmesini önlemek ve Af Yasası'nı boşa çıkarmak için kendi özel tim, MİT, polis, kontr-gerilla kuvvetleri ile doğrudan başvurduğu komplolardan, provokasyonlardan ve her türlü yollardan medet umuyor.

İşte bunları iyi bilin, bunlara karşı uyanık olun ve Partimizin Af Yasası'ndan yararlanın. Eskiden ne suç işlemiş olursa olsun, hangi korucu olursa olsun, Partimizin Af Yasası herkes için geçerlidir. Ve aftan yararlanan hiç kimseye birşey yapılmayacaktır."

AF NEDİR?

AFFETMEK, YÜCE BİR DUYGUDUR.

AFFETMEK, İNSANİ BİR DAVRANIŞ BİÇİMİDİR.

AF, HOŞGÖRÜNÜN BİR UZANTISIDIR.

ANCAK, BÜTÜN BU DEĞERLER, AFFEDEN TARAFIN NİYETİ ÖLÇÜSÜNDE BİR ANLAM TAŞIR.

ÇÜNKÜ, APO'YA GÖRE "AF":

ÖLÜM EMRİ!..

APO, PİŞMANLIK DUYAN VE ÖRGÜT SAFLARINA KATILMAYA HAZIR OLDUĞUNU BEYAN EDENLERE "AF" ÇIKARDIĞINI İLÂN EDEREK, "TOPLU İMHA" PLÂNLARINI UYGULAMAYA KOYDU.

HELVE KAMPI'NDA KURULAN "ÖRGÜT MAHKEMESİ", APO'NUN "AF" ÇAĞRISINA İNANANLARA KÖTÜ BİR SON HAZIRLADI.

VE

28 KİŞİ, SAFLIKLARININ BEDELİNİ "AF"FEDİLMEK YERİNE, ÖLÜMLE ÖDEDİLER.

İŞTE APO MODELİ "AF".....

APO, PİŞMAN OLANI AFFEDECEĞİM DİYOR.

İNANDIN MI?

APO TARAFINDAN AFFEDİLSEN BİLE MÜKÂFATIN, YENİDEN CEPHE'YE SÜRÜLMEK OLACAK

VE

CEPHE'DE BAŞINA GELECEKLERDEN KİMSE SORUMLU TUTULAMAYACAKTIR

APO'YA GÖRE "AF" VE "ÖLÜM" AYNI ANLAMA GELİYOR.

ÇÜNKÜ APO'NUN "AF" ÇAĞRISI, YOK ETMEYİ AMAÇLADIĞI KİŞİLERE YÖNELİKTİR.

VE

O'NA İNANMANIN BEDELİ ÖLÜMDÜR!...

ARGK'nin esir aldığı ve serbest bıraktığı Piyade Onbaşı Ümit Şahin'in TC tarafından katledildiği sanılıyor

ER İZİN BELGESİ

Cilt Sayı

Kıtası : 81 mm. Hav. Ors. Tig. Bl. İSPAI
Sınıf ve Rütbesi : P. Onbaşı
Adı, Soyadı : Ümit ŞAHİN
Memleketi : AMASYA
Birlik Sıra No. : 1971/1
İzin isteğinin sebebi : DAĞITIM
İzinde iken bulunacağı adres : Alçakbel Köyü
(Varsa telefon numarası)
Kanuni izin hakkında mahsuben şimdiye kadar aldığı izinlerin toplamı
Son izninin bittiği tarih
Son izninin kaç gün old. 10 (On)

5 Haziran 1991
15 HAZİRAN 1991

16 Haziran 1991 tarihinde ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen bir yol kesme eyleminde Piyade Onbaşı **Ümit Şahin** tutuklanmış, ertesi gün PKK'nin devrimci adaleti gereğince serbest bırakılmıştır.

Gündüz saat 18.30 sularında Bêdlîs'e 10 km. yakınlığındaki bir alanda Baharat Yolunu keserek güvenlik tedbirleri altında 400-500 arasındaki bir kitleye Kürtçe ve Türkçe olmak üzere iki dilden hitap ederek seslenen ARGK gerillaları, TC'nin geliştirdiği PKK karşıtı propagandanın içyüzünü anlattı. Kitlelere gerçekliği anlatan, onları mücadele saflarına çağıran ARGK gerillalarının gerçekleştirdiği ve yaklaşık 1,5 saat süren bu yol kesme eyleminde yapılan kimlik kontrolü esnasında Piyade Onbaşı Ümit Şahin gözaltına alındı. Eylemin sonuçlandırıldığı ana kadar TC güçlerinin herhangi bir müdahalesi söz konusu olmadı. Yolcuların coşkulu alkışları, hayranlık dolu bakışları ve **"Bijî Serok APO"** sloganları arasında üslerine geri çekilen ARGK gerillaları, Ümit Şahin'i de beraber götürdüler.

Daha sonra yapılan kısa süreli soruşturma sonucunda, suçsuz olduğu anlaşılan Onbaşı Şahin bir grup gerilla tarafından Baharat Yolu üzerindeki bir lokantaya götürüldü, orada bulunanlara Şahin'in durumu ve neden serbest bırakılacağı açıklandıktan sonra, gideceği askeri karargahla ilişkiye geçebilmesi için gereken olanaklar ve araçlar sağlanarak serbest bırakılmıştır.

Ümit Şahin olayında ve daha birçok olayda da görüldüğü gibi, devrimci adaletin yüceliği en açık bir biçimde PKK'de uygulanmaktadır. TC'nin yıllardır başvurduğu, "Bunlar teröristir, kadın-çocuk suçsuz insanları öldürüyorlar" biçimindeki çarpıtmalarının ne derece gerekçesiz olduğu bir kez daha ortaya çıkmış ve yaşanan bu olay, devrimci adaletin yüceliğini ve PKK'deki uygulanışını gözler önüne açıkça sermiştir. Şu gerçek kamuoyu tarafından netçe bilinmektedir ki, yıllardır sürdürülmekte olan savaşta TC hiçbir savaş kuralına riayet etmemiştir. Bütün savaş kurallarını ayaklar altında çiğneyerek, insanlığın en doğal haklarından olan savaş esirlerine insanca davranmaya yanaşmamıştır. En basit olayları gerekçe kabul ederek binlerce insanımızı zindanlara atmış ve en ağır işkencelerden geçirmiştir, katletmiştir. Bir insanın esir alındıktan sonra katledilmesi, insanlığın en büyük suçlarındandır. TC ise bunu her zaman yapmış ya da zorlandığında insanlarımızı "kim vurduya" getirmiştir. Son zamanlarda Kürdistan'da ölüm mangaları eliyle geliştirdiği cinayetler ise, ayyuka çıkmıştır. Savaş kurallarına uyma ve uymama biçimindeki iki farklı yaklaşım, özünde savaşan karşıt güçlerin insanlığa yaklaşımının en keskin ölçüsüdür; insanlığa olan sevgi ve saygının, aynı zamanda uluslararası savaş prensiplerine riayetin ve bağlılığın ifadesidir.

Şu ana kadar Kürdistan'daki savaşta binlerce Türk askeri vurulmuştur. Ölen askerlerin tek sorumlusunun sömürgeci Türk devleti olduğu açıktır. Türk egemen sınıfları kendi sömürgeci ve faşist emelleri doğrultusunda bu askerleri savaşa sürükleyerek, katledilmelerine neden olmaktadırlar. Türk ve Kürt binlerce askeri suçlarına alet ederek ARGK gerillaları üzerine süren TC, dökülen kanların vebalini taşımak zorunda olan tek güç durumundadır. Bu nedenle, sömürgeci-faşist Türk devleti ve ordusunun işlediği suçlara bulaşmamaları, ARGK'ye karşı silah kullanmamaları için, bir kez daha TC ordu saflarındaki askerleri uyarmak ihtiyacını duyuyoruz. Ve, gelin PKK'nin adaletine sığının, çarpışmalarda komutanlarınızı dinleyerek suçlarına ortak olma yerine ARGK saflarına geçerek kendinizi devrimci adalete teslim edin ve Kürdistan'da askerlik yapmayın! biçimindeki çağrımızı yineliyoruz.

TC, savaşa sürdüğü insanları özellikle şoven duygularla eğiterek, eğer bunlar Kürt ise halkın dinine, namusa bağlılığını istismar ederek, PKK'yi din ve namus düşmanı biçiminde onlara anlatmaktadır. Daha çok da, Türk ve Kürt halklarının ihtiyaç duydukları dayanışmayı engellemek, Kürdistan halkını öz örgütünden uzaklaştırmak için, en alçakça bir tarzda her türlü yönteme başvurmaktadır.

Ancak tüm bu çabalar boşuna gitmeye mahkum edilmiştir. Yıllardır Kürdistan halkını örgütleyip mücadele saflarına çekmede sarfettiği çabalar kadar PKK, Türk halkının da devrimci-demokratik girişimlerini sonuna kadar desteklemiş, elinde bulunan tüm imkanları sunmaya çalışmıştır.

İşte bunun bir gereği olarak PKK esir aldığı Piyade Onbaşı Ümit Şahin'i yargıladıktan sonra, suçsuz olduğu görülmesi ardından serbest bırakmıştır. Ancak Şahin'in serbest bırakılmasından sonra, durumu hazmedemeyen ve olayın üstünü kapamayı amaçlayan TC'nin onu katlettiği doğrultusunda duyumlar alınmıştır. Durumun netleştirilmesini görev bilen ARGK Xerzan Eyaleti Askeri Konseyi, bu nedenle Ümit Şahin'in ailesine bir mektup yazdı. Mektubu olduğu gibi aktarıyoruz:

Piyade Onbaşı Ümit Şahin'in Ailesine,

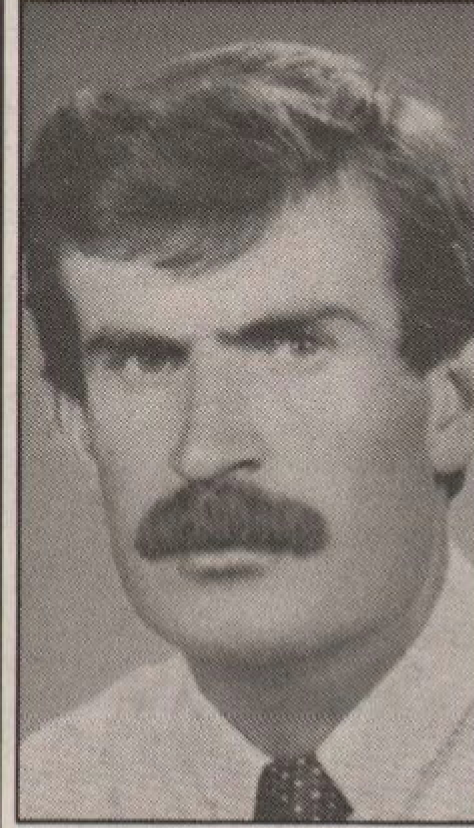
Oğlunuz, Piyade Onbaşı Ümit Şahin 16 Haziran 1991 günü Bitlis'te gerillalarımız tarafından kısa bir süre için gözaltına alınmış, suçsuz olduğu anlaşıldıktan sonra ertesi gün olan 17 Haziran 1991 günü serbest bırakılmıştır. Fakat TC, durumdan faydalanarak Şahin'i katletmiş olabilir; "PKK vurdu" biçiminde öteden beri tekrarladığı yönteme başvurmuş olabilir. Oğlunuz serbest bırakılmıştır; bu nedenle Şahin'in ailesi olarak en kısa zamanda mutlaka ilgili kurumlara başvurarak, oğlunuzun akıbetini öğrenmeniz gerekiyor. Şahin'in katledilmiş olması halinde, sorumlu tutulması gerekenin PKK olmayacağını belirtmek istiyoruz.

Ayrıca, Piyade Onbaşı Ümit Şahin'in ailesi olan Sizlerin şahsında, tüm Türk-Kürt asker ailelerine çağrımız, çocuklarını askere göndermemeleri veya bu olmazsa bile en azından Kürdistan'da askerlik yapmalarını engellemeleridir. Aksi taktirde, sürmekte olan savaşta çocuklarının da öldürülebileceğini hesaba katmaları gerektiğini, böylesi durumlarda sorumlu tutulması gerekenin PKK olamayacağını belirtiriz.

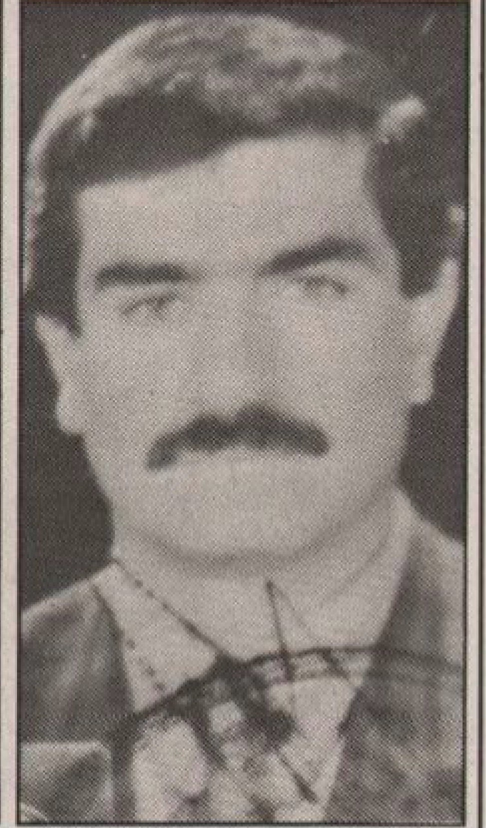
28 Haziran 1991

ARGK Xerzan (Garzan) Eyaleti Askeri Konseyi

İki yurtseverin katili kontr-gerilla elemanı ölümle cezalandırıldı

Zahit TURAN

Talat AKYILDIZ

Kendisine bir yurtsever görünümünü veren **Selahattin Görgülü** adlı bir ajan, Amed'in Çınar ilçesi köylerinde yurtsever köylülerle ilişkiye geçerek onlardan mücadele için yardım sunmalarını ister. Parti adına faaliyet içinde olduğunu köylülere inandıran sömürgeci düşmanla işbirliğindeki bu unsur, durumdan haberdar olmayan yurtseverlerin kendisiyle ilişki geliştirmesini önemli oranda sağlar. Kontr-gerilla elemanı olan ve kendine **Numan** kod adını takan bu ajan, kısa bir süre sonra ilişkide olduğu ve tespit edebildiği başka yurtseverleri imha faaliyetine başlar. Yurtseverleri fiziki imhanın yanısıra, yörede farklı açılardan zayiatlar yaratma çabası içine de girer. Parti sempatizanı iki yurtseveri katletmesinin hemen ardından, **Çınar Köylü Komitesi** tarafından gerçek kişiliği açığa çıkarılır.

Bu alçak unsur, 19 Şubat 1991 günü yanına aldığı 6 kontr-gerillacı özel tim üyesiyle birlikte Çınar'a bağlı Gundikê Şerîfo köyünde ilişkide olduğu **Zahit TURAN** adlı yurtseverin evine gider. Zahit'i zorla evinden alarak Çınar'ın kırsal kesimine götürürler. Burada yaptıkları işkencelerle Zahit'i katlettikten sonra, cesedini otomatik silahlarla tararlar.

Gerçekleşen bu olaydan sonra bu alçak unsur Antalya'ya gider. Orada, Antalya'ya çalışmak için giden Çınar'ın Kerx (Üçtepe) köyünden olan **Talat AKYILDIZ**'ın yanına 26 Nisan 1991 günü bir grup özel tim elemanıyla birlikte giderek, O'nu yakalarlar. Talat adlı yurtseveri kaldığı evden kaçırırlar ve bir inşaatın bodrum katına götürerek işkence ederler. İşkence sonucu vahşice katledildikten sonra O'nun da cesedi silahlarla taranır.

Ardından bu ajan kitleler içinde propagandaya yönelerek, katliamlarını Partiye mal etmeye çalışır. Fakat daha ilk olaydan sonra Çınar Köylü Komitesi ve diğer yurtsever köylüler, olayın kesin olarak ajan ve işbirlikçi karanlık güçlerin eseri olduğuna kanaat getirmişti. Bu nedenle köylüler edindikleri bulguları ve olaya ilişkin tüm bilgileri Partinin alandaki yetkililerine ulaştırırlar. Konunun ele alınıp halka duyurulması amacıyla Parti organlarına Çınar Köylü Komitesi tarafından gönderilen mektubun son bölümünde şu sözlere yer veriliyor: *"Bizler, Çınar köylüleri ve halkı olarak, Partiye her türlü yardım ve desteği kararlılıkla sonuna kadar sürdüreceğimizi bir kez daha belirtiyoruz. Ne sömürgeci güçler ne de onların ajan ve işbirlikçileri karanlık güçler, bizleri bu kutsal davamızdan vazgeçiremeyecektir. Dahası, akan şehitlerimizin kanları inancımızı daha da güçlendirmektedir. Bu ise bizim için, onurun en yücesidir. Selam size Kürdistan gerillaları! Selam size tüm Kürdistan şehitleri!"*

Olayı haber alan ARGK Mêrdîn Eyaleti Devrim Konseyi, ARGK Mêrdîn Eyaleti III. Bölge Komutanlığı'nı bilgilendirir. Durumu önceden de bilen III. Bölge Komutanlığı'na bağlı bir ARGK intikam birliği harekete geçerek, kontr-gerilla elemanı Selahattin Görgülü adlı alçağı Mersin'de tespit ederek ölümle cezalandırır.

Devrimcilerin ve yurtseverlerin kanına giren böylesi alçakların, eninde sonunda hakkettikleri cezaya çarptırılacağı bu olayla böylece bir kez daha kanıtlanmış oldu.

PKK Almanya Davaları'nın 2. yıldönümünde Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemleri

Düsseldorf-Ekim 1991 Foto: Berxwedan

Kürdistan halkı ve öncüsü PKK'ye yönelik olarak Federal Almanya tarafından TC hesabına açılan davaların 2. yıldönümünde Avrupa'da bulunan Kürdistanlı yurtseverler yoğun protesto gösterileri gerçekleştirerek, davalara son verilmesini bir kez daha istediler.

Bilindiği gibi Almanya'da açılan davalarla Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesindeki önderi PKK'yi tasfiyeye yönelik amaçlar güdülmektedir. Fakat PKK önderliğinde Kürdistan halkının yükselttiği mücadele sözkonusu davaların sınırlarını çoktan aşarak bu davaların amacına ulaşabilmesinin hiçbir şansının olamayacağını şimdi daha da iyi ispatlamış bulunmaktadır.

Davaların 2. yıldönümünde çeşitli Avrupa ülkelerinde yaşayan Kürdistanlı kitlelerin son gösterileri bir daha göstermektedir ki, bu davalarda ısrar edenler Kürdistan halkından gerekli yanıtı her zaman ve her koşulda almaya mahkumdurlar ve onların hukuk dışı çabaları sonuçsuz kalacaktır.

Gazetemize ulaşan yurtsever kitlelerin gerçekleştirdiği eylem haberlerini veriyoruz.

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

Düsseldorf: 26 Ekim günü Almanya'nın Düsseldorf kentinde PKK Almanya Davaları'nın yıldönümü vesilesiyle bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe 2.500 civarında Kürdistanlı ve Türkiye devrimci-demokratik hareketinden örgütlerin taraftarları katıldılar.

Kitleler yürüyüşün başlangıç noktasına sabahın erken saatlerinde aktılar. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın posteri ve Cephe bayrakları arkasından ERNK örgütlerinin dizilmesi ardından kortej harekete geçti. Büyük bir disiplin içindeki kitleler, coşkuyla miting alanına akmaya başladılar.

Miting alanında devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra Kürtçe, Türkçe ve Almanca siyasi konuşmalar yapıldı. Eylem HUNERKOM üyesi ozanların söyledikleri marşlar ve folklor gösterileriyle sonuçlandırıldı.

Yürüyüşe, dayanışma amacıyla Devrimci Birlik Platformu, Dev-Sol, TDKP ve Bolşevik Partizan taraftarları katıldılar.

Celle: 26 Ekim günü aynı amaçlı bir yürüyüş de Celle kentinden gerçekleştirildi. Eyleme 2.000 civarında bir kitle katıldı.

Miting alanında çeşitli dillerde eylemin anlam ve önemi aktarıldıktan sonra eylem, kültürel etkinliklerle sürdürüldü. **Koma Amed** müzik grubu ve HUNERKOM üyesi ozanlar direnişçi marşlar okudular. Eylem. **"APO hate Hilwanê"** halayı çekilerek sonuçlandırıldı.

TİKP, TDKP ve Kürt Halkının Dostları dayanışmacı mesajlarını sundular.

Karlsruhe: Almanya'nın Karlsruhe kentinde gerçekleşen yürüyüşe ise 2.000 civarında kitle katıldı. Eyleme dayanışma temelinde Türkiye devrimci-demokratik hareketinden örgütlerin taraftarları da katıldılar.

Brüksel: 24 Ekim günü, Almanya'da sürdürülmekte olan PKK davalarını protesto etmek amacıyla 25 kadar ERNK taraftarı Alman Büyükelçiliği binasına giderek bir siyah çelenk ve protesto mektubu bıraktılar.

Paris: ERNK taraftarları, PKK Almanya Davaları'nın yıldönümünde Alman Elçiliğine siyah bir çelenk bırakarak bir protesto mektubu verdiler.

Zürich: İsviçre'nin **Bern** ve Zürich kentlerinde PKK Almanya Davaları'nın yıldönümünde yurtseverler Almanya elçiliklerine birer siyah çelenk ve protesto mektubu bıraktılar.

Viyana: Avusturya'nın başkenti Viyana'da 100 civarında ERNK taraftarı, Alman devletini kınamak amacıyla Alman Konsolosluk binası önüne bir siyah çelenk bıraktılar.

Oslo: 24 Ekim günü Norveç'in başkenti Oslo'da 30 kadar yurtseverin katıldığı bir miting gerçekleştirildi. PKK Almanya Davaları'nın yıldönümünde gerçekleştirilen bu protesto eylemi amacına ulaştıktan sonra sonuçlandırıldı.

Avrupa'nın birçok kentinde "PKK'nin 14. Yılında Savaş Hükümetine Doğru Gidilirken Bağımsız Ekonomi ve Siyasetin Önemi" konulu seminerler verildi

Ulusal kurtuluş mücadelemiz '91 bahar ve yaz atılımlarıyla yeni bir sürece girdi. Yoğun gerilla eylemleri ve kitlesel serhildanlar bütün Kürdistan'ı sararken, halk olarak tarihimizde ilk kez kendi siyasal ve askeri otoritemizin büyük oranda hakim olduğu Botan-Behdinan bölgesinde bağımsız bir Kürdistan'ın maketi yaratılırken, döneme cevap verebilmek için bir savaş hükümetinin inşası güncel bir görev olarak kendisini dayattı.

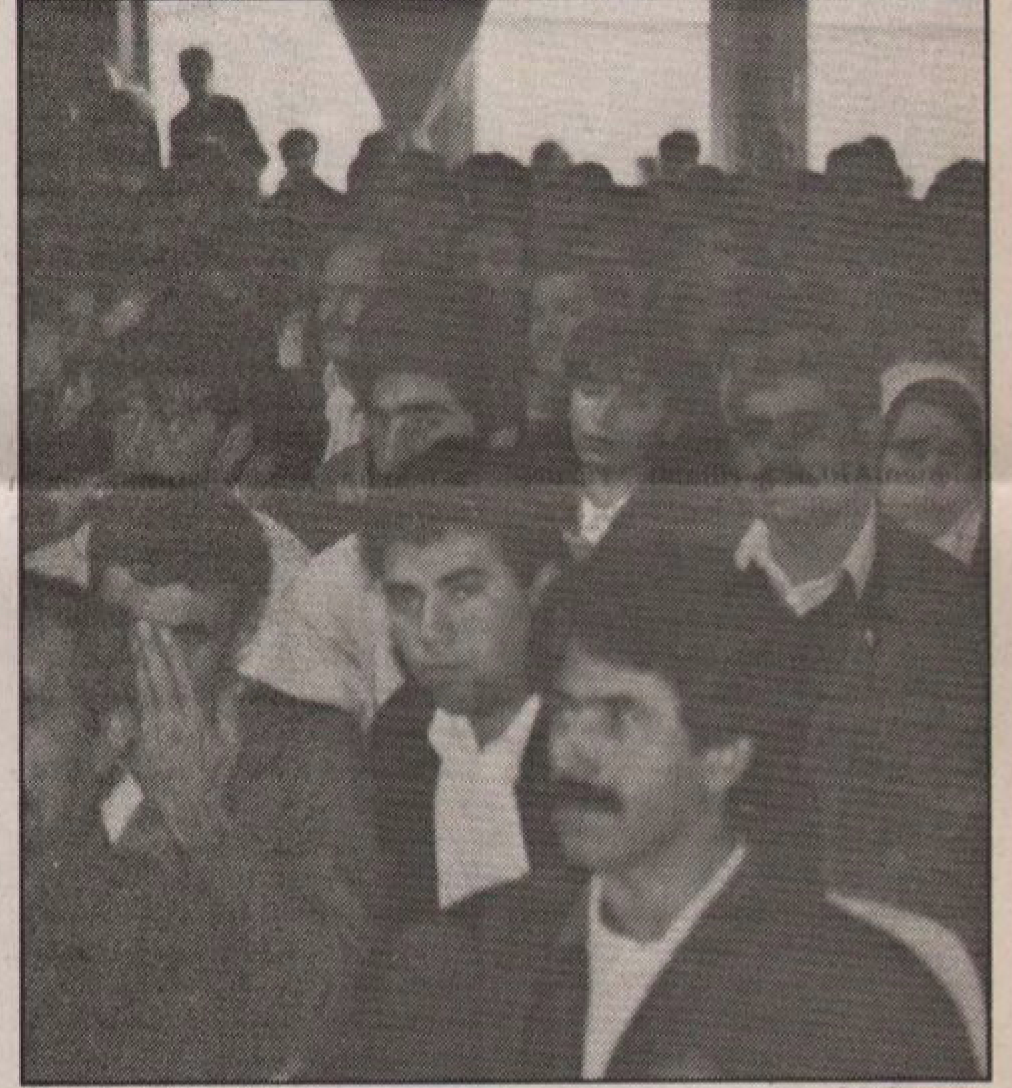
Dönemin yakalanabilmesi, bilince çıkarılarak görevlerin üzerine yürünebilmesi için gerekli olan bilinçlenmenin kitlelere kadar taşınılması amacıyla Avrupa genelinde **"PKK'nin 14. Yılında Savaş Hükümetine Doğru Gidilirken Bağımsız Ekonomi ve Siyasetin Önemi"** konulu bir dizi merkezi seminer verildi. Gazetemize ulaşan seminer alanları ve katılımları aktarıyoruz:

Almanya: Duisburg 600, Hannover 250, Frankfurt 250, Mannheim 100, Stuttgart 250, Nürnberg 200, Bonn 170, Köln 250, ayrıca Hamburg, Berlin, Bielefeld kentlerinde verilen seminerlere yüzlerce Kürdistanlı katıldı.

Avusturya: Viyana, Graz, Linz, Ternitz, St. Pölten ve Insburg şehirlerinde verilen seminerlere 600'den fazla Kürdistanlı ve Türkiyeli katıldı.

İsviçre: Arau 250, Zürih 300'den fazla, Basel 300 dolayında, ayrıca 8 ayrı şehirde verilen aynı konulu yerel seminerlere 1000 civarında yurtsever ve demokrat katıldı.

Yine, Oslo(Norveç) 50, Kopenhag(Danimarka) 60, Stockholm ve Göteburg(İsveç) 170, Londra(İngiltere) 250 ve Fransa'nın 10 kentinde verilen merkezi ve yerel seminerlere de 1000'i aşkın kitle katıldı.

Duisburg-Ekim 1991 Foto: Berxwedan

HUNERKOM'un "Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kanpamyası" ile dayanışma konseri

Bonn *(Berxwedan)*: 20 Ekim günü Almanya'nın Bonn kentinde, Koma Berxwedan üyesi 14 sanatçının katıldığı bir konser verildi. Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası'yla dayanışma amacıyla düzenlenen konseri yüzlerce kişi izledi.

HUNERKOM üyesi sanatçılar Foto: Berxwedan

Konser saat 13.00 sıralarında başlayarak akşam 18.00'e kadar devam etti. İki bölüm olarak hazırlanan programın ilk bölümünde sunulan halk türküleri ve skeçlerle kitle hem coştu, hem de alkışlarla renklendirdi. Özellikle Türk sömürgeciliğinin zengin Kürt kültürünü talanı konu alan skeç kitle tarafından beğenilirken, Kürt geleneklerinde önemli yeri olan gelin babası ve güveyi arasındaki tartışmayı söz ve müzikle canlandırılarak bir pandomim şeklinde sunulması seyircilerin duygu ve düşüncelerini bir anda Kürdistan'a götürdü.

Konserin ikinci bölümü "Çîroka kalo û pirê û şoreşgerbûna xortê ciwan"la başladı. Bir Hunerkom üyesi ozan tarafından şiirsel bir anlatımla sunulan bu hikaye sık sık alkış ve sloganlarla kesildi. Daha sonra sunulan devrimci türkülerle sonuçlandırılan konserde seyirciler adeta müziğe boğuldular.

"Değişen Dünya Dengeleri" konulu uluslararası konferans yapılıyor

9-10 Kasım tarihleri arasında İsveç'in Başkenti Stockholm'da "Değişen Dünya Dengeleri" konulu uluslararası bir konferans yapılıyor.

Evsahipliğini Marksist-Leninist Komünist Parti(Devrimciler)-KPML(r)'nin yapacağı konferansa; **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK, Afrika Ulusal Kongresi-ANC, Filistin Kurtuluş Örgütü-PLO, Filipinler Kurtuluş Cephesi-NDF** ve **Küba** düzenleyici olarak katılıyorlar. Her örgüt değişen dengelerin kendi mücadeleleri açısından ne anlama geldiğini kendi görüşleri doğrultusunda değerlendirecek ve yapılacak tartışmalarla anti-emperyalist ortak bir deklerasyona ulaşılması hedeflenecek.

Dayanışmacı olarak katılacak örgütler:

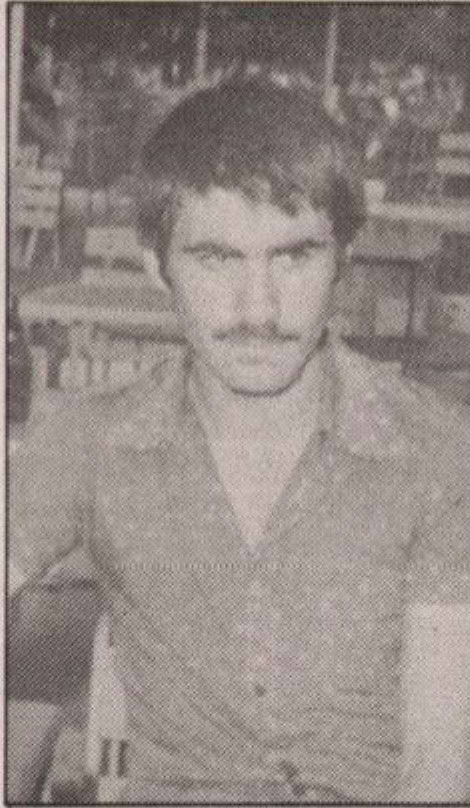
Emmaus (Stockholm), İsveç Küba Derneği (Stockholm), İntifada Komitesi, İsveç-Filipinler Derneği, İsveç-Libya Dayanışma ve Dostluk Derneği, Emmaus (Björkå), Kürdistan Kültür ve Eğitim Merkezi (Göteburg) ve İsveçli Kadınlar Derneği-SKV (Göteburg).

Konferans tüm güç ve kişilere açıktır.

Şehit Delil DOĞAN ve Ekim Ayı Şehitleri'ni anma gecesi

Bin Welid *(Berxwedan)*: YKWK Libya Örgütü 4 Ekim günü Libya'nın Bin Welid kasabasında Ekim Ayı Şehitleri'ni anma gecesi düzenledi. Geceye 250 civarında Kürdistanlı katıldı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde eşsiz direnişleriyle, bağımsızlık mücadelesi ve halk demokrasisinin kilometre taşları olan Ekim Ayı Şehitleri ve yiğit komutan **Delil DOĞAN**, mücadelemizin devletleşme sürecine girdiği bir dönemde anlamlı bir gece ile anıldılar.

Anma gecesi, devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı. YKWK Libya Örgütü adına bir temsilci, gecenin anlam ve önemini belirten Kürtçe siyasi konuşmasında şehitlerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri ve önemi üzerinde durdu.

Folklor ekibi de Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden oyunlar sergiledi. Sahneye çıkan müzik grubunun sunduğu direnişçi marşlar beğeni kazanırken, devrimci ozanların söyledikleri türküler salondaki kitleleri duygulandırdı. Büyük bir disiplin içinde geçen gecede salon, **"Şehîdên Kurdistanê bê mirin in!"**, **"Bijî Serok APO!"**, **"Bijî PKK!"** gibi slogan ve yoğun alkışlarla inletildi.

Öte yandan, ERNK Libya Temsilcisi'nin şehitler karşısında görev ve sorumluluklar içerikli mesajı, geceyi daha da anlamlı kıldı.

Coşkulu geçen gece, geleneksel **"APO hate Hîlwanê"** halayı çekilerek sonuçlandırıldı.

Kürdistan Dayanışma Komitesi basın toplantısı düzenledi

Lefkoşe *(Berxwedan)*: Kıbrıslı Kürt halkının dostları tarafından oluşturulan Kürdistan Dayanışma Komitesi 16 Ekim günü bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıya katılan basın mensuplarına yönelik bir konuşma yapan ERNK Atina Temsilcisi, TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik saldırısında özellikle sivilleri hedef aldığına, bununla katliamcı karakterini bir kez daha ortaya koyarken saldırılarında napalm vb. yakıcı toplu imha silahları da kullanarak bütün dünyanın gözleri önünde antlaşmalarla teminat altına alınmış olan savaş kurallarını ihlal ettiğine, 7 yıldır kesintisiz süren gerilla savaşı karşısında yaşadığı çözümsüzlüğünü işkence, toplu tutuklama ve kontr-gerilla eliyle işlenen cinayetlerle kitleleri sindirme ve toplu olarak imha etme yoluyla aşmaya çalıştığına dikkat çekti.

Basın toplantısından sonra Kürdistan Dayanışma Komitesi üyeleri arasında toplanan bir miktar maddi yardım, ERNK Temsilcisi'ne "dostluk ve dayanışmanın küçük bir sembolü" olarak teslim edildi.

Kürdistan halkının dostları tarafından verilen bu anlamlı mesaj karşısında ERNK Temsilcisi, maddi olarak küçük, ama manevi olarak dayanışmanın güçlü bir örneği olan bu girişimi önemle vurgulayarak, komite üyelerini kutladı.

Basın toplantısını Simerina, Eleftopia, Agon, Atina ve Yugoslavya Tayung gazeteleri, İngilizce yayın yapan İPS ve haftalık Cyprus Mail dergileri ile Kıbrıs, Atina, Reuter, GGD ve Asien News Agency ajansları verdiler.

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısı protesto edildi

Celle-Ekim 1991 — Foto: Berxwedan

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

Madrid: Parlamentoda grubu bulunan Birleşik Sol Partisi adına milletvekili **Ramon Espasa Oliver**, İspanya Dışişleri Bakanlığına bir soru önergesi verdi. TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protestoya yönelik İspanya hükümetinin yaptığı girişimlerin açıklanmasının istendiği önergeyle hükümete, *"İspanya hükümeti, Türk Hava Kuvvetlerinin 12-13 Ekim tarihlerinde sınırları ihlal ederek, Kürt sivil yerleşim birimlerini bombalama hareketine karşı Avrupa Topluluğu ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi nezdinde ne gibi girişimlerde bulundu?"* sorusunu yöneltti.

Stavanger: 17 Ekim günü, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek amacıyla Norveç'in Stavanger kentinde bulunan Birleşmiş Milletler temsilciliği binası Kürdistanlı yurtseverler tarafından işgal edildi.

Birleşmiş Milletler binasını işgal eden ERNK taraftarları şu taleplerde bulundular:

1– Birleşmiş Milletler'in derhal TC'yi protesto etmesi,

2– Saldırı esnasında kimyasal silahların kullanımının durdurulması için çaba harcanması,

3– Savaşın, uluslararası kurallara göre yürütülmesinin sağlanması için çaba harcanması.

Yurtseverlerin taleplerinin Danimarka'nın başkenti Kopenhag'daki BM merkezine teleksle iletilmesi üzerine eylem sonuçlandırıldı.

Başarılı geçen eylem kamuoyunda büyük etki yarattı. Eylem alanına yerel televizyon ekipleri ve Rogaland gazetesi muhabirleri de geldiler.

Gavle: 21 Ekim'de Birleşmiş Milletler Haftası yapılırken İsveç'in Gavle kentinde 1 İsveçli demokrat ve 6 ERNK taraftarı öğrenci açlık grevine girdiler.

Eylemin amacı; faşist TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek ve BM'in sessizliğine dikkat çekmekti.

Açlık grevi boyunca bir resim sergisi de açıldı. Öte yandan, açlık grevinin üçüncü gününde bir dayanışma gecesi düzenlendi.

Büyük ilgiyle karşılanan etkinlikleri çok sayıda basın mensubu ve radyo ekibi de izledi. Bir radyo eylemcilerle röportajlar yaparken, Gefle Bladet ve Arbetar Bladet gazeteleri de haberler verdiler.

Doktor Robert Alen basın toplantısı yaptı

Sydney *(Berxwedan)*: ARGK gerillaları tarafından bir süre önce misafir olarak tutulan Avusturalyalı Doktor **Robert Alen** bir basın toplantısı gerçekleştirdi. Sömürgeci Türk devletinin Kürt halkına karşı yürürlükte olan politikasını teşhir eden Doktor Alen, dünya insanlığının bu insanlıkdışı uygulamalara karşı seyirci kalmaması çağrısında bulundu.

Doktor Alen, 4 Ekim tarihinde gerçekleştirdiği basın toplantısına ERNK taraftarlarını da davet etti. Basın mensuplarına hitaben yaptığı konuşmada Alen, *"Kürt halkı haklı bir savaş yürütmektedir. Kürt halkının en doğal hakkı olan ulusal ve demokratik hakları verilmelidir"* dedi.

Basın toplantısında söz alan ERNK sözcüsü de, TC'nin Kürt halkına karşı giriştiği katliamları örnekleriyle açıkladı. Sözcünün, *"Günümüzde ARGK'nin yürüttüğü savaş, uygarlığın beşiği Kürdistan'ın kazanılması savaşıdır. Kürdistan'ın kazanılması ilerici insanlığa yapılacak bir armağandır. Mazlum Kürt halkı bunun için kan döküyor. Dağ ve kentlerde yürütülen mücadele Kürdistan halkı şahsında insanlığın TC gibi bir lekeden kurtarılması içindir. Tüm dünya insanlığı bu haklı mücadeleyi desteklemelidir"* şeklinde tamamlanan konuşması yoğun alkışlarla karşılandı.

Büyük bir ilgiyle izlenen toplantıya basın ve televizyon ekiplerinin yansıra 100 civarında kişi de katıldı.

Kürdistan Dayanışma Komitesi kuruldu

Paris *(Berxwedan)*: 19 Ekim günü Kürt halkının dostları tarafından Kürdistan Dayanışma Komitesi kurulması amacıyla düzenlenen toplantıya 40 civarında Fransız katıldı.

Toplantıda açılış konuşmasını yapan ERNK Paris Temsilcisi, böylesi bir komiteleşmeye gitmenin Kürt halkı için önemini vurguladıktan sonra, Kürdistan'ın kısa tarihini ve modern ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim evrelerini ve günümüzde gelmiş olduğu düzeyi dile getirdi. Temsilcinin dostlara hitaben, *"İlerici insanlık Kürdistan sorunu karşısında sessiz kalmamalı, bunun gereklerini yerine getirmek insanlıkla eş anlamlıdır"* biçimindeki ifadeyi kullanması büyük bir ilgiyle karşılandı.

Komite yönetiminin seçilmesi ardından hedefler belirlendi. Kürt halkının dostları şu hedefleri önlerine koydular:

1– TC'nin Kürdistan'daki uygulamaları karşısında Fransa halkının duyarlı hale getirilmesi,

2– Kültürel etkinliklerin örgütlendirilmesi,

3– Fransa'nın diğer alanlarında aynı amaç doğrultusunda faaliyet yürüten dostlarla dayanışma içinde bulunulması,

4– Dönem dönem başlatılan kampanyalara aktif katılımın gerçekleştirilmesi.

Büyük bir dostluk ve dayanışma atmosferi içinde geçen toplantı, Kürt mutfağından yemekler sunulduktan sonra sonuçlandırıldı.

Bilgilendirme gecesi

Stuttgart *(Berxwedan)*: Almanya'nın **Göppingen** kentinde Kürt halkıyla dayanışma amacıyla bir bilgilendirme gecesi gerçekleştirildi. Düzenlenen geceye 300 civarında Alman dost katıldı.

Gece açılış konuşmasıyla başladı. Gecenin amacı ve dayanışmanın önemi vurgulandıktan sonra Kürdistan'ın kısa tarihçesi ve son siyasal gelişmeler hakkında bilgi verildi. Ardından gece, kültürel etkinliklerle sürdürüldü. Folklor gösterileri büyük bir ilgiyle izlendi. Sunulan kısa skeçler ardından ozanların çalıp söyledikleri ulusal kurtuluşçu ve direnişçi türkülerle gece sonuçlandırıldı.

PKK'nin kuruluşunun 13. yıldönümü vesilesiyle yapılacak gecelerin tarih ve adresleri:

ALMANYA
Köln: 30.11.1991, Sporthalle-Köln
Bremen: 7. 12.1991, Stadthalle-Bremen
Mannheim: 14.12.1991, Maimarkt-Gelände, Xaver-Fuhr Str. 101

AVUSTURYA
Viyana: 23.11.1991, Kurhalle-Oberlau, Kurbad Str. 10

DANİMARKA
Kopenhag: 23.11.1991, Albertslund Huset Bibliotek, Torvert 3,

İNGİLTERE
Londra: 3.11.1991, Michael Sobell Sportcentre Hornsey Road, İslington Londra N7, 7NY

İSVİÇRE
Delemont: 14.12.1991, Halle des Expositions

İSVEÇ
Stockholm: 30.11.1991, Folkets Hus

YCK-Yekîtiya Ciwanên Welatparêzên Kurdistanê (Kürdistan Yurtsever Devrimci Gençlik Birliği) temsilcisi ile röportaj:

Gerilla savaşımızın önemli bir dayanağı gençlik

Tarihsel-sosyal olaylar karşısında bireyler, sorumlulukları gereği mensup oldukları sınıfın ve ulusun çıkarları doğrultusunda rol oynarlar. Bu bir bakıma iradi olmayan bir olaydır. Zorunluklar ne zaman ki belli bir aşamada artık iradi bir gücün uygun bir zeminini yakalar, işte o zaman ideolojiler, politik olgular ortaya çıkar ve giderek belli bir güç durumuna gelirler. Bu güç olma sorunu aynı zamanda insanın toplumsal ilerlemeyi sağlamada iradesini konuşturması sorunudur. Yoksa, toplumsal devrimle doğadaki kör bir zorunluluğun yönlendirdiği hareketlilik arasında bir farklılık olmazdı. Ne ki, insanın, daha doğrusu sınıfların tarih yapıcı oldukları bu nedenle söylenmiştir.

Tarihte kanıtlanmıştır ki, toplumsal ilerlemeye öncülük eden daima en çok ezilen ve sömürülen sınıflardır. Bu farklı tarihlerde ve evrelerde ilkin köleler, daha sonra köylüler, günümüzde ise proletarya sınıfının şahsında somutluk kazanmıştır. Peki bu en çok ezilen, sömürülen ve de her türden geriliğe, cehalete ve kültürsüzlüğe itilen sınıflara sınıf düşüncesi, giderek ideoloji ve felsefe nasıl taşırılmıştır?

İşte bir yönüyle de bu sorulara cevap bulmak için biz de okuyucularımız adına YCK ile görüştük. YCK yönetiminde yer alan bir temsilcinin sorularımıza verdiği cevapları siz okuyucularımıza sunmayı bir görev biliyoruz.

Berxwedan: *YCK'nin kuruluş amacı ve hedefleri nelerdir?*

YCK Temsilcisi: YCK, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK'ye bağlı yurtsever gençlik örgütüdür. Diğer kitle örgütlerimiz gibi ortaya çıkmıştır. Yani bir ihtiyaç olduğu için YCK'nin kuruluşu gerçekleştirilmiştir. YCK, Kürdistan gençliğine yönelik özgül bir çalışma yapmaktadır. Kürdistan gençliğini Kürdistan ulusal kurtuluş savaşıyla bütünleştirmek ve savaşa kanalize etmek görevini üstlenmiştir. Kürdistan'da önemli bir potansiyel olan gençliği eğitme, bilinçlendirme, örgütlendirme ve gençliğin doğal özellikleri olan canlı, hareketli ve yeniye açık olma gibi özelliklerini, ulusal kurtuluşun hizmetine sunma gibi bir hedefi var. Bu genel amaç çerçevesinde YCK birlik olarak 24-25 Ekim 1987'de kuruldu ve 1. Kongresi'ni bu tarihte yaptı. O tarihten bu yana YCK, yürüttüğü örgütlenme, bilinçlendirme ve eylemsel faaliyetlerle Kürdistan gençliğine gerçek kurtuluş yolunu göstermeye çalıştı. Toplumda gençlik nüfusun önemli bir kesimini teşkil etmekte. Yani gençlik hem yaş itibarıyla, hem de sosyal-kültürel özellikleri itibarıyla, her toplumda farklı bir kesimdir. Fakat gençlik sosyal kesim olarak, yani bir sınıf olarak düşünülemez. Gençlik bir tabakadır, ara aşamadır.

Gençliği mensup olduğu sınıflarla ele almak gerekiyor. Bu bağlamda işçi gençlik, köylü gençlik, öğrenci-aydın gençlik olarak ayrıştırmak mümkün. Bu temelde ele alındığında özellikle aydın-öğrenci gençliğin ulusal ve toplumsal devrimlerde belirleyici rölünü inkar etmemek gerekir. Devrimin ilk sürecinde öğrenci-aydın gençliğin önemi yadsınamaz. Fazla uzağa gitmeden Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tarihine baktığımızda, 1970'lerde ortaya çıkan bağımsızlıkçı hareket ilk etapta öğrenci gençlik içinde düşünce itibarıyla gelişmiş ve giderek metropolde yoksul gençlik içinde yoğunca taraftar bulmuş, ardından Kürdistan'a taşırılmıştır. Dikkat edilirse 1975-'76'larda bu düşünce Kürdistan'a taşırıldığında, ilk olarak benimseyen kesim gençlik olmuştur. Antep'te, Dêrsim'de, Ağrı'da, Batman'da, yani Kürdistan'ın belli başlı şehirlerinde ulusal kurtuluşçu düşünceyi ilk özümseyen, kabul eden, kavrayan gençlik oluyor. Giderek gençlik bu düşünceyi toplumun diğer kesimlerine taşıyor ve böylece belirleyici bir rol oynuyor. Çünkü davanın önemli bir ağırlığını gençlik taşıyor.

Dava geniş kitlelere mal olunca kuşkusuz gençliğin önemi ortadan kalkmıyor, ama ilk dönemdeki kadar da belirleyici değil. Artık gençlik devrimci hareketin bir dayanağı, bir gücüdür. Şimdi bizde gençlik devrimin önemli görevlerini omuzlayabilir ve konumu da buna elverişlidir. Dolayısıyla gerilla savaşının önemli görevlerini bizde bugün gençlik omuzlamaktadır.

Biz gençliği devrimin kadrosal bir dayanağı olarak değerlendiriyoruz. Örneğin feodal bağlar içinde şekillenmiş birini ulusal kurtuluş mücadelesine çekmek için epey uğraş verilirken, bir genç daha erken kendi eski konumundan çıkıp, savaşın bir kadrosu olabiliyor, yani gençliğin böyle bir avantajı vardır. Bugün Kürdistan gerillasının önemli bir bileşkesi de gençliktir.

Berxwedan: *Şimdi siz gençliğin konumunu ortaya koyarken, parmak bastığınız Kürdistan gençliğinin 20 yıl öncesi ve 20 yıl sonrasını nasıl değerlendiriyorsunuz, yine hareketimizin ilk yıllarında gençliğin yoğun bir şekilde hareket etrafında kenetlenmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

YCK Temsilcisi: Kürdistan'daki mevcut gençliğin uyanışı PKK'nin geliştirdiği mücadelenin ürünüdür. PKK 1970'lerden sonra Kürdistan'da önemli bir güç oldu ve tüm halkın ulusal uyanışını, duyarlılığını ve sorumluluğunu geliştirdi. İşte bu uyanıştan en çok nasibini alan da gençlik oldu. Özellikle konumu itibarıyla gençlik buna açıktı ve dolayısıyla Kürdistan gençliği kısa sürede etkilendi. Bu gençliğe bakarsak Kürdistan'da oldukça aktif bir güçtür. Gerilla içinde de önemli bir güçtür. Elbette günümüzdeki gençliğin önemli bir avantajı da vardır. PKK hareketi 1970'ler sonrası ortaya çıktı, yani 21 yıl oluyor. Ve bir gencin de 17-25 yaşlarında olduğunu kabul edersek, o zaman devrim süreci içinde bir şekillenmenin olduğunu gözardı etmemek gerekecek. Tabii aynı zamanda gençlik Kürdistan'daki baskıyı, zulmü ve hele hele 12 Eylül faşist cuntası sürecini ve buna karşı gelişen mücadeleyi de yaşıyor. Yine 15 Ağustos Atılımı'nı yaşıyor. İşte bu nedenle PKK'nin geliştirdiği mücadeleden en çok etkilenen kesim yine gençlik olmaktadır. 1970'lerdeki gençlik devrimci bir mirastan yoksundu, ama bugünkü gençlik öyle değil, PKK'nin geliştirdiği mücadelenin yığınla mirası mevcuttur.

Berxwedan: *Biliniyor ki, Kürdistan dört parça ve her parça da ayrı ayrı devletlerin egemenliği altındadır. Haliyle her parçadaki sosyo-ekonomik yapı da ayrı olmaktadır. Konumuz olan gençlik de bu şekillenmelerden nasibini almıştır. Sizin gençliğe yönelik faaliyetlerinizde bu durum nasıl yansımaktadır, karşılaştığınız sorunlar neler oluyor?*

YCK Temsilcisi: Sömürgeci egemenliğin bir sonucu olarak Kürdistan'ın her parçasında, birbirinden farklı bir sosyo-ekonomik şekillenme var. Gençlik de bu şekillenmeden etkilenmiştir. Örneğin Güney Kürdistan, sosyo-ekonomik olarak feodalizmin

Gençlik Birliği bir yürüyüş eyleminde

Foto: Berxwedan

alabildiğine hakim olduğu bir parçamız. Bu parçada gençliğin en büyük sorunu sömürgeciliğin kapalı feodal yapısından dolayı varolan aşiretçi özelliktir ve bundan kaynaklanan sorunlar var. Bu durum Kuzey Batı Kürdistan'da daha farklıdır. Yarı kapitalist, yarı feodal bir özelliğe sahip oluşu nedeniyle bu parçada aydınlanma ve siyasallaşma diğer parçalara nazaran daha ileridir. Doğu Kürdistan'ın durumu Güney'deki gibidir. Güney-Batı (Suriye) Kürdistan'ın özellikleri Kuzey-Batı Kürdistan'a benzerlik taşımaktadır ve bu parçada gençlik duyarlıdır.

YCK tüm bu şekillenişleri sentezleyerek gençliği eğitmekte, örgütlemekte ve genelde tüm bu olumsuzlukları göz önüne alarak gençliğe yaklaşmaktadır. Bu YCK'nin en önemli görevlerinden biri olmaktadır. Yine YCK kendi programında Kürdistan'ın dört parçasının durumunu ve aynı şekilde gençliğin kendi içindeki sosyal durumunu da değerlendiriyor. Yani işçi gençliğin sorunlarını, köylü gençliğin kapalılığını, dıştalanmışlığını değerlendiriyor. Aynı şekilde öğrenci-aydın gençliğin durumunu ve sömürgeci devletin asimilasyon kurumlarını, bu gerek TC sömürgeciliği, gerekse Arap-Fars sömürgeciliği olsun, bunların gençlik üzerindeki etkilerini de değerlendiriyor. Sonuç itibarıyla YCK Kürdistanlı tüm gençliğin temsili ve bileşkesi oluyor. Tabii yine biliniyor, gençlik sorunlarına çarpık yaklaşımların olduğunu da unutmamak gerekir. Örneğin nasıl kadın sorunlarına çarpık yaklaşılıyorsa, feminizm gibi kadını toplumdan soyutlama yönünde bir yaklaşım gösteriliyorsa, bu gençliğe yaklaşımlarda da vardır: Örneğin gençlik, gençlik içindir anlayışı. Oysa gençliğin kurtuluşu, toplumun kurtuluşuyla mümkündür. Yani ulusal ve toplumsal sorunlarda, gençlik sorunlarını bir parça olarak ele almak gerekir, ayrı ele alınamaz, alınırsa bu sapma olur. YCK gençliği ulusal sorun içinde ele alıyor.

Berxwedan: *Sizin de belirttiğiniz gibi gençlik değişik sınıf ve tabaklardan mücadele içine akıyor. Partimiz ise proleter çizgiye sahip. Bu durumda çeşitli sınıf ve tabakalardan gelen gençliğin proleter ideolojiyle bütünleşmede ne gibi zorlanmaları oluyor ve YCK örgütlenirken bu konuda hangi sorunlarla karşılaşıyor?*

YCK Temsilcisi: YCK ortamına gelen gençlik farklı kesimlerden geliyor, dolayısıyla geldikleri sınıf ve tabakaların sorunlarını da birlikte getiriyor. Tabii büyük uğraş vermemiz gerekiyor. YCK ortamına gelen gençliğe ilk etapta ulusal kurtuluşçu ruhu egemen kılmaya çalışıyoruz, o eski alışkanlıkları -ki çoğu düşmanın özellikleridir- atıp yerine ulusal kurtuluşçu yaşam ve ruh edinmeleri için uğraşıyoruz. Bu kolay değildir. Fedakarlık gerekir, ustaca bir yaklaşım gerekir. Yani özellikleri ne olursa olsun onun üzerine kaba bir yaklaşımla gidip dıştalayıcı değil, geniş ve kazandırıcı bir yaklaşım esas alınıyor ve eğitilerek kazanılıyor. Ulusal kurtuluşçu yaşam ve çalışma tarzı kendilerine hakim kılınıyor. Bu görev de bizimdir. Yani varolan tüm olumsuz şekillenmeler eğitimle gideriliyor.

Berxwedan: *Peki Avrupa'daki gençliği nasıl eğitiyorsunuz, durumları nedir?*

YCK Temsilcisi: Avrupa'daki gençliği de ayrıca ele almak gerekir. Kürdistan gençliğinden ayrı bir durumu yaşıyor. Ülkeden uzak, savaştan uzak Avrupa kültürünün etkisindeler. Bugün Avrupa'da YCK çalışmaları olmazsa, gençliğimiz tümden bu ortamda eriyip gidecekti. YCK, gençliğin Avrupa kültürü içinde erimesine dur demektir. Kaynağa dönüşü sağlamaya çalışıyoruz.

Berxwedan: *1970'lerdeki dönemde Mahir Çayanların önderliğinde gelişen bir gençlik hareketi vardı, bunun Kürdistan gençliği üzerindeki etkisi nedir, nasıl değerlendiriyorsunuz?*

YCK Temsilcisi: 1970 gençlik hareketi Türkiye devrimci demokratik hareketi tarihine damgasını vurmuş bir hareket olarak değerlendirilebilir. Radikal özelliğe sahip bir gençlik hareketidir. Şimdi bunun eleştirilmesi gereken yönleri de var, oldukça olumlu yönde ele alınması gereken yönleri de var. 1970 hareketinden alınan olumlu yönler ulusal bağımsızlıkçı düşüncenin oluşmasına elbette olumlu etkide bulunmuştur. Bunu Parti Önderliği belirtmektedir. 1970'lerde Mahir ve Denizlerin çıkışı önemli bir süreci de başlatıyor. Ancak bu daha sonraları bir gençlik hareketi olmaktan çıkarılamıyor. Bugün Türkiye devrimci hareketinin halen gençlik hareketi olmaktan çıkamayışı ise olumsuz yanıdır.

Berxwedan: *1975-76 dönemi sonrası devrimci harekete yoğun bir gençlik akımı olduğunu siz de belirttiniz. Ama baktığımızda o akış içinde Kürt gençliği de oldukça önemli bir kesim ve bugün de yine bakıyoruz, Türk sol örgütlerinin mekezinde olanların çoğunluğu Kürt asıllı. Neden gençlik*

kendi ulusal örgütlenmesi içinde değilde Türk solu içinde yer aldı ve almaktadır. Kendi halk gerçekliğini bilmediğinden mi, yoksa bildiği halde bu gerçekten korktuğu için midir? Bunu nasıl yorumluyorsunuz?

YCK Temsilcisi: Şimdi bunu Kürdistan üzerinde sömürgecilerin yaptıkları tahribatlarla ele almak gerekir. Toplum düşürülmüş, kendi gerçekliğine yabancılaştırılmış bir insan tipi yaratılmıştır. İşte böyle bir toplumsal yapı içinden gelen genç de, kendi ülkesi ve insanıyla değil, başka hareket içinde kurtuluşunu arıyor. Kendisini Türk görüyor ve aynı zamanda kendi gerçekliğinin belli yönlerini bilse dahi şovenizmin etkisinden kendisini kurtaramadığı gibi müthiş bir korkuyu da yaşıyor. Evet hangi örgüte bakarsak yönetiminde Kürt vardır. Dünyada, böylesi örneklere çok az rastlanır, çok çarpık bir durum. Bunlar Kürdistan'ın bir parçası olmalarına rağmen, kalkıp enternasyonalist görev yaptıklarını iddia ediyorlar. Eğer içinde yer aldıkları örgütleri mücadelemize olumlu bakıyorsa bunu diyorlar. Bunu hangi bilim izah eder bilmiyoruz ama, mevcut bilimlerin izah edemediği de bir gerçek.

Berxwedan: *TC'nin en çok dejenere etmek istediği kesim gençliktir. Yine din adı altında çok sayıda okulların açılması, öğrenci yurtlarında her türlü çarpık uygulamalara gitmesi durumu mevcut. Bu durumda siz TC'nin gençlik politikasını ve bu politika içinde 12 Eylül'ün yerini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

YCK Temsilcisi: 12 Eylül faşist askeri rejimi tüm toplumu hedef aldı. Özelde ise gençliği hedefledi. Gençliği ya zindanlara attı ya da dış ülkelerde mültecileştirdi. Kalan kesimi ise düzen sınırları içine çekti. Tam bir kışla eğitim sistemi politikası gençlik üzerinde uygulandı. Sömürgeciler de gençliğe kendi çıkarları için önem veriyorlar. Hani derler ya, "Gençliğe sahip olmak, geleceğe sahip olmaktır." İşte düşman da bu temelde gençliğe alabildiğine yöneldi ve yüklendi. Tüm kurum ve kuruluşlarını seferber etti. Üniversiteleri YÖK'e bağladı, yani bir komutanlığa bağladı.

Yine eğitimin dışında burjuvazi kendi rejimini yaşatmak amacıyla sosyal çalışma adı altında, kültürel çalışma adı altında gençliği pasifize etmeye çalıştı. Herşeyden önce gençliğin politikayla uğraşmasını ortadan kaldırdı. Ve gençlik yoz bir ortama çekilmek istendi. Özellikle bu dönemde Avrupa kültürünün yoğun bir şekilde Türkiye'ye taşırılması ve gençliğin her türlü bataklığa çekilmesi için zeminler oluşturuldu. Ve gençlik bu cendere içinde boğulmak istendi. Sportif faaliyet adı altında keşmekeş bir gençlik yaratmak isterken, eğitimde de dini faaliyetleri tırmandırarak gençliği yatalak bir duruma getirme çabası gösterdi. 12 Eylül rejiminin gençliği eski gücünden ve aktifliğinden düşmüş bir gençlik durumuna getirme istemi vardır. İşte ancak 15 Ağustos atılımıyla Eylül karanlığı yırtıldı. Diyebiliriz ki, 1986-87'ye kadar toplum 12 Eylül'ün etkisini yaşadı.

'Gençlik gerillanın insan potansiyelidir'

Foto: Berxwedan

Berxwedan: *Soruma bir ek olarak; biliyorsunuz Özal'ın eşi Semra "Papatyalar Vakfı" kurmuş ve bu vakfın en büyük özelliği de toplu evlilikler yaptırmaktır. Kürdistan'da bu vakıf 12-13 yaşlarındaki çocukları evlendiriyor ve aynı şekilde bu vakıf özellikle Maraş ve Antep'te gençliği Avrupa'ya taşırma işini de yapmaktadır. Sizin bu vakıf hakkındaki düşünceleriniz nedir?*

YCK Temsilcisi: TC'nin ülkemizdeki önemli hedeflerinden birisi doğal olarak gençlik olmakta. Rehabilite etmek, mücadeleden uzaklaştırmak için programları var. Bunu hem üniversitelerde hem de dışarda yoğunca yapmaktalar. Örneğin Dicle, Selçuk, Fırat, Atatürk, 100. Yıl üniversitelerinde yoğun bir şekilde Türk-İslam sentezi işlenmektedir. Bu üniversitelerin hocaları bile seçmedirler, yani Özel Harp Dairesi'nin adamlarıdırlar. "Papatyalar" da Özel Harp Dairesi'nin bir koludur. Kişiyi daha çocuk yaşta sorumluluk altına koyarak eziyor. Ezilen kişi de ya metropole kaçıyor ya da sorunların altında ezilip gidiyor. İşte tam da bu noktada göçe zorlanıyor, pasaportta kolaylık gösteriliyor. Avrupa'nın yoğun şekilde propagandası yapılarak kişi kaçırtılıyor. Hatta Avrupa'ya giden bazı şahıslara devlet para vererek, Avrupa'nın propagandası yaptırılıyor. Antep, Maraş, Dêrsim gençliği metropole ve Avrupa'ya taşırılmıştır. Hatta TC subayları köylere gittiklerinde, köylülere gerillalar geldiğinde ne isterlerse verin ama çocuklarınızı vermeyin demekteler. Yani TC'nin en çok yöneldiği gerillanın bu insan potansiyelidir. İşte "Papatyalar"ın da yaptığı bu temeldedir.

Berxwedan: *Ulusal kurtuluş sürecinden geçmiş ve geçmekte olan gençlik hareketleriyle ilişkileriniz var mıdır?*

YCK Temsilcisi: Dünyadaki gelişmelerle birlikte özellikle son 4-5 yılda gerileme var, bir daralma vardır. Mücadele yöntem ve şeklini değiştirmeler söz konusudur. Gerçekten dünyada şu an öyle aktif diyebileceğimiz ulusal kurtuluş hareketlerinin sayıları oldukça azdır. Var olanlar da kendi sorunları içinde boğulmuşlardır. Yani şunun için söylüyoruz, bu hareketlerin uluslararası alanda hareketlilikleri söz konusu değil. Bir El Salvador, bir Guatemala, bunların belli bir mücadeleleri var ve hala sürüyor. Sri Lankalılar var, Filipinliler var, bunların da uluslararası alanlarda öyle fazla hareketlilikleri yoktur. Dolayısıyla gençlik örgütleriyle YCK'nin böyle resmi bir ilişkileri de kurulmamıştır. Avrupa alanında çeşitli sosyal demokrat partilerin gençlik örgütleriyle ilişkiler mevcuttur. Bunlarla zaman zaman dayanışma eylemlerimiz oluyor. Zaten bizim önemli görevlerimizden biri de mücadeleyi uluslararası alanda tanıtmaktır.

Berxwedan: *Konum itibarıyla Türkiye halkının kurtuluşunun, Kürdistan devrimiyle yakın ilişkisi vardır. Yani Kürdistan devrimi, Türkiye devrimini çok önemli oranda etkilemektedir. Bu ilişki nedeniyle Türkiye gençliğinden beklentileriniz nelerdir ve yapmaları gereken görevler nelerdir? Buna bağlı olarak bugün TC ordusunun temeltaşı yine gençliktir, askerdeki gençlik hakkındaki düşünceleriniz nasıldır?*

YCK Temsilcisi: Şimdi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik enternasyonalist adımı atması gereken kuşkusuz Türkiye gençliğidir. Ezen ulus şovenizmine karşı mücadele etmesi gerekenler de yine Türkiye gençliğidir. Yine Kürdistan halkının haklı savaşını desteklemeleri gereken kesim de kendileridir. Özel savaşa karşı tavır alması gereken kesim de yine Türkiye gençliğidir. TC, gençliği militarizmin önemli bir dayanağı olarak görmektedir ve gençliği askerlik adı altında halkımıza karşı savaştırmaktadır. TC, gençliği, yaptığı çağdışı katliamlara ortak etmek istemektedir. Gençliğin buna dur demesi gerekir. Biz Türkiye gençliğinin ülkemizde boş yere kan dökmesine karşıyız ve istemiyoruz. Orduda bulunan gençlik bu oyuna gelmemelidir. Cesaretli bir karşı koyuşu sergilemelidir. Bu hem boş yere ölmemeleri için, hem de haklı davamıza destek vermeleri açısından zorunludur.

ARGK gerillalarının silahları devlete yöneliyor. Yani ordu içinde subaylara yöneliyor. Esas hedef bunlardır. Gerillanın amacı sıradan asker öldürmek değil, gerillanın öyle bir amacı olmuş olsaydı, günde yüzlerce asker öldürürdü. Türk ordusu ülkemizde işgalci konumundadır. Örneğin Kürdistan'da çok sayıda eylemde askerler esir alınıyor ve silahsızlandırılıp serbest bırakılmaktadır. Eğer gerçekten hedef çok asker öldürmek olsaydı bunların hiçbiri bırakılmazdı. Yine en son örnek ARGK'nin Samanlı Karakolu'nda esir aldığı askerler vardı. ARGK bunlara adil bir muamele yaptı, oysa TC savaş esirlerimize insanlık dışı uygulamalar yapmaktadır. Bu esir askerlerin kendi açıklamaları da oldu, kendilerine herhangi kötü bir muamelenin yapılmadığına dair. Bu da ARGK'nin insancıllığını gösteriyor. Yine bunların bırakılması Türkiye gençliğine verilen değerin göstergesidir. Türkiye gençliğinin tüm bunlardan çıkarması gereken önemli sonuçlar vardır.

Berxwedan: *Şimdi sizin de bildiğiniz gibi cephe kongresine doğru gidilen bir süreçteyiz. YCK belirlemiş olduğu hedeflere ulaştı mı, ulaşmadıysa nedenleri nelerdir?*

YCK Temsilcisi: ERNK Avrupa Örgütü'nün kongresine YCK'nin de hazırlığı var. Kongreler bizim çalışmalarımızda önemli süreçlerdir veya kongreler önemli toplantı ve anlardır. YCK'de kendi çalışmalarını çok yönlü gözden geçiriyor ve kongreye hazırlık yapmaktadır. Zaten bu dönemdeki çalışmalarımız kongreye hazırlık temelindedir. Bu süreçte yürütülen faaliyet özellikle YCK'nin örgütsel yapısını netleştirme yönündedir. Yine üye sayısını net olarak ortaya koyma, tespit etme ve yapının netleştirilmesi bağlamında sosyal çalışmaları yürüten kesimlerin, politik faaliyetlerin durumu, yine YCK örgütlenmesinde merkezin durumu, bölge örgütlerinin durumu, yerel komite ve temsilciliklerin durumu gözden geçirilmektedir. Bir netleşmeye, bir ayrışmaya hazırlık kabilinde bir çalışma yapılıyor. Elbette YCK'nin de diğer birliklerimiz gibi sorunları vardır. Bu sorunlardan birincisi: Avrupa'da büyük bir Kürdistanlı gençlik potansiyeli mevcut ve yine ülkede gelişen mücadele her gün şu veya bu oranda bu kesimi etkilemektedir.

İşte bizim sorunumuz, mücadelenin bu etkilemesini her alanda örgüte dönüştürememedir. Yine gençlik örgütlenmesinde bir darlığın yaşanması mevcuttur. Gençlik çalışmalarında, ilişkilerde sınırlı bir kesimle kendini sınırlandırma olayı yaşanıyor. Geniş kitleye, kesime açılmama, varolan gençlik komitelerini nitelikli bir duruma dönüştürmeme gibi yetmezlikler sözkonusudur. Diğer bir yetmezlik ise, özgül çalışmada yetersizliktir. Gençlik faaliyeti özgül bir faaliyettir, özgül bir takım faaliyetlerle harekete geçirme, örgütleme gerekiyor. İşte bu noktada yetmezlikler var.

Gençlik birliğinin özgül çalışmasını geliştirme noktasında da yetmezliklerin olduğunu belirtebiliriz. Yani bu konuda da bir yaratıcılık gerekiyor. Gençliğin hangi eylem çeşitlerini geliştirebiliriz, hangi örgütsel düzenlemeler yapabiliriz, tüm bu konularda her örgütümüzün yoğunlaşması gerekiyor, yaratıcı olması gerekiyor. Yani biçim ve yöntemler bulması gerekiyor. Diğer yandan ise YCK çalışanlarının kendilerini faaliyetlere katmaları gerekiyor. Katılımda da bir darlık bir yüzeysellik yaşanıyor. Yani komitelerimiz kendilerini yeterince görevlere vermiyorlar. Görev ve sorumluluk olayında bir darlık vardır. Kendini verme olayında fazla bir gelişkinlik yoktur. Bu, yönetimde olduğu gibi, birlik üyelerinin sorumluluklarını ve görevlerini yetkince yerine getirmemesi söz konusudur.

Sonuç olarak Partimizin önününde savaş hükümetini ilan etme gibi somut bir görev var. Bu mücadelemizde oldukça büyük bir adımdır. Botan birliklerimizin bu adımla denk bir çalışma temposu tutturması zorunludur. YCK'nin de önümüzdeki süreçte kendini daha kapsamlı gözden geçirerek örgütlendirmesi, tam savaşa denk düşecek bir duruma getirmesi gerekiyor. Hedeflerimiz bunlardır. Olanaklarımız ve inancımız tüm bu sorumlulukları yerine getirebilmemize elveriyor ve adımlarımız bu kapsamı içeriyor.

Berxwedan: *Son olarak bir sorumuz daha vardır. Ulusal kurtuluşçu bir yayın organı olarak* **Berxwedan***'ın bu konuda yapması gereken görevler nelerdir?*

YCK Temsilcisi: Berxwedan, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çizgisine hizmet eden bir yayın organımızdır. Dolayısıyla **Berxwedan**'ın tüm ulusun sesi olma gibi bir sorumluluğu vardır ve bu bağlamda cephe faaliyetimizin bir parçası olan birliklerimizin, örgütlenme sorunlarını daha fazla dile getirmesi gerekiyor. Yani okuyucusuna yansıtması gerekiyor. Değerlendirme yazılarının yer alması gerekiyor. Yani eğitici, perspektif sunucu değerlendirme yazılarının daha fazla yayınlanması gerekiyor.

Bu yayınımız, birlik faaliyetlerine, kitle faaliyetlerine yol göstericilik rölünü daha yetkin oynamalıdır. Örneğin YCK olarak 27-28 Temmuz'da yaptığımız 3. Kongremizde bir yayın organı çıkarma yönünde genel bir karar aldık ama, mevcut durumda ayrı bir yayın organı çıkarma yerine **Berxwedan** gazetesinin bu boşluğu dolduracağı noktasında ortak bir görüşe varıldı. Yani birliklerin yayınsal faaliyetlerinin boşluğunu **Berxwedan**'ın doldurması gerekiyor. Ama daha geniş bir biçimde birliklerin örgütlenme sorunlarını, faaliyetlerinin boyutlarını daha fazla yansıtması gerekiyor. Bu boşluğu dolduracağına inanıyoruz.

Bu imkanı verdiği için **Berxwedan**'a teşekkür ediyoruz.

Avrupa'dan ülkeye giden yurtseverlerin izin izlenimleri

İki şehidin anası: "Eğer arkadaşlar kabul ederlerse ben de gider savaşırım"

Uzun denilebilecek bir aradan sonra '91'in yedinci ayında dört haftalığına Kürdistan'a gittim. Bu arada ülkemiz Kürdistan'ın birçok şehrini gezerek, ulusal kurtuluş mücadelemiz etrafında kenetlenen halkımızın coşkusunu görme şansını da yakalayabildim. Benim gezim sırasında gördüklerimi gazetemiz **Berxwedan** okuyucularının da bilmesi için acemi satırlarla da olsa yazıp aktarmak istiyorum.

Halkımız bir yıl öncesine nazaran çok büyük gelişmeler sağlamış. Halk, PKK önderliğinde devrime yürüyor. Bir yıl öncesine kadar gerillaya terörist diyenler şimdi artık, *"Bizimkiler"* diyorlar ve, *"Eskiden ne kadar da aptalmışız ki, asıl terörist TC olduğunu farketmemişiz"* diye ekleyerek pişmanlıklarını dile getirmeye çalışıyorlar. *"TC bizim kanımıza kadar girmiş emiyor. Biz ise aslan gerillalarımızı terörist olarak görüyorduk. Veya bize öyle tanıtmışlardı"* diyen onlarca kişiyi örnek vermek mümkün. Yine bir yıl öncesine kadar gençler doğup büyüdükleri köylerini, vatanlarını terkederek ya Türkiye metropollerine ya da Avrupa'ya göç ediyorlardı. Gençler şimdi de köylerini terkediyorlar ancak Avrupa'ya veya metropollere gitmek için değil, ARGK'ye katılmak için. Kürdistan gençliği de kendi vatanını terkederek başkalarına kölelik yapmanın kurtuluş olamayacağını çok iyi anlamış, bilince çıkarmış durumda. Bunun içindir ki, kadın-erkek gerçek kurtuluşu mücadelenin saflarında görüyorlar ve savaşmayı tercih ediyorlar. Yine kendilerine mücadeleyi anlatmaya çalıştığımız kadınlarımız bizlerden daha bilinçliler. Bize hem mücadeleyi anlatıyorlardı hem de hesap soruyorlardı. *"Bizler TC'nin her türlü baskı, işkence, ölüm top ve tanklarına karşı direnerek şehitlerimize sahip çıkarken, siz Avrupa'nın o rahat koşullarında ne yapıyorsunuz?"* şeklindeki sorular karşısında yutkunmamak mümkün değildi.

Tek olan oğlunu '90 Aralık'ında şehit vermiş ve kızının şahadet haberini de kendisini ziyaret ettiğimizden bir gün önce almış bir anayla görüştük. İki çocuğunu şehit vermiş bu ananın soğukkanlılığına hayran kaldım. Ağlamıyordu. Ve, *"Ağlarsam düşman sevinir. Onun için ağlamayacağım"* diyordu. Bir fotoğrafını çekmemiz için müsaade edermisiniz dediğimde ise hemen zafer işareti yaparak, *"Çek kızım"* demekle aslında çok önemli bir mesaj iletiyordu kamuoyuna. *"Kızım sizler Avrupa'ya duyurun ve deyin ki; bu Kürt halkının bağımsızlık mücadelesidir. TC'nin dediği gibi üç-beş çapulcunun işi değil. Benim oğlum tek oğlumdu. Doktordu. Kızım da lise öğrencisiydi. Savaşan bütün gerillalar okumuş, bilgili, avukat, mühendis, öğretmen ve üniversite mezunudurlar. Onlar TC'nin dediği gibi terörist değil, Kürt halkının en değerli evlatlarıdırlar. Oğluma bu kadar okudun halkın için doktorluk yap dediğimde oğlum, 'Ana ben halkım için doktor olduysam, doktorluk görevimi en iyi halkıma bağımsız ve özgür bir vatan bırakmakla yerine getirebilirim. Halkımın gerçek yarasını ancak o zaman sarabilirim' diyerek ARGK'ye katıldı. Şu anda iki şehit anasıyım. Çok şanslıyım. Çocuklarımla gurur duyuyorum. Çünkü onlar çok onurlu bir dava uğruna yiğit ve kahramanca direnerek şehit düştüler. Fiziki olarak aramızdan ayrılmış olsalar da Onlar sadece benim değil tüm Kürdistanlılar'ın kalbinde hep yaşayacaklardır"* diyerek duygularını ifade ediyordu yaşlı ana. Ayrıca, *"Eğer arkadaşlar kabul ederlerse ben de gider savaşırım"* diyerek de mücadeleye olan inancını, kararlılığını dile getiriyordu. Israrla, *"Eğer savaşamazsam dağda arkadaşların yemeklerini, ekmeklerini hazırlarım"* diyordu bu değerli anamız Amed'den.

Tüm Kürdistan'ı mücadelenin sıcaklığıyla bütünleşerek saran ağustos güneşi altında uğradığım diğer bir şehir de Riha(Urfa) oldu. Riha'da şu anda bir oğlu ve bir torunu ARGK saflarında olan 80 yaşındaki bir nineyle görüştüm. Bu nine de, *"Sütüm oğluma helal olsun"* diyerek; *"İnanıyorum ki, Kürdistan yakında kurulacak ve ben de göreceğim"* şeklinde inancını dile getirirken, eylemlerini de büyük bir coşku ile tespih taneleri gibi diziyordu: *"Kızım, biz burada açlık grevlerine katıldık. Partili olduk. Parmaklarımızı havaya kaldırdık, gazeteciler de fotoğraflarımızı çektiler."* Yani zafer işareti yapınız dediğimde ise nine, *"Ne zafer işareti kızım, özgürlük işareti yaptık"* diyerek sözlerine devam ediyordu. *"Bijî Kurdistan', 'Bijî Serok APO' diye sloganlar attık. Polisler geldi. Korkudan bize bir şey yapamadılar"* şeklinde sözlerini tamamlıyordu ihtiyar eylemci nine.

80 yaşındaki ninelerimiz, dedelerimiz de özgürlüğün ne olduğunu artık kavramışlar. Kısaca tüm halkımız Başkan APO önderliğinde, PKK'nin direnişçi çizgisinde ve yiğit ARGK savaşçıları sayesinde korku duvarını artık yıkmıştır, cesaretle bağımsızlığa yürümektedir.

Genç kızlarımız ceyiz dizme yerine kuşanıp özgürlük savaşçısı oluyorlar. Kürdistan'da denetim artık gerillanın elindedir. Gerilla yolcu otobüslerini durdurup kimlik kontrolü yapıyor. TC'nin kimliklerini yakarak yerlebir ediyor. Otobüslere biniyorsun, bakıyorsun halk bir yıl öncesine nazaran daha çok okuyor, araştırıyor. Okunan başlıca konular Kürt sorunu ve Kürdistan konularıdır. Daha önce boyalı basını okuyanlar da artık araştırma, inceleme, tartışma sürecine girmişler.

Riha'dan Serhedan'a uzandım. Orada da bir gerilla annesiyle görüşme fırsatı yakaladım. Bir gerilla annesi olarak neyle uğraştığını sorduğumda, *"Ben de etrafımda kendi yaşımdaki kadınları örgütlüyorum. Bir oğlum daha var. O'nu da ağabeyinin peşinden yollamak için hazırlıyorum"* diyor. PKK'nin verdiği mücadeleyi nasıl gördüğünü sorduğumda ise, *"İlk başlarda biraz zorlandım. Fakat oğlumun bizlerle sürekli ilgilenmesiyle çok iyi kavradım ki, bizlerin yapmış olması gereken görevi şimdi çocuklarımız yapıyor. Eğer bizler görevimizi yapmış olsaydık şimdi çok daha kolay olurdu. Ama yine de fazla geç kalmış sayılmayız. Ve biz anne-babalara da çok görevler düşüyor. Milislik, çocuklarımızı gönderme vb. de bizim görevimiz oluyor"* şeklinde cevap veriyor.

Ülkede daha onlarca kişiyle görüşüp konuştum. Hepsinin biz Avrupa'dakilere ortak bir çağrısı vardı: ***Ülkenize dönün! Avrupa'daki kölece yaşamı bırakın, gelin kendi ülkenizde kurun yaşamınızı. Avrupa'yı değil kendi ülkenizi zenginleştirin ve kendi geleceğinizin savaşçılarını, gerillayı donatın!***

Devrimci selamlarımla
Hollanda'dan **Dilek**

Gerillanın olduğu her yerde muazzam bir ulusal uyanış ve bilinçlenme var

Botan'da gerillanın halkla yaptığı bir toplantı Foto: Berxwedan

Ben 1973 yılından beri yurtdışında ikamet eden Kürdistanlı bir emekçiyim. Kuzey-Batı Kürdistan'ın Güney-Batı Eyaleti'ndenim. 1970'lerde Türkiye'de gelişen devrimci hareketlenmeden etkilenerek belli bir süre Partizan saflarında faaliyet yürüttüm. Yurtdışında da ATİF'in kuruluşunda aktif rol oynadım. 1984'lerden itibaren kendi ulusal kimliğimin bilincine vararak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya başladım.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da yıllık iznimi geçirmek üzere Kürdistan'a gittim. Bu gidişimde karşılaştıklarım karşısında hayrete düşmediysem de, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kaydetmiş olduğu gelişmeler beni derinden etkiledi, umutlandırdı ve coşturdu. Özellikle geçmiş yıllarda gördüğüm insanlarda yaşanan gelişmeler beni çok etkiledi. Halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkışı, özgürlüğe koşuşu, sömürgeci eğitimi reddetme temelindeki direnişleri bana Kürdistan'ın eski Kürdistan olmadığı gerçeğini kavrattı.

İzine gidişimde ilk uğradığım alan İstanbul oldu. O sırada 10 Dev-Sol militanı katledilmişti. Türkiye devrimci sol hareketi bu durum karşısında adeta suskundu. Ama Kürdistanlılar Ümraniye'de protesto mitingi ve Kültür sarayında bombalı pankartla olayı protesto ediyorlar, faşizme karşı mücadeleyi yükseltiyorlardı. Bu örnekle vurgulamaya çalıştığım, mücadele Kürdistan'da alabildiğine gelişme sağlarken, Türkiye alanında da enternasyonalizmin ruhuna uygun bir biçimde yoğun bir görüşlenme geliştiriliyor. Halkımız korku duvarlarını yerlebir etmiş, mücadelenin etkinliği her tarafı sarmış. Ben kendim bu duruma bizzat tanık oldum.

İstanbul'dan Malatya ve Maraş üzeri Kürdistan'a yöneldim. Ve daha birçok sevindirici olayla karşılaştım. Kısaca şunu söylemek mümkün; TC faşizminin otoritesi tanınmıyor. TC, derin bir çıkmazı yaşıyor. Bu çıkmazın verdiği kudurganlıkla etrafa saldırmakta, ama yine de başarısız kalmaktadır. Yaşadığım bir olay bunu açıkça ortaya koyuyor: Askerler bizi yolda durdurarak arabamı istediler. Askeri arabaları "teröristler" kurşunluyor. Sivil araba olunca birşey yapmazlar diye de gerekçe gösteriyorlardı. Karşı koydum ama beni 4 saat beklettiler. Bu olay bile TC ordusunun halini ortaya koyuyor.(...)

Söylenecek çok şey var, fakat insan nasıl dile getireceğini bilemiyor. O halk içerisinde yaşamak insanı yüceltiyor, kendine getiriyor adeta. Halkla gerilla içiçe yaşamakta. Maraş bölgesinde daha önceden yerleştirilmiş olan Türkmen köyleri bile harekete sempati ile yaklaşmakta ve katılım sağlamaktadırlar. Tüm gerçekler artık halkımız tarafından kavranılmış. Gerillanın olduğu her yerde muazzam bir ulusal uyanış ve bilinçlenme var. Öyleyse zafer kesindir. Ben buna tüm kalbimle inanıyorum. Ulusal kurtuluş mücadelesini halkımız tek kurtuluş yolu olarak görmekte ve katılım sağlamaktadır.

Saygılarımla
Hamburg'dan **İmam**

Kürdistan'da sözü geçerli olan güç ARGK'dir

Birçok yurtsever gibi ben de birkaç haftalığına Kürdistan'a gittim. Orada gördüklerimi, duyduklarımı **Berxwedan** aracılığıyla **Berxwedan** okuyucularına da ulaştırmak istiyorum.

ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri 7.10.1991 tarihinde Kars Karakurt yakınından geçen araçları durdurup kimlik kontrolü yaptılar. Bu kimlik kontrolü sırasında tespit edilen bir düşman üstteğmeni ile bir başçavuş gerillalar tarafından ölümle cezalandırıldılar. Araçlarda bulunanlara yönelik bir süre propaganda yapıldıktan sonra gerillalar hiç kayıp vermeden geri çekildiler.

Kars'ın Selim ilçesinde düşmanla gerillalar arasında çıkan bir çatışmada iki arkadaş şehit olmuşlar. Düşman kendi kayıplarını saklı tutuyor tabii. Fakat benim konuştuğum herkes düşman kayıplarının çok fazla olduğunu, çünkü 12 saat süren bir çatışmada düşmanın kayıp vermemesinin mümkün olmadığını söylüyordu. Ayrıca düşmanın daha önce de birçok kez kayıplarını saklı tutmaya çalıştığı söyleniyordu. Şehit düşen arkadaşlardan biri Iğdır'ın Özdemir köyündendi. Arkadaşın cenazesini almak için 40-50 arabalık bir konvoy yola çıktı. Ayrıca 1000 kişilik bir kalabalık da şehidimizin cenazesini ERNK bayrağına sararak şehirden köye kadar slogan ve tilîlî eşliğinde omuzlarda taşıdılar. Çok görkemli bir cenaze töreniyle şehidimiz toprağa verildi.

Ayrıca ARGK gerillaları, Iğdır ile Doğubeyazıt arasında bulunan Gevro köyüne yakın bir yerde gerçekleştirdikleri bir yol kesme eyleminde düşmana ait üç aracı yakmışlar ve diğer araçları bir süre durdurup bildiri dağıtarak propaganda yapmışlar ve hiçbir kayıp vermeden geri çekilmişler.

Kürdistan'ın diğer bölgelerinde olduğu gibi Serhedan eyaletinde de bu ve benzeri faaliyetler yoğun olarak yapılmaktadır. Kitle ise genel olarak ARGK'nin otoritesine girmiş bulunuyor ve gerçekleştirilen her eylem büyük coşku ile karşılanıyor.

Serhedan eyaletinden
Mehmet

Çocuklarımız Kürdistan sevgisini yaşamdan ediniyor

"PKK şehitleri Kürtleri başkalarının askeri olmaktan çıkardı"

Biz, YZWK Eindhoven grubu olarak kumbaralarımızı para doldurduk. Hevallara verirken bir de hatıralık fotograf çektirdik. Ama bir daha yapacağız. Siz de hiç para toplayıp hevallara gönderdiniz mi?

PKK şehitleri, Kürtleri başkalarının askeri olmaktan çıkardı, dünya halklarının dostu haline getirdi. Şimdi tüm dünya bizi tanıyor. Bu da şehitlerin kanıyla sağlanmıştır.

PKK gerçekliğini hakkıyla temsil edenler şehitlerdir.

Şimdi halkımız ayaklanıyor, sesini dünyaya duyuruyorsa, bunun tek yaratıcısı şehitlerimiz ve Başkan APO'dur.

- Halkımıza selam!

Belçika-Liege'den 13 yaşındaki **Yıldız**

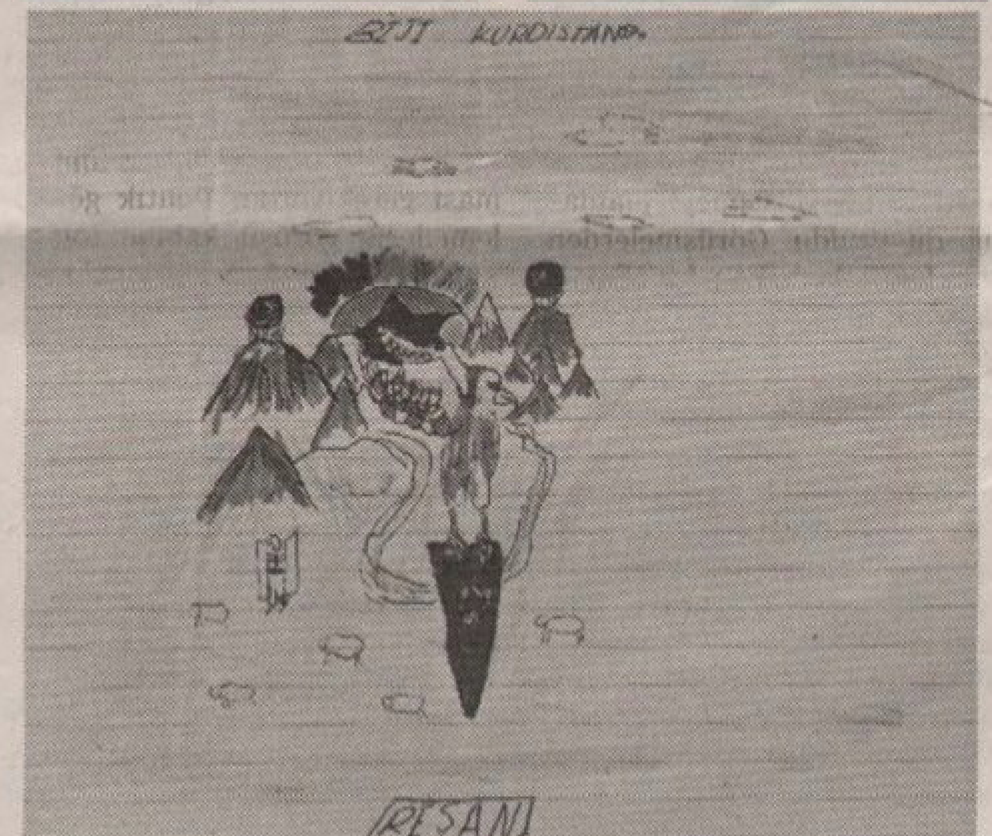
DAĞIM ÇİÇEKLENDİ

Dağım çiçeklerle dolu
Benim çiçeklerim açtır,
susuzdur
Ama cesurdur
Çünkü
Çiçeklerim her zaman
başarılı olacaktır
Düşmana karşı direnir
Benim çiçeklerim
Düşmana karşı
Boynunu yere
koymayacak

Rêber Adıbelli / Hezex

FIKRA

Bakkal küçük yumurtaları seçip verince çocuk sorar:
– Niçin hep küçük yumurtaları verdin?
Bakkal:
– Taşıması kolay olsun diye.
Çocuk yumurtaların parasının yarısını verip giderken bakkal onu çağırır:
– Eksik para verdin.
Küçük çocuk cevap verir:
– Sayması kolay olsun diye.

Kürdistan çocuklarına çağrı

Yiğit Kürdistan çocukları!

Bugün partimizin ülkede verdiği mücadele, düşmana çok büyük bir darbe vurmuştur.

Düşman, partimizi yok etmek istemektedir. Ama başaramayınca halkımıza yönelerek yok etmek istemektedir. Bunun için biz Kürdistan çocukları görevlerimizi yerine getirmeliyiz.

Partimize katkıda bulunarak ERNK içinde, YZWK'ye katılalım ve burada tüm eylemlere, gecelere ve seminerlere katılalım!

Şehitlerimizin bize gösterdiği yolda hep birlikte yürüyelim!

YZWK Hollanda Grubu

Başkan APO'ya

Ben bu mektubu Hollanda'nın Eindhoven şehrinden yazıyorum. Evimi Kürt posterleriyle doldurdum. **Başkan APO**'nun resmi de var. Ben seni çok seviyorum. Bir de yanına gelip savaşmak istiyorum. Benim annem de gelip savaşmak istiyor. Ben de biraz büyürüm ve Akademi'ye yanına gelirim. Benim okulumda bir Türk öğretmen var. Gazete, kitap ve kaset götürüp veriyorum. O da parasını veriyor. Benim bir de kumbaram var. Onun içine para dolduruyorum. Sonra hepsini gerillalara gönderiyorum. Ben önce 80, sonra 100 ve daha sonra da 130 gulden topladım. Gecelere gidip orada folklor oynarım. Okunan şiirleri dinlerim. En çok da slogan atmayı severim. Böyle slogan atıyorum: **Bijî Serok APO, Bijî Kurdistan, Bijî Newroz** ve **Kürdistan bizimdir, terkedilemez!** Akademi'deki tüm gerillalara selam ederim.

- Selam selam APO'ya bin selam!

9 yaşındaki **Botan**

Cezaevinde çıkarılan çocuk dergisi:

Sevgili çocuklar,
Dîlan'ı hiç okudunuz mu?
Dîlan'ı okuyun, okutun ve ona yazın.
Çünkü Dîlan sizin derginizdir.

Yazışma adresi:
E-Tipi Cezaevi, 13. Koğuş
Aydın / Türkiye

"Ortadoğu Barış Konferansı" Madrid'te yapılıyor

TARİHTE SON SÖZÜ HEP DİRENENLER SÖYLER

Baker

Şamir

Arafat

Konferansın öngününde yoğun siyasi çabalar

Başta ABD Dışişleri Bakanı James Baker ile meslektaşı SSCB Dışişleri Bakanı Boris Pankin olmak üzere, yapılacak "Ortadoğu Barış Konferansı"yla ilgili devletlerin ve güçlerin temsilcilerinin uzun zamandan beri sürdürdükleri yoğun siyasi trafik ardından ABD ve SSCB, konferansın önceden öngürüldüğü gibi Lozan'da değil 30 Ekim günü İspanya'nın başkenti Madrid'te yapılacağının kararlaştırıldığını duyurdular.

ABD Başkanı George Bush ile SSCB Devlet Başkanı Mihail Gorbaçov'un da gözlemci olarak katılmalarının beklendiği "Ortadoğu Barış Konferansı"nın kesin yapılma tarihinin kararlaştırılmış olmasına karşın, bazı önemli meselelerin hala da çözümlenemediği görülmektedir.

ABD Dışişleri Bakanı James Baker'in konferansa ilişkin olarak Ortadoğu'ya yaptığı sekizinci gezi esnasında İsrail'e de giderek konferansa katılacak Filistinli heyetin belirlenmesine çalışırken ve Filistin Kurtuluş Örgütü-FKÖ da Tunus'ta sürdürdüğü toplantısında Kudüslü Filistinlilerin Baker ile yapacakları görüşmelerin sonucunu beklerken, İsrail, hala FKÖ ile aynı masaya oturmayacağını ısrarla tekrarlamaktaydı. Bu nedenle aynı günlerde Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Boris Pankin de İsrail'e hareket ederek, Baker ile İsrail'de bir görüşmeyi planladığı duyuruldu. Görüşmelerden önce İsrail Başbakanı İzak Şamir yaptığı açıklamada, FKÖ'nün konferansta katılmasını kabul edemeyeceklerini bir kez daha tekrarladı. İsrail, FKÖ'nün ya da Doğu Küdüslü Filistinlilerin konferansta temsiline karşı çıkıyordu. ABD, öteden beri savunduğu "barış uğruna toprak verme" ilkesinden taviz vermezken, yani İsrail "toprakları"nın korunmasından geri adım atmazken, İsrail bununla yetinmemektedir: ABD'nin Filistin devletinin kurulmasına açıkça karşı çıkmasına ve 1967 yılında işgal ettiği toprakların tartışma gündemine getirilmesine de müsaade etmemesini istemektedir.

Öte yandan, görüşmelerin sonuçlarını bekleyen 95 üyeli FKÖ'nün karar organı olan Merkez Konsey'in alacağı kararların öneminin Filistinliler açısından tarihi nitelikte kabul edildiği koşullarda FKÖ lideri Yaser Arafat'ın yaptığı bir konuşmada, *"FKÖ esnektir. İşbirliğine hazır olduğunu kanıtlamıştır. Ancak bu, Filistin halkının çıkarlarına ve ilkelerine zarar vereceğimiz anlamına gelmez"* dediği görüldü. Bilindiği gibi Merkez Konsey'i çoğunlukla "ılımlılar" diye nitelenen emperyalizmle işbirliğine yatkın kişilerden oluşmaktadır. Azınlıkta kalan "radikal" kesim ise, ABD taleplerinin kabulünü Filistin davasına ihanet olarak değerlendiriyor. FKÖ toplantılarında genellikle iki görüş üzerinde duruldu: Birincisi, İsrail'in muhtemel olumsuz tutumuna olumsuz cevap vererek toplantıya katılmamak; ikincisi, Arafat ile Ürdün Kralı Hüseyin'in oluşturacağı ortak bir heyetle görüşmelerde ortak çıkarları temsil etmek.

SSCB Dışişleri Bakanı Boris Pankin İsrail'e giderken taraflar arasında uzlaşmanın sağlanması için çalışacağını açıklamıştı. Suriye ve Mısır liderlerini görüşmelerin bölgedeki tüm ülkelerin çıkarına atılan adımlar olduğu ve Ortadoğu'da istikrarı güçlendireceği tezinde ikna etmeyi hedeflemişti.

İşte, yapılan bu görüşmeler ardından İsrail Başbakanı İzak Şamir, Filistinli heyet hususunda ABD'nin verdiği güvence üzerine konferansa katılmaya sonunda "evet" dedi. Ancak, Şamir'in kurduğu kabinede bulunan İsrailli sağcı kanadın, konferansın temel ilkesini oluşturan "barış için toprak" formülüne karşı olduğu öteden beri biliniyordu. Bu nedenle İsrail kabinesinin yapacağı olağan toplantıda, konferansa katılma veya katılmama kararının verilmesinin ele alınması gerekiyordu. Politik gözlemcilerin görüşü kabine toplantısında konferansa katılma kararının çıkması durumunda, kabineden kopmaların gündeme gelebileceği doğrultusundaydı. Fakat sonunda İsrail Parlamentosu, Madrid'te yapılacak "Ortadoğu Barış Konferansı"na katılma kararını aldı. Burada ilginç ve dikkat çekici olanı ise, daha önce İsrail heyetinin Dışişleri Bakanı David Levy'in başkanlığında konferansa katılacağı belirtilmesinin aksine, son anda heyetin İzak Şamir'in başkanlığında katılacağının duyurulması ve heyetin tümüyle sağcı çevrelerden oluşturulmuş olmasıdır. Bu "beklenmedik" gelişme tüm tarafların büyük ilgisine mazhar oluyor. 43 yıldır Arap-İsrail uzlaşmazlığına son verme çabalarının tümüne karşı çıkan Şamir'in heyete başkanlık edeceğinin aniden açıklanması değişik yorumlara ve yankılara yol açmış bulunmaktadır.

Filistinlilere gelince; uzun bir süre bir görüşmeci listesi sunamamaları çeşitli yorumlara neden oluşturmaktaydı. Aynı süreçte İsrail Başbakanı İzak Şamir de, Ürdün heyeti içinde yer alacak Filistinlilerin FKÖ destekli olması halinde konferansa katılmayacakları tehdidini savuruyordu. Fakat şimdi de görüşmelere katılacak Filistinli heyetin FKÖ'yü resmen temsil etmesi durumunda İsrail, görüşmeleri yarıda kesebileceğini ısrarla tekrarlamaktadır. Bir de, konferans için kilit rol oynayan Suriye'nin durumu var. Suriye, konferansın amacına ulaşabilmesinin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin aldığı 338 ve 242 sayılı kararların teyidiyle mümkün olacağını belirtiyordu. 242 sayılı karar, israil'in 1967 yılından beri işgal altında tuttuğu Arap topraklarından çekilmesini; 338 sayılı karar ise, 242 sayılı kararın yerine getirilmesini öngürüyor.

Arapların ortak siyasetine netlik kazandırmak amacıyla Suriye'nin başkenti Şam'a giden FKÖ lideri Yaser Arafat ile Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad'ın, her iki taraf arasında 8 yıldır süregelen soğukluğun giderilmesi ve yeniden işbirliğinin yaratılması için adımlar attıkları bildirildi. Ayrıca Suriye'yi ziyaret eden SSCB Dışişleri Bakanı Boris Pankin'in konferansta İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarından çekilmesi için çaba göstereceğine söz verdiği, üzerinde yoğun konuşulan bir konu durumundadır. Toplantıya katılacak Filistinli heyetin konumu ne olursa olsun, etkin rol oynayacak olanın Arapların belirleyecekleri ortak tavır olacağı şimdiden anlaşılmaktadır. Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek konferansa gözlemci olarak katılacağını duyurmuştu, ancak ABD resmen katılması için onu ikna etmeye çalışıyor. Şamir'in Madrid'e gideceğinin duyulması üzerine de, Şam'da biraraya gelen Suriye, Mısır, Lübnan yetkilileri ve FKÖ temsilcilerinin izlenecek ortak tutumu belirledikleri ve aralarındaki tüm görüş ayrılıklarına rağmen "tam uyum" sergileme kararına ulaştıkları gözlemleniyor.

Konferansı etkilemek isteyen bir diğer ülke de İran'dır. İran'ın başkenti Tahran'da yapılan "İslam Dünyası ve İntifada Konferansı"nda bir Filistin bankasının kurulması, İsrail ile ilintili tüm şirket ve kuruluşlara ambargo uygulanması konuları görüşüldü. 45 islam ülkesinden yaklaşık 400 parlamenterin, islami hareketlerin temsilcileri ve din adamlarının katıldığı konferansın ikinci gününde, 3 komite oluşturuldu. Kurulan komiteler; intifada, Filistin islam devrimi, Filistin halkının içerde ve dışarda desteklenmesi ile Filistin'e Yahudi göçünün önlenmesi konularını inceleyecekler. İran Meclis Başkanı Haccetülislam Mehdi Kerrebi'nin başkanlık ettiği konferansta, Filistin'i Filistin Halk Cephesi, İslami Cihad Örgütü, Filistin İslami Mücadele Hareketi ve İslami Tevhid Örgütü temsil etti ve konferans, 20 Ekim'de başlayıp 23 Ekim'de sonuçlandırıldı.

Değerli okuyucularımız,

Sizlere her bakımdan daha kaliteli ve doyurucu bir Berxwedan sunabilmek amacıyla yeni yılla birlikte yapacağımız düzenlemeler için eleştiri ve önerilerinizin bizlere yol göstereceği ve yardımcı olacağı inancındayız.

Bunun için her okuyucumuzun aşağıdaki anketi doldurarak en geç 30 Kasım 1991 tarihinde elimize ulaştırmalarını diliyoruz.

Berxwedan

Rojnameya Kurdî û Tirkî

OKUYUCU ANKETİ

ULUSAL VE SOSYAL KİMLİK

1- Milliyetiniz: ....

2- Ana diliniz: ....

3- Yaşınız: ....

4- Cinsiyetiniz: ☐ Kadın ☐ Erkek

5- Mesleğiniz: ....

6- Öğrenim durumunuz: ....

7- Bildiğiniz yabancı diller: ....

....

8- Çalışıyor musunuz: ☐ Evet ☐ Hayır

9- Ortalama aylık geliriniz: ....

BERXWEDAN'IN İÇERİĞİ VE BİÇİMİ

10- Berxwedan'ı bir bütün olarak nasıl görüyorsunuz?

....

11- Yazım dilini ve anlatımını nasıl buluyorsunuz?

....

....

12- Yazı ve fotoğraf dizimini nasıl buluyorsunuz?

....

13- Fotoğraf sayısı için ne diyorsunuz?

☐ Az ☐ Çok ☐ Yeterli

14- Berxwedan'ın Kürdistan, Avrupa ve Dünya haberlerini yeterli buluyor musunuz? Eğer hayır ise hangileri?

☐ Kürdistan ☐ Avrupa ☐ Dünya

15- En çok beğendiğiniz ve sürmesini istediğiniz sayfalar sırasıyla hangileridir? (Kutulara sırasıyla rakam yazınız)

☐ Kahramanlık sayfası ☐ Kültür sayfası

☐ Yorum sayfası ☐ Dünya haberleri

☐ Kürdistan'dan savaş haberleri

☐ Okuyucunun kaleminden

☐ Avrupa haberleri ☐ Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

☐ TC uygulamaları ☐ Röportajlar

☐ Cezaevi mektup ve yazılar

☐ Gerilla mektupları ☐ Çocuk sayfası

16- Berxwedan'da beğenmediğiniz sayfalar var mı, hangileri?

....

....

17- Berxwedan'da ağırlıklı olarak yer verilmesini istediğiniz konular var mı, hangileri?

....

....

DEVAMI ARKA SAYFADA

Konferansa kimler katılıyor?

"Ortadoğu Barış Konferansı"-nın üç aşamada tamamlanacağı belirtilmektedir. Buna göre; resmi açılıştan sonraki ikinci aşamada İsrail ile Araplar arasında dört gün sürecek ikili görüşmeler gerçekleşecek. İki hafta sonra da, bölgesel görüşmelere başlanacak. Suriye, bölgede ordularının yeniden düzenlenmesi ve su sıkıntısı gibi sorunların ele alınacağı üçüncü aşamayı boykot edeceğini daha önce duyurmuştu. Henüz en son düzenleme yapılmamışsa da, "Ortadoğu Barış Konferansı"na ilk aşamada ABD, SSCB, İsrail, Suriye, Mısır, Ürdün, Lübnan ve Filistinli temsilcilerin katılacağı bekleniyor. Suudi Arabistan ile diğer küçük Körfez ülkeleri ise, daha sonraki aşamalarda konferansa katılacaklardır.

Filistinliler cephesindeki durum

Filistinlilerin sürgündeki parlamentosu niteliğindeki Filistin Ulusal Konseyi, Eylül ayının son haftası boyunca Cezayir'de toplantılar yaptı. Toplantılarda 30 Ekim'de yapılması planlanan "Ortadoğu Barış Konferansı"nda nasıl yer alacaklarını belirlemeye çalıştı. Ama katılım biçimine ilişkin ne olacağı konusunda yansıtılan bilgilere rağmen, henüz tam bir netlik ortaya çıkmadı. Yapılan toplantıların düzeyi ve önemi ne olursa olsun, Filistin'in geleceği en azından şimdilik hala belirsizdir, tabii bu, konferans açısından düşünüldüğünde böyledir.

Cezayir'de yapılan toplantılarda çözüm yolları arayan Filistin Ulusal Konseyi, kanferansın Filistin'e getirecekleri ve götürecekleri üzerinde çok yoğun tartışmalara sahne oldu. Fakat Filistinlilerin tüm çabaları meclisin toplantılarıyla sınırlı sayılmamalıdır. Özellikle Batı Şeria ve Gazza Şeridi'nde direnen yüzbinlerce Filistinlinin tavrı ve durumunun esas etkenlerden olacağı bilinen gerçeklerdendir.

Filistinlilerin ayağını basacağı toprağa ihtiyacı var

İsrail işgali altındaki Filistin toprakları olan Batı Şeria ve Gazza Şeridi'ndeki Filistinli halkın ayaklanması dördüncü yılını doldururken ayaklanma, çıkış gününden bu yana hızından hiçbir şey yitirmemiştir. Fakat FKÖ, eski konumundan ve hızından bir hayli uzak. 8-10 yıl öncesine kadar FKÖ, Lübnan'daki siyasi-askeri gücü ile Ortadoğu'da emperyalizmin, siyonizmin ve Arap gericiliğinin korkulu rüyası durumundaydı. O yıllarda FKÖ'nün siyasi, askeri ve kitlesel gücünün Ortadoğu politikalarında bugünle kıyaslanamayacak kadar etkin olduğu bir gerçektir. O dönemde, örneğin Lübnan'da bir bağımsız devlet ilanına gitmeyen FKÖ; çok daha sonra Filistin topraklarından oldukça uzaklardaki Cezayir'de bağımsız devlet ilanına gitti. Bu, halk gerçekliğinden uzak anlayışlarla yürütülen silahlı mücadelenin ve diplomasi yoluyla Filistin sorununun çözümlenebileceği sanısının bir ürünüdür. Gerçek şu ki FKÖ, Filistin halkının işgal altındaki topraklarında varolan gücünü göremedi, üstelik bu muazzam potansiyeline de güvenmedi. Bu körlüğünün bedelini de, 1982 yılında Beyrut'ta acı bir biçimde yaşadı. Beyrut olayları ardından FKÖ içinde kısır çekişmeler ve çatışmalar başladı. FKÖ ve Arafat'ın özgüce güvenmeyen ideolojisi onları sonuçta, çareyi Arap gericiliğine teslim boyutlarına varan politik arayışlara itmiştir.

Tam da böylesi bir ortamda İsrail işgali altındaki Filistin topraklarında bir "kaza"yla başlayan olaylar ayaklanmaya dönüşerek, "intifada"yı yarattı. Filistin ayaklanmasının ilk aylarında kendiliğindencilik hakim karekterdi. Güç yetimi içinde olan FKÖ, halkın bu ayaklanmasını fırsat bilerek, hızla ayaklanmaya müdahalede bulundu ve ayaklanmayı örgütlü bir güç haline getirme çabalarını başlattı.

Görüldüğü gibi, FKÖ yenilmişti, ama Filistin halkı yenilmemişti. Yılların zengin deney ve tecrübe birikimini zeka ve yaratıcılığıyla birleştiren Filistin halkı, dünyaya ve FKÖ'ye var olacağını haykırdı. Taş, sopa ve diğer ilkel araçlarla başlattığı onurlu direnişini inatla sürdürmeye devam etti.

Ayaklanmanın başında siyonizm, emperyalizm ve hatta FKÖ bile intifadaya ilgisiz kaldılar. Sanıyorlardı ki, bu ayaklanma da daha öncekiler gibi gelip geçicidir, saman alevinden bir öfke yansısıdır. Ama yanıldılar, Filistin halkı bugüne dek hep direndi ve direnecektir. Belirleyici olan da bu direnişin kendisi olacaktır.

İntifada ardından Kürdistan'da serîhildan

Ortadoğu'nun bir devrim odağında gelişen bir direnişin, oraya sınırlı kalamayacağı ve direniş içinde yaşamı yaratan mazlum halkların kendi topraklarından direnişe mutlaka cevap verecekleri tarihi bir gerçektir. Kürdistan halkı buna en başlı örneği teşkil ediyor. Bugün yüzbinlerin emeği olan Kürdistan halkının serîhildanı, Filistin direniş geleneğinden zengin ve olumlu sonuçları çıkararak bölgeye yön verme pratiğine girmiş bulunuyor. Filistin halkına bu kez serîhildanlar, yüce direniş görkemliliğinden ve zenginliğinden pay vermeye başlamıştır.

7 yıldır dinmeyen enerji ve ruhla savaşımını yükselten Kürdistan halkı, TC sömürgeciliğini ve ardındaki emperyalist efendilerini tüm Ortadoğu sathında derinden sarsarak, egemenliklerinin sonunu yaklaştırma sürecine girmiştir. Kırk yıllık Filistin mücadele deneyimini bile geride bırakan Kürdistan halkının serîhildanları ise, tamamen Kürdistan halkının öncü güçlerinin sağlamlığının kanıtlanmasıyla mümkün olmuştur. Öte yandan, muazzam boyutlardaki Filistin halk direnişine önderlik yapamayan FKÖ ise, bu direnişi sürükleyen, biçimlendiren durumunda olamamış, direnişi pasifize eden konumundan sıyrılmamış ve bu nedenle zamanla halkın enerjisini tüketen ve çok daha büyük tırmanışların önünü tıkayan bir güç haline dönüşmüştür. Buna rağmen Filistin intifadasının dinmeyeceği açıktır ve dinmeyeceğine göre de, Ortadoğu'da hızla ilerleyen Filistin ve Kürdistan halklarının yüce direniş geleneği, gelecek özgür günlerin en iyi temsilcisi ve habercisi olacaktır.

Ortadoğu'da Kürdistan'sız barış olamaz

Özünde Filistin halkının yıllardır sürdürdüğü mücadelesinin bir ürünü olarak ortaya çıkan "Ortadoğu Barış Konferansı", tümüyle olmazsa bile, Filistinlilerin bazı sorunlarını çözümleyebileceğini düşünmek mümkün. Dolayısıyla Filistinliler açısından bazı olumlu yönleri içerebileceğine de işaret etmek yanlış olmaz, tabii eğer bu platform iyi kullanılır ve yine işbirlikçi-burjuva önderliğin elinde emperyalizmle uzlaşmanın bir aracı haline dönüştürülmezse. Konferansın Filistin halkının gerçek çıkarları doğrultusunda bir ileri mevzi olarak değerlendirilebilmesi durumunda, bağımsız Filistin devletinin de resmen kurulmasında pekiştirici bir unsur olarak yolun kısaltılmasına araç olabileceğini de kabul edebiliriz. Bu sonucu konferansta yaratma ya da yaratmama olayı ise, en başta Filistinli temsilcilere bağlı bir olaydır. Fakat şu kesindir, konferans salt Filistin sorunu için bile, tek başına çözüm gücü olamaz. Defalarca belirtildiği gibi çözüm, Filistin halkının direnişinde yaratılacak zaferlerden geçecektir. Bunun dışında kalan başka bir aracın, hele diplomasi gibi platformların, buna çare olamayacağı kanıtlanmış tarihi bir gerçekliktir.

Ortadoğu'da en yakıcı sorunlardan biri olarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi dünya kamuoyunun gündemine oturmuş bulunmaktadır. Ortadoğu'da barışın sağlanması veya başka bir değişle silahların susması, en başta PKK'nin verdiği silahlı savaşına bağlıdır. Bugün Ortadoğu barışı için naralar atan ABD ve SSCB, daha dün neredeyse tüm dünya insanlığını üçüncü bir dünya savaşının eşiğine getiriyorlardı. Bugün ise görülmektedir ki, barışçıl bir dünyadan söz eden bu güçler, her türlü haklı savaşları tasfiye etmek istemektedirler. Kürdistan halkı dünyada eşine ender rastlanan uygulamalarla ve kimyasal silahlarla katliamlara uğrarken, sesi-soluğu kesilen bu güçler, hangi barıştan söz etmektedirler? Barışçıl kesilmeleri tam bir sahtekarlık, sahtekarlık olduğu kadar da ikiyüzlülüktür.

Ortadoğu'nun genelini kapsayan barış sorununa gelince: Bir Filistin sorununda bile çözüm gücü olabilecek özelliklere sahip olmayan bir konferans, Ortadoğu gibi çeşitli halkların sorunlarının yumağından oluşmuş bir kördüğümde çözümlere nasıl zemin olabilir? Hele Kürdistan gibi bir ülkenin olduğu bir Ortadoğu'da bu mümkün olabilir mi? Elbetteki hayır! Filistin sorununda bile çözüm sunma kudretinde olmayacak olan "Ortadoğu Barış Konferansı" bağlamında bölgenin en önemli sorunlu ülkesi Kürdistan dikkate alındığında ve üstelik bu ülkenin temsilcilerinin konferans dışı kalacağını hesapladığımızda, Ortadoğu halklarının mutlu geleceğine adımların atılamayacağını hemen belirtmek en doğrusu olacaktır.

Ortadoğu halklarının sorunları birbirine son derece yakından bağlantılıdır. Birinin ulaşacağı çözüm diğerini doğrudan etkileyebilecek güçte olacaktır. Ortadoğu halkları içinde sorunları en fazla olan da, açıkki Kürdistan halkıdır. Bu nedenle Kürdistan en fazla etki gücüne sahip ülke konumuna da sahiptir. Kaldi ki, Kürdistan sorunu en önemli Ortadoğu sorunu olduğunu tüm güçler, en başta da emperyalistler ve onlara bağımlı sömürgeci güçler, çok iyi bilmektedir. Yine, Kürdistan'ın anti-emperyalist mücadele odağı haline geldiği ve dolayısıyla halklar arası kardeşliğin, demokrasinin ve barış başta Kürdistan devriminden geçtiğin, bu vesileyle bir kez daha belirtiyoruz.

O halde, Kürdistan halkının temsilcilerinin olmadığı, Kürdistan sorununun da gündemine oturtulmadığı hiçbir uluslararası çaba, ilgili güçler tarafından ne kadar önemle ele alınırsa alınsın ya da kendisine ne düzeyde umut bağlanırsa bağlansın, Ortadoğu'ya barış getiremeyecektir. Gerçek çözüm halkların mücadelesiyle kazanılan mevzilerden, direnişte yaratılan özgür iradeden geçecektir.

24 Ekim 1991

18- Berxwedan'ın sayfa sayısı hakkında düşündükleriniz?
☐ Daha az olmalı ☐ Daha çok olmalı
☐ Yeterli

19- Gazetenin boyutlarını nasıl buluyorsunuz?
☐ Daha büyük olmalı
☐ Daha küçük olmalı
☐ Bu durumuyla iyi

20- Kürtçe bölüm hakkında düşünceleriniz
a) Sayfa sayısı: ☐ Daha çok olmalı
☐ Daha az olmalı ☐ Yeterli
b) Yeterince anlaşılıyor mu?
☐ Evet ☐ Hayır

21- Kültür, sanat ve edebiyat sayfalarını yeterli görüyor musunuz?
☐ Evet ☐ Hayır

22- Berxwedan'a hiç haber iletiyor musunuz?
☐ Evet ☐ Hayır

23- Berxwedan'a hiç yazı yazdınız mı? (Herhangi bir konuda)
☐ Evet ☐ Hayır

DAĞITIM, PERİYOD, FİAT

24- Berxwedan'ı nasıl alıyorsunuz?
☐ Dağıtıcılardan ☐ Abone ☐ Diğer

25- Berxwedan'ı dağıtıyor musunuz?
☐ Evet ☐ Hayır

26- Berxwedan'ı dağıtırken güçlükle karşılaşıyor musunuz? Varsa belirtiniz.
....

27- Berxwedan sizi etkiliyor mu? En çok hangi konularda etkiliyor?
....
....
....

28- Berxwedan'ı haftalık görmek ister misiniz?
☐ Evet ☐ Hayır

29- Aldığınız Berxwedan'ı kaç kişi okuyor?
....

30- Berxwedan'ı toplu okuduğunuz oluyor mu?
☐ Evet (Kimlerle) ☐ Hayır
....
....

31- Berxwedan'ı ne zamandan beri okuyorsunuz?
....

32- Berxwedan'ı düzenli mi, aralıklarla mı okuyorsunuz?
☐ Düzenli ☐ Aralıklarla

33- Okuduğunuz başka gazete ve dergiler hangileridir?
....
....

34- Ayrıca iletmek istediğiniz eleştiri-önerileriniz var mı? Kısaca belirtiniz.

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Türkiye Kürtlere karşı zehirli gaz kullandı

Klassekampen
28.09.1991/Norveç
Pål Mugaas

NATO ülkesi Türkiye'nin bu yılın Temmuz ayı ortasında Diyarbakır'ın güneyindeki Botan bölgesinde Kürtlere karşı kimyasal gaz kullandığını, bugün gazetemizde yayınlanan fotografla kanıtlıyoruz. Bu fotograflarla, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK'nin, Kürtlere karşı yalnız Saddam'ın değil, Türkiye'nin de kimyasal gaz kullandığı iddiası kanıtlanmış oluyor. Klassekampen'de gördüğünüz fotograflar, bölgedeki Kürtler tarafından çekilmiş ve İsveç'in Proletären gazetesinde çalışan bir İsveçli gazeteci tarafından Türkiye dışına gizli çıkarılmıştır.

Fotografların çekildiği Botan bölgesi, ulusal kurtuluş hareketinin çok büyük kitle desteğine sahip olduğu bir bölge. Turgut Özal rejiminin bu kitle desteğini kırmak için bölge halkına karşı kimyasal silahlara varana dek her türlü yöntemi kullandığını kanıtlayacak çok delil var İsveçli gazetecinin elinde.

Fotograflar Türkiye'nin, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK'ye karşı Botan'da kimyasal gaz kullandığı yolundaki diğer iddiaları da güçlendiriyor. İddia, bizzat TC ordusundaki bazı askerlerce de açıklanmış, ancak bu askerler ordudan korktukları için kamuoyu önünde açık kimlikleriyle tanıklık yapamamaktalar. Aynı şekilde Diyarbakır Tıp Fakültesi personeli de kimyasal gaz kurbanlarını tedavi ettiklerini anlatıyorlar.

Kimyasal silahların kullanıldığına kanıt gösterilen fotoğraf

Kimyasal silah depoları

Türkiye Kürdistanı'nın (Kuzey-Batı Kürdistan) birçok bölgesinde kimyasal silah depoları inşa ediliyor. Bu özel yapıdaki depolar; 50×7 m boyutlarında, araziye çok iyi bir şekilde kamufle edilmiş ve sıkı denetim altında tutuluyorlar.

Kimyasal silah depolarının 36 tanesi Siverek, 4 tanesi Mardin ve 4 tanesi de Midyat'-ta bulunuyor. Bu depolardan Kars ve Van çevresinde de inşa edildiği aldığımız bilgiler arasında.

Proletären gazetesine göre kimyasal silah depolarını inşa eden NEC-IS ve Ramana İnşaat firmaları küçük ve tanınmamış firmalar. Bu alanda önceden deney ve teknik uzmanlıklarının olmayışı, bu firmaların, arkalarında yabancı şirketlerin olduğu paravan firmalar oluşları kuşkusunu güçlendiriyor. Bu kuşkuyu güçlendiren başka bir olgu da; bölgenin Amerikan, İngiliz, Alman ve Fransızlar tarafından ziyaret edilerek bu kimyasal silah depolarının heyetlerce filme çekilmiş olması.

Fransız ve Alman firmalarının geçmişte kimyasal silah üretiminde kullanılan malzemeleri Ortadoğu'ya aktardığı ve yine Alman firmanlarının Saddam Hüseyin'e Bağdat'ın yakınlarındaki Samara'da kimyasal silah depoları inşa etmede yardımcı olduğu bilinen bir gerçek. Şimdi öyle anlaşılıyor ki, kimyasal silah pazarı Türkiye'ye taşınmış durumda.

İran-Irak savaşı boyunca Irak'ın Kürtlere karşı kimyasal silah kullanmasına göz yuman Batılı devlet başkanları ve politikacılar, ancak Körfez savaşından sonra Saddam'ın uyguladığı vahşete "isyan" ettiler. Bugün aynı Batılı politikacılar, Türkiye'nin kimyasal silahlanmayı hızlandırmasını parmaklarının arasından seyrediyorlar.

Norveç'in tutumu

Türkiye'nin bu yılın Ağustos ayı ortalarında Irak topraklarına girerek Kürt bölgelerini bombalaması sırasında da Norveç hükümeti Körfez savaşı dolayısıyla ödünç verdiği **Sidewinder** roketlerini koz olarak kullanarak Türk hükümetine baskı yapmak istemedi. Norveç, roketlerin geri gönderilmesini dayatmakla Türkiye'nin sivil Kürtlere karşı hayata geçirdiği katliamcı savaşı lanetlediğini pekala gösterebilirdi.

Norveç Dışişleri Bakanlığı Basın Sözcüsü Björn Blokhus, Türkiye'nin Kürtlere karşı zehirli gaz kullandığı konusunda bilgi sahibi olmadıklarını belirterek, yeterli araştırma yapmadan herhangi bir yorumda bulunamayacağını söyledi.

Türkler Irak Kürtlerine yeniden saldırdı

The Guardian
İngiltere
14.10.1991
Jonathan Rugman

Bölgeden bildirildiğine göre Türk birliklerinin, Türkiye'de bağımsızlık mücadelesi veren Kürt gerillalarının Irak'taki üslerine yönelik jet uçakları ve helikopterlerle geçen gün başlattığı saldırıya üçüncü gününde de devam edildi.

Türklerin gerçekleştirdiği bu saldırıda Iraklı sivil Kürtlerin öldürüldüğü kanıtlarıyla ortada olduğu halde uluslararası alandan herhangi bir tepki gelmemekte, utanç verici bir sessizlik sürmektedir.

Bu saldırıda en az 3 kişi öldü, 30 kişi de yaralı olarak Irak sınır bölgesindeki Zaxo hastanesine kaldırıldı. Bunlardan çoğunun vücudu ikinci dereceden yanık. Bu arada Bağdat da Türk devletini napalm kullanmakla suçladı.

Görgü tanıklarının anlattığına göre yaralılar arasında 4 yaşındaki bir çocuk da bulunuyordu ve bombalanan Kürt köyü Banîk'deki 600 kişiden şu anda sadece 10 kişi geride kalmış. Diğerleri köyü terketmiş durumdalar.

Banîk köyü, cuma ve cumartesi günleri bombalanan Zaxo'nun doğusundaki birçok Kürt köyünden sadece biriydi. Banîkli bir vatandaş, *"Burada Türkiye Kürtleri yoktu. Buradakiler kendi bağ ve bahçesinde çalışan sivil halktan kişilerdir"* diyordu.

Ankara'daki bir I-KDP sözcüsü, Iraklı Kürt liderlerin Türkiye'nin barış ve huzuru için çalıştıklarını, ancak son durumun kabul edilemeyeceğini söyledi. Siamend Banaa, *"Kadın ve çocuklarımızın öldürülmesi karşısında oturup sessiz bekleyemeyiz. İleride bu tür olaylar tekrarlanırsa karşılık verip savaşırız"* dedi. Ve ayrıca ayrılıkçı PKK gerillalarının Türkiye, İran, Irak sınır üçgeninde üslendiklerini, Türkiye'nin yanlış hedeflere saldırdığını da sözlerine ekledi.

Bu arada Bağdat'ın Ankara'ya yönelik resmi açıklamasında, Türkiye'nin bu saldırıda napalm bombaları kullandığına ve Irak'ın egemenliğini çiğnediğine yer verildi.

Türkiye'nin ayrılıkçı gerillaları içine soktuğu zor duruma sevinen Iraklı Kürt liderlerin Türkiye'nin bombaladığı köylerin bu tip olaylarla hiç bir ilgilerinin olmadığını iddia ettiler. I-KDP lideri Mesut Barzani saldırıyı "vahşi katliam" olarak niteledi.

Amadiye şehrinin 20-30 mil doğu ve batısındaki köylerin 24 Türk savaş uçağı tarafından bombalandığı söyleniyor. Sözde bu bölge Türkiye'ye konuşlandırılan müttefik kuvvetler tarafından güvenlik altında tutuluyor. 3000 küsür Türk askeri de sınırı geçerek Irak topraklarına girdi.

Müttefik kuvvetler askeri yetkililerinden biri, *"Biz Türk hava saldırılarına karşı hiçbir şey yapamayız. Biz Kürtleri kendi köylerine dönmeleri için ikna etmeye çalışıyoruz. Türkler ise bombalayarak cesaretlerini kırıyor"* dedi.

Geçen hafta ilk olarak 227 ton un, şeker, buğday ve çocuk mamasından oluşan **"çok insancıl yardım"**, Türk jet uçaklarının bombalamaları takip edilsin diye, ulaştırılması gereken şehir olan Şila Dizê'ye gönderilmesine başlanmıştı.

Dün sınır şehri Hakkari'de bir konuşma yapan Türkiye Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Türkiye sınırlarını korumaya kararlı olduklarını söyledi.

PKK'nin geçen hafta bir sınır karakoluna saldırarak 11 Türk askerini öldürmesi ardından, PKK'nin isyan eylemlerini geliştirdiği ve Kürt nüfusunun yoğunlukta olduğu Güneydoğu bölgesine yaptığı gezi sırasında konuşan Özal, *"Gerekli her türlü tedbir ve yöntemle bu sorunu kökünden halledeceğiz"* dedi.

Kürtlere eski ev sahibinden öldürücü hava saldırısı

The Guardian
İngiltere
16.10.1991

Muhabirimiz Banîk'te domates yetiştiricisi Omar ile görüştü. Omar mülteciler krizi döneminde ABD'nin yardım olarak verdiği çadırını gösteriyordu. Bu çadırlar TC'nin bombardımanı sonucu büyük ölçüde yanmıştı. Omar, TC'nin hava saldırısı sırasında gelen Türk savaş uçaklarını, ilkin ABD'nin yardım uçakları sandıklarını söylüyor.

Geçen hafta sonu başlattığı saldırı ile TC, Kürt çocuklarına lokum hediye ettiğini düşünmüş olsa gerek. Gökyüzünden yağan napalm bombalarıyla Banîk'deki bir çiftlik tamamiyla çamur haline gelmişti. Banîk 2.000 çiftçi potansiyeline sahip. Banîk sakinleri daha önce Türkiye'de iltica olarak bulunmuşlar ve eski ev sahiplerinin kendilerine bunu yapmasına bir türlü akıl erdiremiyorlarmış. Üstelik bu bombardıman ard arda gerçekleştirilen bombardımanların ikincisi. Bu konuda bir diğer aileyle de görüştük. Beybûn Namat ailesi konu hakkında fazla konuşmadı, ancak onun evi de büyük hasar görmüştü. Evin bir duvarı tamamen yıkılmıştı. Aslında buralar tam bir güzellik abidesi. Dağlar, bahçeler, ekinler tam anlamıyla harika bir güzellik katmaktadır bölgeye. Hele bahçelerdeki bal petekleri doyumsuz bir tada sahip.

Zaxo hastanesi direktörü Abdulrahim, koridorlara sinmiş napalm kokusunu temizlemek için nasıl uğraştığını anlattı. Hastanede 20 yaşında, Cemîla isminde bir bayan da yatmaktaydı. Cemîla'nın yüzünün yarısı çok çirkin bir şekilde yanmıştı. Yanındaki yatakta ise bacağı feci şekilde yanmış 4 yaşındaki oğlu yatıyordu. Cemîla bombardıman sırasında dışarda olduklarını, saldırı başlayınca oğlunu alıp oradan hızla uzaklaşmaya çalıştığını söyledi.

Bağımsız bir Kürdistan için savaşan PKK'ye karşı düzenlendiği söylenen bu saldırıda sivil halktan 3 kişi öldü, 30 kişi de yaralandı. TC yüzlerce köyü bombalarken Marksist-Leninist bir hareket olan PKK de sınırı aşarak Türkiye'de eylem yapıyordu. (...)

Bu saldırıların bu hafta sonu yapılacak seçimlerle bağlantılı olduğu sanılıyor. Fakat TC sadece sivil halka saldırmaktadır. TC, NATO üyesi olduğu için ABD bu konuda pek konuşmuyor. NATO, bu konumundan dolayı dünya halkları nezdindeki itibarını giderek kaybetmektedir.

Irak'ın 30 mil içerlindeki Şila Dizê sakinleri bombardıman sırasında afalamış kalmışlardı. Fadil Mêranî Irak Kurdistanî Cephe'den 2 kişinin öldüğünü söyledi. Mêranî, TC'nin ancak yüzde ikilik başarı sağlayabildiğini ve sivillerin bombalanması konusunda şikayetçi olacaklarını belirterek, *"Biz, TC ile savaşmıyoruz, fakat boşta da kalmayacağız. Bu bir futbol oyununa benzedi"* dedikten sonra, *"Şayet TC, PKK'yi kontrol edemiyorsa biz ne yapalım"* diyerek sözlerini tamamladı.

Iraklı Kürtler özellikle PKK'ye büyük sempati duyduklarını, TC'nin bu saldırıları karşısında çok sinirli olduklarını söylediler. Bu arada yetkililer, TC'nin Ağustos ayında yerleştirdikleri de dahil bütün güçlerini geri çektiğini bildirdiler.

PKK II. Merkez Karargah Komutanlığı ve Partiya Azadiya Kurdistan-PAK Merkez Komitesi'nin, TC'nin 5 Ağustos 1991'de Güney Kürdistan'a saldırısı nedeniyle 25 Ağustos 1991 tarihinde yayınladıkları bildiriyi gecikmeli de olsa olduğu gibi vermeyi uygun görüyoruz:

Yiğit Kürdistan halkı, pêşmergeler, devrimciler ve yurtseverler!

Ülkemiz Kürdistan, tarihinde en ciddi gelişmelere tanık olmaktadır. Kürdistan'ın Güney ve Kuzey parçalarında yoğunlaşan gelişmeler bütün hızıyla devam etmektedir. Güney'de halkımızın gerçekleştirdiği büyük halk ayaklanmasıyla yeni bir boyut kazanan gelişmeler, Kuzey'de yaygınlaştırılan halk ayaklanmasıyla süreklilik kazanmıştır. PKK önderliğinde başlatılan kurtuluş savaşımızın 7. yıldönümü olan 15 Ağustos'ta gerilla savaşımız ve serîhildanlar doruk noktasına çıkmıştır. Halkımızın Güney'de devam eden direnişi ve Kuzey'deki mücadelenin her geçen gün daha da güçlenmesi, ülkemizin bu her iki parçasında yaşayan halkımızın ulusal birliğini ve topyekûn savaşımını ortaya çıkarmıştır. Bu durum ulusal birlik ve bütünlük ruhunun güçlenmesine ve giderek her iki parçada yaşayan halkımızın kurtuluş savaşında birbirine artan bir destek sunmasına neden olmuştur.

Zafere doğru yol alan kurtuluş savaşımız karşısında aciz durumda kalan faşist sömürgeci Türk devleti bütün güçlerini harekete geçirerek, hem Kuzey ve hem de Güney Kürdistan'a yönelik büyük bir saldırı başlatmıştır. 5 Ağustos tarihinde başlayan saldırılar 15 Ağustos'a kadar devam etmiştir. Hava kuvvetlerini, helikopter filosunu, topçu birliklerini ve kara kuvvetlerini yani düşmanın tüm gücünü harekete geçirerek başlattığı saldırısı karşısında halkımız kurtuluş savaşını güçlendirerek cevap vermiştir. Özgürlük Vadisi (Xakûrkê) ve çevresinde yoğunlaşan düşman saldırıları, ARGK gerillalarının büyük tarihi direnişiyle karşılık bulmuştur. On günlük savaşta yenilgiye uğrayan Türk ordusu vadiyi boşaltarak geriye çekilmek zorunda bırakılmıştır.

TC, Özgürlük Vadisi'nde (Xakûrkê) büyük bir yenilgiye uğramıştır!

TC'nin saldırısının birçok nedenleri vardır. Bunların başında PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş savaşının, onun Kürdistan üzerindeki egemenliğini yıkımın eşiğine getirmesi gelir. Bahar ve yaz ayları boyunca ARGK gerillalarının saldırıları ve tüm Kürdistan'ı içine alan serîhildanlar Türk sömürgeciliğinin varlığını tehlikeye düşürmüş ve onu çaresizlik içerisine sokmuştur. Bu durum karşısında çözümsüzlük içerisinde kalan TC, tek çare olarak terör faaliyetlerini gündemleştirerek bilinen saldırıya yönelmiştir. Diğer bir neden de Güney Kürdistan'da kendisi aleyhine bir durumun olmasıdır. Mart ayaklanması sonucunda yıkılan Irak egemenliğinin yerine ortaya çıkan halkımızın etkinliğini TC kendisi için büyük bir tehlike olarak görmektedir. Güney halkımızın PKK'ye duyduğu büyük sempati ve devrimci bir önderliğin ilk adımı olarak, Partiya Azadiya Kurdistan-PAK'ın kuruluşu onun tarafından kabul edilecek gelişmeler değildir. Güney Kürdistan'da yaşanan bu değişiklikler de kendi yıkılışının daha da yakınlaştığını görmüştür.

Bu iki temel neden TC'nin saldırıya geçmesini gündeme getirmiştir. Bu saldırıyla varmak istedikleri amaç, hem Kuzey ve hem de Güney'deki ulusal kurtuluş savaşına ciddi bir darbe indirerek böylece emperyalizmin desteğiyle sömürgeci egemenliğinin devamını sağlamaktır. Gerek emperyalizm, gerekse onun Ortadoğu'daki bir numaralı işbirlikçisi TC, Kürdistan halkının kurtuluş savaşını bastırmak için her yola baş vurmaktadırlar. Bazen sahte dostluk görünümüne bürünürken, bazen de katliam, baskı ve işkencelerin en gaddarcasını yapmaktan geri kalmıyor. Son saldırı bunların Kürt halkına dost olmayacaklarını açıkça ortaya koymuştur. Halkımızın sömürgeci egemenlik altına alınmasından sorumlu olan güçlerin başka türlü davranmaları mümkün değildir. Onlar nasıl ki, bugüne kadar halkımızın üzerinde katliam, işkence, baskı ve sömürünün uygulayıcıları olmuşsalar, bundan böyle de kurtuluş savaşımız zafere ulaşıncaya kadar aynı şeyi yapacaklardır.

Emperyalizmin desteğindeki bu saldırılar, doğru bir önderliğe kavuşmuş olan halkımız tarafından cevapsız bırakılmayacaktır. Düşmanın her türlü saldırısına, güçlü bir direniş ve devrimci saldırıyla karşılık verecektir. Özgürlük Vadisi direnişi bunun açık kanıtıdır. Türk devleti bu son saldırısında tüm imkanlarını ortaya koyarak 25 bin komando ve özel yetiştirilmiş güç, 2 bin cahş (köy korucusu) ve alanda üslendirilmiş binlerce asker olmak üzere 30 bin kişilik bir askeri güç kullanmıştır. Bu çatışmalarda hava kuvvetleri tümüyle seferber edilmiş, modern kobra helikopterleri ve topçu birlikleri sürekli kullanılmıştır. Bu saldırılarda kesin sonuç alma hedeflenmişti. Düşmanın bu kapsamlı saldırısına karşılık ARGK gerillaları Kürdistan tarihinde yer alacak yücelikte bir direniş sergilediler. Altı gün boyunca düşman alana sokulmamış ve Özgürlük Vadisi'nin bazı yerlerine giren düşman, gerilla baskınları karşısında 20 Ağustos'ta geri çekilmek zorunda kalmıştır. 16 gün mevzi savaşı ve gerilla baskınları biçiminde de iki aşamada sürdürülen direniş sonucunda düşman ciddi kayıplar vermiştir. Bu saldırı süresi boyunca düşman 200 ölü ve 450 yaralı vermiş, iki savaş uçağı ve üç helikopteri de düşürülmüştür. Düşmana bu kayıplar verdirilirken, ARGK güçleri de sekiz şehit ve on yaralı vermiştir. Düşmanın bir başarısından bahsedilecekse o da silahsız ve savunmasız yüze yakın kadın, çocuk ve yaşlı insanımızın bombardıman sonucu katledilmesi ve yaralanmasıdır.

16 günlük savaş bilançosundan da anlaşılacağı gibi, düşman büyük bir yenilgiye uğramıştır. Özgürlük Vadisi zaferi, düşmanın Kürdistan üzerindeki varlığının sonuna yaklaştığının göstergesidir.

TC, askeri açıdan yenilgiye uğradığı gibi siyasal olarak da yenilmiştir. Tüm parçalarda yaşayan halkımız böylece gerçek düşmanını daha iyi tanımış, kurtuluşun PKK önderliğinde bu düşmana karşı savaşmakla mümkün olduğunu daha iyi kavramıştır. Diyebiliriz ki, düşmanın saldırısı ve ona karşı gösterdiğimiz direniş ulusal birliğimizin yaratılmasında aşama kaydetmemizi sağlamıştır. Uluslararası alanda gelişen tepkiler kurtuluş savaşımızın dış destek zeminini güçlendirirken, TC'nin teşhir ve tecritini daha da arttırmıştır. TC, Güney Kürdistanlı reformist önderlikle ilişki içerisine girerek PKK'ye karşı çıkarma amacındadır. Ancak Güney Kürdistan parçasındaki halkımızın direnişin yanında yer alması sonucu bu oyun boşa çıkarılmıştır. Tam tersine PKK'nin temsil ettiği ulusal kurtuluş siyaseti Güney Kürdistan'da itibar ve destek bulmuştur.

Özgürlük Vadisi direnişi ulusal birliğimizin yaratılmasında yeni bir aşamanın başlangıcı olmuştur!

Düşmanlarımızın halkımızı sömürgeci egemenlik altında tutulması için en çok yararlandıkları durum parçalanmışlıktır. Kürdistan'ın bölünmüşlüğü, her parçada yaşayan halkımızın kendi içerisinde de aşiretçilik, ailecilik vb. nedenlerle parçalanmış olması sömürgeciliğe hizmet etmiştir. Sömürgeciler parçalanmışlığı sürdürmek için bütün güçlerini seferber etmiş ve bu konuda her yol ve yöntemi denemiştir. Her zaman ulusal birlik çabalarını sonuçsuz bırakmanın hesapları peşinde koşmuştur. Son saldırıların diğer bir amacı da halkımızın ulusal birlik çabalarına darbe vurmak ve iç çatışmaları başlatarak kurtuluş savaşımızı tasfiye etmektir. Bunun için saldırı öncesi ve sonrasında "Kurdistanî Cephe"nin temsilcileri Türkiye'ye çağrılmış ve kendileriyle çeşitli konularda görüşmeler yapılmıştır. YNK(Kürdistan Yurtseverler Birliği)'nin lideri Celal Talabani ile I-KDP lideri Mesut Barzani'nin özel temsilcisi Muhsin Dızayi'nin TC yetkilileriyle yaptıkları görüşmeler dikkat çekicidir. Görüşmelerde Türk tarafı temsilcisinin Kürdistan'daki özel savaşın yürütücüsü olan Hayri Kozakçıoğlu olması, görüşmelerin TC'nin saldırısıyla ilgili olduğunu ortaya koyar. Görüşmelerin ardından her iki tarafın da PKK'yi hedefleyen açıklamalarda bulunması bu gerçeği gözler önüne serer. TC'nin Güney Kürdistanlı güçlerle kurduğu ilişki, halkımızın ulusal birliğinin gelişmesini engellemeye yöneliktir. Şüphesiz Güney Kürdistan'daki önderliklerin zaaflarından yararlanarak kirli amaçlarına ulaşmaya çalışıyor. Onların PKK'ye karşı tavır almaları için yoğun baskı yapıyor. İç çatışmalardan ve parçalanmışlıktan fayda gören tek güç düşmanlarımızdır. Tarih boyunca bu konuda başarılı olan düşmanımız, bugünde başarılı olmak için elinden geleni yapıyor.

Parçalanmışlığın ve iç çatışmalarda da büyük zarar gören halkımız, artık düşmanın bu yönlü çabalarının bilinci içerisindedir. Acı tecrübeler sonucu ulusal birliğin gerekliliğini kavramıştır. Bir daha düşmanın oyunlarına gelmeyeceğini son saldırıya karşı sergilediği tutumla herkese göstermiştir. Dihok ve Süleymaniye başta olmak üzere, çeşitli yerlerde yapılan gösteriler halkımızın parçalanmışlık ve iç çatışmalardan değil, bizzat ulusal birlikten yana olduğunun kanıtıdır. PKK'nin yükselttiği ulusal birlik ve kurtuluş bayrağı halkımız tarafından yükseltilmiştir. Artık hiçbir güç halkımızın ulusal birliği önünde engel olamaz. Her geçen gün ulusal birlik mücadelemiz güçlenecek ve zaferimiz yakınlaşacaktır.

PKK'nin ortaya çıktığı günden bu yana savunduğu ulusal birlik ve kurtuluş düşüncesi bütün halkımızca onay görmüş, duygu ve bilinçte kaydedilen ilerleme ortak davranışa dönüşmüştür. Kürdistan halkı PKK'yi kendi öncüsü, ERNK'yi savaş cephesi ve ARGK'yi silahlı kurtuluş kuvveti olarak kabullenmekte ve bu temelde kurtuluş savaşını yükseltmektedir. Halkımız, emperyalizm ve sömürgeciler tarafından çizilen sınırları meşru gören işbirlikçi önderliklerin ulusal birliği zedeleyen ve zarar veren tutumlarına karşı durmaktadır. Düşmanın dayatmalarına boyun eğen önderliklerin yanlış tutumlarını mahkum ederek ulusal birlik ve mücadele bayrağını yükseltmektedir. Güney'deki önderliklerin TC savaş kurmaylarıyla girdikleri tehlikeli ilişkiler başta bu parçada yaşayan halkımız olmak üzere, tüm Kürdistan halkı tarafından nefretle kınanmış ve "Herşey ulusal bilik içindir" şiarı ülkemizin her alanında yankılanmıştır. Onun içindir ki, halkımızın kararını doğru yönde verdiği ve onunla oynamak isteyeni affetmeyeceğini söylüyoruz. Halkımızın kesinleşen kararı, sömürgeciliğin hizmetindeki bütün ittifak ve komploları yerlebir etmeye muktedirdir. Özgürlük Vadisi direnişi, halkımızın ulusal birlik bilincinin eylemsel ifadesi olmuştur. Düşmanımız burada bir kez daha tüm halkımızın nefretini kazanarak, kendi yokoluş sürecini hızlandırmıştır.

Özgürlük Vadisi direnişi halkımızın zaferi elde etmesinde kesin kararlılığın göstergesidir!

PKK ve PAK önderliğinde savaşan ARGK gerillalarının Mawan(Samanlı) karakoluna düzenledikleri baskın va ardından TC saldırısına karşı sergilenen Özgürlük Vadisi direnişi kurtuluş savaşımızda yeni bir dönemi açmıştır. Gerek Mawan karakolunun imha edildiği baskın, gerekse Özgürlük Vadisi direnişi sıradan olaylar değildir. Mawan karakolu baskınında 45 kişilik düşman gücünden 32'si imha olurken 7'si de esir alınmıştır. Tümüyle imha edilen karakolun cephanesi yakılmış, 2 adet MG-3 ve 9 G-3 silahı da kamulaştırılmıştır. Bunların dışında orada bulunan düşmana ait panzer de imha edilmiştir. Buna karşılık yalnızca bir tek ARGK gerillası hafifçe yaralanmıştır. Bunu takiben Özgürlük Vadisi'ne karşı saldırıya geçen düşman, tarihinde unutamayacağı bir ders almıştır. Eylem ve direnişteki kararlılık düzeyi zafer için gerekli olan cesaret , kararlılık ve saldırı ruhunun zirvede ifade edilmesidir. Bir sefer böyle bir konum tutturuldu mu düşmanımızı yenmek ve ülkemizden kovmak yakınlaşmıştır demektir. Böylece iradesini konuşturmaya başlayan halkımızı ve onun savaşçı güçlerini ne düşman ve ne de işbirlikçileri zaferden alıkoyamazlar. Özgürlük Vadisi direnişiyle kesinleşen savaş kararlılığının varacağı sonuç bağımsız ve özgür Kürdistan'dır.

Yiğit Kürdistan halkı, pêşmergeler, devrimciler ve yurtseverler!

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip güçlendiği günümüzde, yapılması gereken tek şey tüm gücümüzle kurtuluş savaşına katılmaktır. Ülkemizi parçalayan, iç çatışmaları körükleyen, katliam, baskı, işkence ve sömürünün uygulayıcıları olan emperyalist ve sömürgeci güçleri ülkemizden kovmanın biricik yolu kurtuluş savaşını zafere ulaştırmaktır. Düşmanlarımıza yalvarmak, boyun eğmen ve onlarla işbirliğine girmek kurtuluşumuzu getirmeyeceği gibi suç işlemektir. Emperyalizm ve sömürgecilerle işbirliği içerisinde kurtuluşa gitmeyi savunmak eğer gaflet değilse, büyük bir ihanettir. Ne yazık ki, düşmanımızın dost olabileceğini ve bizleri kurtuluşa götüreceğini savunanlara ülkemizde rastlıyoruz. Düşmanla kapalı kapılar ardından halkımızın çıkarlarına zarar veren ve ulusal birliğimize darbeler indiren anlaşmalar yapılıyor. Günlük küçük çıkarlar karşılığında halkımız arasında düşmanlık geliştirilmek isteniyor. Kuzey ve Güney devrimlerini birbirlerinden uzaklaştırarak iç çatışmaları başlatma hazırlıkları sürdürülüyor. PKK'nin ulusal birlik ve ortak çağrılarına rağmen onlar düşmanla işbirliğine girmektedirler. Sömürgecilerin dayatmalarına boyun eğerek, iç çatışmaları başlatma yönünde kirli çabalar sergilemektedirler.

Ulusal kurtuluş savaşımızı zafere götürmenin güç, olanak ve koşulları her zamankinden daha da fazladır. Kurtuluş için tarihi an gelip çatmıştır. Doğru bir önderlikle bu fırsat değerlendirildiğinde zafer kesindir. Tek seçenek zafere olan inanç ve kararlıklıkla, her türlü işbirlikçi anlayışı mahkum ederek ulusal birlik temelinde kurtuluş savaşımızı yükseltmektedir. Şiarımız, "Herşey ulusal birlik ve zafer için" olmalıdır.

Bu temelde emperyalizm ve sömürgeciliğin dayatmalarını reddederek onların Kürdistan'daki politikalarını boşa çıkarmalıyız. İşbirlikçi önderliklerin emperyalizm ve sömürgecilerle girdikleri gizli anlaşmalara karşı tavır takınmak yurtseverliğin temel görevlerindendir.

Sömürgeciliğin devam ettirilmesine hizmet eden her türlü çaba ve girişimlere karşı durmalıyız. Bundan dolayı; PKK ve PAK'ın ulusal birlik ve kurtuluş mücadelesi içinde yerimizi alarak zafer yolunda emin adımlarla yürümeliyiz. Başkan APO'nun önderliğinde kenetlenerek, *"YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM"* şiarını yükselterek bağımsız ve özgür Kürdistan'ı kuralım.

– Yaşasın ulusal birlik mücadelemiz!

– Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımız!

– Yaşasın Özgürlük Vadisi direnişimiz!

– Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden işbirlikçilik!

Ber bi avakirina hikûmeta şer ve

Destpêk di rûpela dawiyê de

hêrs ber bi pêş ve diçe. Tixûbên ku welatê me perçe perçe kirine, vê rojê bi tevayî bê wate (mane) dimînin. Hêzên dagîrker û împeryalîst, êdî nema dikarin mîna berê hebûna me talan û wêran bikin. Kurdistana me; bakur, başûr, rojhilat û başûrê-rojava bi hev re dibin yek dil, yek gotin û yek biryar. Bi agirê berxwedana şoreşgerî yê ku her diçe bilindtir dibe, serdestiya têkoşîna jî cihê xwe çêtir digire. Li Botan û Behdînanê ji ber lerzîna dewletên dagîrker, valehiyeke otorîteya siyasî û leşkerî peyda bûye. Ev bûyer, dibe bingeha karûbarên ji bo avakirina hikûmeteke şerî ya gelê Kurdistanê.

Ev plan û hêviyên me, bi kokên xwe ve, girêdayê rastiya şerê me yê rizgariyê ne. Biryara çûyina ber bi avakirina hikûmeta şer ve, xwediyê heqîqeteke xurt e, ku bi bîr û baweriyên gel ve girêdayî ye, bi xurtbûna pêlên şer û nasîna me ji hêla cihanê ve girêdayî ye.

Rêbera gelê Kurdistanê PKK, ev biryar, hema bi hêviyên subjektîv nestandiye. Weke her pêşketinekê, ku PKK pêk aniye, ev plan û hedefên nuh jî, wê bi karvaniya xwe ya şoreşgerî, bi girêdana bi teorî û pratîkê ve wê pêk werin. Rewşa cihanê vê rojê pêşiya me baş vedike. Girîng e ku mirov li dora xwe binêre, ka çawa gelên herî piçûk bûne xwediyên biryarên xwe yên siyasî, ekonomîkî û leşkerî. Li pêş çavên me pratîka Sovyetê û serpêhatinên gelên komarên li Sovyetê hene. Ji ber çi gelên Baltîkê li derveyî serxwebûnê bi tiştekî razî nabin? Ji ber çi gelên vê çendê piçûk, xwe gihandine hêviyên welê? Eger ev rastî û heqîqet ji bo van gelan bi maf bin, girîng e ji bo gelê Kurdistanê jî bi maf bin, ku hejimara vî gelî bêhtirî ji 30 milyon mirovan pêk tê. Girîng e were dîtin, ku împeryalîzm kehniya hemû êrîş û hovîtiyan e, ku ji hêla dagîrkeran li dijê me pêk tên.

Di bin navê avakirina "Sîstema Cihanê ya Nuh" de împeryalîzm dixwaze li her derekê, li gora berjewendiyên xwe, "rêkûpêk" kirineneke nuh pêkbîne. Ev tişt, bi taybetî jî piştî ku giraniya Sovyetê ji holê rabûye û ketiye nava rewşeke ber xizmeta sûden împeryalîzmê, bi hovîtî tê kirin. Xeleka herî dawî jî di vê pirsê de "Konferansa Aşitiyê ya Rojhilata Navîn" li Madrîdê ye. Armanc ji vê konferansê ev e, ku Ereb bi hev re seriyê xwe li pêşberê Îsraîlê nizm bikin, hebûna Îsraîlê qebûl bikin û PLO (Rêkxistina Rizgariya Filistînê) weke hêzeke niwênerê gelê Filistînê bidin pejirandin. Împeryalîzm dixwaze ku Îsraîlê bike pireke xurt, ji bo avakirina sîstemeke ekonomîkî ya kedxwariyê ya nuh li Rojhilata Navîn. Ev civîn ji serî heya binî tenê senaryoyeke seranser e û rêjîsorên wê jî, Bush û alîkarê wî Gorbaçov in. Berî her tiştî pirsa Rojhilata Navîn ne tenê pirsa Filistînê ye. Aşitî jî nikare li Rojhilata Navîn hêlîna xwe ava bike, eger welatek bi navê Kurdistanê neyê avakirin, welatekî serbixwe û girêdayî viyana (îradeya) gel.

Li hemberê êrîşên împeryalîzmê yên li ser gelên Rojhilata Navîn jî, em di wê baweriyê de ne, ku bi rewanê berxwedana PKK, wê gelek pêşketinên nuh derkevin holê û bê şik wê eniya berxwedanê li ser bingehên li dijî împeryalîzmê, kemalîzmê û siyonîzmê were avakirin. Ev, careke din hoyên pêkanîna planên me xurt dike. Ji serpêhatinên welatên Rojhilata Ewrûpa û Sovyetê, em weha fahm dikin, ku girêdana bi sosyalîzmê re, pirsa bikaranîneke rast e û ne pirsa slogan û qalibên hazir e. Têkçûna sosyalîzma reel wê xurtiyeke nuh bike para me. Ji ber ku tu caran me xwe bi hebûna wan ve girênedabû û li ber def û zirneya wan me riya xwe hunda nekiribû. PKK ji rojên pêşemîn ên derketina xwe ve û heya vê rojê, li ser bingeha hebûna gelê Kurdistanê, hîma û hêza wî ya serbixwe mezin, berz û bala bûye.

Bi milyonan mirovan li ser riya PKK

Wêne: Berxwedan

perçiqandina opozîsyona çînên karker û kedkar e, ji ber ku li Tirkiyê tenê biryarên "Kargêriya Şerê Taybetî" bikar tên. Ozal, ANAP û hemû partiyên burjuwaziya Tirk tenê navgînên "Kargêriya Şerê Taybetî" ne.

Çîrokên ku Ozal dixwaze pêş bixe, yên mîna hebûna Kurdan li Tirkiyê, serbestkirina zimanê Kurdî û hwd. tev ji bo rawestandina şerê serxwebûn û azadiya gelê Kurdistanê ne. Dewleta Tirk bi vê bîr û baweriyê tevgerê dike, ku di serî de ji holê rakirina PKK û dûv re jî "helkirina" pirsa Kurdan bibe serî. Lê belê baş tê zanîn, ku ev "helkirina" wan tenê daxwaza asîmîlekirina Kurdan e. Ji ber ku Ozal gotinên weke, *"Em ê pirsa Kurdan helbikin, heya girîng e em behsa pirsa federasiyonê jî bikin"* bi sextekarî dikir. Di vê kêliyê bi xwe de jî hêzên artêşa Tirk bi hemû hîma xwe; leşker, firok, tang, top û bombayên napalmê êrîşî ser başûrê Kurdistanê dike.

Ji her kesî re xuya ye çawa leşkerên Tirkiyê di hersê êrîşên xwe de jî, rastê ziyanên mezin bûne, bi sedan serbaz û serleşker li dûv xwe kuştî, birîndar û dîlî (esîr) hiştine. Ev êrîşên Tirkiyê li ser gelê me û qet negirtina encamekê ji van êrîşan pir bi zelalî rastî û xurtiya şerê me dan nîşandan û ji hêla din ve jî ev êrîş bûn weke provayên avakirina rewşeke tewazuna (denge) leşkerî di navbera me û dewleta Tirk de, bi kêmanî di herêmên Botan û Behdînanê de.

Dewleta Tirkiyê ji roja çêbûna xwe ve tim bi baweriya asîmîlekirina hemû gelên din liv û tevger kiriye. Di rêveçûna xwe de jî xapandin û sextekarî ji xwe re kiriye weke karê bingehîn, heya li ser vê bingehê kariye alîkariya şoreşekê weke Şoreşa Cotmehê (Oktoberê) jî bigire. Belê dewleta Tirk xwe bi kîjan rengî bide xuya kirin, dîsa jî nikare karaktera xwe ku karaktereka hov e û ji mirovayetiyê veşêre. Di salên 1919'an û 1920'î de Ataturk Kongreyên Erzirom û Sêwazê di bin navê "biratî"ya Kurdan û Tirkan de çêkir û xwe kir xwediyê hêzeke xurt. Belê hema bi lez û bez rûçikê xwe eşkere kir û dest bi kuştin û qirkirina Kurdan kir. Ji wê rojê ve û heya vê demê tenê yek polîtîka Tirkiyê li hemberê Kurdan heye. Ev yek di hemû domanên dîroka Tirkiyê de û di pratîka Ozal û ANAPê de jî xwe nîşan dide. Bikaranînên rejîma 12'ê Îlonê nimûneya herî ronî ye, ku rastiya qirkirinên Tirkiyê eşkere dike.

Hîna di rojên pêşemîn de rejîma 12'ê Îlonê ji hêla împeryalizmê û bi taybetî împeryalîzma Emerîka û dewletên Ewrûpî ve hatiye pîroz kirin. Her şêwe alîkariyên xwe yên siyasî, ekonomîkî û leşkerî pêşkêşî wê kirine. Hemû pratîkên 12'ê Îlonê mafdar dîtine û qet pirsa parastin û hebûna Kurdan nehanîne ziman.

Li hemberê dagîrkeriya dewleta Tirkiyê û zoriya rejîma 12'ê Îlonê, gelê Kurdistanê berxwedaneke mezin bilind kir û bi gava 15'ê Tebaxê nîşan da ku gelê Kurdistanê gihiştiye rêberê xwe yê şoreşgerî. Hemû hesabên dewleta Tirkiyê vê rojê tevlîhev dibin û niha di sala 1991'ê de, ji kîjan alî ve em binêrin xuya dibe ku rejîm çiqasî rizî û riswa bûye, bê çare û bê înîsiyatîf maye. Lewma jî di van dawiyan de, destê xwe avête metodên barbar û bi destê kontr-gerîllayan û "komên kuştinê" êrîşên xwe bire ser mirovên me yên sivîl û lawên gelê me yên welatparêz.

Niha dewleta Tirk careke din di cihên ku şerê me yê gerîlla têde xurt dibe dîsa xwest daristanên me bişewitîne. Dijmin li cih û derdorên weke Dih, Şirnex, Qaqizman û Çewlikê dixwaze daristanan bişewitîne û li bajarên mîna Nisêbîn, Kerboran û Midyadê bi destê "komên kuştinê" her rojê mirovên me ji malên wan derdixe, dikuje û laşên wan davêje çolan. Belê, "demokrasî"ya Tirkiyê û "mirovatî"ya Ozal ev e.

Xuya ye ev metod, nikarin dewleta Tirkiyê ji hilweşandinê biparêzin. Roj bi roj otorîteya şoreşê li gund û bajaran xurt dibe û dewlet serdestiye xwe hunda dike. Li Kurdistanê tenê zagonên (qanûnên) şoreşê dimeşin. Tirkiye li hemberê berxwedanên gelî ku li başûrê Kurdistanê ji hêla ARGK û PAKê ve pêk hatin, kete nava revê, sernizm û şikestî vegeriya.

Ji bo posîdeyên (tesîrên) şerê me yê rizgariyê de dewleta Tirk neçar dibe, ku bi milyonan Dolar xerc bike û ev yek aloziya (krîza) wê hîn kûrtir û dijwartir dike. Ev pirs rê li pêşiya bilindbûna enflasyonê jî vedike. Riya me her diçe ronî û fireh dibe, gelê me qedera xwe bi şer ve, bi riya serxwebûn û azadiyê ve girê dide.

Di hilbijartinên vê dawiyê de, ku roja 20'ê Cotmehê çêbûn jî, gelê me biryara xwe eşkere kir û nîşan da ku tenê riya rast riya PKK ye. Di meydan û qadên xebatê de, bi sedhezaran mirovên me kom dibûn û sloganên xwe weha bilind dikirin: **"Bijî PKK", "Bijî gerîlla", "Gerîlla lêdixe, Kurdistanê ava dike."** Tevlî hemû zoriyan encamên hilbijartinê ji bo her kesekî nîşana şiyarbûna gel bû û bêhtir ji 20 mirovên demokrat, şoreşger û welatparêz biserketin. Vê carê şerê me yê rizariyê xwe gihande hundirê parlementoya Tirkiyê jî. Êdî mirovên Kurdparêz wê di parlementoyê de jî cih li dewletê teng bikin û aloziya hikûmetê hîn dijwartir bikin.

Belê, xuya ye burjuwaziya Tirk di şexsiyeta rejîma 12'ê Îlonê de îflas kiriye û dem êdî hatiye ku ji holê rabe.

Li Botan û Behdînanê hikûmeta şer

Berdewamkirina Tirkiyê ketiye ber zoriyên giran. Bê rawestan gerîlla li her derê li dûv hev derbeyên mirinê li artêşa Tirk dixin. Bê sekinandin serîhildanên gelî her rojê pêk tên. Aloziya siyasî û ekonomîkî ya rejîmê xurt dibe. Di Kurdistanê de, gel di nava şahiyên mezin de, amadekariyên serîhildana netewî ya gelemperî dike. Hoy û şertên pir baş peyda dibin. Di cihanê, Tirkiyê û Kurdistanê de, êdî her kes dizane PKK çi ye û çi îfade dike.

Kî bixwaze nexwaze niha mecbûr e berî çûyîna xwe ji bo Kurdistanê, destûrê ji PKK bigire. Niha di rojê de bi dehan mirov li benda vîzeya PKK dimînin, ku bi turîstî herin Kurdistanê. Dewlet jî vî tiştî dibîne û dizane, belê hîma wê li hemberê me nîn e. Qet derfetekî din di destê wan de nemaye. Kin were gotin niha li gelek herêmên Kurdistanê rewşeke weke hebûna du otorîte û du dewletan derketiye holê. Li gelek cihan otorîteya xurt ya PKK ye.

Bi taybetî vê rojê li herêma Botanê heya dawiyê posîdeyên hebûna dewleta Tirk jar û lawaz bûne. Înîsiyatîf di destê gerîllayên ARGK û Komên Gel de ye. Li gelek cihan bi şev û roj dewlet nikare tevgerê bike, ketiye nava rewşa xweparastinê.

Li başûrê Kurdistanê jî, bi taybetî li jorê xeta paralela 36'an rewşeke weke rewşa Botanê peyda bûye. Rejîma faşîst a Saddam ji ber gelek sebeban hebûna xwe li vir hunda kiriye. Hemû hêzên kevneperest û reformîst jî tevlî hemû alîkariyên împeryalîzmê û dewleta Tirk nikarin wê valebûnê dagirin. Vê rojê hêzên artêşa gelê Kurdistanê sînorên di navbera bakur û başûrê Kurdistanê de bê wate hiştine û bi vê yekê jî di dîrokê de ji her demî bêhtir vê rojê yekîtiya Kurdistanê li ser erdê pêktê. Lewma, hoyên avakirina hikûmeteke şer li Botan û Behdînanê pêkhatine û derfet peyda dibe ku mirov heya dewletekê jî li vir ava bike. Dewleta Tirk jî vê pirsê fahm dike, lewma ji hêlekê

Di şexsiyeta rejîma 12'ê Îlonê de burjuwaziya Tirk rizî bûye

Weke tê zanîn, derbeya 12'ê Îlonê stasiyona herî dawiyê ye di serjêrçûna rejîma kemalîzmê ya faşîst de. Piştî 11 salan, rejîma kemalîzmê, bilî hemû metodên derbeya 12'ê Îlonê nekariye bigihêje çi encamekê. Berxwedana me her çû bilindtir bû û vê rojê jî her alî ve pêşiya berdewamkirina vê rejîmê hatiye girtin.

Berî her tiştekî zelal xuya dike, ku rejîma faşîst li hemberê hêvî û daxwazên gel bi hovîtî xwe livandiye, hemû mafên demokratîkî yên sivik jî perçiqandiye. Xwestiye her tiştekê bi metodên kotek û şkenceyan çareser bike. Belê di demê de ketiye nava gelş û pirsgirêkên weha, ku riya xelasiyê qet xuya neke.

Her çendî ku di van dawiyan de rejîma 12'ê Îlonê di şexsiyeta destelatiya partiya ANAPê de dixwest jiyana xwe berdewam bike jî, her xuya bû ku Ozal bi xwe perçeyek bû ji mekanîzmeya şerê taybetî, ku li hemberê gelê Kurdistanê û hemû şoreşger û zehmetkêşên Tirkiyê tê meşandin. Hemû leyistok û manevrayên rejîmê ji zû ve eşkere bûne. Xuya bû ku li Tirkiyê, kî li ser dewletê be bila bibe, tenê yek metodê Tirkiyê heye, ew jî polîtîka ji holê rakirina Kurd û Kurdistanê ye, tenê hewldana

ve dixwaze bi metodên şêrê taybetî û bi êrîşên ser başûrê Kurdistanê PKK ji holê rake û ji hêla din ve dixwaze di başûrê Kurdistanê de otorîteyeka girêdayê xwe ava bike. Encamên vê rewşê bê guman wê di xizmeta şerê me de bin. Li ser vê bingehê jî PKK niha pirsa yekemîn li pêşiya hemû mirovên welatparêz weha datîne ku hemû derfetên xwe bixe di bin fermanên şoreşê de û plan û programên avakirina hikûmateke şer datîne holê.

Di bîranîna 7 saliya hilgavtina 15'ê Tebaxê de Serok APO di biryareke şoreşê de weha dibêje: *"Di demeke weha de girîng e mirov hilgavtineke mezin çê bike. Sala li pêşiya me pêwîst e bibe sala serkevtinê. Ya rast ew e ku, em di vê salê de destelatiya gel ava bikin û di van perçeyên welat de gelê xwe bigihînin serxwebûn û azadiyê. Armanca me ye ku, dijmin bikeve û em biserkevin. Ji wan cihan pêve, ji welatê me pêve, qet cihek nikare bibe cihê me, em nikarin pişta xwe bidin tiştekî din û çavê xwe jî berdin tiştekî din. Belê, ramana herî rast ev e, armanca mezin, biryarên hêja, xebat û têkoşînên dirust û mirovatiya hêja ev in. Heya niha rawşa jiyana me tev bê çaretî, rezîlî û xizanî bû, ev rengên jiyanê êdî bes in, qet mirov nikare bipejirîne. Eger weha were kirin jiyana zêrîn wê were ava kirin. Ev e 20 sal in me daye dûv van hêvî û baweriyan, niha vaye em di karvaniyê de van tiştên hêja pêktînin. Hûn dizanin ev tişt tev me bi xwêhdana xwe, bi bîr û baweriyên mezin, bi hêviyên kûr û hîma xwe ya xurt peyda kirine."*

Avêtina gaveke weha di Botan û Behdînanê de wê bibe bingeha rizgariya tevîya Kurdistanê. Ji xwe ji berê ve me nîşan daye ku Kurdistan tev bi hev re û bi gavekê rizgar nabe, belê têkoşîna me têkoşîneke dirêj e û welat jî wê perçe perçe rizgar bibe. Niha careke din ev rastiyên me nîşan dane, îspat dibin.

Bi avakirina hikûmeta şer wê hemû perçeyên welat ên din jî zexmeke mezin bigirin. Ev pirs jî wê bibe bingeha guhertinên herî mezin di Rojhilata Navîn de. Ev gav weha jî wê pêşiya pirsên mafdar ên gelên Rojhilata Navîn veke û pêlên şoreşên antî-împeryalîst jî wê xurt bike.

Ev armanc êdî li pêşiya me mîna xewneke şevan xuya nake. Niha li ber çavê me weke rojê ev hêvî zelal xuya dike. Ji bo me pirsa avakirina vê hikûmetê bûye pirsa xurtkirina plan, program û bersivdayîna hesabê hezarên salan. Ji ser vê riyê re em ê derbasê avakirina destelatiya gelî jî bibin.

Riya rêbera gelê me ya serxwebûnxwaz û berxwedanvan PKK, riya wergirtina biryarên mezin e. Têkoşîna hemû karvanî û rastiyê ye. Otorîteya dagîrkerên Kurdistanê ji hev dike û rûçikê reş ê otonomîxwaz û reformîstan eşkere dike. Gelê me mîna berê bê xwedî, çare û serokatî ne maye. Bê guman e gelê me ji xwe re tenê riya serxwebûnê, riya berxwedanê wê biparêze. Hemû mirovên welatparêz jî di nava eniya gel de cihê xwe girtine û digirin jî. Milên xwe didin milên ARGK û pêşve diçin. Serkevtin û serxwebûn ji bo gelê me ye. Mirin jî para hêzên împeryalîst û dagîrker e. Rûreşî û laneta tarîxê jî wê li hêzên reformîst û xwespar bibare.

Mizgîna serxwebûn û azadiyê li başûrê Kurdistanê:

Partiya Azadiya Kurdistanê-PAK

"Armanca me ye, ku dijmin bikevin û em bi serkevin" Wêne: Berxwedan

Destpêk di rûpela dawiyê de

Gelek hoy û şertên baş derketibûn holê, da pêşveçûnên li başûr xwe bi têkoşîna li bakur ve girêbidin. Hîna di sala 1988'an de gavên di vê riyê de dikarîn bihatana avêtin. Tiştê divîbû hingê bûbûyan, di Hezîrana sala 1991'ê de çêbûn. Konferansa PAKê, li perçeyeke xaka welat a welê çêbû, ku gelek perçeyên Kurdistanê li wir xwe digihînin hevûdu. Ango di dilê Kurdistanê de, li Çiyayên Zaxrosê, ku xwediyê roleke berxwedana dîrokî ne, konferansê xwe civand û biserket.

Çima partiyeke nuh?

Li bakurê welêt PKK û pêşengiya wê, xwe bi dost û dijminan dane pejirandin. Lê PKK têkoşîna xwe bi bingehî, li bakurê-rojavayê Kurdistanê bilind dike. Em dizanin, ku welatê me ji aliyê çar dewletên dagîrker ve hatiye perçe kirin û her dewletek li ser perçeyekî serdest e. Ev jî dike, ku li Kurdistanê gelek partî werin damezirandin. Ji bo yekbûna netewî li bakur pêşengiya PKKê heye.

Li başûr jî divîbû pêşengiyeke şoreşgerî hebûna. Ji ber ku ev nebû, her çendî gelê me gelek caran berxwedanan bilind dikir jî, heya niha nekarî xwe pêşvebibe û bigihîne çi encamên hêja. Her carê hate şikênandin, rûberê qirkirinan bû. Ji ber ku pêşengiyên kevneperest, netewîperest, xwespar û reformîst hevxebatkariya dagîrkeran û împeryalîstan dikin, gelê me binkeftinên tehl û tûj dije.

Piştî şikestinên 1975 û 1988'-an, şikestina 1991'ê çêbû. Ev ji rewşa pêşengên kevneperest tê. Divê em bibêjin, di şertên aloziya Xelîçê de derfetên gelek baş ji bo rizgariya başûrê Kurdistanê derketibûn holê. Di meha Newrozê de jî gelê me bi tevayî rabûbû ser xwe. Di deh rojan de rejîma Saddamî ji Kurdistanê derêxist. Lê ji ber taybetiyên xwespar (teslîmiyetkar) û îxanetiyê yên pêşengiya kevneperest û ji ber ku ev hêz pêşengiya berxwedanê nekirin, gelê me trajediyeke mezin jiya. Divibû gelê me dîsa nekeve nava trajediyên weha mezin. Lewma jî divîbû partiyeke nuh li başûrê Kurdistanê were damezirandin. Li ser ve bingehê PAK damezirî ye.

Erk û armancên Partiya Azadiya Kurdistanê

Armanca bingehîn a PAKê, serxwebûn û azadiya Kurdistanê ye, Kurdistaneke yekbuyî û demokratîkî ye.

PAK, yekbûna netewî ji xwe re bingehîn dizane. Xebatên xwe jî li gora sosyalîzmeya zanyarî (ilmî) dimeşîne. Pêşengiya bîrdozî, bi xeta sosyalîzmeya zanyarî ye. Li gora vê jî PAK dixwaze, yekbûna netewî were sazkirin. Dixwaze pêwendiyên netewî û siyasetên hevalbendiyê û hevkariyê (îttîfaqê), her weha yarmetî û piştgiriyên têkoşînê pêşve bibe. Wê lê bigere, ku pêwendiyan bi kesên şoreşger re, bi komên serbixwe û welatparêz re deyne. Hêzên demokrat ji xwe re hevalbend dizane.

Armancên PAK ên ji bo Iraqê re jî ev in: Rûxandina rejîma Baas a faşîst û damezirandina destelatiyeke demokratîkî. Ev ji bo demokratiya gelî li Iraqê şert e.

Li derveyî van; îro împeryalîzm li dijî hikmê gelî xebatekê dimeşîne. Planên wan ên li ser Kurdistanê hene. Têkoşîna li beramberê van, mifteya serketina gelan bi xwe ye. Lewma PAK, di têkoşîna xwe de, wê bide ber xwe, ku planên împeryalîzmê di avê de bibe. Ev wê ne tenê daxwaz bimîne, di vê pirsê de wê xebateke pratîkî jî hebe. Bingeha vê jî, yekbûna netewî ya gelê Kurdistanê ye.

Têkoşîna rizgariya netewî neçar e, ku bi şerê çekdarî xwe bigihîne zaferê. Bê têkoşîna çekdarî û serîhildanên gelî, li Kurdistanê şoreş bisernakeve. Ji nimûneyên şoreşên cihanê mirov dikare vê bi hesanî fahmbike. Ji aliyê din, jiyan şanî me dike, ku gelê Kurdistanê tenê di encame şerê çekdarî de radipere û serî hildide. Li başûrê Kurdistanê heya niha şerekî çekdarî yê bi rêberiya kevneperestan hebû. Lê têkoşîna çekdarî ya bi rêberiya wan, xwe ji daxwazên otonomiyê (hikmê zatî) derbas nedikir. Şerê pêşmergeyî zivirîbû şerê gundiyan, şêweya şerê cerdevanên feodalî. Şerekî weha ne di sûdê gelê Kurd de ye û nikare xwe bigihîne çi encamekê.

Lewma PAK, gerîlla û şerekî gelî yê dem-dirêj, ji xwe re armanc dibîne. Li gora vê jî **Hêzên Azadiya Kurdistanê-HAK**, ango hêzên artêşî hatine damezirandin. PAK, li ser bingeha rêkxistiniya gerîlla wê şerê xwe pêşve bibe. Bi yekbûna bakur û başûrê welêt jî, di pêşeroja têkoşînê de, wê artêşa Kurdistanê ya netewî were damezirandin.

Pirsek din jî heye: Piştî şikestina sala 1988'an rêberiyên kevneperest û reformîst, hêviya xwe bi xebatên dîplomasî ve girêdane. Hêvî û tiqe (omîd) ji împeryalîzmê dikin û ketine dûv jiyaneke weha ya vala. Lê ev xewneke vala ye. Bi dîplomasiyê li vê cihanê kesek heq nade Kurdan. Li cihanê zagonek (qanûnek) heye, weha dibêje: "Heq nayê dayin, tê standin." Prensîba PAKê jî ev e. Dixwaze hîma xwe xurt bike, xwe belavî çar aliyan bike û weha pêşengiya gelê xwe bike. Ango dixwaze serxwebûnê, bi destê xwe pêkbîne. Ji ber ku, hêza ku pişta xwe nede gelê xwe, vê ji xwe re bingeh nezanibe, nikare pêşve here. Veristina pirsa Kurdistanê di vê çarçivê de ye. Sedema ku heya niha gelê Kurd her lêdan xwariye ev e, ku nekariye bibe xwediyê rêkxistinekê. Heke rêkxistiniya gelî pêkneyê, serîhildanên gel jî wê dîsa werin perçiqandin. Gava çîn û birên welat di doza netewî de xwe bigihînin hevûdu, wê yekbûna siyasî ya gelî Kurd jî, wê yekbûna hîma gelî jî çêbibe. Ev jî garantiya zafer û serfiraziyê ye. Nêrîna PAKê li gora vê ye.

Li gora vê nêrînê PAK, biryara damezirandina eniya (bereya, cepheya) netewî daniye ber xwe. Hemû çîn û birên civaka Kurdistanê, wê di vê eniyê de xwe bicivînin. Bi eniyeke weha fireh, Kurdistan dikare xwe bigihîne serxwebûn û azadiya xwe. Hedefa vê jî, pêkanîna yekbûna netewa Kurdistanê ye.

PAK, kîjan keleporan ji xwe re bingeh digire

Berî her tiştî PAK, sosyalîzmeya zanyarî ji xwe re kiriye kelepor (mîras). Heya niha li cihanê gelek partî, li ser vê riyê şoreşan birine serî, gelek gelên bindest şoreşên xwe gihandine serfiraziyê.

Li aliyê din, li bakurê Kurdistanê PKK, têkoşîneke bilind kiriye û gelek keleporên dîrokî jî afirandiye. PAK ji vî alî ve hîma xwe ji PKK distîne û keleporên PKK kehniyên jiyana xwe jî dizane. Li gora vê, serpêhatinên (tecrûbeyên) PKKê, dibin tecrûbeyên PAKê jî. Her çendî PAK partiyeke nuh e jî, xwediyê kelepor û tecrûbeyên pirr mezin e, ji ber ku xwe li ser keleporên li jorê me gotine, bilind dike. PAK, ji aliyên polîtîkî, leşkerî, rêkxistiniya gelî, pêwendiyên derveyî, weşan û çapemeniyê, fînansê û hwd. li ser bingehên tecrûbeyên daye ser riya wan, ji niha ve komiteyan sazendî kiriye û bi bîr û baweriyên serbixwe karê xwe dilezîne.

Aliyekî dîroka Kurdistanê, berxwedanên mezin in. Li dûv van xwîn hatiye rijandin û qirkirin pêkhatine. Sedsala 20'an bi tevayî weha ye. Berxwedanên mezin çêbûne. Nimûne; Dêrsim, Dara Hênê-Palî-Hênê, Serhedan, Mehabad, Şarîzor, Helebçe, Barzan, Botan û Behdînan. Ev serîhildan tev, hîna li pêş çavan in. Gava mirov li van dinêre, ji aliyekê qehremanî, ji aliyê din sucên li dijî gelê Kurdistanê tên pêşiya çavan. Qirkirinên bêhejimar, penahberî, koçerî û belengazî... Lê di encamê de gelê me terkê welatê xwe nebûye. Xwe bi welatê xwe ve zeliqandiye. Ev tev nimûne ne, ku gelê me têhnê serxwebûn û azadiyê bûye. Gelê Kurdistanê tevlî koletiya bi hezaran salan û hoyên ne baş, kariye bi qehremanî li ber xwe bide, li ser lingan bimine û hebûna xwe berdewam dike. Ev quwwetekî gelekî mezin e.

Îro gelê Kurdistanê bi berxwedaneke serdemî xwe ji nuh ve diafirîne. Li bakur ev welê ye, berxwedanên mezin çêdibin. Li başûr welê ye, gelê me seriyê xwe naçemîne. Gava ku ji aliyê PAKê, di Geliya Azadiyê de (Geliya Xan Kûrkê) gav hatiye avêtin, kin were gotin xwe li ser van keleporan bilind kiriye û dike.

Dijminên gelê Kurdistanê, dixwazin vî gelî ji dîrokê bimalin. Di demên berê de ji axa Kurdistanê jiyan xwe dipijiqand. Pêşveçûna mirovahiyê li ser vê axê gulîlkên xwe vekirine. Jiyan li ser vê axê destpêkiriye. Lê demeke dîrokê ya dirêj e, hema gelê me ji ber çavên cihanê hatiye hunda kirin. Niha PAK dixwaze, bi pêkanîna armancên xwe, rolekê bileyize, da bikaribe bibe perçeyek, di rizgarkirina welatê ketiye nava vê rewşê de.

PAK wê bixebite, ku destûr nede, mirovên Kurdistanê ji bajarvaniya cihanê werin qûtkirin. Wê rola xwe bileyize, da gelê Kurdistanê serxwebûn û azadiya xwe bi destê xwe avabike.

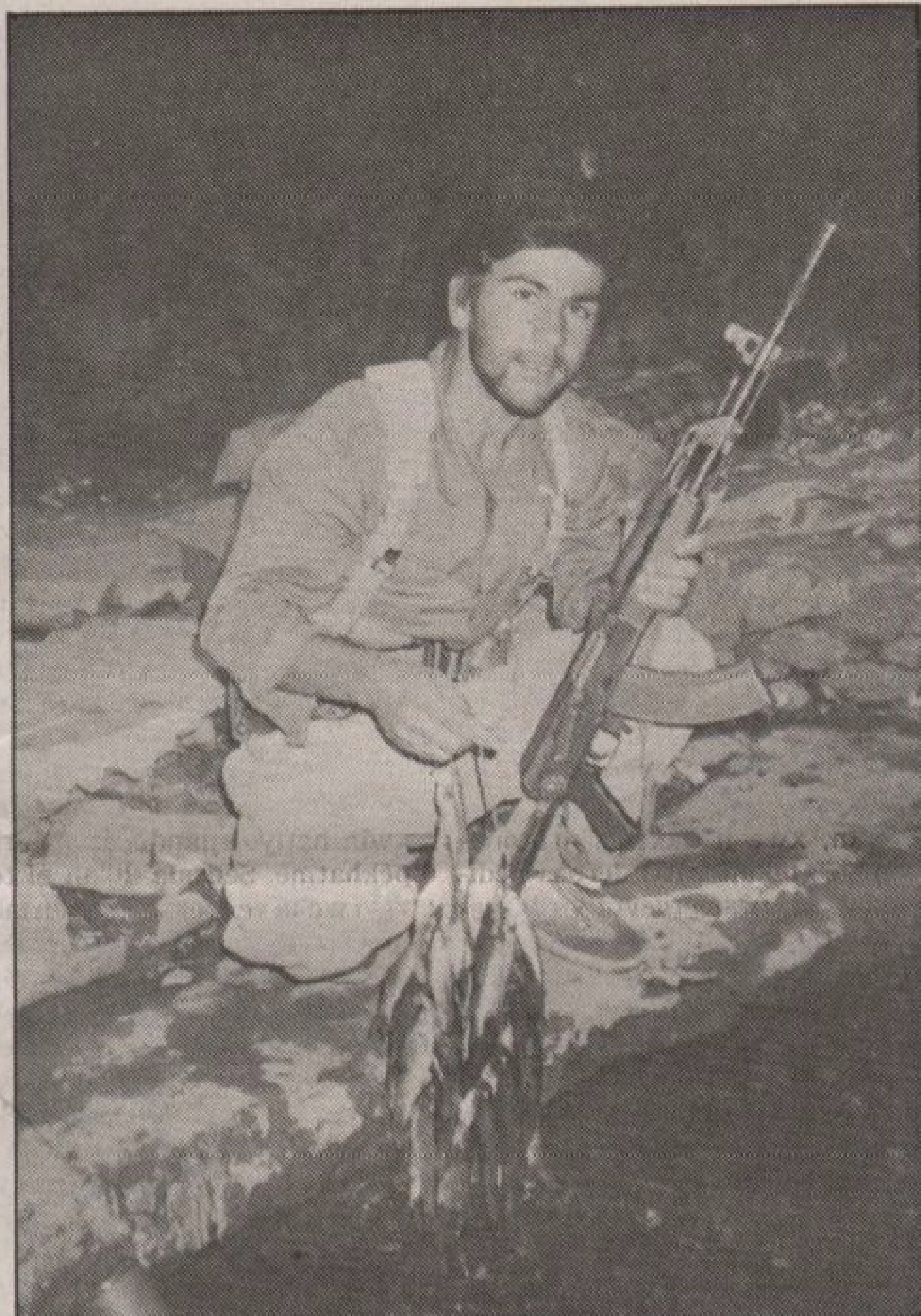
Li Kurdistanê pêtên agirê cengê bilindtir dibin

Destpêk di rûpela dawiyê de

130 Ciwanî xwe gihand ARGK

Li gor nûçeyên ku digihêjin rojnameya me, di van demên dawiyê de gelek kes li êrdima Wanê tevlî ARGK dibin. Di van du hefteyên derbasbûyî de 130 ciwanî xwe gihandin artêşê, ev ciwan ji navenda Wanê ne.

Dijmin nikare li hember vê tevlîbûna ciwanan tu çareyan bibîne. Nikare rê li xortên me yên ku bi hejmarên bilind di nava artêşa xwe de cih digirin, bigre. Êdî ketiye ber candanê, ji bo vê yekê jî dest davêje ajanên mîna Mehmet Şener û belavokên wî belav dike. Ev name û nivîsên ku belav dike jî, di bin îmzeyên ajan Şener de ne. Bi vî rengî dixwaze welatparêzan ji şoreşê dûr bixe.

Bi xwêhdana xwe hêviyan dizivirînin rastiyê... Wêne: Berxwedan

Cendekê şehîd bi xwepêşdaneke girseyî hat veşartin

Roja 17'ê Îlonê pozberiyek di navbera yekeniyên ARGK û hêzên dijmin de li Golantepeyê ku girêdayî Qamûşanê(Sarîkamiş, Serhedan) ye, derketibû. Di vê pozberiyê de şoreşgerekî ARGK **Îbrahîm ASLAN(Numan)** tevlî kerwanê şehîdan bûbû. Ji ber ku nasnameya wî diyar nebûbû, li cihê ku lê şehîd ketibû, hatibû veşartin. Lê hema piştî ku hat naskirin bi 50 navgînî welatparêz diçin cendekî wî ji cihê ku lê hatibû veşartin derdixin û tînin li Wanê, li nêzîkî mala bavê wî vedişêrin.

Kerwanê ku cenaze hilgirtibû bi desmalên kesk û sor û zer hatibû xemilandin, her kesî nîşana serkevtinê ber bi ezmanan ve hildabûn, kalemêrekî ji Qamûşanê weha digot: *"Divê em hemû li şehîdên xwe xwedî derkevin, va ye em derdikevin jî. Numan şehîdê me hemûyan e. Xaka Kurdistan bost bi bost bi xwîna wan pîroz bû ye, tu ferq di navbera Qamûşan û Wanê de nîne..."*

Li vegerê, dengê tûte-tûta erebeyan tevlî lîle-lîla jin û keçên Wanê dibû. Dagîrkeran jî rêz bi rêz bend danîbûn pêşiya kerwên. Hêzên taybetî yên dijmin, ku ji bûyerên di encama rakirina şehîd de, ditirsiyan, 30 ciwanên ku piraniya wan xwendevanên zanîngehê ne, xistine bin çavan.

Bavê şehîd Yahya Aslan, his û ramanên xwe weha dihanî zimên: *"Ew ne tenê kurê min e, ew lawê vî gelî ye, ew şehîdê gel e. Bila serê gelê me sax be..."*

Apê şehîd Alî Aslan jî weha digot: *"Ev ne şehîdê me yê yekemîn e, ne jî yê dawiyê ye. Em ê heya dilopa xwîna xwe ya dawiyê kerwanê vê dozê bin. Bila dost û dijmin bizanibin ku li pêşiya vî lehiyê xwînê bedena Çînê jî deynin, dê hilweşe. Heta îro tu kesî nekariye 25 mîlyonan tune bike, wê nikaribin jî.*

Mirin li deriyê her kesî dide, lê mirina weha bi rûmet nabe para her kesî. Li vê dinyayê sê reng mirin hene: Mirina normal(xurist), Mirina bi bê rûmetî û mirina bi rûmet. Ji ber ku ev şehîdê me û hemû şehîdên me yên din, gihiştin mirina herî bi rûmettir, wek we ez jî bi wan serbilind im. Bila her bijîn bi mîlyonan Numan!"

SERHEDAN/ERZIROM

Êrîşên gerîlla kozikên cerdevanan hildiweşînin

Êvara 18'ê Cotmehê yekeniyeke gerîlla êrîşek bir ser gundê Gumuştepeyê, ku girêdayî Qaqizman(Kagizman)ê ye, du malên cerdevanan dan ber gulleyan, her weha sîleha cerdevanekî jî, ji dest girtin. Gerîlla firseteke dawiyê da wan cerdevanên ku di dema êrîşê de xwe veşartibûn.

Her weha di eynî rojê de girûpeke gerîlla ya din êrîşek bir ser gundê Celal, ku girêdayî Têkorê ye. Di vê êrîşê de çekên 2 cerdevanan ji dest hatin girtin. Her weha cerdevanekî ku dixwest li ber xwe bide bi giranî birîndar ket û li derveyî qada şer hat hîştin.

Di du pozberiyên li Têkorê de bi kêmanî 4 leşker û serleşkerek hatin kuştin

Li gora nûçeyên ku ji hêla gerîlla û welatparêzan ve gihiştin me, her du livbazî jî weke kemînan pêk hatine.

Ji van pozberiyan a yekê êvara 23'ê Cotmehê li nêzîkî gundê Nahcuwanê çêbû. Gerîllayên ARGK kemînek li pêşiya kerwanekî leşkerî yê dijmin vegirtin û bi rokêt û çekên otomatîkî gullebaran kirin. Dagîrkeran di eşkerekirina xwe de kuştina segmanekî û çawûşekî pispor hanîn ziman. Lê bê guman ziyan ji vê mezintir e. Di vê bûyerê de gelek birîndarên dijmin hene.

Pozberiya duwemîn jî roja 24'ê Cotmehê li navenda bajarê Têkor(Dîgor)ê pêkhat. Şerê di navbera gerîllayên me û hêzên dijmin de saet 22.30'an dest pêkir û 2 saetan dom kir. Di vê pozberiyê de 3 leşker hatin kuştin.

Li gor ku tê gotin şervanekî bi navê **Metin** şehîd bûye.

Di şeva eynî rojê de pozberiyek di navbera gerîlla û hêzên dijmin de li bajarê Selîm ku girêdayî Serhedanê ye derket. Hîna çi agahî di derbarê vê livbaziyê de negihiştine me.

Nijdeya gerîlla li ser navenda Tatosê

Êvara 23'ê Cotmehê gerîllayan nijdeyek(êrîşek) birin ser navenda Tatosê, ku girêdayî Erziromê ye. Di nijdeyê de avahiyên saziyên dewletê yên fermî bi gulleyên gerîllayan ziyaneke mezin dîtin, gelek kuştî, birîndar û wendabûnên dijmin hene.

Di eynî saetê de, girûpeke gerîlla ya din êrîşek bir ser gundê Gêxîhemzan(Çimenozu)ê, ku girêdayî Tatosê ye. Mixtarê gund Îbrahim Kiliç, ku nokerekî dijmin bû, bi giranî birîndar bû. Her weha birayê mixtêr Sait Kiliç hatiye kuştin, li gor ku tê gotin.

Di van livbaziyan de tu ziyan negihiştiye gerîllayan.

Êrîşa li ser başûrê Kurdistanê dîsa têk çû

Ji bilî teror û êrîşên xwe yên wêrankirin û qirkirinê, dewleta Tirk a faşîst tu riyên din nade pêşiya xwe. Ji bo ku tevgera rizgariya netewa Kurdistanê bide rawestandin, meşa gelê me, serîhildanên azadiyê û livbaziyên şoreşgerî yên ku ji hev qut nabin bisekinîne, bi hemû hêza xwe ya leşkerî û konevanî terora dewletê bikartine.

Ji gelek aliyan ve dewleta Tirk êdî nema dikare xwe ji astengî û nakokiyên ku têde dijî rizgar bike. Nema jî dikare, ji ber lêdanên gerîlla û sloganên gel, bireve û bi dûrkeve.

Livbaziyên gerîlla, çalakî û serîhildanên gel, ji her demê bêhtir yekîtiya xwe xurt dikin, ji çar aliyan ve êrîşan tunde dikin û rêjîma Tirk a faşîst dixin nava rewşeke ku nikaribe têde bijî.

Ji 4'ê Tebaxê û heya 25'ê Cotmehê, artêşa Tirk sê caran êrîş bir ser başûrê Kurdistanê. Her wekî ku di cara yekemîn de ziyaneke mezin ji êrîşê dîtibû, weha jî di her du carên din de jî, encama erîşan têkçûn û binkevtin bû ji bo dewleta Tirk.

Li gora jêderên Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan (ARGK), ku em agahdar kirine, sedem û encama êrîşa dawiyê ya 25 Cotmeha buhurî, weha bûye: Serê beyana 25'ê meha Cotmehê, grûpeke gerîllayên ARGK êrîşeke xurt birin ser êrdima Çelê (Çukurca) ku girêdayî Çolamergê (Hakkari) ye. Di vê êrîşê de, gerîlla gelek bargehên leşkerî yên artêşa Tirk, boluka Erîşê (Çayirli) û hinde qereqolên dijmin dan ber gulle û rokêtan. Gelek ziyana diravî digihînin avahiyan û 18 bargehan wêran dikin. Her weha 40 leşkerî dikujin û jê bêhtir birîndar dikin. Li vegerê gerîlla 3 leşkeran dîlî (esir) digirin navên wan ev in: **Eyûb Karabaş, Şeref Onder** û **Senol Oral**. Çekên ku gerîlla bi xwe re hilgirtine; 3 heb MG-3, Bombeavêjek, 2 heb BKC, 2 heb Bêtêl(bêsim) û gelek jî G-3.

Di dema xwe paşve kişandinê de ji ber ku dîqet ji dest tê berdan kêmasiyeke teknîkî derdikeve û 4 şervanên ARGK şehîd dikevin û 6 şervan jî bi sivikî birîndar dibin.

Li hember vê êrîşa serkevtî ya gerîlla, dewleta Tirk bêçare dimîne. Nizane bi çi awahî morala leşkerên xwe rake û di keve nava bêçaretiyekê. Ji ber vê yekê dîsa êrîşa xwe dibe ser Kurdistana başûr, bi hinceta ku navenda ARGK li başûr e. Dewleta Tirk bixwe jî dizane ku ARGK li hundirê bakurê Kurdistanê ye û ji wir êrîş dike.

Di êrîşa 25'ê Cotmehê de, artêşa Tirk a dagîrker balafirên F-104, F-4 û bombayên Napalmê bikar anîn. Gund û zeviyên başûr da bin bombeyan, jin û zarok, şêniyên sivîl gulle baran kir. 12 kesên sivîl kuştin û gelek ji birîndar kirin. Dîsa li gora jêderên gerîlla, tu ziyan negihiştiye hêzên ARGK.

Ji birînên birîndarên di nexweşxaneyên Zaxo û Dihokê de, xuya dibe ku dewleta Tirk Napalm bikar aniye...

Derewên dagîrkerên Tirk dîsa weke her deme eşkere dibin. Rastiya *"Me navenda ARGK hilanî. Me armancên Xwe pêkanîn, em bi serketin..."* derdikevine holê, ku nekariye ji bilî revê tiştekî bi dest xwe ve bîne. Reva faşîstên Tirk a ji çareserkirina pirsa Kurdan bi şêweyekî konevanî (siyasi) û bikaranîna terora dewletî, wê di pêşerojê de hîn bêhtir ziyanan ji dewleta Tirk re peyda bike. Ji ber ku wê bersiva me di pêşerojê de hîn xurttir û tundetir bibe. Wê livbaziyên me yên şoreşgerî bi raddeyeke bilind dengê tolehildanê bibangînin. Her weha **"Kurdistan ji dijmin re dibe goristan!"** we di karvaniyê de bêhtirî dema buhurî wateya xwe ya rasteqîn berçav bike.

DÊRSIM/ÇEWLIK/MÛŞ

Di şerên li Xozad û Pilemoriyê de 26 leşker hatin kuştin, gelek jî birîndar bûn

Roja 21'ê Cotmehê li gundê Darsolar(Derîndere)ê, ku girêdayî Xozadê ye, şerekî mezin di navbera gerîllayan û hêzên dijminî de derket. Di wî şerî de gerîlla bi çalakiyeke mezin înîsiyatîf bi dest xwe ve anîn û bi hemû hêz û quweta xwe êrîş birin ser dijmin.

Li gora, jêderên welatparêzan 17 leşkerên dijmin hatin kuştin û hejmareke mezin jî birîndar bûn.

Di 27'ê Cotmehê de jî, di pozberiyên din yên, ku di navbera hêzên me yên gerîlla û hêzên dijmin de derketî, 9 leşker (segman) 4 serleşker, sûbay hatin kuştin. Her weha gelek birîndarên dijmin jî rakirin nexweşxaneyên bajarên derdorê.

Di pozberiya li gundê Paşê de 4 leşkerên kuştî hene

Li navçeyên Mêzger û Nazmiyê, roja 28'ê Cotmehê di navbera yekeniyên ARGK û hêzên dijmin de pozberiyek derket. Livbazî; di navbera gundên Paşê û Yêlbegiyanê de, serê beyanê dest pêkir û 5 saetan berdewam kir. Di wê pozberiyê de 4 leşkerên dijmin hatin kuştin, ev kuştî bi çav hatine dîtin.

Roja 19'ê Cotmehê, li nêzîkî Pulurê di navbera yekeniyên gerîlla û hêzên dijmin de, cih bi cih pozberî derketin. Di derbarê kuştî û birîndarên dijmin de, tu agahî negihiştine me. Lê li gor ku tê gotin şoreşgerekî ARGK şehîd bû ye.

Di pozberiyên li qopaniya Cûnekê de 17 leşker û 3 sûbay hatin kuştin

Li nêzîkî qopaniya Cûnekê ku girêdayî Gêxî(navçeyeke Çewlikê) ye, roja 23'ê Cotmehê serê beyanê pozberiyan destpêkirin, sê rojan berdewam kirin. Di van sê rojên şer de, dijminê dagîrker, bi helîkoptêr û cemseyan leşker dihanîn hawarê. Tevî ku hêza dijmin a bi hejmar bilind jî, gerîlla ziyaneke mezin gihande dijmin. 13 leşker hatin kuştin, gelek jî birîndar bûn. Her weha 2 kesên sivîl jî hatin kuştin. Tu ziyan negihaye gerîlla.

Roja 25'ê Cotmehê li nêzîkî qopaniya Yêdisûyê ku girêdayî Gêxiyê ye, gerîllayên ARGK kemînek li pêşiya hêzên dijmin ku derketibûn operasyonê, vedan. Di vê kemînê de, bi gulleyên gerîlla ku wek teyrokê(zîpik) bi ser dijmin de dibariyan, 3 sûbay û 4 leşker hatin kuştin. Di van livbazî û pozberiyan de tu ziyan negihiştiye gerîllayan. Lê dijminê faşîst ji ber lêdana xwarî û ziyana dîtî, li ser şêniyê sivîl terorê dimeşîne.

Roja 27'ê Cotmehê jî, li nêzîkî qopaniya Yêdisûyê pozberiyeke din di navbera gerîlla û hêzên dagîrker de derket. Bi kêmanî 2 leşker hatin kuştin û gelek jî

birîndar bûn. Şervanekî ARGK jî bi lehengî li berxwe da û gihişte kerwanê şehîdan.

4 leşkerên dijmin di rêbirrîneke de hatin kuştin

Roja 15'ê Cotmehê (seat 17'ê êvarê), gerîllayên ARGK riya di navbera Çewlik û Mazrayê de birrîn, nasname kontrol kirin û bangeşiya şoreşê kirin. Kerwanekî leşkerî yê dijmin ku ji 3 navgînan bû, rastê wan hat û xwest rê ji dest gerîlla bigre. Şerek derket, di wî şerî de 4 leşker hatin kuştin, 2 serleşker û çawûşek jî birîndar bûn.

Li Depê ji bo gerîllayê şehîd xwe peşdaneke girseyî hat çêkirin

Ji bo gerîllayê ARGK **Saim ÇOŞKUN**, ku beriyê demeke kurt li êrdima Mûşê di pozberiyekê de şehîd bûbû, li Dep(Karakoçan)ê toreneke girseyî hat çekirin.

Cendekê şehîd roja 8'ê Cotmehê bi kerwanekî dirêj ji Mûşê hat girtin û anîn Depê. Tevlî ku polîsan dixwestin nehêlin xwepêşdan çêbe jî bi beşdariya bi hezaran kesan cendekî şehîd **Saim ÇOŞKUN** li gundê Saribaşak ku girêdayî Depê ye, hat veşartin.

Li Çiyayê Gebarê: Helîkoptereke dijmin hate xwarê

Roja 14'ê Cotmehê şerek di navbera hêzên dijmin û gerîllayên ARGK de li Çiyayê Gebarê derket. Şerekî dijwar ji nîvro ve destpêkir û heya derengê şevê dom kir. Dagîrkeran hejmareke mezin ji leşker û çekan hanîn qada cengê. Şer her ku çû germ bû. Gerîlla bi plan û tektîkeke serkevtî di şer de çalak derketin.

Li gor jêderên welatparêzan helîkoptereke dijmin bi çekên gerîlla ketiye, gelek leşkerên wan hatine kuştin û birîndar bûne. Her weha tu ziyan negihiştiye şoreşgeran.

AMED

Şêniyê Licê xwedî li şehîdê xwe derket

Berî demekê di pozberiyeke ku li êrdima Germavê derketibû de, 3 şervanên ARGK şehîd ketibûn. Yek ji van şehîdan ji gundê Licokê ku girêdayî Licê ye **Vechettin TÎMURTAŞ (Dr.Şoreş)** bû. Ev şehîd bi toreneke girseyî, ku 50 erebe tevlî kerwanê torenê bûbûn, hate veşartin.

Dr. Şoreş, xwendevanê Fakulteya bijîşkî(tipî), hevalê şehîd **Aziz TURHALLI** yê dibistanê bû.

3000 welatparêzî qereqoleke dijmin çember kirin

Roja 24'ê Îlonê welatparêzekî bi navê **Îbrahîm Gûndem** ji hêla kontr-gerîlla ve ji mala wî tê derxistin û heya niha tu agahî jê nehatiye.

Ji bo protestokirina livbaziyên kontr-gerîlla, ku di vê dema dawiyê de her ku diçin bêhtir dibin, li navenda Hezroyê ku girêdayî Amedê ye, 3000 welatparêz xwepêşdaneke protestokirinê çêkirin. Vê meşê heya qereqola dijmin dirêj kir û qereqol ji hêla girsên gel ve hate çember kirin. Welatparêzan weha bang û daxwazên xwe bilind dikirin: *"Heya ku em nizanibin çi hatiye serê Îbrahîm, em ji vir naçin..."* Piştî ku karbidestên faşîst soz dan ku wê di dermafê yê wendabûyî de agahiyan bidin, livbazî rawestiya. Lê, li navenda Hezroyê hîna jî rewş tevlî hev e.

SÊRT

Li gundê Helenzêrê 3 serleşker û 12 leşker hatin kuştin

Roja 17'ê Cotmehê li gundê Helenzêrê ku girêdayî navenda Sêrtê ye, pozberiyek di navbera gerîllayan û hêzên dijmin de derket. Di wê pozberiyê de 3 serleşker û 12 leşker hatin kuştin û gelek jî hatin birîndarkirin. Her weha 5 şoreşgerên ARGK jî bi qehremanî şehîd bûn. Yekeniya ARGK, piştî pozberiyê êrîşek bir ser kargeha xebatkarên riyê û 5 navgîn şewûtandin.

Li gundê Sûsikê dijmin lêdaneke din ji destê gerîlla xwar

Roja 20'ê Cotmehê di navbera hêzên me yên gerîlla û hêzên dijmin de li gundê Sûsikê ku girêdayî navenda Sêrtê ye, pozberî derketin. Cih bi cih van pozberiyan sê-çar rojan berdewam kirin. Li gor jêderên welatparêzan, di van pozberiyan de bi qasî 40 leşkerên dijmin hatin kuştin. Dijminê dagîrker bi lêdana ku ji gerîlla xwar har bû û êrîş bir ser şêniyê Sêrtê û kesên sivîl dan bin lêdanê.

Keçikeke 6 salî (Nezahat Kizil) bi hovîtî hat kuştin. Di van pozberiyên ku çar rojan berdewam kirî de, 5 şervanên ARGK jî bê mirin şehîd bûn.

7 leşker hatin kuştin

Di navbera Şirnex û Girgê Amo (Silopi) de, gerîllayên ARGK grûpeke endamên hêzên komando, xistin kemîneke xwe û tune kirin.

Li gor nûçeyên ku gihiştine destên me, roja 24'ê Cotmehê li nêzîkî gundê Şiwetê gerîllayên ARGK kemînek li pêşiya hêzên komando yên dijmin vedan. Bi rokêt, çekên otomatîkî û bombeyên destan berûgullebarankirin, serleşkerek û 6 leşker hatin kuştin.

Di êrîşa ku çûbû ser navenda Mûşê de gelek ziyanên dijmin hene

Şeva 18'ê Cotmehê, yekeniyên ARGK êrîşek birin ser navenda Mûşê. Li gora nûçeyên ku gihiştine me, şervanên ARGK ji her çar aliyan ve derbasî bajarê Mûşê bûne û saziyên dijmin ên fermî ji xwe re kirine armancên vê êrîşê. Di navenda bajar de, li hinek cihan di navbera gerîlla û hêzên dijmin de şer derket. Navenda bajêr ji dengê çekan hate dagirtin. Pozberî; bi taybetî li derdora biryargeha leşkerî û qereqola polîsan giran bû. Di wê domanê de qereqolên polîs û cendirmeyan, malên ku polîs û cendirme lê diman, avahiya serleşkerî bi çekên otomatîkî û rokêtan hatin berûgullebarankirin. Di gel ziyana dijmin a diravî, gelek kuştî û birîndarên wî jî hene. Li gora ku welatparêzan em agahdar kirin, 8 kuştiyên dijmin bi çav hatine dîtin. Her weha polîsekî ku birîna wî giran bû jî, li nexweşxaneyê mir.

Di vê êrîşê de, şevanekî ARGK jî bi lehengî rewan pak bû, hîna navê wî diyar nebûye. Piştî êrîşê hêzên dagîrker har bûn û bi saetan gulle barandin ser şêniyê Mûşê yê sivîl. Gelek kes hatin birîndarkirin. Yek ji wan welatparêzê bi navê Bedrî Kaya ye.

Roja hilbijartinê, ARGK êrîş bir ser navenda Bêdlîsê

Roja 20'ê Cotmehê, roja hilbijartina gelemperî bû li Tirkiyê û li bakurê Kurdistanê ku dagîrkerên Tirk ew beş dagîr kirine. Tevî ku dagîrkerên faşîst li dijî êrîşên gerîlla amadekariyên xwe kiribûn jî, dîsa li hemberê kerwanê gerîlla yê ku bi hêz xwe ajot ser navenda Bêdlîsê bêçare man.

Êrîşa şoreşgeran di saet 19.30'an de dest pêkir û toveke tirsê xist hinava dagîrkeran. Li gor agahiyên ku gihiştine destên me, yekeniyên ARGK bi hêrseke mezin derbasî nava bajêr bûn. Bi çekên otomatîkî, rokêtan û bombeyên destan êrîşa xwe pêkanîn û girtin ser qereqola cendirmeyan. Di encama êrîşê de, dijminê dagîrker gelek kuştî û birîndarên birîn giran li dûv xwe hîştin.

Rojekê berî hilbijartina gelemperî, li navenda bajarê Bêdlîsê ARGK belavokek di dermafê nokeriya Kamuran Înan û yên weke wî de belav kir. Di belavoka ARGK de hatibû nivîsandin ku *"divê kes dengê xwe nede noker Kamuran Înan û yên weke wî, ew dûvikên dijmin in. Heke ew jî bi zorê dengê gel ji bo xwe bibin, em ê bersiva wan bidin..."* Di êrîşê de gelek kuştî û birîndarên dijmin hene, tu ziyan negihiştiye gerîllayên ARGK.

Gerîlla li navenda Amedê 2 polîs kuştin

Roja 21'ê Cotmehê di dema ku hejmarek polîs cihê qereqola xwe diguherîn de, grûpeke gerîlla li wan rast tê û êrîş dike. 2 polîs têne kuştin, yek bi xedarî û yên din sivik birîndar dibin.

Li gor ku nûçevanên me em agahdar kirine, ji tirsan re polîsan dixwestin cihê qereqola xwe biguherîn, ji ber ku berî vê êrîşa dawiyê jî, gerîllayan du caran êrîş anîbûn ser qereqolê. Dîsa dijmin piştî ku li hember şoreşgeran bêçare dimîne, dixwaze tola xwe ji kesên sivîl hilîne û du welatparêzan dikuje. Û du kesan jî birîndar dikin.

Li ser navenda Gimgimê êrîşa gerîlla

Roja 13'ê Cotmehê yekeniyên ARGK nijdeyeke şoreşgerî birin ser navenda Gimgim(Varto)ê, ku girêdayî Mûşê ye. Li gor agahiyên ku gihiştine destên me, grûpeke gerîlla ya ji 50-60 şoreşgerî, ji çar aliyan ve girtin ser navenda bajêr. Avahiya hukûmetê, qereqol, avahiya Şaxê ANAPê yê Varto(Gimgimê) û Navenda Perwerdekirina Gel (Halk Eğitim Merkezi), bi rokêtan û çekên otomatîkî dan ber gulleyan.

Leşkerên dijmin ên di qereqolê de, xwestin bersiva gerîlla bidin, lê leşker bê tesîr hatin hîştin. Ji hêla din ve şêniyê bajêr bi kêfxweşiyeke mezin xwestin tevlî gerîlla bibin, hinekan çirayên malê vemirandin û bi çekan silav li gerîlla dan, hinekan jî çekên xwe hilgirtin û di şer de piştgiriya gerîlla kirin. Di vê êrîşê de tu zirar negihiştiye gerîlla. Di dermafê kuştî û birîndarên dijmin de jî, hîna agahî negihane me.

Di nijdeya li ser navenda Erebanê de saziyên fermî hatin rûxandin

Nijdeyên (êrîş, ser girtin) li ser navendên bajaran li çar aliyên Kurdistana bakur xurttir dibin û berdewam dikin. Êdî li tu êrdimeke Kurdistanê hêzên dagîrkerên Tirk nikarin pêşî li êrîşên gerîllayên ARGK bigrin.

Yek ji navendên ku di van rojên dawiyê de gerîllayên ARGK êrîş birin ser jî, navenda Erebanê (girêdayî Dilûkê) ye. Li gor nûçeyên ku gihiştine me, yekeniyên ARGK êvara 11'ê Cotmehê saet li dora 19.00'an ji çend aliyan ve girtin ser navenda bajêr. Di encama nijdeyê de avahiyên zindanê, Bekeloriya Karbendî ya Endustrî (Endustiri Meslek Lisesi), û Bekeloriya perwerdekirina olî bi gulleyên şervanan zirar dîtin.

Di livbaziyê de çi ziyana hêzên ARGK tune ye.

"Terorîst di tarîka şevê de reviyan"

Gerîllayên ARGK, di 18 Cotmeh 1991'ê de girtin ser navenda Goksunê ku girêdayî Gurrgumê (Maraş) ye.

Li gor nûçeyên ku gihiştine rojnameya me, yekeniyên me yên gerîlla êvara 18'ê Cotmehê weke bagerê ketin nava bajêr û serrast (dîrekt) berê xwe dan avahiya Serkariya Parastinî (Mûdiriyeta Polîsan). Avahî, bi rokêt û çekên otomatîkî hate berûgullebarankirin. Piranî ji hêzên dijmin ên di vê avahiya ku ji hêla gerîlla ve hatî rûxandin de, birîndar an jî kuştî bêdeng hatin hîştin. Dagîrkeran ziyana xwe tenê nobedarekî (notirvan) birîndar nîşan dan, lê çi kes bi wê bawer nake.

Hêzên dagîrker piştî êrîşa gerîllayên leheng di nûçeyên xwe de gotin; *"Terorîst, di tarîka şevê de reviyan..."*

Gerîlla cara duwemîn girt ser navenda bajarê Reşadiyê: 4 leşker kuştî û 7 jî birîndar

Gerîllayên ARGK di meha Cotmehê de cara duwemîn, êvara 22'ê mehê êrîş birin ser navenda Reşadiyê ku girêdayî Bêdlîsê ye. Nijdeya gerîlla ya li ser navenda Reşadiyê ya yekem weke ku di rojnameya me de hatibû weşandin, roja 6'ê Cotmehê pêk hatibû.

Li gor nûçeyên ku nûçevanên me gihandine me êvara 22'ê Cotmehê saet li dora 21.00'an gerîllayên leheng tevahiya bajêr digirin bin kontrola xwe û ji çend aliyan ve dikevin nava bajêr. Hedefên gerîlla yên pêşemîn yekeniyên dijmin ên leşkerî ne.

Di encama êrîşê de bi kêmanî 4 leşkerên dijmin tên kuştin û 7 jî bi giranî birîndar dibin. Her weha, avahiyên saziyên dewletê jî hatine berûgullebarankirin.

Yekeniyên gerîlla bê ziyan vegeriyan bargehên xwe.

Li Qilabanê êrîşa li ser Hêzên Taybetî: Kuştiyek û gelek kes birîndar

Roja 14'ê Cotmehê, gerîllayên ARGK li navenda bajarê Qilabanê êrîşeke xurt birin ser grûpeke Hêzên Taybetî, pisporek hat kuştin û gelek kes jî birîndar bûn, birîna 2'an giran e.

Li gor nûçeyên ku gihiştine me, di saet 16.00'an de gerîllayan êrîş birin ser parêzkarên kerwanê ANAPê, ku ji bo bangeşiya hilbijartina gelemperî li nava bajêr digeriya.

Yek ji parêzvanên wî kerwanî, yê ku endamê Hêzên Taybetî bû, di nava agirê çekên gerîllayan de kete hawarê û can da. Yên din jî bi xedarî birîndar bûn. Vê livbaziyê tirseke mezin xiste dilê dijmin. Grûpa gerîlla ya ku livbazî pêkanîbû, bê ziyan ji şer kişiya.

Qereqola polîsan a li Başanê hat rûxandin

Şeva 19'ê Cotmehê di saet 22.00'an de yekeniyên ARGK girtin ser navenda Başanê, ku girêdayî Serhedanê ye. Gerîlla, ji çend hêlan ve ketin bajêr û saziyên fermî weke qereqola polîsan, malên polîsan... bi rokêt û çekên otomatîkî berûgullebarankirin. Ji polîsên di qereqol û malên xwe de gelek kuştî û birîndar hene.

Di êrîşê de, pozberiyek bi hêzên dijmin re derdikeve û nêzîkî saetekê berdewam dike. Di vê pozberiyê de tu ziyan negihaye gerîlla, lê ji aliyê dijmin gelek kuştî û birîndar hene.

Li navenda Pasûrê dengê çekan nayê birrîn

Şeva 22'ê Cotmehê li navenda Pasûrê(Kulp) ku girêdayî Amedê ye, ji dema ku roj çû ava û heya serê beyanê dengê çekan nehate birrîn. Bi giranî dengê çekan li dora qereqolê bilind dibû û carcaran jî dengê ambulansên ku ji nexweşxaneyê diçûn qereqolê, bajar dadigirt.

Li gor ku welatparêzên li navenda bajêr dibêjin, di êrîşê de avahiyên dewletê yên fermî, bûn nîşangeh. Ji bo ku dijmin ziyana xwe veşêre, nehîştiye tu kes ji mala xwe derkeve. Roja din, gelek hêzên dijmin hatin hawarê.

Tevgera dijmin a leşkerî jî şanî dikir ku ziyaneke mezin dîtiye.

Roja 24'ê Cotmehê jî, grûpeke ARGK, êrîş bir ser qereqola polîsan a li navenda Bismilê. Ev qereqol; navenda lêdan û îşkencekirinê bû, şêniyê Bismilê kîn û nifrîneke mezin jê girtibûn. Ziyaneke mezin gihiştiye avahiya qereqolê, vê rûxandinê şahiyek xistiye dilê şênî. Her weha gelek kuştî û birîndarên dijmin jî hene.

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -VIII-

Komên Kar

Di zimanê Kurdî de kar bi çend koman parve dibe, em ê di vê xelekê de van koman rêz bikin û wan ji hev cuda bikin:

I. Kar bi hebûn û tunebûna berkar bi du beşan parve dibe:

1- Karên derhingêv (derbas, têper)
2- Karên saltgîr (nederbas, têneper).

1- Karên derhingêv: Ev kar di hevokê de berkarekî durust dixwazin. Wek karên: **birin, Nivîsandin, Rakirin, Hilgirtin, Xwarin, Vexwarin, Dîtin...** hwd.

Dema em karekî ji karên li jor mîna **"Hilgirtin"**, hevokekê pê saz bikin: **"Min hilgirt"**. Ên li me guhdar dikin dipirsin: Gelo, vî çi hilgirt? Ji ber ku hevok ne sax e (temam e), lê eger min got: Min tifing hilgirt, an min al hilgirt, hevok sax dibe, kêmasî têde namîne, ji ber ku karê hilgirtin karekî derhingêv e, di hevokê de berkarekî durust dixwaze û wek em dizanin di van hevokên jor de; Tifing û al berkarên durust in.

Di dema buhêrkê de (berê de) karên derhingêv, bi awayê tewandî yê bernavan re tên veguhastin, lê di dema nihok (niha) û mandê de bi awayê rast re tên veguhast in.

2- Karên Saltgîr: Ev kar di hevokê de berkaran naxwazin, hevok bêyî berkar sax dibe (temam dibe). Hevok bi kar û karvan durust dibe, mîna karên; **Hatin, Çûn, Mirin, Razan, Bûn, Man, Rabûn, Ponijîn, Girîn, Firrîn, Ketin... û hwd.**

Nimûne:
Ez firrîm
Tu diçî
Ew ê bimire
Hûn radizin
Ew ê bikevin

Ev hevokên li jor bi kar û karvan bi tenê, wateya xwe durust distînin.

Di karên saltgîr de, di her çaxan de awayê rast ji bernavên kesok tên bikaranîn.

II- Bi du beşên din kar tên parve kirin:
1-Karên Sazber (birê).
2-Karên guhber (bêrê).

1- Karên sazber: Hemû çax ji koka makderê (çavkanî, kok, mesder) tên bikaranîn û li gor rêzaneke durust.

Nimûne:
Karê **"Kirrîn"**:
Rayê dema berê: **Kirrî**
Rayê dema niha: **Kirr**
Min kirrî(buhêrk)
Ez dikirrim (nihok)
Ez ê bikirim (mand)
Tu bikirre (kotekî, ferman)

2- Karên guhber: Em nikarin hemî çaxan ji koka makderê derxin, an jî di navbera makder û kotekiyê de newekhevî heye, ev jî du beş in:
A-Biramak
B-Dubirak

A- Biramak: Di kotekiyê (fermaniyê) de tîpek derî makderê heye.

Nimûne:

Makder	R. D. berê	R. D. niha	Kotekê (Ferman)
Avêtin	Avêt	Avêj	Tu biavêje, Hûn biavêjin
Dotin	Dot	Doş	Tu bidoşe, Hûn bidoşin
Firotin	Firot	Froş	Tu bifiroşe, Hûn bifiroşin
Ketin	Ket	Kev	Tu bikeve, Hûn bikevin
Kotin	Kot	Koj	Tu bikoje, Hûn bikojin
Mêtin	Mêt	Mêj	Tu bimêje, Hûn bimêjin
Rêtin	Rêt	Rêj	Tu birêje, Hûn birêjin

B- Dubirak: Kotekî (ferman) ne ji koka makderê ye, ango kotekî û makder ne yek in.

Nimûne:

Makder	R. D. berê	R. D. niha	Kotekî (Ferman)
Gotin	Got	Bêj	Bêje, Bêjin
Anîn	Anî	În	Bîne, Bînin
Hatin	Hat	Tê	Were, Werin
Xistin	Xist	X	Bixe, Bixin

III- Kar bi sê awayên din tên parvekirin:
1- Karên dîdar
2- Karên nedîdar
3- Karên kesok

1- Karên dîdar: Karvanên van karan diyar in, tên naskirin.

Nimûne:

Rûkenê tifing hilgirt (Rûken)
Reşo dijmin hejand, (Reşo)
ARGK Mehmetçîk lerizandin (ARGK)

2- Karên nedîdar: Karvanên van karan, nayên naskirin, ev jî du awa ne:

A- Awayê hatin-kirinê
B- Awayê dane-kirinê

DÛMAHÎK HEYE

Konserta "Koma Berxwedan" bi dîrûşmeyên "An Kurdistan an neman" hate derbaskirin

Bonn *(Berxwedan):* Koma Berxwedan; ku şaxekî xebata Hunerkomê ye, bi piraniya endamên xwe yên hunermend ji bo Konserta piştgiriya bi "Kampaniya Azadî û Avakirina Kurdistanê" re, ji çend hefteyan û vir ve ye, ku xwe amade dike.

Koma Berxwedan, bi weşandina kasetên xwe tenê ranaweste û xebatê hew nabîne. Heya niha gelek şevên netewî, 15 Tebaxê, 27 Mijdarê û mihrîcanên navnetewî digel dost û hevalbendên gelê Kurdistanê, pîroz kirine. Mirov dikare bi kurtî bibêje, ku Koma Berxwedan di vê derbarê de gaveke mezin avêtiye û bûye piştevana hemû komên hunerî yên welatparêz, çi li hundir û çi jî li derveyî welêt.

Hunermendên HUNERKOMê — Wêne: Berxwedan

Roja 20'ê Cotmehê jî, Koma Berxwedan gaveke din di xebata xwe ya hunerî û çandî de avêt. Di demeke ku, dilê hemû welatarêzên Kurdistanî ji bo Kurdistaneke serbixwe û azad lêdida û di nava xebat û hewldana ku çawa bikaribin bi xurtî tevlî "Kampaniya Azadî û Avakirina Kurdistanê" bibin konserteke serkeftî bi beşdarbûna bi sedan kesên niştimanperwer derbas kir.

Konsertê li dora saet 13'an dest pêkir û heya 18'ên êvarê berdewam kir. Koma Berxwedan, programa xwe ji du beşan amade kiribû. Beşê yekemîn stranên gelêrî û evîndarî hatin pêşkêş kirin. Di nava beşê programê yê yekem de talankirin û destdayîna ser çand û hunera Kurdî bi skêçeke balkêş ku ji aliyê hozanên endamê Koma Berxwedan ve hatibû amade kirin, hate ziman. Vê skêçê gelekî bala temaşevanan kişand û car caran jî ji hêla temaşevan ve bi çepikan hate birrîn. Bi skêça ku rewşa xwazginî û bavê bûkê, bi helbest û pandomîmê dihanî ziman re bal û xeyalên temaşevanan çûn Kurdistanê.

Beşê duwemîn bi çîroka "kal û pirê û şoreşgerbûna xortê ciwan" dest pêkir û bi helbestên şoreşgerî berdewam kir. Kin were gotin, tevlî kêmasiyên xwe yên teknîkî konsert; bi şêweyekî profesyonelî hate meşandin û dilê temşevanan bi helbestên bi sê zaravayên Kurdî (Kurmancî, Şoranî û Dimilî) ji muzikê têr bû.

FERHENGOK

Bêalî: Bêteref, serbixwe
Beden: Sûr, çembera dîwarî
Bêhn: Nefes
Binevanî: Di bin navê
Bê kavî: Bê qesd
Bi hizra min: Bi fikra min
Bilî: Xencî
Bê rêz: Bê rûmet
Birêz: Bi rûmet
Babet: Mevzûh
Bedew: Şêrîn
Begem: hejmekarî, Ecibandin
Balam: Tevî ku tê zanîn
Bizav: Tevger
Bac: Derîbe, Bide
Bendewar: Li benda tiştekî, muntezir
Bangeh: Nadî
Bervanî: Berxwadan, xwe parastin
Baxşane: Mesmûh
Bîrbir: Zana, têgihiştî
Belavkar: Ê tiştan belav dike
Bengîn: Jêhatî, çalak
Bend bû: Hate girtin
Berheg: Biryargeh
Bernav: Demîr
Bendî: Girtî
Benî: Kole
Bacdar: Kesê ku bacê kom dike
Bergeh: Mecal
Bijarkirin: Ji hev cudakirin
Bergir: Mesîr
Belawan: Spiker
Bintar: Esas, bingeh
Bergerî: Ricakirin
Binnivîs: Îmze
Biv: Xeter
Bobelat: Karîse, Bêtara mezin
Beş: Qisim, Birr, Parçe
Bêvac: Ehmaq
Bêgav: Mejbûr
Bêgavî: Mejbûriyet
Berdevk: Kesê ku ji ber yekî ve deng dike
Berzîn: Spor, canbazî
Bersiv: Cewab
Beyar: Çol
Bê nîşe: Bê mîsal
Biwêj: Hozanvan, Şair

Li Kurdistanê pêtên agirê cengê bilindtir dibin

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 136
31 Cotmeh 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan navenda nûçeyan

Govenda çalak û jîr, şerê serxwebûnê... *Wêne: Berxwedan*

ÇOLAMERG

Ji ber êrîşên gêrîlla dijmin qereqolên xwe paşve dikşîne

Roja 16'ê Cotmehê, li ser riya ku ji bakur ve ber bi Qilaban(Uludere)ê ve diçe, yekeniyeke gêrîlla û navgîneke leşkerî ya dijmin rastê hev hatin. Şoreşgeran gulle barandine ser navgînê û delîve(fersend) nedan leşkeran ku bersivê bidin. Navgîn bi tevayî hat tunekirin. 2 endamên hêzên taybetî yên di navgînê de hatin kuştin û yên din jî birîndar bûn.

Şeva 18'ê Cotmehê li nêzîkî Şemzînanê pozberiyeke ku heya serê beyanê berdewam kir derket. Dengên çekan li navenda Şemzînanê jî dihatin bihîstin. Agahiyên di derbara wendabûnên dijmin de negihane me, lê belê, gelek kuştî û birîndarên dijmin hene, li gor ku welatparêz dibêjin.

Roja 16'ê Cotmehê gêrîllayên ARGK malên parêzkarên gundê Çemkê Bedê ku girêdayî navenda Çolamergê ye, dan ber rokêtan. Mala serokê parêzkarên gund Îsmet Olmez gelek ziyan dît.

Roja 21'ê Cotmehê li nêzîkî gundê Delekanê, gêrîllayan li pêşiya hêzên dijmin kemînek danîn. Ji kerwanê hêzên taybetî yê ku kete kemînê, 4 endamên hêzên taybetî hatin kuştin û 3 jî bi giranî birîndar bûn, her weha gelek birîndarên sivik jî hene.

Di van demên dawiyê de ku hêza dijminê dagîrker a konevanî, jar dibe û li hember êrîşên gêrîllayên leheng bêçare dimîne, nikare li Kurdistanê otorîteya xwe ya leşkerî jî her wekî beriya niha bidomîne. Ji ber vê egerê (sedemê) li gelek deveran qereqolên xwe bar dike û li hinek cihan jî tevî ku gelek kuştî û birîndaran dide, hêz dide xwe ku, çendî ziyan hebe jî bimîne. Li Şemzînanê 4 qereqolên din hatin valakirin.

Di şerê li Evrêkê de: 4 leşker kuştî, 8 jî birîndar

Di 24'ê Cotmehê de yekeniyên ARGK li Çel(Çukurca)ê, ku girêdayî Çolamergê ye, êrîşên giran birin ser bargehên dijmin. Di van êrîşan de gelek leşkerên dijmin hatin kuştin û birîndarkirin. Ji bo nimûne, di pozberiya li nêzîkî Evrêkê de 4 leşkerên dijmin hatin kuştin û 8 jî birîndar kirin. Tu ziyan negihaye yekeniyên gêrîlla.

WAN/BÊDLÎS

17 leşker û 3 cerdevan hatin kuştin

Êvara 28'ê Cotmehê yekeniyên gêrîlla diçin gundê Sakê ku girêdayî Tûx(Tatvan)ê ye, parêzkarên gundê Sakê bê tesîr dihêlin. Gundiyan li qada gund dicivînin û bangeşiya şoreşê dikin.

Piştre 3 parêzkarên gundan di derbarên sûcên wan de tên agahdar kirin û bi mirinê tên cezakirin. Malên 4 parêzkarên gundan jî tên rûxandin. Her weha 4 navgînên PTT (Saziya Postxaneyê) tên şewitandin. Dema ku hîna gêrîlla li gund bûn, hêzên dijmin agahdar dibin û bi hêzêke bi hejmar bilind berê xwe didin gund. Gava ku nêzîkî gund dibin, dikevin kemîna gêrîllayên ku dora gund çember kiribûn. 17 leşker di kemînê de tên kuştin. Gêrîllayên ARGK piştî wê livbaziyê bê ziyan xwe dighînin bargehên xwe.

Roja 23'ê Cotmehê gêrîllayên leheng êrîşek birin ser tîrêneke leşkerî ku divêtiyên leşkerî dikişand Kurdistanê. Livbazî 20 km li nêzîkî navenda Tûxê pêkhat û ziyaneke mezin gihand dijmin. Li gor ku yên ev livbazî dîtine dibêjin, di êrîşê de gelek birîndarên dijmin hene. Ji van 15 kesên ku birînên wan giran bûn, birin navenda Tûxê. Her weha sivîlek jî hate kuştin

Li gor nûçeyên ku gihiştine me, dijminê dagîrker gundên Parsingê, Kozfarkê, Şênê û Godişkanê ku girêdayî Motkiyê ne, tehdîd dike. Diyar e ku dijmin dixwaze wan bitirsîne û ji gundan sirgûn bike. Ji ber ku şêniyên van gundan welatparêz in.

Dûmahîk di rûpela 29'an de

Mizgîna serxwebûn û azadiyê li başûrê Kurdistanê

Partiya Azadiya Kurdistanê-PAK

Di navbera rojên 1-8 Hezîranê 1991'ê de li başûrê Kurdistanê **Şoreşgerên Kurdistanê** konferanseka xwe bestîn û di konferansê de **Partiya Azadiya Kurdistanê-PAK** hate damezirandin.

Ji ber ku domana ku gelê başûrê Kurdistanê jê derbas dibe, domaneke gelekî pêwîst û nazik e, gavên di konferansê de hatine avêtin jî ne piçûk in. Valahiyeke gelekî mezin hate dagirtin. Ji demeke direj bû, Şoreşgerên Kurdistanê di haziriyeke weha de bûn. Endamên ku beşdarî konferansê bûne, nûneriya yekbûna netewî dikin.

Bi gava hatiye avêtin êdî merheleya îdeolojîkî (bîrdozî) û ramyarî (siyasî) li paş ma û vêca domana rêkxistinkirinê (organîzasyonê) destpêdike. Biryara damezirandina partiyekê, daxwaza xwe gihandina hêzekî polîtîkî ye.

Ji çar perçeyên Kurdistanê, ji welatên Rojhilata Navîn û welatên Ewrûpayî nûner (delege) hatibûn konferansê. Ji bajarên Şarizor, Hewlêr, Zaxo û Dihokê gelek mêhvan amade bûbûn.

Weke tê zanîn, pirsa li başûrê Kurdistanê ji pirsa Kurdan derketibû û bûbû pirsekî mirovahiya cihanê, lê dîsa jî çi veristinek (helkirinek) ji pirsê re nehate dîtin. Sedema vê yekê ya bingehîn, pirsa serokatiyê ye û divîbû gelê me yê başûr bigihana rêberiyeke bi bîrdoza çînên bindest. Lewma jî bi biryarên ji konferansê derketin, gavên gelekî pêwîst di riya serxwebûn û azadiya gelê me de hatin avêtin.

Berxwedan û têkoşîna gelê başûrê Kursdistanê ji demeke direj ve ye didome. Bi taybetî di sala 1975'an de piştî lêdanxwarina hêzên kevneperest û netewîperest, divîbû şoreşger û welatparêz ji bo gelê xwe rola rêberiyeke şoreşgerî bileyistana, lê hinde egerên taybetî, şertên derveyî û êrîşên pêşengiya kevneperest, nehiştin ku pêşengiyeke şoreşgerî ya ku sûdên gel ji xwe re bike bingeh, lingê xwe deyne ser erdê. Kesên xwestibûn vê bikin jî, bi pirranî hatin rabirrin (tasfiye kirin). Piştî sala 1980'î li bakurê Kurdistanê PKK têkoşîna rizgariya netewî baş bilind kir. Li ser vê bingehê li çar aliyên Kurdistanê giyana (rihê) welatparêziyê xurttir bû. Pêşemîn birên rewşenbîr ketin bin hîkarî û posîdeyên baş. Lê tevlî hebûna xezîneyên bîrdozî û teorîkî, demeke direj komên serbixwe yên başûrê Kurdistanê nekarîn xwe bigihînin serpilkeke (merheleyeke) ramyarî. Di sala 1989'an de hinek gavên karvanî (pratîkî) hatin avêtin. Ji xwe ji dema têkçûna (ketina) sala 1988'an ve, divîbû tiştekî weha birêvebiketana û amadekariyên mezin jî xwe lezandibûn.

Dûmahîk di rûpela 28'an de

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

Li ser huner û hunermendan

Gelek caran û ji gelek aliyan ve mirovê me şaş xwe nêzîkî wateya(nameya) hunerê(sanat, fen) dike, anku baş tênagihêje wateya wê ya rastînî çi ye. Dibêje huner tenê, muzîk, folklor û sema ye. Di nêrîna min de, ev nasdan aliyekî wateya hunerê dadigire, lê hema aliyê din ji maneya wê vala dimîne.

Ez bi xwe çawa li hunerê dinêrim? Di vê dema ku Kurdistan têde dijî de, ev pirs gelekî pêwîst e, divê bersiva wê were dayîn. Berî her tiştî ez dibêjim huner tektîk û pîlan e. Kesê bê tektîk û pîlan bê huner e jî. Kesê nizanibe çawa xwe bavêje, nizanibe biaxife, nizanibe wê pêşeroja wî çawa be û çep û rastê xwe ji hev cuda neke, di nêrîna min de hunera wî tune ye.

Kesê polîtîkzan, şoreşger, folklorîst, nivîskar, hozanvan... û serok tev hunermend in. Siyaset bi xwe huner e, bê pîlan û tektîk siyaset nayê meşandin, dema ku siyaset birêve neçe jî civak nikare pêşve here. Her weha ji bo kesê şoreşer jî, ez dibêjim, gêrîlla hunermendê herî mezin e. Çima? Dema ku gêrîlla bê pîlan û tektîk be, nikare êrîşa xwe bi serkevtinî derbas bike, wê dijmin bi serkeve. Divê tektîka gêrîlla mîna lîstokên govendan be, pêşve here, lêxe, bikuje û dîsa paşve vegere. Ji çepê ve têkeve, ji rastê ve derkeve. Mîna govendê di şer de çalak û jîr be.

Belê, huner yek e. Dema ku kesê bilûrvan, daholvan, tembûrvan nizanibe dengê nuzîkê şêrîn bike, kes guh nade wî, kes xwe li dora wî jî nacivîne. Dêvla ku kesan bicivîne, wê wan birevîne. Ji bo vê yekê em dibêjin, divê hunera me hunerke şoreşgerî be. Çi ji hêla muzîkê ve, çi ji hêla şer ve û çi jî hi hêla seroketiyê ve, dema ku hunera em dimeşînin ne ji bo serxwebûna civaka me be, em ê her demê di bin de bin, em nikarin serê xwe hildin.

Ez bi vî rengî hunermendan nas dikin. Ji her du aliyan ve lê dinêrim. Rûmet û pêwîstiyekê didim hunerê, ji ber ku jiyana bê huner ne tu jiyan e, jiyaneke binkevtiye, ne jiyana serkevtinê ye.

Ji bo vê yekê girîng e, hemû hunermendên me bibêjin: "Huner ji bo Kurdistaneke serbixwe û azad" ne "huner ji bo hunerê". "Huner ji bo hunerê" daxwaza dijmin pêktîne. Bila tembûr li cihê xwe dengê çekan bide, govend mîna êrîşên gêrîlla bin, dengê daholê mîna dengê bomban be... hingê em dikarin bibêjin, em hunermend layîqî serxwebûnê ne.

Ber bi avakirina hikûmeta şer ve

Di bin rêberiya PKK de, şoreşa Kurdistanê ji domaneke gelekî girîng û dîrokî ve derbas dibe. Hemû pêşketin û posîdeyên derveyî û hundirî vê rastiyê ispat dikin. Niha statûkoya ku ji sala 1950'î vir ve xwe serdest kiribû ji hev dikeve û rewş her diçe bêhtir tevlîhev dibe. Bi vê pirsê ve girêdayî li hemû hêlên cihanê pêşveçûnên bi ketin û rabûnên nuh, guhartinên mezin peyda dibin. Di Rojhilata Navîn de jî tabloyeke nuh derdikeve holê. Berî her tiştekî dewleta Tirk ketiye nava domana xwe ya hilweşînê, roj bi roj bêhtir nêzîkî ber bi keviya ketineke kûrtir ve diçe, dirûxe û tê xwarê. Bê guman e, ku ev guhertin ji posîdeyên lêdanên ku gerîllayên serxwebûn û azadiyê li dijminî dixin ve tên û peyda dibin. Pêlên rabûna serîhildanên gelî, dewleta Tirk gihandine rewşeke welê, ku qet derfeta çareserkirinekê ji wê re peyda nebe. Tirêjên serîhildanan ku hîna di salên 1989'an û 1990'î de, bi xurtî xwe gihandibûn gelek gund û bajarên herêmên Botan û Mêrdînê. Di vê salê de jî ev raparîn, bi pêlên gurr her çû xwe zêdetir kirin. Di vê barê de nimûneya herî xurt jî, bû serîhildana Amedê.

Serîhildana Amedê taybetî û rewanê xwe yê mîlîtan, bi komên mirovan yên ji sedhezaran zelal kir. Ev jî bû xwediyê wê rastiyê, ku êrîşên gerîllayan li gund, çiya û baniyên welêt bi tevgera girsên gel ve bibin yek. Êdî çi derfetek nikare peyda bibe, ku pêşiya van pêşketinan bigire. Lewma jî em dibêjin, ev dem ji bo me, dema hazirî û amadekariyên mezin e, dema girêdana bi doza gel û welat ve ye, dema pêkanîna hilgavtinên nuh e.

Vê rojê, ku ev tevgera gelê me ber bi avakirina hikûmeta şer ve diçe, hemû asteng û kelem ji holê radibin, leyistok û manevrayên dijmin vale derdikevin. Gelê me di vê meşa xwe de, bi biryar û

Dûmahîk di rûpela 27'an de